

Liahona

Generalkonferenstal

President Nelson uppmanar familjer att **söka upphöjelse**

Nya generalauktoritetssjuttio och nytt generalpresidentskap för Söndagsskolan inröstade

8 nya tempel tillkännagivna, pionjärtidens tempel ska renoveras

FÖRSTA PRESIDENTSKAPET OCH DE TOLV APOSTLARNAS KVORUM I BESÖKSCENTRET VID ROMS TEMPEL

”För över 2000 år sedan tjänade Frälsaren Jesus Kristus världen och grundade sin kyrka och sitt evangelium.

Han kallade apostlar och uppmanade dem att gå ut och göra alla folk till lärjungar [se Matt. 28:19].

Herrens kyrka har återställts i vår tid. Frälsaren är överhuvud för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Héliiga. Som Jesu Kristi nutida apostlar sprider vi samma budskap i dag som apostlarna spred för länge sedan – att Gud lever och att Jesus är Kristus.”

– President Russell M. Nelson, när han var i Italien för invigningen av Roms tempel i mars.

Innehållsförteckning maj 2019

Årgång 143 • Nummer 5

Lördagens förmiddagsmöte

- 6 **Hur kan jag förstå?**
Ulisses Soares
- 9 **Noggrant eller slarvigt**
Becky Craven
- 11 **Bönesvar**
Äldste Brook P. Hales
- 15 **Missionsarbete: Säg det du har på hjärtat**
Äldste Dieter F. Uchtdorf
- 19 **Precis som han gjorde**
Biskop W. Christopher Waddell
- 22 **Ett hem där Herrens Ande bor**
Henry B. Eyring

Lördagens eftermiddagsmöte

- 26 **Röstning på kyrkans ämbetsmän**
President Dallin H. Oaks
- 27 **Rapport från kyrkans revisionsavdelning för år 2018**
Kevin R. Jergensen
- 28 **Jesu Kristi sanna, rena och enkla evangelium**
President M. Russell Ballard

31 Söka kunskap genom Anden

Äldste Mathias Held

34 Trons öga

Äldste Neil L. Andersen

38 Mätta dig med Kristi ord

Äldste Takashi Wada

41 Att höra hans röst

Äldste David P. Homer

44 Se Guds Lamm

Jeffrey R. Holland

Prästadömetets möte

47 Din spelbok för prästadömet

Gary E. Stevenson

51 Kvorumet: en plats för samhörighet

Äldste Carl B. Cook

54 Vänd dig till Jesus Kristus

Äldste Kim B. Clark

58 Kraften i stödjande tro

Henry B. Eyring

60 Vad leder det här till?

President Dallin H. Oaks

67 Vi kan göra bättre och bli bättre

President Russell M. Nelson

Söndagens förmiddagsmöte

- 70 **Rikliga välsignelser**
Dale G. Renlund
- 73 **Kristus: Ljuset som lyser i mörkret**
Sharon Eubank
- 76 **Stor kärlek till vår Faders barn**
Quentin L. Cook
- 81 **Förberedelser inför Herrens återkomst**
D. Todd Christofferson
- 85 **Jesu Kristi försoning**
Tad R. Callister
- 88 **"Kom och följ mig"**
President Russell M. Nelson

Söndagens eftermiddagsmöte

- 91 **Renad genom omvändelse**
President Dallin H. Oaks
- 95 **Träning av våra andliga muskler**
Äldste Juan Pablo Villar
- 97 **Den gode herden, Guds Lamm**
Äldste Gerrit W. Gong
- 101 **Förberedda att ta emot allt som är nödvändigt**
David A. Bednar
- 105 **Guds omedelbara godhet**
Äldste Kyle S. McKay
- 107 **Bygg en andlig, skyddande borg**
Ronald A. Rasband
- 111 **Avslutande ord**
President Russell M. Nelson

- 64 **Generalauktoriteter och general-ämbetsmän i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga**
- 112 **Statistisk rapport för år 2018**
- 113 **Register över konferensberättelser**
- 114 **Kyrkonytt**
- 127 **Kom och följ mig - Hämta lärdom från generalkonferenstal**

189:e årliga generalkonferensen

Lördagens förmiddagsmöte, 6 april 2019

Mötesledare: President Dallin H. Oaks
Inledningsbön: Äldste Steven E. Snow
Avslutningsbön: Äldste Wilford W. Andersen
Musik av Tabernacle Choir at Temple Square;
Mack Wilberg och Ryan Murphy, dirigenter;
Richard Elliott och Andrew Unsworth, organister: "Kom, låt oss nu glädjas", *Psalmer*, nr 3;
"Press Forward, Saints", *Hymns*, nr 81, arr. Wilberg; "Det är solsken i min själ idag", *Psalmer*, nr 157, arr. Wilberg; "Han kommer, Förlossar'n för Israels hus", *Psalmer*, nr 5;
"Himlens Gud är städs oss nära", *Psalmer*, nr 192, arr. Wilberg; "Jag är Guds lilla barn", *Psalmer*, nr 194, arr. Murphy; "O fröjda dig, du jord", *Psalmer*, nr 37, arr. Murphy.

Lördagens eftermiddagsmöte, 6 april 2019

Mötesledare: President Henry B. Eyring
Inledningsbön: Äldste Brent H. Nielson
Avslutningsbön: Lisa L. Harkness
Musik av en kombinerad kör från Brigham Young University; Rosalind Hall och Andrew Crane, dirigenter; Linda Margetts och Bonnie Goodliffe, organister: "Du, jordens Konung, kom", *Psalmer*, nr 27, arr. Kasen; "Oändlig är kärleken", *Psalmer*, nr 125, arr. Jessop; "Lova och prisa din Herre och Konung", *Psalmer*, nr 40; "Jesus, krubbans barn en gång", *Psalmer*, nr 127, arr. Kasen; "Jesus, du som för mig ömmar", *Hymner*, nr 198, arr. Staheli.

Prästadömetts möte, lördag kväll, 6 april 2019

Mötesledare: President Dallin H. Oaks
Inledningsbön: Äldste John C. Pingree jr
Avslutningsbön: Äldste Brian K. Taylor
Musik av en kombinerad kör med bärare av aronska prästadömet från Layton, Utah; Stephen Schank, dirigent; Brian Mathias, organist: "Led oss fram, o himlens Herre", *Psalmer*, nr 45, arr. Wilberg; "Räkna Guds gåvor", *Psalmer*, nr 167, arr. Kasen; "Israels hopp", *Psalmer*, nr 169; "Jesus vår Herre", *Nordstjärnan*, okt. 1998, s. LS3, arr. Schank.

Söndagens förmiddagsmöte, 7 april 2019

Mötesledare: President Dallin H. Oaks
Inledningsbön: Äldste Bradley D. Foster
Avslutningsbön: Jean B. Bingham
Musik av Tabernacle Choir at Temple Square;
Mack Wilberg, dirigent; Andrew Unsworth och Brian Mathias, organister: "Sing Praise to Him", *Hymns*, nr 70; "En grundval blev lagd", *Psalmer*, nr 38, arr. Wilberg; "Jag vet han älskar mig", *Barnens sångbok*, s. 42, arr. Cardon; "Kom, Guds barn, från land och stad", *Psalmer*, nr 28; "O du salighetens klippa", *Psalmer*, nr 151, arr. Wilberg; "Kom, följ mig", *Psalmer*, nr 79, arr. Wilberg.

Söndagens eftermiddagsmöte, 7 april 2019

Mötesledare: President Henry B. Eyring
Inledningsbön: Äldste Taniela B. Wakolo
Avslutningsbön: Äldste Claudio R. M. Costa
Musik av Tabernacle Choir at Temple Square;
Mack Wilberg och Ryan Murphy, dirigenter;
Bonnie Goodliffe och Linda Margetts, organister: "Ljuvligt det är, min Herre Gud", *Psalmer*, nr 96, arr. Murphy; "Kommen till Herren", *Psalmer*, nr 80, arr. Murphy; "Folk och nationer, hör himlens röst", *Psalmer*, nr 181; "Jag vet

att han älskar mig", Creamer och Bell, arr. Murphy; "Var när mig varje stund", *Psalmer*, nr 63, arr. Wilberg.

Konferenstal finns tillgängliga

För att få tillgång till konferenstal på internet på många språk, gå till conference.ChurchofJesusChrist.org och välj ett språk. Talen finns också i mobilappen Evangeliebiblioteket. Video- och ljudinspelningar på engelska finns i allmänhet på distributionscentren inom sex veckor efter konferensen. Information om tillgängliga format av generalkonferenstalen för medlemmar med funktionshinder finns på disability.ChurchofJesusChrist.org.

På omslaget

Framsidan: Foto Leslie Nilsson.
Baksidan: Foto Matthew Reier.

Konferensfoton

Fotografierna från Salt Lake City är tagna av Cody Bell, Janae Bingham, Mason Coberly, Randy Collier, Weston Colton, Ashlee Larsen, Leslie Nilsson, Matthew Reier och Christina Smith.

MAJ 2019 ÄRGÅNG 143 NUMMER 5
LIAHONA 18605 180

Internationell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,

Henry B. Eyring

De tolv apostlarnas kvorum: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Chefredaktör: Randy D. Funk

Rådgivande: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Becky Craven, Sharon Eubank, Christina B. Franco, Donald L. Hallstrom, Larry S. Kacher, Eric W. Kopischke, Lynn G. Robbins

Verkställande direktör: Richard I. Heaton

Chef för kyrkans tidningar: Allan R. Loyborg

Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: Adam C. Olson

Biträdande redaktionschef: Ryan Carr

Publiceringsassistent: Camila Castrillón

Skriv- och redigeringssteam: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Huvudansvarig för grafik: J. Scott Knudsen

Grafikansvarig: Tadd R. Peterson

Formgivningsteam: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Samordnare av immateriell äganderätt: Collette Nebeker Aune

Produktionschef: Jane Ann Peters

Produktionsteam: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin,

Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marissa M. Smith

Prepress: Joshua Dennis, Ammon Harris

Tryckerichef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Troy R. Barker

Översättning:

Översättningsjänt

Mariatorget 1A

118 48 STOCKHOLM

Tfn 08-556 029 80

E-post: myhrberg@ChurchofJesusChrist.org

För prenumeration och priser utanför Förenta staterna och Kanada, gå till store.lds.org eller kontakta kyrkans lokala distributionscenter eller församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Jerker Myhrberg

Ansvarig för Kyrkonytt: Gösta Körlof

Redaktör: Terez Nilsson

Kromhult 202

241 65 HARLÖSA

Tfn: +46708-430416

E-post: terez.nilsson@gmail.com

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, avdelningen för

medlemsuppteckningar och statistik

Sveagatan 8A

441 32 ALINGSÅS

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta

kundtjänsten.

Tel: 08-500 655 20

E-post: rcstockholm@ChurchofJesusChrist.org

Internet: store.lds.org

Priset för en helårsprenumeration är SEK 90:00 som insättes på

bankgiro 5270-5092. Ange *Liahona* och språk.

Skicka manuskript och frågor online till liahona.lds.org via post till

Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024,

USA eller via e-post till liahona@ChurchofJesusChrist.org

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller "vägvisare")

publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska, cebuano, danska,

engelska, estrniska, fiji, finska, franska, grekiska, isländska, indonesiska,

italienska, japanska, khmer, kinesiska (förenklad), kiribat, koreanska,

kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska, marshallesiska, mongoliska,

nederländska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska,

slovenska, spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thai, tjekiska,

tonga, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den

utkommer varierar för olika språk.)

© 2019 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United

States of America.

Copyrightinformation: Om inget annat anges kan material från *Liahona*

kopieras för privat, icke kommersiellt bruk (inklusive för ämbeten i kyrkan).

Den här rättigheten kan när som helst återkallas. Visuellt material får inte

kopieras om förbehåll anges intill konstverket. Copyrightfrågor bör ställas

till Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 13, Salt Lake City,

UT 84150, USA; e-post: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org

For Readers in the United States and Canada: May 2019 Vol. 143 No. 5.

LIAHONA (USPS 311-480) Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly

by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple,

Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year.

Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt

Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include

address label from a recent issue; old and new address *must* be included.

Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at

address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders

(Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada

Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL

AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution

Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-

0368, USA.

Talarregister

Andersen, Neil L., 34
Ballard, M. Russell, 28
Bednar, David A., 101
Callister, Tad R., 85
Christofferson, D. Todd, 81
Clark, Kim B., 54
Cook, Carl B., 51
Cook, Quentin L., 76
Craven, Becky, 9
Eubank, Sharon, 73
Eyring, Henry B., 22, 58
Gong, Gerrit W., 97
Hales, Brook P., 11
Held, Mathias, 31
Holland, Jeffrey R., 44
Homer, David P., 41
Jergensen, Kevin R., 27
McKay, Kyle S., 105
Nelson, Russell M., 67, 88, 111
Oaks, Dallin H., 26, 60, 91
Rasband, Ronald A., 107
Renlund, Dale G., 70
Soares, Ulisses, 6
Stevenson, Gary E., 47
Uchtdorf, Dieter F., 15
Villar, Juan Pablo, 95
Wada, Takashi, 38
Waddell, W. Christopher, 19

Ämnesregister

Accepterande, 73
Aktivering, 19
Andlig död, 85
Andlighet, 70, 47, 95, 107
Aronska prästadömet, 19, 47, 51
Barmhärtighet, 91
Befrielse, 105
Broderskap, 51
Bön, 11, 22, 58, 70
Döma, 91, 111
Exempel, 6
Faderskap, 22, 58
Familjen, 34, 58, 76, 88
Frestelser, 47
Frid, 28
Frälsningsplanen, 60
Fysisk död, 85
Förberedelse, 101, 107
Förbund, 9, 54, 73, 88, 101
Förlåtelse, 22
Förrättningar, 85, 88
Försoningen, 44, 85, 91, 97
Förändring, 67
Glädje, 28, 60, 88
Gud Fadern, 11
Gudomlig natur, 60
Helige Anden, den, 22, 31, 38, 41
Hemmet, 22, 101, 107
Hopp, 6, 91, 105
Insamling, 81, 97
Inspiration, 31, 41
Jesus Kristus, 6, 19, 22, 28, 34, 38, 44, 54, 67, 73, 81, 85, 88, 91, 95, 97, 101, 105, 107
Joseph Smith, 22, 85, 101
Kristi andra ankomst, 81
Kristi ljus, 73
Kunskap, 31, 41
Kyrkans ledare, 58
Kärlek, 11, 15, 22, 28, 58, 73, 76
Lycka, 9, 22

Lydnad, 70
Lärande, 6, 28, 101
Lärjungeskap, 6, 9, 15, 28, 47, 54, 67, 107, 111
Media, 76
Missionsarbete, 15, 22, 51, 76, 95
Mod, 15
Mormons bok, 51, 81
Motgångar, 34, 73, 85
Offer, 60
Omvändelse, 19, 22, 31, 38, 67, 73, 85, 91
Personligt värde, 38
Profeter, 34
Prästadömet, 54, 58, 67
Prästadömskvorum, 47, 51
Sabbaten, 28
Sakramentet, 44
Sanning, 34, 107
Skriftstudier, 38
Släktforskning, 76, 81
Stödja, 58
Stödverksamheten, 19, 28, 54, 97
Söndagsskolan, 101
Tempel, 22, 111
Tempeltjänst, 76, 81, 101
Tjänande, 19
Tro, 6, 22, 34, 58, 70, 95, 107
Tröst, 105
Tålmod, 70, 105
Underverk, 15
Undervisning, 6, 28, 76
Uppenbarelse, 31, 38, 41
Upphöjelse, 88
Uppståndelse, 81, 91
Val, 60
Vittnesbörd, 107
Välsignelser, 70, 105
Vänlighet, 105
Vänskapskontakter, 51
Vördnad, 44

Höjdpunkter från den 189:e årliga generalkonferensen

Sedan president Russell M. Nelson inröstades som kyrkans president har ett antal viktiga förändringar tillkännagetts under generalkonferenserna.

Så det var bara naturligt att medlemmarna förväntade sig fler förändringar under den här konferensen. Men kyrkans ledare fokuserade på ett annat slags förändring – den förändring som Frälsaren kan åstadkomma i var och en av oss.

En profets vädjan

”När Jesus befäller dig och mig att ’omvända’ oss, ber han oss att ändra [oss]”, sa president Nelson. ...

”Identifiera vad som *hindrar* er från att omvända er. Och förändra er sedan! Omvänd er! Vi kan alla göra bättre ifrån oss och bli bättre än någonsin förr.”

- Läs president Nelsons uppmaning till omvändelse (s. 67).

- För mer om hur vi kan få omvändelsens välsignelser, se talen av
 - President Dallin H. Oaks (s. 91)
 - President Henry B. Eyring (s. 22)
 - Tad R. Callister (s. 85).

Förändringar i kyrkan

Många talare tog upp tidigare tillkännagivna förändringar. President M. Russell Ballard uppmanade oss att inte förlora ”de andliga avsikterna med de här förändringarna ... [i] glädjen över förändringarna i sig”.

- Läs president Ballards uppmaning att fokusera på evangeliets enkla sanningar (s. 28).
- Lär av äldste Jeffrey R. Holland hur förändringarna i mötesschemat ska förbättra vår fokusering på sakramentet (s. 44).
- Ta reda på resultaten av att fokusera på hemcentrerat lärande av äldste David A. Bednar (s. 101).

- Se en förkortad lista över de förändringar som tillkännagetts sedan president Nelson inröstades som president, och begrunda deras andliga syften (s. 121).

Nya och renoverade tempel

President Nelson avslutade konferensen med att tillkännage åtta nya tempel och omfattande ändringar som planeras för pionjärtidens tempel. Men han betonade behovet av personlig förnyelse. ”Må vi förnya våra liv genom vår tro på och tillit till [Herren]”, sa han.

- Läs president Nelsons avslutande ord (s. 111).
- Se listan över nya tempel (s. 124).
- Lär dig mer om planerna för Salt Lake-templet på ChurchofJesusChrist.org/go/05194. [För andra språk, använd news.ChurchofJesusChrist.org.] ■

ÄLDSTE ULISSES SOARES
i de tolv apostlarnas kvorum

Hur kan jag förstå?

När vi uppriktigt, innerligt, orubbligt och ärligt försöker lära Jesu Kristi evangelium och undervisar varandra om det kan dessa lärdomar förändra hjärtan.

Mina kära bröder och systrar, vilken stor glädje det är att få vara här tillsammans igen vid denna generalkonferens för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga under ledning av vår älskade profet, president Russell M. Nelson. Jag vittnar för er att vi har förmånen att höra vår Frälsare Jesu Kristi röst genom den undervisning vi får av dem som ber, sjunger och talar om vår tids behov under denna konferens.

Som det står i Apostlagärningarna undervisade evangelisten Filippus en viss etiopier som var eunuck med ansvar för hela skattkammaren tillhörande drottningen av Etiopien om evangeliet.¹ När etiopiern återvände från sin tillbedjan i Jerusalem läste han ur Jesajas bok. Manad av Anden kom Filippus närmare och sa: "Förstår du vad du läser?"

[Eunucken] svarade: 'Hur skulle jag kunna det, om ingen vägleder mig?' ...

Då började Filippus tala och utifrån det skriftstället förklara evangeliet om Jesus för honom."²

Den här etiopiske mannens fråga är en påminnelse om det gudomliga uppdrag vi alla har fått att söka kunskap och undervisa varandra om Jesu Kristi

evangelium.³ När det gäller kunskap och undervisning om evangeliet är vi ibland som etiopiern. Vi behöver hjälp av en trofast och inspirerad lärare. Och ibland är vi som Filippus. Vi behöver undervisa och stärka andra i deras omvändelse.

När vi söker efter kunskap och att undervisa om Jesu Kristi evangelium

måste syftet vara att stärka vår tro på Gud och hans gudomliga lycksalighetsplan, på Jesus Kristus och hans försoningsoffer samt stärka vår tro till att uppnå bestående omvändelse. En sådan stärkt tro och omvändelse hjälper oss ingå och hålla förbund med Gud, vilket stärker vår önskan att följa Jesus och frambringa en verklig förändring av vår ande – med andra ord förvandlas vi till en ny skapelse, som aposteln Paulus lärde i sitt brev till korintierna.⁴ Den här förvandlingen för med sig ett lyckligare, mer produktivt och hälsosamt liv och hjälper oss behålla ett evigt perspektiv. Är inte det här exakt vad som hände med den etiopiske eunucken när han hade lärt sig om Frälsaren och omvänt sig till hans evangelium? I skrifterna står det att "han fortsatte sin resa, full av glädje".⁵

Befallningen att lära sig om evangeliet och undervisa andra om det är inget nytt. Den har upprepats konstant sedan begynnelsen av människans historia.⁶ Vid ett speciellt tillfälle när

Mose och hans folk befann sig på Moabs hedar innan de drog in i det utlovade landet, inspirerade Herren honom att förmana folket om deras ansvar att lära sig de lagar och förbund som de hade tagit emot av Herren och att undervisa sina efterkommande om dem,⁷ varav många inte själva hade fått uppleva att gå genom Röda havet eller när uppenbarelse gav på berget Sinai.

Mose förmanade sitt folk:

”Och nu Israel, lyssna till de stadgar och föreskrifter som jag vill lära er att följa, för att ni ska leva och komma in i och ta i besittning det land som HERREN, era faders Gud, vill ge er. ...

Berätta för dina barn och barnbarn.”⁸

Mose avslutade sedan med att säga: ”Och du ska hålla hans stadgar och bud som jag i dag ger dig, så att det går väl för dig och dina barn efter dig och du får leva länge i det land som HERREN din Gud vill ge dig för all framtid.”⁹

Guds profeter har genomgående uppmanat oss att vi behöver fostra och förmana våra familjer ”i Herren”¹⁰ och i ”ljus och sanning”¹¹. President Nelson sa nyligen: ”I dessa tider av ohejdad omoral och vanebildande pornografi har föräldrarna det heliga ansvaret att lära sina barn hur viktigt det är att ha Gud [och Jesus Kristus] i sitt liv.”¹²

Bröder och systrar, vår profets varning är ytterligare en påminnelse om vårt eget ansvar att söka lära oss om och undervisa våra familjer om att det finns en Fader i himlen som älskar oss och som har utvecklat en gudomlig lycksalighetsplan för sina barn, att hans Son Jesus Kristus är världens Återlösare och att frälsning kommer genom tro på hans namn.¹³ Våra liv behöver vara grundade på vår klippa och Återlösare, Jesus Kristus, vilket kan hjälpa oss enskilt och som familjer att inrista våra andliga intryck i hjärtan, vilket i sin tur

hjälper oss att hålla ut i tro.¹⁴

Ni kanske minns att två av Johannes Döparens lärjungar följde Jesus Kristus när de hade hört Johannes vittna om att Jesus var Guds lamm och Messias. Dessa goda män tackade ja till Jesus inbjudan att ”komma och se”¹⁵ och stannade hos honom den dagen. De fick vetskap om att Jesus var Messias, Guds Son, och följde honom resten av livet.

När vi tar emot Frälsarens inbjudan att ”komma och se” behöver vi på samma sätt förbli i honom, fördjupa oss i skrifterna, glädja oss över dem, få kunskap om hans lära och sträva efter att leva som han levde. Det är bara då som vi kan lära känna honom, Jesus Kristus, och känna igen hans röst, och veta att när vi kommer till honom och tror på honom så ska vi aldrig hungra eller törsta.¹⁶ Vi kan då alltid urskilja sanningen, vilket de båda lärjungarna som var med Jesus gjorde den dagen.

Bröder och systrar, det här sker inte av en slump. Att komma i samklang med gudomliga inflytanden är inte någon enkel sak. Det krävs att vi åkallar Gud och lär oss att göra Jesu Kristi evangelium till det centrala i livet. Om vi gör det lovar jag att den Helige Andens inflytande för sanningen till våra hjärtan och sinnen och vittnar om den,¹⁷ och lär oss allting.¹⁸

Etiopiernas fråga ”Hur skulle jag kunna [förstå] det, om ingen vägleder mig?” har också en särskild innebörd vad gäller vårt enskilda ansvar att

tillämpa evangeliets principer i våra liv när vi har fått kunskap om dem. Vad gäller etiopiernas exempel så handlade han enligt den sanning han lärde sig av Filippus. Han bad om att få bli döpt. Han kom till insikt om att Jesus Kristus är Guds Son.¹⁹

Bröder och systrar, våra handlingar måste stämma överens med det vi lär och undervisar om. Vi behöver visa vår tro genom vårt sätt att leva. Den bästa läraren är en bra förebild. Att undervisa om något som vi verkligen lever efter kan göra skillnad i deras hjärtan som vi undervisar. Om vi vill att människor, oavsett om de är familj eller inte, med glädje ska samla skrifternas ord och lärdomar från nutida levande apostlar och profeter i sina hjärtan, så behöver de se våra själar glädjas åt dem. Likaså om vi vill att de ska veta att president Russell M. Nelson är vår tids profet, siare och uppenbarare så behöver de se oss höja våra händer för att stödja honom och förstå att vi följer hans inspirerade undervisning. Som det står i det amerikanska ordspråket: ”Handlingar talar högre än ord.”

Kanske några av er i just det här ögonblicket frågar er: ”Äldste Soares, jag har gjort allt det här och har följt den här modellen både för mig själv och i familjen, men tyvärr har några av mina vänner eller nära och kära tagit avstånd från Herren. Vad ska jag göra?” De av er som just nu känner sorg, smärta och kanske ånger ska veta att de

inte är helt förlorade eftersom Herren vet var de är och vakar över dem. Kom ihåg, de är hans barn också!

Det är svårt att förstå alla skäl till att några går en annan väg. Det bästa vi kan göra i dessa situationer är att bara älska och omfamna dem, be för deras välbefinnande och söka efter Herrens hjälp för att veta vad vi ska göra och säga. Gläds uppriktigt med dem i deras framgångar, var deras vänner och sök efter det goda hos dem. Vi bör aldrig ge upp hoppet om dem utan bevara våra relationer. Avvisa eller missbedöm dem aldrig. Bara älska dem! Liknelsen om den förlorade sonen lär oss att när barn förstår sina verkliga omständigheter så vill de ofta komma hem. Om det händer era nära och kära, fyll då era hjärtan med förbarmande, skynda till dem, omfamna dem och kyss dem, liksom fadern till den förlorade sonen gjorde.²⁰

Slutligen, lev ett värdigt liv, var ett gott exempel för dem på vad ni tror på och närma er vår Frälsare Jesus Kristus. Han vet om och förstår vår djupa sorg och smärta och han kommer att välsigna våra ansträngningar och vår hängivenhet till era nära och kära, om inte i det här livet så i nästa. Kom alltid ihåg, bröder och systrar, att hoppet är en viktig del av evangeliets plan.

Jag har under många år av tjänande i kyrkan sett trofasta medlemmar som konsekvent har tillämpat dessa principer i sina liv. Det är fallet med en ensamstående mamma som jag här

kallar ”Mary”. Mary gick sorgligt nog igenom en uppslitande skilsmässa. Vid den tiden insåg hon att de viktigaste besluten gällande familjen skulle vara andliga. Skulle bön, skriftstudier, fasta och närvaro i kyrkan och templet fortsätta att vara viktiga för henne?

Mary hade alltid varit trofast och vid den kritiska tidpunkten bestämde hon sig för att fortsätta göra det hon visste var sant. Hon fann styrka i ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, som bland många underbara principer lär att ”föräldrar har ett heligt ansvar att uppfostra sina barn i kärlek och rättfärdighet” och att lära dem att alltid hålla Guds bud.²¹ Hon sökte hela tiden svar från Herren och berättade om dem för sina fyra barn när familjen var samlad. De samtalade ofta om evangeliet och delade sina upplevelser och vittnesbörd med varandra.

Trots de sorger de gick igenom utvecklade hennes barn en kärlek för Kristi evangelium och en önskan att tjäna och dela det med andra. Tre av dem har trofast verkat som heltidsmissionärer och den yngsta verkar nu i Sydamerika. Hennes äldsta dotter, som jag känner rätt väl och som nu är gift och stark i sin tro har sagt: ”Det kändes aldrig som att mamma fostrade oss på egen hand eftersom Herren alltid fanns i vårt hem. När hon bar sitt vittnesbörd om honom för oss började vi alla vända oss till honom med våra egna frågor. Jag är så tacksam för att

hon gjorde evangeliet levande.”

Bröder och systrar, den här goda mamman förmådde göra hemmet till ett centrum för andligt lärande. I likhet med den fråga som etiopiern ställde undrade Mary själv många gånger: Hur kan mina barn lära om inte en mamma vägleder dem?

Mina kära vänner i evangeliet, jag vittnar för er att när vi uppriktigt, innerligt, orubbligt och ärligt försöker lära Jesu Kristi evangelium och undervisar varandra om det med verkligt uppsåt och med Andens inflytande så kommer dessa lärdomar att förändra hjärtan och inge en önskan att leva enligt Guds sanningar.

Jag vittnar om att Jesus Kristus är världens Frälsare. Han är Återlösaren, och han lever. Jag vet att han leder sin kyrka genom sina profeter, siare och uppenbarare. Jag vittnar också för er om att Gud lever, att han älskar oss. Han vill att vi ska komma tillbaka till honom – var och en. Han hör våra böner. Jag bär mitt vittnesbörd om dessa sanningar i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Apg. 8:27.
2. Apg. 8:30–31, 35.
3. Se L&F 88:77–78, 118; 130:18–19; 131:6.
4. Se 2 Kor. 5:17.
5. Apg. 8:39.
6. Se Mose 6:52, 57–58; 5 Mos. 4:5, 14; 5:1; L&F 43:8–9; 130:18–19; 136:32.
7. Se 5 Mos. 4:10.
8. 5 Mos. 4:1, 9.
9. 5 Mos. 4:40.
10. Ef. 6:4; Enos 1:1.
11. L&F 93:40.
12. Russell M. Nelson, ”Frälsning och upphöjelse”, *Liahona*, maj 2008, s. 9.
13. Se Mosiah 3:9.
14. Se Hel. 5:12.
15. Se Joh. 1:38–39.
16. Se Joh. 6:35.
17. Se Joh. 16:13.
18. Se Joh. 14:26.
19. Se Apg. 8:37–38.
20. Se Luk. 15:20.
21. ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liahona*, maj 2017, s. 145.

BECKY CRAVEN
andra rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap

Noggrant eller slarvigt

När världens påverkan allt mer omfamnar det onda, måste vi sträva med all flit kraft att hålla oss kvar på stigen som leder oss tryggt till vår Frälsare.

En gång såg jag en skylt i ett skyltfönster med texten: "Glädje 15 dollar." Jag blev så nyfiken på hur mycket glädje jag kunde köpa för 15 dollar att jag gick in för att titta. Det jag hittade var en massa billigt krimskrams och souvenirer – inte en enda sak jag såg kunde ge mig den glädje som skylten påstod! Genom åren har jag många gånger tänkt på den där skylten och hur lätt det kan vara att söka lyckan i det som är billigt eller tillfälligt. Som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga är vi välsignade med att veta hur och var vi finner sann lycka. Vi finner den genom att noggrant leva efter evangeliet som fastställts av vår Herre och Frälsare Jesus Kristus och sträva efter att bli mer som han.

Vi har en god vän som var lokförare. En dag när han körde ett tåg på sin rutt, såg han en bil på spåret framför sig. Han insåg snabbt att bilen fastnat och inte kunde komma från spåret. Han satte genast tåget i nödläge vilket bromsade alla godsvagnarna, som sträckte sig över en kilometer bakom loket, med en last på nästan 6 000 ton. Det fanns inga fysiska möjligheter för tåget att kunna stanna innan det kolliderade med bilen, vilket det gjorde. Som tur var för personerna

i bilen hörde de tågvisslans varning och tog sig ur bilen före kollisionen. När lokföraren talade med polisens utredare, kom en ilsken kvinna fram till dem. Hon skrek att hon hade sett hela händelsen och vittnade sedan om att lokföraren inte ens försökt att väja för att undgå kollisionen!

Om lokföraren hade kunnat väja och lämna spåret för att undvika en olycka hade så klart han och hela tåget sparat ur, och tågets framfart hade fått ett brått slut. Lyckligtvis för honom höll

rälsen tåg hjulen säkert kvar på spåret under färden mot dess destination, oavsett hinder på vägen. Lyckligtvis för oss befinner vi också oss på ett spår, en förbundsstig som vi håller oss till alltsedan vi döptes som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga. Vi kan möta tillfälliga hinder längs vägen, men förbundsstigen håller oss på vägen mot vårt efterlängttade eviga mål om vi håller fast vid den.

Synen om livets träd visar oss hur följderna av nonchalans kan leda oss bort från förbundsstigen. Tänk på att ledstången av järn och den raka och smala stigen, eller förbundsstigen, ledde direkt *till* livets träd, där alla välsignelser som åstadkommit genom vår Frälsare och hans försoning finns att få för de trofasta. I synen fanns också en flod med vatten som föreställde världens orenhet. Skrifterna säger att denna flod rann längs stigen, den rann nära trädet men inte *till* det. Världen är full av distraktioner som kan bedra även de utvalda och få dem att slarva med att hålla sina förbund – och alltså leda dem nära trädet men inte *till* det. Om vi inte

ser till att noggrant hålla våra förbund, kan våra halvhjärtade försök slutligen leda oss in på förbjudna stigar eller till att ansluta oss till dem som redan gått in i den stora och rymliga byggnaden. Om vi inte ser upp kan vi till och med drunkna i en oren flods djup.¹

Det finns ett noggrant sätt och ett slarvigt sätt att göra allting, också att leva efter evangeliet. Om vi ser på vår hängivenhet mot Frälsaren, är vi noggranna eller slarviga? På grund av vår jordiska natur, bortförklarar vi ibland vårt beteende och säger att våra handlingar befinner sig i *en gråzon*, eller blandar vi gott med något som inte är så bra? Varje gång vi säger ”fastän”, ”utom” eller ”men” i fråga om att följa våra profetiska ledares meningar eller noggrant efterleva evangeliet, säger vi egentligen: ”Det där rådet gäller inte mig.” Vi kan bortförklara hur mycket som helst, men faktum är att *det inte finns något rätt sätt att göra det som är fel!*

Ungdomarnas tema för 2019 är taget från Johannes 14:15 där Herren säger: ”Om ni älskar mig håller ni fast vid mina bud.” Om vi älskar honom som vi påstår, kan vi inte visa den kärleken genom att vara lite mer noggranna med att leva efter hans bud?

Att noggrant leva efter evangeliet behöver inte betyda att man är formell eller trångsynt. Vad det faktiskt innebär är att tänka och handla rätt

som lärjungar till Jesus Kristus. När vi begrundar skillnaden mellan att vara noggrann eller slarvig i att leva efter evangeliet, har vi här några tankar att fundera på.

Är vi noggranna med vår tillbedjan under sabbaten och i vår förberedelse för att ta del av sakramentet varje vecka?

Kan vi vara mer noggranna i våra böner och skriftstudier eller vara mer engagerade i *Kom och följ mig – för enskilda och familjer*?

Är vi noggranna i vår gudsdyrkan i templet och håller vi noggrant och medvetet de förbund vi ingått, både vid dopet och i templet? Är vi noga med vårt yttre och klär oss lämpligt, särskilt på heliga platser under heliga omständigheter? Är vi noga med hur vi bär den heliga tempelklädnaden? Eller låter vi världens moden påverka till en mer slarvig attityd?

Är vi noga med hur vi betjänar andra och hur vi uppfyller våra ämbeten i kyrkan, eller är vi likgiltiga eller slarviga med vårt kall att tjäna?

Är vi noggranna eller slarviga med vad vi läser och ser på TV och på våra mobila enheter? Är vi noga med vårt språk? Eller tar vi slarvigt till oss det som är rätt och vulgärt?

Häftet *Vägledning för de unga* innehåller normer som när de noggrant följs, medför rika välsignelser och

hjälp oss hålla oss kvar på förbundsstigen. Det må vara skrivet för de ungas skull, men dess normer upphör inte när vi lämnar Unga mäns och Unga kvinnors program. De gäller oss alla, alltid. En genomgång av de här normerna kan befrämja andra sätt att vara mer noggrann i att leva efter evangeliet.

Vi sänker inte våra normer för att passa in eller för att få någon annan att känna sig bekväm. Vi är Jesu Kristi lärjungar, och som sådana ska vi bygga upp andra och lyfta dem till ett högre och heligare plan där också de kan skörda större välsignelser.

Jag uppmanar var och en av oss att söka den Helige Andens vägledning för att få veta vilka förändringar vi behöver göra för att vara i mer noggrann samklang med våra förbund. Jag väddar också till er att inte vara kritiska mot andra som gör samma resa. ”Domen är min, säger Herren.”² Vi befinner oss alla i en process av tillväxt och förändring.

Berättelsen i Mormons bok om de avfälliga amliciterna är intressant för mig. För att markera för andra att de inte längre var anhängare till Jesus Kristus och hans kyrka satte de ett tydligt rött märke i pannan så att alla kunde se det.³ I motsats till detta och som lärjungar till Jesus Kristus, hur utmärker vi oss? Kan andra lätt se hans bild i våra ansikten och veta vem vi företräder genom hur noggrant vi lever våra liv?

Som förbundsfolk är det inte meningen att vi ska smälta in i resten av världen. Vi har kallats ”ett Guds eget folk”⁴ – vilken utmärkelse! När världens påverkan allt mer omfamnar det onda, måste vi sträva med all flit efter att hålla oss kvar på stigen som leder oss tryggt till vår Frälsare och vidga avståndet mellan att hålla förbunden och påverkas av världen.

När jag tänker på att få varaktig lycka, inser jag att vi ibland befinner

ÄLDSTE BROOK P. HALES
i de sjuttios kvorum

oss i en gråzon. Mörkrets dimmor är ofrånkomliga under vår färd längs förbundsstigen. Frestelser och slarv kan få oss att omärkligt ändra kursen mot världens mörker och bort från förbundsstigen. För de tillfällen när det händer har vår käre profet, president Russell M. Nelson, uppmanat oss att komma tillbaka till förbundsstigen och att göra det snabbt. Jag är så tacksam för omvändelsens gåva och för kraften i vår Frälsares försoning.

Det är omöjligt att leva ett fullkomligt liv. Endast en människa kunde leva fullkomligt medan han bodde på den här telestiala planeten. Det var Jesus Kristus. Även om vi inte kan vara fullkomliga, bröder och systrar, kan vi vara värdiga – värdiga att ta sakramentet, värdiga templets välsignelser och värdiga att ta emot personlig uppenbarelse.

Kung Benjamin vittnade om de välsignelser och den glädje som kommer till dem som noggrant följer Frälsaren: ”Och dessutom önskar jag att ni betänker deras välsignade och lyckliga tillstånd som håller Guds bud. Ty se, de är välsignade i allt, både timligt och andligt. Och om de trofast håller ut intill änden tas de emot i himlen så att de därigenom kan vistas hos Gud i ett tillstånd av oändlig lycka.”⁵

Kan lyckan köpas för 15 dollar? Nej, det kan den inte. Djup och varaktig lycka kommer genom att medvetet och noggrant leva efter Jesu Kristi evangelium. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se 1 Ne. 8; 15.
2. Morm. 8:20.
3. Se Alma 3:4.
4. 1 Petr. 2:9.
5. Mosiah 2:41.

Bönesvar

Fadern är medveten om oss, känner våra behov och hjälper oss på ett fullkomligt sätt.

En viktig och tröstande lära i Jesu Kristi evangelium är att vår himmelske Fader har fullkomlig kärlek till sina barn. På grund av denna fullkomliga kärlek välsignar han oss inte bara efter våra önskningar och behov, utan också med sin oändliga visdom. Som profeten Nephi enkelt uttryckte det: ”Jag vet att [Gud] älskar sina barn.”¹

En aspekt av denna fullkomliga kärlek är att vår himmelske Fader är engagerad i detaljerna i våra liv, även om inte är medvetna om det eller förstår det. Vi söker Faderns gudomliga vägledning och hjälp genom innerlig, uppriktig bön. När vi hedrar våra förbund och försöker bli mer som vår

Frälsare är vi berättigade till en ständig² ström av gudomlig vägledning genom den Helige Andens inflytande och inspiration.

Skrifterna lär oss: ”För er Far vet vad ni behöver innan ni ber honom om det”,³ och han ”vet allt, ty allt är närvarande inför [hans] ögon”.⁴

Profeten Mormon är ett exempel på detta. Han fick inte uppleva resultatet av sitt arbete. Ändå förstod han att Herren omsorgsfullt ledde honom framåt. När Mormon kände sig manad att ta med Nephis mindre plåtar i sin uppteckning skrev han: ”Och jag gör detta i en vis avsikt, ty så viskas det till mig, enligt Herrens Andes maningar inom

mig. Och jag vet inte allt, men Herren vet allt som skall komma varför han manar mig att handla enligt sin vilja.²⁵ Mormon kände inte till den framtida förlusten av de 116 manuskriptsidorna, men Herren gjorde det och beredde ett sätt att övervinna det hindret långt innan det inträffade.

Fadern är medveten om oss, känner våra behov och hjälper oss på ett fullkomligt sätt. Den hjälpen ges ibland i samma ögonblick eller åtminstone strax efter att vi ber om gudomlig hjälp. Ibland besvaras inte våra mest uppriktiga och hedervärda önskningar på det sätt som vi hoppats, men det visar sig att Gud har större välsignelser i beredskap. Och ibland beviljas inte våra rättfärdiga önskningar i det här livet. Låt mig med tre olika berättelser illustrera hur vår himmelske Fader kan besvara våra uppriktiga böner till honom.

Vår yngste son kallades att tjäna som missionär i Frankrike i missionen Paris. Som förberedelse för missionen följde vi med honom för att köpa de brukliga skjortorna, kostymerna, slipsarna och strumporna samt en ytterrock. Tyvärr fanns ytterrocken han ville ha inte på lager i den storlek han behövde. Men affärsbiträdet sa att rocken skulle komma in igen om några veckor och att den skulle skickas till missionärsskolan i Provo före vår sons avresa till Frankrike. Vi betalade för rocken och tänkte inte mer på det.

Vår son började på missionärsskolan i juni och överrocken levererades bara

några dagar före den planerade avresan i augusti. Han provade inte rocken utan packade hastigt ner den i sitt bagage tillsammans med sina kläder och andra saker.

När vintern närmade sig i Paris, där vår son verkade, skrev han till oss att han hade tagit fram överrocken och provat den, men märkt att den var alldeles för liten. Vi blev därför tvungna att sätta in extra pengar på hans bankkonto så att han kunde köpa en ny rock i Paris, vilket han gjorde. Med viss irritation skrev jag till honom att ge bort den första rocken eftersom han inte kunde använda den.

En tid senare fick vi det här e-postmeddelandet från honom: ”Det är väldigt, väldigt kallt här. ... Vinden verkar gå rakt igenom oss även om min nya rock är bra och mycket tjock. ... Jag gav min gamla rock till [en annan missionär i vår lägenhet] som sa att han hade bett om ett sätt att få en bättre rock. Han är nyomvänd sedan flera år och han har bara sin mamma ... och missionären som döpte honom som försörjer honom på mission och därför var rocken ett bönesvar, så jag kände mig mycket glad över det.”²⁶

Vår himmelske Fader visste att den här missionären som verkade i Frankrike ungefär 1 000 mil hemifrån skulle ha ett trängande behov av en ny överrock under en kall vinter i Paris, men att den här missionären inte skulle ha ekonomiska medel att köpa en. Vår himmelske Fader visste också att

vår son skulle få en överrock som var alltför liten från klädfären i Provo. Han visste att de här två missionärerna skulle tjäna tillsammans i Paris och att rocken skulle bli svaret på den ödmjuka och uppriktiga bönen från en missionär som hade ett akut behov.

Frälsaren lärde:

”Säljs inte två sparvar för ett kopparmynt? Ändå faller inte en enda av dem till marken utan er Far.

Och på er är till och med alla hårstrån räknade.

Var alltså inte rädda. Ni är mer värda än många sparvar.”²⁷

Vid andra tillfällen när våra värdiga önskningar inte beviljas just så som vi hade hoppats, kan det rent av vara för vårt bästa i slutändan. Till exempel: Josef, Jakobs son, var avundad och hatad av sina bröder till den grad att de planerade att döda honom. I stället sålde de honom som slav till Egypten.⁸ Om det var någon som kunde ha känt att hans böner inte blev besvarade så som han hade hoppats, så kan det ha varit Josef. I själva verket ledde det som verkade vara olycka till stora välsignelser för honom och räddade hans familj från svält. Senare, efter att ha blivit en betrodd ledare i Egypten, sa han med stor tro och visdom till sina bröder:

”Men var inte ledsna och sorj inte över att ni sålde mig hit. Det var för att rädda liv som Gud sände mig hit före er.

I två år har det nu varit svält i landet, och det återstår fem år då man varken ska plöja eller skörda.

Men Gud sände mig hit före er, för att låta er bli kvar på jorden och hålla er vid liv, till räddning för många.

Det är alltså inte ni som sänt mig hit utan Gud.”²⁹

När vår äldste son gick på college fick han ett mycket eftertraktat studentjobb på deltid, ett jobb som kunde

leda till ett underbart, fast jobb efter examen. Han arbetade hårt i det här studentjobbet i fyra år, blev mycket kvalificerad och var högt respekterad av sina kollegor och överordnade. I slutet av sista året på college – nästan som om himlen ordnat det så (åtminstone enligt vår sons sätt att tänka) – blev det fasta jobbet tillgängligt och han var den främste kandidaten, med varje antydan och förväntan att han verkligen skulle få jobbet.

Men han blev inte anställd. Ingen av oss kunde förstå det. Han hade förberett sig väl, intervjun hade gått bra, han var den mest kvalificerade kandidaten, och han hade bitt med stora förhoppningar och förväntningar. Han var förkrossad och tillintetgjord, och hela händelsen gjorde oss alla ytterst förvånade. Varför hade Gud övergett honom i hans rättfärdiga önskan?

Det var inte förrän flera år senare som svaret blev väldigt tydligt. Om han hade fått det där drömjobbet efter sin examen skulle han ha missat en avgörande livsförändrande möjlighet som nu har visat sig vara till hans eviga nytta och välsignelse. Gud visste vad som skulle hända (som han alltid gör), och i det här fallet var svaret på många rättfärdiga böner nej, till förmån för ett långt bättre resultat.

Och ibland får vi inte det bönesvar som vi så rättfärdigt, desperat och uppriktigt söker – här i livet.

Syster Patricia Parkinson föddes med normal syn, men vid sju års ålder började hon bli blind. Som nioåring började Pat i en skola för döva och blinda i Ogden, Utah, drygt 14 mil hemifrån, vilket gjorde att hon måste bo på skolan. Detta innebar så mycket hemlängtan som en nioåring någonsin kan tänkas uppleva.

Vid 11 års ålder hade hon förlorat synen helt. Pat återvände hem för gott

som femtonåring för att gå på sin lokala high school. Hon fortsatte vidare till college och tog kandidatexamen i kommunikationsrubbnings och psykologi, och efter en heroisk kamp mot tvivlande antagningsansvariga på universitetet kunde hon studera vidare och tog masterexamen i tal- och språkpatologi. Pat arbetar nu med 53 grundskoleelever och övervakar fyra talpedagoger i sitt skoldistrikt. Hon har ett eget hus och en egen bil som vänner och familjemedlemmar kör när hon behöver skjuts.

När Pat var 10 år hade man planerat att hon skulle genomgå ännu en operation för att komma till rätta med hennes försämrade syn. Hennes

föräldrar hade alltid berättat för henne exakt vad som skulle hända när det gällde hennes läkarvård, men av någon anledning berättade de inte om just den här åtgärden. När hennes föräldrar till slut berättade för henne om åtgärden som hade planerats var Pat, enligt hennes mor, "helt ifrån sig". Pat sprang in i ett annat rum men kom tillbaka senare och sa till sina föräldrar med viss förtrytelse: "Nu ska jag säga er en sak. Jag vet det, Gud vet det och ni kan lika gärna få veta det också. Jag kommer att vara blind resten av livet!"

För flera år sedan reste Pat till Kalifornien för att besöka släktingar som bodde där. Medan hon var ute

med sin tre år gamla brorson, sa han till henne: ”Faster Pat, varför ber du inte bara vår himmelske Fader att ge dig nya ögon? För om du frågar vår himmelske Fader så ger han dig vad du än vill ha. Du behöver bara be honom.”

Pat sa att hon blev förbluffad över frågan men svarade: ”Fast ibland arbetar vår himmelske Fader inte så. Ibland vill han att man ska lära sig någonting och därför ger han en inte allt man vill ha. Ibland måste man vänta. Vår himmelske Fader och Frälsaren vet bäst vad som är bra för oss och vad vi behöver. Därför ger de dig inte allt du vill ha precis när du vill ha det.”

Jag har känt Pat i många år och berättade nyligen för henne att jag beundrade det faktum att hon alltid är positiv och glad. Hon svarade: ”Men du har inte varit hemma tillsammans med mig, eller hur? Jag har mina stunder. Jag har haft ganska svåra slängar av depression, och jag har gråtit mycket.” Men, tillade hon, ”från den tiden när jag började förlora min syn, det var märkligt, men jag visste att min himmelske Fader och Frälsaren var med min familj och mig. Vi hanterade det så

gott vi kunde, och om du frågar mig, så hanterade vi det på rätt sätt. Jag har blivit en ganska framgångsrik person, och jag har i allmänhet varit en lycklig person. Jag kommer ihåg att hans hand finns med i allt. Till dem som frågar mig om jag är arg för att jag är blind svarar jag: ”Vem skulle jag vara arg på? Min himmelske Fader är med mig i det här. Jag är inte ensam. Han är alltid med mig.”

I det här fallet beviljas Pats önskan om att återfå synen inte i det här livet. Men hennes motto, som hon lärt sig av sin far, är: ”Även detta är övergående.”¹⁰

President Henry B. Eyring har sagt: ”Fadern är i denna stund medveten om dig, dina känslor och de andliga och timliga behoven hos alla runtom dig.”¹¹ Denna stora och tröstande sanning kan ses i de tre erfarenheter jag har återgett.

Bröder och systrar, ibland besvaras våra böner fort med det resultat vi hoppas på. Ibland besvaras våra böner inte på det sätt vi hoppas på, men med tiden inser vi att Gud hade större välsignelser förberedda för oss än vad vi från början väntade oss. Och ibland beviljas inte våra rättfärdiga

böner till Gud i det här livet.¹² Som äldste Neal A. Maxwell sa: ”Tron innefattar också förtröstan på Guds tidsschema.”¹³

Vi har försäkran att vår himmelske Fader på sitt eget sätt och i sin egen tid välsignar oss och reder ut våra bekymmer, orättvisor och besvikelser.

För att citera kung Benjamin: ”Och dessutom önskar jag att ni betänker deras välsignade och lyckliga tillstånd som håller Guds bud. Ty se, de är välsignade i allt, både timligt och andligt. Och om de trofast håller ut intill änden tas de emot i himlen så att de därigenom kan vistas hos Gud i ett tillstånd av oändlig lycka. O, kom ihåg, kom ihåg att detta är sant, ty Herren Gud har talat det.”¹⁴

Jag vet att Gud hör våra böner.¹⁵ Jag vet att han som allvetande, kärleksfull Fader besvarar våra böner på ett fullkomligt sätt, enligt sin oändliga visdom, och på sätt som i slutändan är till vår förmån och välsignelse. Det vittnar jag om i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

- 1 Ne. 11:17; se även 1 Joh. 4:8.
- 2 Se Russell M. Nelson, ”Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv”, *Liahona*, maj 2018, s. 93–96.
- 3 Matt. 6:8.
- 4 L&F 38:2.
- 5 Morm. ord 1:7.
- 6 Privat korrespondens.
- 7 Matt. 10:29–31.
- 8 Se 1 Mos. 37:20, 26–28.
- 9 1 Mos. 45:5–8.
- 10 Från en intervju med Patricia Parkinson, 10 dec. 2018.
- 11 Henry B. Eyring, ”Hans Ande hos er”, *Liahona*, maj 2018, s. 88.
- 12 Se Jeffrey R. Holland, ”Överstepräst för det goda som skall komma”, *Liahona*, jan. 2000, s. 42–45.
- 13 Neal A. Maxwell, ”Så att I icke tröttnen och uppgivens i edra själar”, *Nordstjärnan*, juli 1991, s. 85.
- 14 Mosiah 2:41.
- 15 Se ”Power of Prayer”, mormon.org/beliefs/power-of-prayer.

ÄLDSTE DIETER F. UCHTDORF
i de tolv apostlarnas kvorum

Missionsarbete: Säg det du har på hjärtat

Var ni än är på jorden finns det rika möjligheter att sprida den glada nyheten om Jesu Kristi evangelium.

Förra månaden inbjöds de tolv av vår käre profet, president Russell M. Nelson, att följa med honom till invigningen av Roms tempel i Italien. Under resan tänkte jag på aposteln Paulus och hans resor. På hans tid skulle det ha tagit omkring 40 dagar att ta sig från Jerusalem till Rom. I dag, i ett av mina favorit-flygplan, tar det mindre än 3 timmar.

Bibelforskare tror att Paulus var i Rom när han skrev flera av sina brev, vilka var viktiga för att stärka medlemmar i kyrkan, då som nu.

Paulus och de andra medlemmarna i den tidiga kyrkan, de *forna heliga*, var väl förtrogna med uppoffringar. Många förföljdes svårt, ja, ända till döds.

Under de senaste 200 åren har medlemmarna i Jesu Kristi återställda kyrka, de *nutida heliga*, också upplevt förföljelser av många slag. Men trots den förföljelsen (och ibland tack vare den), har Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga fortsatt växa och finns nu över hela jorden.

Det finns mycket att göra

Men innan vi bakar tårter, kastar konfetti och gratulerar oss själva till vår

stora framgång, gör vi klokt i att sätta in den tillväxten i sitt sammanhang.

Det finns ungefär sju och en halv miljard människor i världen, jämfört med ungefär 16 miljoner medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga – verkligen en mycket liten flock.¹

Under tiden avtar antalet kristet troende i vissa delar av världen.²

Också inom Herrens återställda kyrka – även om totala medlemsantalet

växer – finns det alltför många som inte välsignas av regelbunden närvaro i kyrkan.

Med andra ord: Var ni än är på jorden finns det rika möjligheter att sprida den glada nyheten³ om Jesu Kristi evangelium till människor ni möter, studerar med, lever med eller arbetar och umgås med.

Under det gångna året har jag haft den spännande möjligheten att vara djupt engagerad i kyrkans missionsaktiviteter runtom i världen. Jag har ofta funderat och bitt om Frälsarens stora uppdrag till sina lärjungar – till oss, sina barn: ”Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn.”⁴

Jag kämpade med frågan: ”Hur kan vi som medlemmar och lärjungar till Kristus bäst utföra detta stora uppdrag i vårt dagliga liv?”

I dag uppmanar jag er att begrunda samma fråga i hjärta och sinne.⁵

En gåva för missionsarbete

Kyrkans ledare har i årtionden betonat den genljudande kallelsen ”Varje medlem en missionär!”⁶

Medlemmar i Jesu Kristi Kyrka – både förr och nu – har entusiastiskt och med glädje delat evangeliet med vänner och bekanta. Deras hjärtan brinner med vittnesbördet om Jesus Kristus och de vill uppriktigt att andra ska uppleva samma glädje som de har funnit i Frälsarens evangelium.

Några av kyrkans medlemmar verkar ha talang för det här. De älskar att vara ambassadörer för evangeliet. De tjänar modigt och glatt och leder arbetet som medlemsmissionärer.

Men andra av oss är mer tveksamma. När missionsarbetet diskuteras på kyrkans möten sjunker huvudena långsamt tills de döljs bakom bänken, ögon fokuseras på skrifterna eller sluts i djup meditation för att undvika ögonkontakt med andra medlemmar.

Varför är det så? Kanske känner vi oss skyldiga för att vi inte gör mer för att sprida evangeliet. Kanske känner vi oss osäkra på hur man gör. Eller så känner vi oss ovilliga att gå utanför vår bekvämlighetszon.

Jag förstår det här.

Men kom ihåg att Herren aldrig har krävt oklanderligt missionsarbete.

”Herren fordrar [i stället] hjärtat och ett villigt sinne.”⁷

Om du redan med glädje utför missionsarbete så fortsätt och stå som ett exempel för andra. Herren ska välsigna dig.

Men om du tycker att du dragit fötterna efter dig i fråga om att sprida evangeliets budskap, får jag föreslå fem saker fria från skuld känslor som vem som helst kan göra för att delta i Frälsarens stora uppdrag att samla in Israel?

Fem enkla förslag

För det första: Kom närmare Gud.

Det första stora budet är att älska Gud.⁸ Det är det främsta skälet till att vi är på den här jorden. Fråga dig själv: ”Tror jag verkligen på min himmelske Fader?”

”Älskar och litar jag på honom?”

Ju närmare du kommer vår himmelske Fader, desto mer utstrålar du hans ljus och glädje. Andra märker då att det är något unikt och särskilt med dig. Och de frågar om det.

För det andra: Fyll hjärtat med kärlek till andra. Det är det andra stora budet.⁹ Försök att verkligen se alla omkring dig som ett Guds barn.

Betjäna dem – oavsett om deras namn är med på din lista över bröder och systrar att stödja.

Skratta med dem. Gläds med dem. Gråt med dem. Respektera dem. Hela, lyft och stärk dem.

Försök efterlikna Kristi kärlek och ha medkänsla med andra – också dem som är ovänliga mot dig, som hånar dig och vill skada dig. Älska dem och behandla dem som syskon, barn till vår himmelske Fader.

För det tredje: Sträva efter att vandra lärjungeskapets stig. När din kärlek till Gud och hans barn fördjupas, fördjupas också din beslutsamhet att följa Jesus Kristus.

Du lär dig om hans väg genom att mätta dig med hans ord och lyda och tillämpa lärdomar från nutida profeter och apostlar. Du tillväxer i självtillit och mod att följa hans väg när du kommunicerar med din himmelske Fader, med ett läraktigt och ödmjukt hjärta.

Att vandra lärjungeskapets stig kräver övning – varje dag lite in taget, ”nåd för nåd”,¹⁰ ”bud på bud”¹¹. Ibland två steg framåt och ett steg tillbaka.

Det viktiga är att du inte ger upp – du försöker hamna rätt. Så småningom

blir du bättre, gladare och mer äkta. Att prata med andra om din tro blir normalt och naturligt. Ja, evangeliet blir en så väsentlig, dyrbar del av ditt liv att det skulle kännas onaturligt att *inte* prata om det med andra. Det kanske inte händer genast – det är en livslång strävan. Men det händer.

För det fjärde: Säg det du har på hjärtat. Jag ber inte att ni ska stå i gathörn med en megafon och ropa ut verser ur Mormons bok. Vad jag ber er om är att ni alltid ska vara uppmärksamma på tillfällen att ta upp er tro under på naturliga och normala sätt med människor – både personligt och online. Jag ber att du ska stå som vittne¹² om evangeliets kraft alltid – och när det behövs, använda ord¹³.

Eftersom ”evangeliet ... är en Guds kraft till frälsning”, kan du vara tillitsfull, modig och ödmjuk medan du talar om det.¹⁴ Självförtroende, mod och ödmjukhet kan tyckas vara motstridande egenskaper, men så är det inte. De återspeglar Frälsarens inbjudan att inte gömma evangeliets värderingar och principer under en skäppa, utan låta ditt ljus lysa så att dina goda gärningar kan förhärliga din Fader i himlen.¹⁵

Det finns många normala och naturliga sätt att göra detta, från dagliga goda gärningar till personliga vittnesbörd på YouTube, Facebook, Instagram eller Twitter till enkla samtal med människor du möter. I år lär vi oss från Nya testamentet i våra hem och i Söndagsskolan. Vilket underbart tillfälle att bjuda in vänner och grannar till kyrkan och ditt hem för att lära om Frälsaren med dig. Dela appen Evangeliebiblioteket med dem, där de kan hitta *Kom och följ mig*. Om ni känner ungdomar och deras familjer kan ni ge dem häftet *Vägledning för de unga* och inbjuda dem att komma och

se hur våra ungdomar försöker leva efter de principerna.

Om någon frågar hur helgen har varit, tveka inte att berätta vad du upplevt i kyrkan. Berätta om de små barnen som stod framför församlingen och sjöng ivrigt om att de gärna vill likna Jesus. Prata om en grupp ungdomar som tog sig tid att hjälpa de äldre i vilohem att sammanställa personliga historier. Prata om förändringen nyligen av söndagens möteschema och hur den är till nytta och glädje för er familj. Eller förklara varför vi betonar att detta är Jesu Kristi kyrka och att vi är sista dagars *heliga*, liksom medlemmarna i den forntida kyrkan också kallades *heliga*.

På det sätt som känns naturligt och normalt för dig kan du berätta för andra varför Jesus Kristus och hans kyrka är viktig för dig. Inbjud dem att *”komma och se”*.¹⁶ Uppmana dem sedan att *komma och hjälpa till*. Det finns många tillfällen att hjälpa till i vår kyrka.

Be inte bara om att missionärerna ska finna de utvalda. Be dagligen av allt hjärta att du ska finna dem som vill *komma och se, komma och hjälpa till, och komma och stanna*. Håll heltidsmissionärerna underrättade. De är som änglar, redo att hjälpa!

När du sprider det glada budskapet, Jesu Kristi evangelium, gör det med kärlek och tålmod. Om vi interagerar med andra med den enda förhoppningen att de snart ska sätta på sig den vita overallen och be om vägvisning till närmaste dopbassäng, gör vi fel.

En del som kommer och ser kanske aldrig blir medlemmar. En del kommer senare. Det är deras eget val. Men det förändrar inte vår kärlek till dem. Och det förändrar inte vårt entusiastiska arbete att fortsätta inbjuda enskilda och familjer att *komma och se, komma och hjälpa till* och *komma och stanna*.

För det femte: Lita på att Herren utför sina underverk. Förstå att det inte är ert jobb att omvända människor. Det är den Helige Andens roll. Er roll är att berätta om vad som finns i hjärtat och konsekvent leva som ni tror.

Så bli inte nedslagna om någon inte genast tar emot evangeliebudskapet. Det är inget personligt misslyckande.

Det är mellan personen och vår himmelske Fader.

Din sak är att älska Gud och älska din nästa, hans barn.

Tro, älska, gör.

Följ den här vägen, så utför Gud underverk genom dig för att välsigna sina dyrbara barn.

De här fem förslagen hjälper dig att göra det som lärjungar till Jesus Kristus har gjort sedan urminnes tider. Hans evangelium och hans kyrka är så viktiga delar av ditt liv och den du är och det du gör. Inbjud därför andra att *komma och se* och *komma och hjälpa*, och Gud utför då sitt frälsningsverk, och de vill *komma och stanna*.

Men tänk om det är svårt?

”Men”, kanske du frågar, ”tänk om jag gör allt det här och människor

reagerar fel! Tänk om de är kritiska mot kyrkan! Tänk om de inte vill vara vän med mig längre!”

Ja, sådant kan hända. Sedan forna tider har Jesu Kristi lärjungar ofta blivit förföljda.¹⁷ Aposteln Petrus sa: ”Gläd er [medan] ni delar Kristi lidanden.”¹⁸ De tidiga heliga var ”glada att de ansetts värdiga att bli förnedrade för Namnets skull.”¹⁹

Kom ihåg att Herren arbetar på sitt eget sätt. Det kan vara så att din kristuslika reaktion på avvisande kan få ett förhärdat hjärta att mjukna.

Som en Jesu Kristi apostel välsignar jag dig med *självförtroende* till att vara ett levande vittnesbörd om evangeliets värderingar, med *modet* att alltid vara sedd som en medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, med *ödmjukhet* till att bistå i hans verk som uttryck för din kärlek till din himmelske Fader och hans barn.

Mina kära vänner, ni ska glädjas åt att veta att ni är en viktig del av Israels länge förutsagda insamling då ni förbereder Kristi ankomst ”klädd med makt och stor härlighet, med alla de heliga änglarna”.²⁰

Vår himmelske Fader känner er. Herren älskar er. Gud ska välsigna er. Detta verk är förordnat av honom. Ni kan göra det här. Vi kan alla göra det här tillsammans.

Det vittnar jag om i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Den store profeten Nephi såg i en syn att trots att Guds Lamms kyrka skulle spridas ”över hela jordens yta” skulle, på grund av ogudaktigheten i hela världen, ”dess medlemmar [vara] få” (1 Ne. 14:12; se även Luk. 12:32).
2. Till exempel fann en nyligen gjord undersökning av Pew Research Center att i Förenta staterna hade ”andelen vuxna (18 år och över) som beskrev sig själva som kristna sjunkit med nära åtta procent på bara sju år, från 78,4% ... 2007 till 70,6% år 2014. Under samma period hade andelen amerikaner som inte tillhörde någon kyrka – och beskrev sig själva som ateister, agnostiker eller ’ingenting särskilt’ – stigit med mer än sex procent, från 16,1% till 22,8% (”America’s Changing Religious Landscape”, Pew Research Center, 12 maj 2015, pewforum.org).
3. Ordet *evangelium* betyder ”glädjebudskap”. Glädjebudskapet är att Jesus Kristus utfört en fullkomlig försoning som ska återlösa alla människor från graven och belöna var och en efter hans eller hennes gärningar. Denna försoning började med att han utsågs i förut till varon, fortsatte under hans tid på jorden och kulminerade i hans härliga uppståndelse.

Bibelns uppteckning av hans jordeliv, tjänande och offer kallas evangelierna: Matteus, Markus, Lukas och Johannes.

4. Matt. 28:19.
5. ”Sannerligen säger jag er, mina vänner: Jag ger er dessa ord att begrunda i era hjärtan” (L&F 88:62).
”Men se, jag säger dig, att du måste utforska det i ditt eget sinne. Sedan måste du fråga mig om det är rätt, och om det är rätt skall jag få ditt hjärta att brinna inom dig, därför skall du känna att det är rätt” (L&F 9:8).
6. President David O. McKay uppmanade ”varje medlem [att vara] en missionär” när han presiderade över den europeiska missionen från 1922 till 1924, och han gav samma budskap till kyrkan vid generalkonferensen redan 1952 (se ”Every Member a Missionary” Motto Stands Firm Today”, *Church News*, 20 feb. 2015, news.ChurchofJesusChrist.org).
7. L&F 64:34.
8. Se Matt. 22:37–38.
9. Se Matt. 22:39.
10. L&F 93:12.
11. Se Jes. 28:10.
12. Se Mosiah 18:9.
13. Den här tanken tillskrivs ofta Franciskus av Assisi; se även Joh. 10:36–38.
14. Rom. 1:16.
15. Se Matt. 5:15–16.
16. Se Joh. 1:46; kursivering tillagd.
17. Se Joh. 15:18.
18. 1 Petr. 4:13; se även vers 1–19 för mer om hur Kristus efterföljare skulle se på lidandet för evangeliets skull.
19. Apg. 5:41.
20. L&F 45:44.

BISKOP W. CHRISTOPHER WADDELL
andre rådgivare i presiderande biskopsrådet

Precis som han gjorde

I vår strävan efter att tjäna precis som han gjorde får vi tillfällen att glömma oss själva och lyfta andra.

För ungefär 18 månader sedan, på hösten 2017, berättade min 64-åriga bror Mike att han hade fått veta att han hade cancer i bukspottkörteln. Han sa också att han hade fått en prästadömsvälsignelse av sin hemlärare och att han hade pratat med sin biskop. Senare skickade han mig också en bild på Oaklands tempel i Kalifornien som han tagit från sjukhuset där han behandlades, med texten "Titta vad jag kan se från mitt sjukhusrum".¹

Jag blev lika förvånad över att han nämnde hemlärare, prästadömsvälsignelser, biskopar och tempel som jag blev över cancer. Ni förstår, Mike, som var präst i aronska prästadömet, hade inte

besökt kyrkan regelbundet på nästan 50 år.

I familjen var vi nästan lika fascinerade av hans andliga framsteg som vi var av hans framsteg i kampen mot cancer, till stor del på grund av de många frågor han nu ställde om Mormons bok, beseglingsmakten och livet efter döden. Allteftersom månaderna gick och cancer spred sig, förde behovet av ytterligare och mer specialiserad behandling Mike till Utah och Huntsman Cancer Institute.

Strax efter sin ankomst fick Mike besök av John Holbrook, missionsledare i den församling som betjänade vårdinrättningen där han nu bodde.

John sa att "det var uppenbart för mig att Mike var en Guds son" och berättade att de inom kort utvecklade ett vänskapsband som ledde till att John i princip fick fungera som Mikes stödbroder. Genast erbjöds min bror besök av missionärerna, vilket han artigt tackade nej till, men en månad in i deras vänskap frågade John igen, och förklarade för Mike: "Jag tror att du skulle tycka om att få höra evangeliets budskap."² Den här gången togs inbjudan emot vilket ledde till möten med missionärerna såväl som besök från biskop Jon Sharp, och samtalen med honom ledde så småningom till att Mike tog emot sin patriarkaliska välsignelse, 57 år efter sitt dop.

Tidigt i december förra året, efter månader av behandlingar, bestämde Mike sig för att avsluta cancerbehandlingen, som orsakade svåra biverkningar, och helt enkelt låta naturen ha sin gång. Vi fick veta av Mikes läkare att han hade omkring tre månader kvar att leva. Samtidigt fanns frågorna om evangeliet kvar – liksom besöken och stödet från hans lokala prästadömsledare. Under våra besök hos Mike såg vi ofta en uppslagen Mormons bok på sängbordet när vi pratade om evangeliets återställelse, prästadömet, nycklar, templets förrättningar och människans eviga natur.

I mitten av december, med sin patriarkaliska välsignelse till hands, verkade Mike få mer styrka och hans prognos på åtminstone ytterligare tre månader verkade trolig. Vi gjorde också upp planer på att han skulle fira jul, nyår och mer därtill med oss. Den 16 december fick jag ett oväntat telefonsamtal av biskop Sharp där han berättade att han och stavs-presidenten hade intervjuat Mike och funnit honom värdig att ta emot melkisedekska prästadömet, och han frågade när jag hade möjlighet

att vara med. Förrättningen skulle ske följande fredag, den 21 december.

När dagen var inne och min fru Carol och jag kom till vårdkliniken, blev vi genast mötta i korridoren nära Mikes rum, och informerades om att han inte hade någon puls. Vi gick in i rummet och fann att patriarken, hans biskop och hans stavsresident redan satt där och väntade – och då öppnade Mike ögonen. Han kände igen mig och visade att han kunde höra mig och var redo att ta emot prästadömet. Femtio år efter Mikes ordination till präst i aronska prästadömet hade jag förmånen att tillsammans med hans lokala ledare förläna honom melkisedekska prästadömet och ordinera min bror till äldste. Fem timmar senare gick Mike bort och passerade slöjan för att möta våra föräldrar som bärare av melkisedekska prästadömet.

För bara ett år sedan kallade president Russell M. Nelson oss var och en att ta hand om våra bröder och systrar på ett ”högre, heligare sätt”.³ Angående Frälsaren har president Nelson sagt att ”eftersom det är hans kyrka ska vi som hans tjänare betjäna den enskilde, precis som han gjorde. Vi tjänar i hans namn, med hans kraft och myndighet och med hans kärleksfulla godhet.”⁴

Som svar på denna uppmaning från en Guds profet görs utomordentliga ansträngningar att betjäna den enskilde runtom i världen, både genom

samordnade insatser av medlemmar som troget uppfyller sina uppdrag i stödverksamheten, såväl som genom det jag kallar ”improviserad” stödverksamhet, då så många bemöter oväntade möjligheter med kristuslik kärlek. I vår familj fick vi på nära håll bevittna det här slagets stödverksamhet.

John som var Mikes vän, stödbroder och före detta missionspresident, brukade säga till sina missionärer att ”om någon listats som ’ej intresserad’, så ge inte upp. Människor förändras”. Han sa sedan till oss att ”Mike förändrades på ett mäktigt sätt”.⁵ John var främst en vän som ofta gav uppmuntran och stöd – men hans tjänande stannade inte vid vänliga besök. John visste att en som tjänar andra är mer än en vän och att vänskap förstärks när vi tjänar andra.

Man behöver inte lida av en livshotande sjukdom, som min bror, för att man ska vara i behov av stöd och tjänande. Dessa behov visar sig i olika former, storlekar och förutsättningar. En ensamstående förälder, ett mindre aktivt par, en problemtyngd tonåring, en överväldigad mamma, en trosprövning, problem med ekonomi, hälsa eller äktenskap – listan är nästan oändlig. Men, liksom Mike är ingen bortom räddning och det är aldrig för sent att fatta Frälsarens kärleksfullt utsträckta hand.

På kyrkans webbplats för stödverksamheten lär vi oss att ”även om

stödverksamheten har många ändamål bör våra ansträngningar vägledas av en önskan att hjälpa andra uppnå en djupare personlig omvändelse och bli mer som Frälsaren”.⁶ Äldste Neil L. Andersen uttryckte det så här:

”En person som har ett gott hjärta kan hjälpa någon att byta däck, ta en rumskamrat till läkaren, äta lunch med någon som är ledsen, eller le och säga hej för att förgylla någons dag.

Men någon som följer det första budet förstorar de här viktiga tjänandehandlingarna på ett naturligt sätt.”⁷

När vi söker efterlikna Jesus Kristus i vårt tjänande är det viktigt att komma ihåg att hans strävan att älska, lyfta, tjäna och välsigna hade ett högre ändamål än att bara uppfylla omedelbara behov. Det var tydligt att han kände till deras dagliga behov och hyste medlidande med deras lidande i stunden när han botade, mättade, förlät och undervisade. Men han ville mer än att ta hand om behovet för stunden. Han ville att människorna omkring honom skulle följa honom, lära känna honom och nå sin gudomliga potential.⁸

I vår strävan efter att tjäna precis som han gjorde⁹ får vi tillfällen att glömma oss själva och lyfta andra. De här tillfällena kan ofta vara obekväma och pröva vår önskan att bli mer som Mästaren, vars största tjänande av allt, hans oändliga försoning, var allt annat än bekvämt. I Matteus kapitel

25 påminns vi om hur Herren känner för oss när vi, liksom han, berörs av de svårigheter, prövningar och utmaningar som så många möter men som kanske ofta förbises:

”Kom, ni min Fars välsignade, och ta emot det rike som stått berett för er sedan världens skapelse.

För jag var hungrig och ni gav mig att äta. Jag var törstig och ni gav mig att dricka. Jag var främling och ni tog emot mig. ...

Då ska de rättfärdiga svara honom: Herre, när såg vi dig hungrig och gav dig att äta, eller törstig och gav dig att dricka?

Och när såg vi dig som främling och tog emot dig? ...

Då ska Kungen svara dem: Jag säger er sanningen: Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort för mig.”¹⁰

Vare sig vi verkar som stödbroder eller stödsystrar, eller helt enkelt blir uppmärksammade på någons behov, uppmuntras vi att söka Andens vägledning – och sedan agera. Vi kanske undrar hur vi bäst ska tjäna men Herren vet, och genom hans Ande blir vi vägledda i våra ansträngningar. Liksom Nephi, som ”leddes av Anden utan att på förhand veta vad [han] skulle göra”¹¹, blir vi också ledda av Anden i vår strävan att bli verktyg i Herrens händer för att välsigna hans barn. Allteftersom vi söker vägledning av Anden och litar på Herren blir vi placerade i situationer och omständigheter där vi kan agera och välsigna – med andra ord tjäna.

Det kan komma andra tillfällen när vi ser ett behov men känner oss oförmögna att göra något för att vi antar att det vi har att erbjuda inte räcker till. Men att göra precis som han gjorde¹² är att betjäna andra genom att ge det som vi kan ge och att lita på att Herren förstärker våra

ansträngningar till förmån för våra ”medresenärer på jordelivets färd”¹³. För vissa kan det innebära att ge gåvan av tid och förmåga – för andra kan det vara ett vänligt ord eller en stark rygg. Vi kanske känner att det vi gör inte räcker till, men president Dallin H. Oaks delade med sig av en viktig princip om ”små och enkla” medel. Han lärde att små och enkla handlingar är kraftfulla eftersom de inbjuder till ”den Helige Andens sällskap”,¹⁴ en följeslagare som välsignar både givaren och mottagaren.

Med vetskap om att han snart skulle dö sa min bror Mike: ”Det är förunderligt hur bukspottkörtelcancer kan få en att fokusera på det som är allra viktigast.”¹⁵ Tack vare underbara män och kvinnor som såg ett behov, inte var dömande och betjänade likt Frälsaren, var det inte för sent för Mike. För vissa kan förändringen komma tidigare. För andra kanske den kommer bortom slöjan. Men vi måste komma ihåg att det aldrig är för sent och att ingen någonsin har förirrat sig så långt bort från stigen att han eller hon varit utom räckhåll för Jesu Kristi oändliga försoning, som är gränslös i sin varaktighet och sitt omfång.

Under generalkonferensen förra oktober sa äldste Dale G. Renlund att

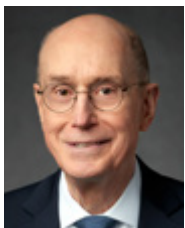
”hur länge vi än har varit borta från stigen ... hjälper Gud oss omedelbart att återvända när vi väljer att förändra oss”.¹⁶ Detta beslut om förändring är dock ofta en följd av en uppmaning, såsom ”Jag tror att du skulle tycka om att få höra evangeliets budskap”. Precis som det aldrig är för sent för Frälsaren, är det aldrig för tidigt för oss att ge en uppmaning.

Den här påsken innebär, återigen, ett underbart tillfälle att begrunda vår Frälsare Jesu Kristi stora försoningsoffer och vad han gjorde för var och en av oss till ett sådant kolossalt pris – ett pris som han själv sa ”fick [honom], ... den störste av alla, att skälva av smärta”. ”Dock”, säger han, ”drack [jag] och fullbordade mina förberedelser för människobarnen.”¹⁷

Jag vittnar om att eftersom han ”fullbordade” allt finns hoppet alltid kvar. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Konversation med författaren.
2. Konversation med John Holbrook.
3. Russell M. Nelson, ”Inledande ord”, *Liahona*, nov. 2018, s. 6.
4. Russell M. Nelson, ”Tjäna med Guds kraft och myndighet”, *Liahona*, maj 2018, s. 69.
5. Konversation med John Holbrook.
6. ”Stödverksamhetens principer: De ändamål som förändrar vårt tjänande”, *Liahona*, jan. 2019, s. 8; se även ministering. ChurchofJesusChrist.org.
7. Neil L. Andersen, ”A Holier Approach to Ministering” (andakt vid Brigham Young University, 10 apr. 2018), s. 3, speeches.byu.edu.
8. Se ”De ändamål som förändrar vårt tjänande”, s. 8–10.
9. Se 3 Ne. 17:9–10, 20–21.
10. Matt. 25:34–35, 37–38, 40.
11. 1 Ne. 4:6.
12. Se 3 Ne. 17:9–10, 20–21.
13. Thomas S. Monson, ”Kärlek – kärnan i evangeliet”, *Liahona*, maj 2014, s. 91.
14. Dallin H. Oaks, ”Små och enkla medel”, *Liahona*, maj 2018, s. 90.
15. Konversation med författaren.
16. Dale G. Renlund, ”Välj i dag”, *Liahona*, nov. 2018, s. 106.
17. L&F 19:18–19.

PRESIDENT HENRY B. EYRING
andre rådgivare i första presidentskapet

Ett hem där Herrens Ande bor

Du finner några av dina största glädjeämnen i din strävan att göra hemmet till en plats för tro på Herren Jesus Kristus och en plats som genomsyras av kärlek.

Mina kära syskon, jag är tacksam att ha blivit ombedd att tala till er under den här 189:e årliga generalkonferensen för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga. Just den här dagen år 1830 organiserade Joseph Smith kyrkan under Herrens ledning. Det skedde i familjen Whitmers hem i närheten av Fayette i New York. Där fanns sex medlemmar och ungefär 50 andra intresserade människor den dagen.

Även om jag inte vet vad profeten Joseph Smith sa eller hur han såg ut när han stod inför denna lilla grupp, vet jag vad dessa människor med tro på Jesus Kristus kände. De kände den Helige Anden, och de kände att de befann sig på en helig plats. De måste ha känt sig förenade till ett.

Denna underbara känsla är vad vi alla vill ha i våra hem. Det är en känsla som kommer av att ha, som Paulus beskrev det, "Andens sinne".¹

Min avsikt i dag är att undervisa om det jag vet om hur vi kan uppnå den känslan oftare och få den att vara längre i våra familjer. Som ni

vet av erfarenhet, är det här inte lätt att göra. Osämja, stolthet och synd måste hållas tillbaka. Kristi rena kärlek måste komma in i hjärtat hos våra familjemedlemmar.

Adam och Eva, Lehi och Sariah och andra föräldrar vi känner till i skrifterna fann att det var en svår utmaning.

Likväl får vi tillförsikt av uppmuntrande exempel på varaktig djup glädje i familjer och hem. Och tack vare dessa exempel förstår vi hur vi och våra familjer kan uppnå detta. Ni minns vad det står i 4 Nephi:

"Och det hände sig att det inte fanns några stridigheter i landet tack vare Guds kärlek som bodde i folkets hjärtan.

Och det fanns ingen avund, ingen missämja, inga oroligheter, inget hor, inga lögnare, inga mord eller något slag av lösaktighet. Och det kunde förvisso inte finnas något lyckligare folk bland alla de folk som skapats av Guds hand.

Det fanns inga rövare, inga mördare, inte heller fanns det lamaniter eller något annat slags -iter, utan de var ett, Kristi barn och arvingar till Guds rike.

Och hur välsignade var de inte! Ty Herren välsignade dem i alla deras förhållanden. Ja, de blev välsignade och fick framgång ända till dess ett hundra och tio år hade förflutit. Och det första släktledet efter Kristus hade gått bort, och det fanns inga stridigheter i hela landet."²

Som du vet varade inte den lyckliga tiden för alltid. Redogörelsen i 4 Nephi beskriver de slutliga symptomen på andligt förfall hos en grupp goda människor. Det är ett mönster som har visat sig genom tiderna hos hela folk, i församlingar, och, sorgligast av allt, i familjer. Genom att studera det mönstret kan vi se hur vi kan skydda och till och med stärka känslorna av kärlek i den egna familjen.

Här följer det mönster för förfall som uppkom efter en 200-årig tillvaro med den fullkomliga frid som evangeliet ger:

Stolthet smög sig in.

Människor slutade dela med sig av det de hade till varandra.

De började se sig själva som högre eller lägre stående än andra.

De började försvagas i sin tro på Jesus Kristus.

De började hata.

De började begå alla slags synder.

Visa föräldrar är uppmärksamma nog att lägga märke till dessa symptom när de uppträder bland deras familjemedlemmar. De blir förstas bekymrade. Men de vet att den underliggande orsaken är Satans inflytande, han som försöker leda goda människor längs syndens väg så att de förlorar den Helige Andens inflytande. Så den visa föräldern ser att möjligheten ligger i att förmå varje barn och sig själv, att mer fullständigt ta emot Herrens inbjudan att komma till honom.

Du kan med begränsad framgång uppmana ett barn att omvända sig från exempelvis stolthet. Du kan försöka övertala barn att mer generöst dela med sig av det de har. Du kan be dem sluta tycka att de är bättre än någon annan i familjen. Men så kommer du till det symptom som jag beskrev tidigare med orden ”de började försvagas i sin tro på Jesus Kristus”.

Däri ligger nyckeln till att förmå familjen att höja sig till den andliga nivå du önskar för dem – och till att du ska kunna befinna dig där med dem. När du hjälper dem växa i tron på att Jesus Kristus är deras kärleksfulla Återlösare, får de en önskan att omvända sig. När de gör det börjar ödmjukhet ersätta stolthet. När de börjar känna vad Herren har gett dem, får de en önskan att dela med sig mer generöst. Rivaliteten om position eller erkännande upphör. Hat drivs ut genom kärlek. Och slutligen, precis som för folket som omvändes genom kung Benjamin, stärker deras önskan att göra gott dem mot frestelsen att synda. Kung Benjamins folk vittnade om att de inte längre hade ”någon benägenhet att göra ont”.³

Så genom att bygga upp tron på Jesus Kristus börjar vi vända på det andliga förfallet i våra familjer och hem. Den tron har större kraft att leda

till omvändelse än dina predikningar mot varje symptom på andligt förfall.

Du leder bäst genom ditt föredöme. Familjemedlemmar och andra måste se dig växa i din egen tro på Jesus Kristus och hans evangelium. Du har nyligen försetts med utomordentlig hjälp. Föräldrar i kyrkan har välsignats med en inspirerad studiekurs för familjer och enskilda. När du använder den bygger du upp din och dina barns tro på Herren Jesus Kristus.

Växa i tro

Din tro på Frälsaren växte när du följde president Russell M. Nelsons uppmaning att återigen läsa Mormons bok. Du markerade skriftställen och ord som handlade om Frälsaren. Din tro på Jesus Kristus växte. Men liksom en ny planta vissnar sådan tro på Jesus Kristus om du inte ständigt beslutar dig för att begrunda och be för att stärka den.

Ditt exempel på att växa i tro kanske inte följs av alla i din familj just nu. Men du kan fatta mod genom Alma den yngres upplevelse. I sin smärta och behov av omvändelse och förlåtelse mindes han sin fars tro på Jesus Kristus. Dina barn kanske minns din tro på Frälsaren i en stund när de förtvivlat väl behöver omvändelse. Alma sa om en sådan stund:

”Och det hände sig att medan jag sålunda plågades svårt, medan jag sönderslets av minnet av mina många synder, kom jag även ihåg att jag hade hört min far profetera för folket angående en viss Jesus Kristus, en Guds Son, som skulle komma för att sona världens synder.

När nu mitt sinne grep tag i denna tanke ropade jag i mitt hjärta: O Jesus, du Guds Son, förbarma dig över mig som befinner mig i bitterhetens galla och är omsluten av dödens eviga kedjor.

Och se, när jag tänkte detta kunde jag inte längre komma ihåg mina kval, ja, jag sönderslets inte längre av minnet av mina synder.”⁴

Be med kärlek

Förutom ditt föredöme i att växa i tro kan familjeböner spela en avgörande roll i att göra hemmet till en helig plats. Vanligtvis utses en person till att uttala bönen för familjen. När bönen

tydligt vänder sig till Gud till förmån för dem som står på knä och lyssnar, växer tron hos var och en av dem. De kan känna uttrycken för kärlek till vår himmelske Fader och till Frälsaren. Och när den som ber nämner behov hos dem som knäböjer i ringen, kan alla känna kärlek från och till var och en i familjen.

Även när familjemedlemmar inte bor hemma kan böner skapa band av kärlek. Böner i familjen kan nå tvärs över världen. Mer än en gång har jag fått veta att en familjemedlem långt borta bad samtidigt och för samma sak som jag gjorde. För mig skulle det gamla talesättet ”Familjer som ber ihop, håller ihop” kunna utökas till ”Familjer som ber ihop, håller ihop även när de är långt ifrån varandra”.

Undervisa om snar omvändelse

Eftersom ingen av oss är fullkomlig och känslor lätt såras, kan familjer endast bli heliga tillflyktsorter om vi är snara att uppriktigt omvända oss. Föräldrar kan vara föredömen. Vi kan vara snara att uppriktigt omvända oss från hårda ord och ovänliga tankar. Ett enkelt ”förlåt” kan hela sår och inbjuda till både förlåtelse och kärlek.

Profeten Joseph Smith var ett föredöme för oss i sitt sätt att bemöta attacker, förrädare och meningsskiljaktigheter i familjen. Han var snar att

förlåta, även om han visste att förövaren kunde angripa igen. Han bad om förlåtelse och var villig att förlåta.⁵

Odling av missionärsanda

Mosiahs söner var fast beslutna att erbjuda evangeliet till alla. Denna önskan kom från deras personliga omvändelseupplevelse. De kunde inte uthärda tanken på att någon skulle få lida syndens följder så som de hade gjort. Så de utstod år av avvisanden, svårigheter och faror för att erbjuda sina fiender Jesu Kristi evangelium. Under den här processen fann de glädje i alla som omvände sig och upplevde glädjen av förlåtelse genom Jesu Kristi försoning.

Våra familjemedlemmar växer i sin önskan att dela med sig av evangeliet när de känner glädjen av förlåtelse. Det gör de också när de förnyar sina förbund genom att ta del av sakramentet. Missionärsandan växer i våra hem när barn och föräldrar upplever förlåtelsens glädje under sakramentet. Genom att vara vördnadsfulla kan både föräldrar och barn genom exempel hjälpa varandra att uppleva den glädjen. Den glädjen räcker långt när det gäller att förvandla hemmet till en missionärsskola. Alla kanske inte går ut som missionärer, men alla får känna en önskan att sprida det evangelium som fått dem att uppleva förlåtelse och frid.

Och vare sig de för närvarande verkar på heltid eller inte, kan alla få känna glädjen att erbjuda andra evangeliet.

Besöka templet

Templet erbjuder den bästa möjligheten, för både föräldrar och barn, att få en känsla för och en kärlek till himmelska platser. Det gäller särskilt när barnen är små. Barn föds med Kristi ljus. Till och med ett spädbarn kan känna att templet är heligt. Eftersom föräldrar älskar sina små barn, representerar templet för dem hoppet om att få ha sina barn att älska i sin eviga familj – för evigt.

En del av er har fotografier på tempel hemma. Allteftersom tempel tillkommer runtom i världen, är det möjligt för många föräldrar att besöka tempelområden med sina familjer. Ett fåtal får till och med möjlighet att gå på öppet hus när tempel byggs. Föräldrar kan fråga sina barn hur det kändes för dem att vara nära eller i ett tempel.

Varje förälder kan vittna om vad ett tempel har betytt för honom eller henne. President Ezra Taft Benson, som älskade templet, berättade ofta hur han såg sin mor omsorgsfullt stryka sina tempelkläder.⁶ Han berättade om minnet av att som liten pojke se sin familj bege sig hemifrån för att besöka templet.

När han var president för kyrkan besökte han templet samma dag varje vecka. Han utförde alltid tempeltjänst för en förfader. Främst gjorde han det tack vare sina föräldrars föredöme.

Mitt vittnesbörd

Du finner några av dina största glädjeämnen i din strävan att göra hemmet till en plats för tro på Herren Jesus Kristus och en plats som genomsyras av Kristi rena kärlek. Evangeliets återställelse började med en ödmjuk fråga som

begrundats i ett ödmjukt hem, och den kan fortsätta i vart och ett av våra hem allteftersom vi fortsätter att inrätta och utöva evangelieprinciper där. Det här har varit min förhoppning och min djupaste önskan sedan jag var liten. Ni har alla fått glimtar av sådana hem. Många av er har, med Herrens hjälp, skapat ett.

Somliga har helhjärtat traktat efter den välsignelsen, men ändå inte fått den. Mitt löfte till er är detsamma som en medlem i de tolv apostlarnas kворum en gång gav till mig. Jag hade sagt till honom att på grund av val som några i min utökade familj hade gjort, tvivlade jag på att vi kunde vara tillsammans i den kommande världen. Han sa, vad jag kan minnas: ”Du oroar dig för fel sak. Fortsätt bara att leva värdig det celestialet så kommer det att bli bättre för din familj än vad du kan föreställa dig.”

Jag tror att ni kan uttrycka detta glada hopp för var och en av oss på jorden som har gjort allt vi kan för att förbereda oss själva och våra familjemedlemmar för evigt liv. Jag vet att vår

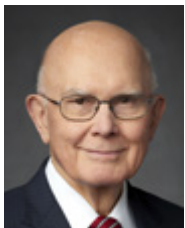
himmelske Faders plan är en plan för lycka. Jag vittnar om att hans plan gör det möjligt för var och en av oss som har gjort sitt bästa att vara besegrad i en familj för evigt.

Jag vet att de prästadörets nycklar som återställdes till Joseph Smith har gått vidare i en obruten linje till president Russell M. Nelson. Dessa nycklar möjliggör besegling av familjer i dag. Jag vet att vår himmelske Fader älskar oss, sina andebarn, med fullkomlig kärlek. Jag vet att vi tack vare Jesu Kristi försoning kan omvända oss, bli renade och bli värdiga att leva i kärleksfulla familjer för evigt med vår himmelske Fader och med hans älskade Son Jesus Kristus. Det vittnar jag om i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Rom. 8:6.
2. 4 Ne. 1:15–18.
3. Mosiah 5:2.
4. Alma 36:17–19.
5. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 387–395.
6. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Ezra Taft Benson* (2014), s. 167.

FRAMLAGD AV PRESIDENT DALLIN H. OAKS
förste rådgivare i första presidentskapet

Röstning på kyrkans ämbetsmän

Jag ska nu framlägga generalauktoriteter, områdessjuttio och biorganisationernas generalpresidentskap för röstning.

Det är föreslaget att vi stödjer Russell Marion Nelson som profet, siare och uppenbarare och president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Dallin Harris Oaks som förste rådgivare i första presidentskapet och Henry Bennion Eyring som andre rådgivare i första presidentskapet.

De som instämmer kan visa det.

De som är emot, om det finns några, kan visa det.

Det är föreslaget att vi stödjer Dallin H. Oaks som president för de tolv apostlarnas kворum och M. Russell Ballard som tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum.

De som instämmer kan visa det.

Om någon är emot visas det.

Det är föreslaget att vi stödjer följande som medlemmar i de tolv apostlarnas kворum: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong och Ulisses Soares.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot kan det visas.

Det är föreslaget att vi stödjer rådgivarna i första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum som profeter, siare och uppenbarare.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot kan det visas på samma sätt.

Det är föreslaget att vi avlöser följande från att verka som områdessjuttio: äldsterna Victorino A. Babida, L. Todd Budge, Peter M. Johnson, John A. McCune, Mark L. Pace, James R. Rasband och Benjamin M. Z. Tai.

De som vill instämma i vårt tack till dessa bröder för deras hängivna arbete kan visa det genom att räcka upp handen.

Det är föreslaget att vi med djup uppskattning avlöser bröderna Tad R. Callister, Devin G. Durrant och Brian K. Ashton som Söndagsskolans generalpresidentskap.

Alla som vill instämma i vårt tack till dessa bröder för deras utmärkta tjänande, var vänliga visa det.

Det är föreslaget att vi stöder följande som generalauktoritets-sjuttio: Rubén V. Alliaud, Jorge M. Alvarado, Hans T. Boom, L. Todd Budge, Ricardo P. Giménez, Peter M. Johnson, John A. McCune, James R. Rasband, Benjamin M. Z. Tai och Alan R. Walker.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot kan det visas på samma sätt.

Det är föreslaget att vi stöder följande som områdessjuttio: Solomon I. Aliche, Guillermo A. Alvarez, Daren R. Barney, Julius F. Barrientos, James H. Bekker, Kevin G. Brown, Mark S. Bryce, A. Marcos Cabral, Dunstan G. B. T. Chadambuka, Alan C. K. Cheung, Christian C. Chigbundu, Paul N. Clayton, Karim Del Valle, Hiroyuki Domon, Mernard P. Donato, Mark D. Eddy, Zachary F. Evans, Henry J. Eyring, Sapele Fa'alogo jr, David L. Frischknecht, John J. Gallego, Efraín R. García, Robert Gordon, Mark A. Gottfredson, Thomas Hänni, Michael J. Hess, Glenn M. Holmes, Richard S. Hutchins, Tito Ibañez, Akinori Ito, Jeremy R. Jaggi, Kelly R. Johnson, Christopher Hyunsu Kim, H. Moroni Klein, 'Inoke F. Kupu, Stephen Chee Kong Lai, Victor D. Lattaro, Tarmo Lepp, Itzcoatl Lozano, Kevin J. Lythgoe, Edgar P. Montes, S. Ephraim Msane, Luiz C. D. Queiroz, Ifanomezana Rasolondraibe, Eduardo Resek, Tomás G. Román, Ramon E. Sarmiento, Jonathan S. Schmitt, Vai Sikahema, Denelson Silva, Luis Spina, Carlos G. Suffert, Voi R. Taoalii, Sergio R. Vargas och Markus Zarse.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot, visa det.

Det är föreslaget att vi stöder Mark L. Pace som Söndagsskolans generalpresident, med Milton da Rocha Camargo som förste rådgivare och Jan Eric Newman som andre rådgivare.

De som instämmer kan visa det.

Om någon är emot, visa det.

Det är föreslaget att vi stödjer övriga generalauktoriteter, områdessjuttio och biorganisationernas generalpresident-skap som de nu är insatta.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot, visa det.

President Nelson, röstningen har noterats. Vi ber dem som är emot

något av förslagen att kontakta sina stavspremier.

Bröder och systrar, vi tackar er för er fortsatta tro och era böner till förmån för kyrkans ledare.

Vi ber nu de nya generalauktoritets-sjuttio och Söndagsskolans nya generalpresidentskap att inta sina platser på förhöjningen. ■

Rapport från kyrkans revisionsavdelning för år 2018

FRAMLAGD AV KEVIN R. JERGENSEN

Verkställande direktör, Kyrkans revisionsavdelning

Till första presidentskapet för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Kära bröder: Som föreskrivet genom uppenbarelse och upptecknat i kapitel 120 i Läran och förbunden, auktoriserar utbetalningar ur kyrkans fonder av rådet för tiondemedlens användning, vilket utgörs av första presidentskapet, de tolv apostlarnas kvorum och presiderande biskopsrådet. Kyrkans enheter fördelar medel enligt godkända budgetar, riktlinjer och praxis.

Kyrkans revisionsavdelning, som består av auktoriserade yrkesmän och är fristående från alla andra avdelningar i kyrkan, har ansvaret att utföra revisioner för att uppnå rimlig säkerhet beträffande inkomna bidrag, utförda utbetalningar och skyddande av kyrkans medel.

På grundval av genomförda revisioner anser kyrkans revisionsavdelning att intäkter och utgifter samt kyrkans tillgångar för året 2018 i allt väsentligt har bokförts och förvaltats enligt kyrkans godkända budgetar, riktlinjer, och revisionspraxis. Kyrkan följer själv de råd som ges till medlemmar om att leva inom sina tillgångar, undvika skulder och spara för framtida behov.

Högaktningfullt,

Kyrkans revisionsavdelning

Kevin R. Jergensen

Verkställande direktör ■

PRESIDENT M. RUSSELL BALLARD
tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum

Jesu Kristi sanna, rena och enkla evangelium

Kärleken till Gud och vår nästa utgör den doktrinära grundvalen för stödverksamheten, hemcentrerad undervisning med stöd av kyrkan, sabbatsdagens andliga möten samt frälsningsarbetet.

Mina bröder och systrar, jag har svårt att tro att det var för 71 år sedan, 1948, som jag var missionär i England och 44 år sedan min fru Barbara och jag tog vår familj till Kanada när jag var president för Kanadamissionen Toronto. Medan jag verkade där i april 1976 kallades jag till de sjuttios första kvorum, och helt oväntat kallades jag 1985 till de tolv apostlarnas kvorum. Till skillnad från mina tidigare ämbeten, vilka inkluderade senare avlösningar, är en avlösning från min kallelse till de tolv inte det bästa alternativet just nu, men jag ber att den dagen inte ska komma förrän jag utfört allt det Herren har kallat mig att göra.

När jag tänker på mina senaste 43 år av tjänande som generalauktoritet och förmånen jag haft att tjäna min himmelske Faders barn, har jag mer fullständigt kommit att inse att han vill att alla hans barn ska finna frid, glädje och lycka i livet.

Profeten Lehi lärde: ”Människorna är till för att de skall kunna ha glädje.”¹ Det finns många orsaker till att frid,

glädje och lycka kan undfly oss i det här livet, såsom fattigdom, krig, naturkatastrofer och oväntade bakslag i yrkeslivet, hälsan och familjerelationerna.

Men även om vi inte kan styra dessa yttre krafter som drabbar oss här i jordelivet, kan vi i vår strävan att bli trofasta lärjungar till Herren Jesus Kristus finna frid, glädje och lycka trots de världsliga bekymmer som omger oss.

Ett av mina barn sa en gång: ”Pappa, jag undrar om jag någonsin

kommer att lyckas.” Jag svarade: ”Allt vår himmelske Fader ber oss om är att vi gör vårt allra bästa varje dag.” Bröder och systrar, gör så gott ni kan dag efter dag, och ganska snart kommer ni att inse att er himmelske Fader känner er och att han älskar er. Och när ni vet det – verkligen vet det – får era liv verkligen mål och mening, och ni fylls med glädje och frid.

Som världens ljus sa Frälsaren: ”Ingen som tror på mig ska bli kvar i mörkret.”²

”Jesus Kristus är det namn som är givet av Fadern, och det finns inget annat namn givet varigenom [vi] kan bli [frälsta].

Därför måste alla människor ta på sig det namn som är givet av Fadern.”³

Skrifterna lär oss att Satan önskar leda människorna till mörker. Allt han gör går ut på att stänga ute ljuset och sanningen om Jesus Kristus och hans evangelium. Som Lehi lärde sina barn, strävar djävulen ”efter att göra alla människor lika olyckliga som han själv är”.⁴ Om vår himmelske Faders ”verk och ... härlighet” är ”att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan”,⁵ så är Lucifers ”verk” att åstadkomma elände och oändligt lidande för Guds barn. Synd och överträdelse

fördunklar Kristi ljus i våra liv. Därför strävar vi efter att värma oss i Kristi ljus, som ger frid, glädje och lycka.

Under de senaste 18 månaderna har Herren inspirerat sin profet och apostlarna att genomföra ett antal underbara förändringar. Men min oro är att de andliga avsikterna med de här förändringarna ska överskuggas av glädjen över förändringarna i sig.

Joseph F. Smith sa: ”Jesu Kristi sanna, rena och enkla evangelium har återställts. Vi har ansvaret att upprätthålla det på jorden.”⁶ Han tillade att det sanna, rena och enkla evangeliet är ”Kristi frälsande lärosatser”.⁷

I Trosartiklarna lärde profeten Joseph Smith att ”hela människosläktet kan fräslas genom Kristi försoning och genom lydnad mot evangeliets lagar och förordningar”.⁸

Evangeliets första grundsats är tro på Herren Jesus Kristus, omvändelse, dop, den Helige Andens gåva och att hålla ut intill änden. Hans bror Hyrum undervisade: ”Predika dem om [och om] igen. Du kommer att finna att dag efter dag kommer nya tankar och ytterligare ljus angående dem att uppenbaras för dig. Du kan öka din insikt om dem så att du förstår dem ännu tydligare. Då kommer du att kunna förklara dem bättre för dem du undervisar.”⁹

De bästa sätten för oss att se kyrkans andliga syften är att leva efter Kristi sanna, rena och enkla lärdomar och att också tillämpa Frälsarens två främsta bud: ”Du skall älska Herren din Gud av allt ditt hjärta. ... Du skall älska din nästa som dig själv.”¹⁰

Lydnad mot dessa två bud utgör en möjlighet att uppleva mer frid och glädje. När vi älskar och tjänar Herren och älskar och tjänar vår nästa är det naturligt att vi känner större glädje, en glädje som vi inte kan få på något bättre sätt.

Att älska Gud och att älska vår nästa är tjänandets doktrinära grundval, hemcentrerad undervisning med stöd av kyrkan, andlig tillbedjan på sabbaten samt frälsningsarbetet på båda sidor av slöjan med stöd av Hjälpföreningen och äldstekvorumen – allt detta baseras på det gudomliga budet att älska Gud och att älska vår nästa. Kan det finnas något mer grundläggande, viktigare och enklare än detta?

Att leva efter evangeliets sanna, rena och enkla plan ger oss mer tid till att besöka änkor, änklingar, föräldralösa, ensamma, sjuka och fattiga. Vi finner frid, glädje och lycka i livet när vi tjänar Herren och vår nästa.

De ändringar i sabbatsdagens mötesschema som betonar hemcentrerade evangeliestudier med stöd av kyrkan är ett tillfälle att förnya vår ande och vår hängivenhet mot Gud inom vårt eget hems väggar. Vad skulle kunna vara enklare, mer grundläggande och djupgående? Bröder och

systrar, kan ni se att lärande och undervisning av evangeliet i våra familjer är en viktig väg till att finna glädje och lycka i våra liv?

Frälsaren sa om sabbaten: ”Ty sann-erligen, detta är en dag bestämd åt dig till att vila från ditt arbete och ägna den Allrahögste din andakt.”¹¹ Han tillade: ”Så att din glädje kan bli fullkomlig ... [genom] glädje och bön ... [skall ni göra] detta med tacksägelse, med glada hjärtan och ansikten, ... [och] med ett glatt hjärta och ett glatt ansikte.”¹²

Lägg märke till några av nyckelorden i den här uppenbarelse: *glädje, glada, tacksägelse, glada hjärtan, glatt hjärta och ett glatt ansikte*. För mig låter det som om helgandet av sabbaten borde locka fram leenden i våra ansikten.

När vi betjänar på ett högre och heligare sätt, tänk då på hur väsentligt det är att vi välkomnar alla som kommer till våra möten i kyrkan, särskilt nya medlemmar och besökare. Vi borde alla glädjas åt att sjunga psalmerna och

lyssna uppmärksamt på sakramentsbönernas ord, med öppet hjärta och sinne.

Vittnesbörd om tro vid våra faste- och vittnesbördsmöten leds av en medlem i biskopsrådet, som delger ett kort vittnesbörd med fokus på lyckosalighetsplanen och Kristi sanna, rena och enkla evangelium. Alla andra borde följa hans exempel. Vi behöver minnas att det finns andra lämpliga tillfällen att återge berättelser eller reseäventyr. När vi håller våra vittnesbörd enkla, med fokus på Kristi evangelium, skänker han andlig förnyelse när vi bär vårt vittnesbörd för varandra.

Verksamt tjänande ses allra bäst genom en lins med fokus på att älska Gud och att älska vår nästa. Enkelt uttryckt tjänar vi därför att vi älskar vår himmelske Fader och hans barn. Vår stödverksamhet får större framgång om vi håller vårt tjänande enkelt. Den största glädjen kommer av de enkla tingen i livet, så vi bör vara noga med att inte tro att något behöver läggas till de förändringar vi har tagit emot för att bygga tro och starka vittnesbörd i Guds barns hjärtan.

Låt oss inte komplicera allt med ytterligare möten, förväntningar eller

krav. Håll det enkelt. Det är i den enkelheten ni ska finna den frid, glädje och lycka som jag har talat om.

Sedan länge syftar kyrkans ledares avsikter, som de uttrycks i *Handbok 2*, till resultat som är tydliga och enkla. Jag citerar från den:

”Ledarna uppmuntrar varje medlem att ta emot alla nödvändiga prästadsömsförrättningar, hålla tillhörande förbund och uppfylla kraven för upphöjelse och evigt liv. ...

Vuxna: Uppmuntra varje vuxen att vara värdig att ta emot templets förrättningar. Uppmana alla vuxna att söka sina förfäder och utföra ställföreträdande tempelförrättningar för dem.

Ungdomar: Hjälpa till att förbereda varje ung man för att ta emot melkise-dekska prästadsömet, ta emot templets förrättningar och vara värdig att verka som heltidsmissionär. Hjälpa till att förbereda varje ung kvinna att vara värdig att ingå och hålla heliga förbund och ta emot templets förrättningar. Stärka ungdomar genom att ge dem tillfälle att delta i meningsfulla aktiviteter.

Alla medlemmar: Hjälpa prästadsöms- och biorganisationsledare, församlingsråd, församlings- och

heltidsmissionärer och medlemmar att gemensamt och i en samordnad och balanserad strävan försöka rädda enskilda, stärka familjer och kyrkans enheter, öka prästadsömsaktiviteten och samla Israel genom omvändelse, genom att behålla omvändelse, genom aktivering. Lära medlemmar att ta hand om sig själva och sina familjer och att hjälpa fattiga och behövande på Herrens sätt.”¹³

Mitt tjänande i kyrkan har välsignat mig med många storslagna och

ÄLDSTE MATHIAS HELD
i de sjuttios kvorum

speciella andliga upplevelser. Jag kan vittna om att Herren leder sin kyrka för att uppfylla sina avsikter. Jag har fått gudomlig vägledning långt utöver min förmåga. Glädjen i att leva efter evangeliet har för mig varit inriktad på den sanna, rena och enkla läran i Jesu Kristi evangelium.

Jag har verkat under ledning av *sju* profeter och kyrkans presidenter från Spencer W. Kimball till Russell M. Nelson, och under deras nycklar. Jag vittnar om att var och en av dem har varit och är en Guds utvalde profet. De har lärt oss grundläggande principer om kyrkan, evangeliet och Kristi lära. President Nelson för Herrens verk framåt i en hisnande hastighet. Jag säger "hisnande" eftersom han är den ende av apostlarna som är äldre än jag, och jag har svårt att hänga med i hans takt! Jag vittnar om att prästadömetts nycklar och Guds profetmantel vilar på honom. President Nelson undervisar om Jesu Kristi sanna, rena och enkla evangelium. Jag vittnar om att Jesus är Kristus och detta är hans kyrka – vilket jag ödmjukt vittnar om i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. 2 Ne. 2:25.
2. Joh. 12:46.
3. L&F 18:23–24.
4. 2 Ne. 2:27.
5. Mose 1:39.
6. Joseph F. Smith, "Principles, Not Popularity", *Improvement Era*, juli 1906, s. 732.
7. Joseph F. Smith, "Principles, Not Popularity", s. 732.
8. TA 1:3.
9. Hyrum Smith, i "Vad är min uppgift som missionär?" *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2005), s. 6.
10. L&F 59:5–6; se även 3 Mos. 19:18; 5 Mos. 6:5; Matt. 22:36–40.
11. L&F 59:10.
12. L&F 59:13–15.
13. *Handbok 2: Kyrkans förvaltning* (2010), 3.4.

Söka kunskap genom Anden

Vi bör lära oss att inte enbart urskilja sanningen med vårt rationella förstånd utan också genom Andens mycket milda och stilla röst.

Kära bröder och systrar, Herren har upprepade gånger sagt åt oss att "sök[a] lärdom, ja genom studier och även genom tro".¹ Vi kan få ljus och kunskap inte bara genom logiska resonemang utan också genom den Helige Andens vägledning och inspiration.

Den här andra kunskapskällan har inte alltid varit en del av mitt liv.

Min kära hustru Irene och jag anslöt oss till kyrkan för 31 år sedan när vi var nygifta. Vi hade båda växt upp i Colombia men några månader efter vårt bröllop bosatte vi oss i Tyskland på grund av mitt arbete. Vi var mycket unga och hade stora förhoppningar och förväntningar – det var en oerhört spännande och lycklig tid för oss.

Medan jag koncentrerade mig på mitt arbete fick Irene känslan att vi skulle ta emot något slags budskap från himlen, utan att veta hur eller när. Så hon började släppa in alla slags dörrförsäljare med uppslagsböcker, dammsugare, kokböcker, köksmaskiner med mera, i ständig väntan på det där speciella budskapet.

En kväll berättade hon för mig att två unga män i mörk kostym hade

knackat på vår dörr och att hon mycket tydligt känt att hon borde släppa in dem. De hade sagt att de ville tala med henne om Gud men att de skulle komma tillbaka när jag också var hemma. Kunde det här vara det väntade budskapet?

De började besöka oss, och under deras vägledning läste vi i skrifterna

och lärde om den avgörande betydelsen av Jesus Kristus som vår Frälsare och Återlösare. Vi ångrade snart att vi hade blivit döpta som bebisar, vilket inte hade varit ett medvetet förbund. Men att döpas igen skulle också innebära att vi blev medlemmar i den här nya kyrkan, så först behövde vi verkligen förstå allt om den.

Men hur skulle vi kunna veta om det missionärerna berättade för oss om Mormons bok, Joseph Smith och frälsningsplanen verkligen var sant? Jo, vi hade förstått av Herrens ord att ”på deras frukt skall ni känna igen dem”.² Så vi började mycket systematiskt undersöka kyrkan genom att söka efter den där frukten med vårt mycket rationella förstånd. Vad fick vi se? Jo, vi såg:

- Vänliga och glada människor och underbara familjer som förstod att vi är ämnade att känna glädje i det här livet och inte bara lidande och elände.
- En kyrka som inte har något avlönat prästerskap men där medlemmarna själva tar emot uppdrag och ansvar.
- En kyrka där Jesus Kristus och familjen är det centrala i allting, där medlemmar fastar en gång i månaden och donerar för att hjälpa fattiga och nödställda, där hälsosamma vanor uppmuntras och som lär oss att avstå från skadliga ämnen.

Dessutom:

- Vi tyckte om betoningen på personlig tillväxt, utbildning, hårt arbete och oberoende.
- Vi lärde oss om det utomordentliga välfärdsprogrammet.
- Och vi imponerades av general-konferenserna med den underbara

musiken och de djupsinniga, andliga principerna som framlades där.

När vi såg allt det här kunde vi inte hitta några fel på kyrkan. Tvärtom tyckte vi mycket om allt vi såg. Men vi kunde fortfarande inte bestämma oss för att döpas eftersom vi ville veta allt innan vi gjorde det.

Men trots vår obeslutsamhet förberedde Herren oss tålmodigt, formade oss och hjälpte oss upptäcka att vi inte bara skulle lära oss urskilja sanningen med vårt rationella förnuft utan också genom Andens milda, stilla röst som i synnerhet talar till våra hjärtan.

Den rösten och känslan som följde kom en kväll efter tio månaders evangelielärande när vi läste i Mosiah 18: ”Eftersom ni nu önskar ... att bära varandras bördor ... och trösta dem som står i behov av tröst och ... om detta är ert hjärtas önskan, vad har ni då emot att döpas i Herrens namn?”³

Det här skriftstället från Mormons bok gick rakt in i våra hjärtan och själar och plötsligt kände och visste vi att det inte fanns någon anledning att inte bli döpta. Vi insåg att den önskan som nämndes i de här verserna var samma önskan som fanns i våra hjärtan och att det var den som räknades. Den var viktigare än att förstå allt, för vi visste redan tillräckligt. Vi hade alltid litat på en kärleksfull himmelsk Faders vägledande hand och var säkra på att han skulle fortsätta vägleda oss.

Så den dagen bestämde vi ett dopdatum och kort därefter döptes vi – äntligen!

Vad lärde vi oss av den upplevelsen?

För det första lärde vi oss att vi helt och fullt kan lita på en kärleksfull himmelsk Fader som alltid försöker hjälpa oss bli den person han vet att vi kan bli. Vi bekräftade den djupa sanningen i hans ord när han sa: ”Jag skall ge människobarnen rad på rad, bud på bud, lite här och lite där. Och välsignade är de som hörsammar mina bud ... ty de skall lära visdom. Ty åt den som tar emot skall jag ge mer.”⁴

Och för det andra lärde vi oss att tillsammans med vårt eget rationella förnuft kan en annan dimension i inhämtandet av kunskap ge oss vägledning och förståelse. Det är hans Helige Andes milda, stilla röst som talar till vårt hjärta och även till vårt förstånd.

Jag tycker om att jämföra den här principen med vår synförmåga. Vår himmelske Fader har gett oss inte bara ett utan två fysiska ögon. Vi kan se tillräckligt bra med bara ett öga, men det andra ögat tillför ännu ett perspektiv. När båda dessa perspektiv sätts ihop i våra hjärnor skapar de en tredimensionell bild av vår omgivning.

På samma sätt har vi fått två informationskällor genom våra fysiska och

andliga förmågor. Vårt förstånd bildar en uppfattning genom våra fysiska sinnen och genom vårt intellekt. Men genom den Helige Andens gåva har Fadern också gett oss ännu ett perspektiv, vilket faktiskt är det viktigaste och sannaste eftersom det kommer direkt från honom. Men eftersom Andens maningar ofta är så milda, är många människor inte medvetna om den här ytterligare källan.

När de här två perspektiven sedan förenas i våra själar visar helhetsbilden verkligheten som den faktiskt är. Med den Helige Andens perspektiv kan faktiskt vissa ”verkligheter” som vi uppfattar dem med endast vår mentala förståelse avslöjas som vilseledande eller helt enkelt falska. Kom ihåg Moronis ord: ”Och genom den Helige Andens kraft kan ni få veta sanningen om allting.”⁵

Under mina 31 år som medlem i kyrkan har jag många gånger upplevt att om vi bara förlitar oss på vårt rationella förstånd och förnekar eller försummar den andliga förståelse vi kan få genom den Helige Andens viskningar och intryck, så är det som att vi går genom livet med bara ett öga. Men vi

har bildligt talat faktiskt fått två ögon. Det är bara förenandet av de båda synsätten som kan ge oss den sanna och fullständiga bilden av all sanning och allt vi upplever i våra liv såväl som den fullständiga och djupa kunskapen om vår identitet och vårt syfte som barn till en levande himmelsk Fader.

Jag påminns om det president Russell M. Nelson lärde oss när han för ett år sedan sa: ”I kommande dagar blir det inte möjligt att överleva andligt utan den Helige Andens ledande, tröstande och ständiga inflytande.”⁶

Jag har med fullständig visshet insett att:

- Vi har en kärleksfull Fader i himlen, och vi gick alla med på att komma till den här jorden som en del av en gudomlig plan.
- Jesus är Kristus – han lever och är min Frälsare och Återlösare.
- Joseph, en enkel bondpojke, kallades och blev den mäktige profet som påbörjade denna tidernas fullbordans utdelning med alla dess nycklar,

dess makt och Guds heliga prästödömes myndighet.

- Mormons bok är ett andra vittne om Jesus Kristus och familjer är avsedda att vara tillsammans för evigt.
- Vår Herre Jesus Kristus leder denna sin återställda kyrka genom vår levande profet, president Russell M. Nelson, i dag.

Dessa och många andra dyrbara sanningar har blivit andliga byggstenar i det Gud hjälper mig att bli. Och jag ser fram emot de många nya lärdomar som han fortfarande vill att jag – och ni – ska ta emot när vi går genom detta underbara liv och drar ”lärdom ... genom studier och även genom tro”.

Jag vet att det här är sant och jag vittnar om det i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 109:7; se även L&F 88:118.
2. 3 Ne. 14:16.
3. Mosiah 18:8–10.
4. 2 Ne. 28:30.
5. Moro. 10:5.
6. Russell M. Nelson, ”Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv”, *Liahona*, maj 2018, s. 96.

ÄLDSTE NEIL L. ANDERSEN
i de tolv apostlarnas kvorum

Trons öga

När vi väljer och vrakar i fråga om vad vi godtar i tillkännagivandet, fördunklar vi vår eviga syn och lägger för stor vikt vid våra upplevelser här och nu.

Strax före korsfästelsen fördes Jesus inför Pilatus i pretoriet. ”Så du är judarnas kung?” frågade Pilatus nedlåtande. Jesus svarade: ”Mitt rike är inte av den här världen. ... Jag [har] kommit till världen, för att vittna om sanningen. Var och en som är av sanningen lyssnar till min röst.”

Pilatus frågade cyniskt: ”Vad är sanning?”¹

I dagens värld kan frågan ”Vad är sanning?” vara smärtsamt komplex för det världsliga sinnet.

En sökning på Google efter ”Vad är sanning?” ger mer än en miljon träffar. Vi har mer information tillgänglig i våra mobiltelefoner än i alla böckerna på ett bibliotek av tegel och murbruk. Vi möts av ett överflöd av information och åsikter. Lockande och förföriska röster förföljer oss ständigt.

Fångade i nutidens förvirring är det inte att undra på att så många anammar orden som uttalades för 2 500 år sedan av Protagoras till den unge Sokrates: ”Det som är sant för dig”, sa han, ”är

sant för dig, och det som är sant för mig är sant för mig.”²

Sanningen genom Jesu Kristi återställda evangelium

Välsignade med Jesu Kristi återställda evangelium förkunnar vi ödmjukt att det finns några saker som är fullständigt och absolut sanna. Dessa eviga sanningar är desamma för alla Guds söner och döttrar.

Skrifterna lär: ”Sanningen är kunskapen om tingen som de är och som de var och som de kommer att vara.”³ Sanningen ser bakåt och framåt, och utvidgar det perspektiv vi har utifrån vår nutid.

Jesus sa: ”Jag är vägen, sanningen och livet.”⁴ Sanningen visar oss vägen till evigt liv, och det kommer enbart genom vår Frälsare Jesus Kristus. Det finns ingen annan väg.

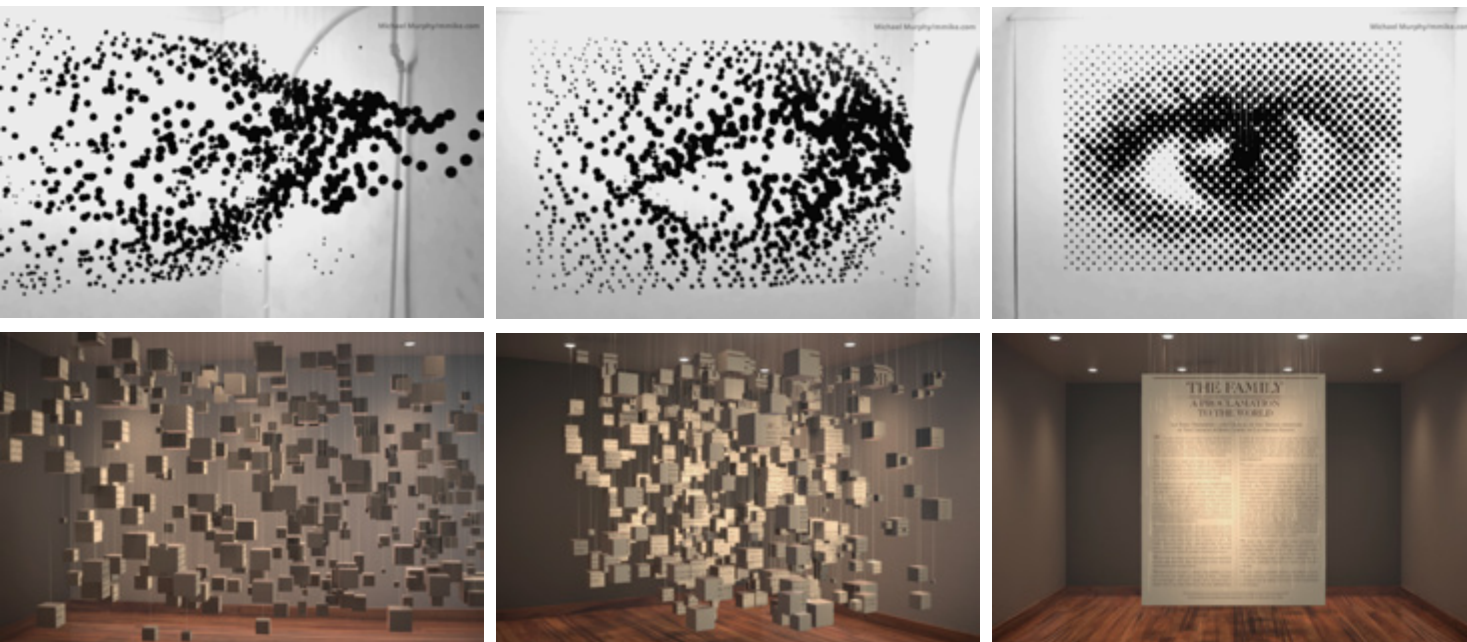
Jesu Kristus lär oss hur vi ska leva och genom sin försoning och uppståndelse erbjuder han oss förlåtelse för våra synder och odödlighet bortom slöjan. Detta är absolut sant.

Han lär oss att det inte spelar någon roll om vi är rika eller fattiga, framstående eller okända, sofistikerade eller enkla. Vår jordiska strävan består snarare av att stärka vår tro på Herren Jesus Kristus, att välja gott över ont samt att hålla hans bud. Vi prisar innovationer inom vetenskap och medicin, men Guds sanningar sträcker sig långt bortom dessa upptäckter.

I motsats till evighetens sanningar har det alltid funnits förfalskningar för att leda Guds barn bort från sanningen. Motståndarens argument är alltid desamma. Lyssna till dessa, som uttalades för 2 000 år sedan:

”[Du] kan inte veta något om det som [du] inte ser. ... Vad människan än [gör] så [är] det inte något brott.

Genom att under bön begrunda tillkännagivandet om familjen genom trons öga förstår vi bättre hur principerna är vackert förenade, att de stöder varandra och uppenbarar vår Faders plan för sina barn.

[Det är inte Gud som välsignar dig, utan] varje människa [får] framgång alltefter sin [egen] begåvning.⁵

”Det är inte rimligt att någon sådan varelse som ... Kristus ... [skulle vara] Guds Son.”⁶

”[Det du tror på är en dåraktig tradition och en] sinnesrubning.”⁷ Visst är det så det låter i dag?

Med återställelsen av evangeliet har Gud gett oss sätt att lära och förstå väsentliga andliga sanningar. Vi lär oss dem genom de heliga skrifterna, genom våra personliga böner, genom våra egna upplevelser, genom levande profeters och apostlars råd samt genom vägledning från den Helige Anden, som kan hjälpa oss ”få veta sanningen om allting.”⁸

Sanningen måste bedömas på ett andligt sätt

Vi kan förstå det som är i Gud när vi söker det genom Anden. Paulus sa: ”Ingen vet vad som finns i Gud utom den som har Guds Ande. ... eftersom det måste bedömas på ett andligt sätt.”⁹

Titta på det här konstverket av Michael Murphy. Från det här perspektivet är det svårt att tro att det är en konstnärlig återgivning av ett mänskligt öga. Men när man tittar på prickarna

från ett annat perspektiv ser man skönheten i konstnärens skapelse.

På liknande sätt ser vi Guds andliga sanningar genom trons ögas perspektiv. Paulus sa: ”En oandlig människa tar inte emot det som kommer från Guds Ande. Det är dårskap för henne, och hon kan inte förstå det eftersom det måste bedömas på ett andligt sätt.”¹⁰

Skrifterna, våra böner, våra egna upplevelser, nutida profeter och den Helige Andens gåva ger oss det andliga perspektiv på sanning vi behöver för vår vandring här på jorden.

Tillkännagivandet genom trons öga

Låt oss se på tillkännagivandet om familjen genom trons öga.

President Gordon B. Hinckley presenterade ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen” med följande uttalande: ”Då det finns så mycket spetsfundigheter framställda som sanning, så mycket bedrägeri angående normer och värderingar, så mycket lockbeten och frestelser till att långsamt befläckas av världen, har vi känt oss manade att varna och förvarna er.”¹¹

Tillkännagivandet börjar: ”Alla människor – män och kvinnor – är skapade till Guds avbild. Var och en

är ett andebarn, en älskad son eller dotter till himmelska föräldrar och har som sådan gudomliga egenskaper och förutsättningar.”

Det här är eviga sanningar. Du och jag är inte en naturlig slump.

Jag älskar dessa ord: ”I föruttillvaron kände och dyrkade dessa söner och döttrar Gud som sin evige Fader och antog hans plan.”¹²

Vi levde innan vi föddes. Vår personliga identitet är inpräglad i oss för evigt. På sätt som vi inte helt förstår påverkar vår andliga tillväxt i den förjordiska världen vilka vi är här.¹³ Vi antog Guds plan. Vi visste att vi skulle få uppleva svårigheter, smärta och sorg på jorden.¹⁴ Vi visste också att Frälsaren skulle komma och att när vi visat oss värdiga skulle vi komma fram i uppståndelsen och ”tilldelas härlighet på [våra] huvuden i evigheters evighet”¹⁵.

Tillkännagivandet är tydligt: ”Vi tillkännager att det sätt varpå människoliv skapas har bestämts av Gud. Vi bekräftar livets helgd och dess betydelse i Guds eviga plan.”

Vår Faders plan uppmuntrar man och hustru att sätta barn till världen och förpliktar oss att tala till försvar för de ofödda.

Tillkännagivandets principer är vackert förenade

När vi väljer och vrakar i fråga om vad vi godtar i tillkännagivandet fördunklar vi vår eviga syn och lägger för stor vikt vid våra upplevelser här och nu. Genom att under bön begrunda tillkännagivandet genom trons öga förstår vi bättre hur principerna är vackert förenade, att de stöder varandra och uppenbarar vår Faders plan för sina barn.¹⁶

Bör vi verkligen förvånas när Herrens profeter förkunnar hans vilja och frågor kvarstår för vissa? Naturligtvis förkastar en del profeternas röst omedelbart,¹⁷ medan andra under bön begrundar sina uppriktiga frågor – frågor som kommer att besvaras med tålamod och med trons öga. Om tillkännagivandet hade uppenbarats under ett annat århundrade skulle det fortfarande ha uppstått frågor, det skulle bara ha varit andra frågor än i dag. Ett av profeternas syften är att hjälpa oss besvara uppriktiga frågor.¹⁸

Innan president Russell M. Nelson blev kyrkans president sa han: ”Profeter ser framåt. De ser de hotande faror som motståndaren placerat eller kommer att placera i vår väg. Profeter förutser också de stora möjligheter och förmåner som väntar dem som lyssnar *i avsikt att lyda*.”¹⁹

Jag vittnar om sanningen och den andliga kraften i första presidentskapets och de tolv kvorums förenade röst.

Världen överger

Under min livstid har vi sett en dramatisk förändring i världens uppfattningar om många av de principer som lärs ut i tillkännagivandet. Under mina tonår och åren som nygift övergav många i världen den Herrens norm som vi kallar kyskhetslagen – att sexuella förhållanden bara bör äga rum mellan en man och en kvinna som är lagligt gifta. När jag var i 20- och 30-årsåldern övergav många det heliga beskyddet av de ofödda när abort blev mer accepterat. Under senare år har många övergett Guds lag om att äktenskap är en helig förening mellan en man och en kvinna.²⁰

När vi ser hur många överger de gränser som Herren har satt påminner det oss om den dagen i Kapernaum då Frälsaren tillkännagav sin gudomlighet och då sorgligt nog ”många av hans lärjungar ... slutade vandra med honom”.

Frälsaren vände sig då till de tolv: ”Inte tänker ni väl också gå?”

Petrus svarade:

”Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord,

och vi tror och förstår att du är Guds Helige.”²¹

Alla passar inte prydligt in i tillkännagivandet

Det finns så många, unga som gamla, som är trofasta och sanna mot Jesu Kristi evangelium, trots att deras

nuvarande omständigheter inte passar prydligt in i tillkännagivandet om familjen: barn vars liv har skakats om av skilsmässa, ungdomar vars vänner hånar kyskhetslagen, skilda kvinnor och män som har sårats svårt av en makes eller makas otrohet, män och hustrur som inte kan få barn, kvinnor och män som är gifta med en make eller maka som inte delar deras tro på det återställda evangeliet, ensamstående kvinnor och män som av olika anledningar inte har haft möjlighet att gifta sig.

En vän sedan tjugo år tillbaka, som jag beundrar mycket, är inte gift på grund av dragning till samma kön. Han har förblivit trogen sina tempelförbund, har utvidgat sina kreativa och yrkesmässiga talanger och har tjänat ädelt både i kyrkan och i samhället. Han sa nyligen till mig: ”Jag kan sympatisera med dem i min situation som väljer att inte hålla kyskhetslagen i den värld vi lever i. Men bad inte Kristus oss att inte vara ”av den här världen”? Det är tydligt att Guds normer skiljer sig från världens normer.”

Människans lagar rör sig ofta utanför gränserna som satts av Guds lagar. De som vill behaga Gud måste utan tvekan ha tro, tålamod och flit.²²

Min hustru Kathy och jag känner en ensamstående syster, som nu är i 40-årsåldern, som är skicklig i sitt yrke

och tappert verkar i sin församling. Hon har också hållit Guds lag. Hon skrev:

”Jag drömde om den dag då jag skulle välsignas med man och barn. Jag väntar än. Stundtals får min situation mig att känna mig bortglömd och ensam, men jag försöker att inte fokusera på vad jag inte har, utan i stället på vad jag faktiskt har och hur jag kan hjälpa andra.

Att tjäna min släkt, min församling och i templet har hjälpt mig. Jag är inte bortglömd eller ensam, för jag och vi är en del av en större familj.”

Det finns en som förstår

Somliga säger: ”Du förstår inte min situation.” Det kanske jag inte gör, men jag vittnar om att det finns en som förstår.²³ Det finns en som känner era bördor tack vare sitt offer i trädgården och på korset. När du söker honom och håller hans bud lovar jag dig att han kommer att välsigna dig och lyfta de bördor som är alltför tunga att bära ensam. Han kommer att ge dig eviga vänner och tillfällen att tjäna. Ännu viktigare är att han kommer att fylla dig med den Helige Andens mäktiga inflytande och låta sitt himmelska erkännande lysa över dig. Inget val, inget alternativ som förnekar den

Helige Andens sällskap eller evighetens välsignelser är värt att övervägas.

Jag vet att Frälsaren lever. Jag vittnar om att han är källan till all sanning som verkligen betyder något och att han kommer att uppfylla alla de välsignelser som han har lovat dem som håller hans bud. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Joh. 18:33, 36–38.
2. William S. Sahakian och Mabel Lewis Sahakian, *Ideas of the Great Philosophers* (1966), s. 28.
3. L&C 93:24.
4. Joh. 14:6.
5. Alma 30:15, 17.
6. Hel. 16:18.
7. Se Alma 30:14, 23, 27.
8. Moro. 10:5.
9. JST, 1 Cor. 2:11 [i KJV, 1 Cor. 2:11, fotnot c]; 1 Kor. 2:14.
10. 1 Kor. 2:14.
11. Se Gordon B. Hinckley, ”Håll stand mot världens bedrägerier”, *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 100. President Russell M. Nelson förklarade nyligen en del av bakgrunden till tillkännagivandet, vilket sammanfattas av Sheri Dew i *Insights from a Prophet's Life: Russell M. Nelson* (2019), s. 208:
”En dag under 1994 träffades de tolv apostlarnas kворum i sitt rådsrum i templet i Salt Lake City för att under dagen samtala om frågor kring familjen. De övervägde allt från den allt mer allmänt utbredda pornografin till all slags möjlig lagstiftning mot familjen. Det var inte första gången det togs upp, men den dagen kretsade hela dagordningen kring detta ytterst viktiga ämne.

De tolv gick igenom både lära och riktlinjer, och övervägde vad som inte kunde förändras – läran – och vad som skulle kunna förändras – riktlinjer. De tog upp problem som de såg hägra, bland annat allt intensivare påtryckningar från samhället i fråga om samkönade äktenskap och transsexuella rättigheter. Men det var inte allt vi såg, förklarade äldste Nelson. Vi kunde se hur olika samhällen verkade för att avveckla alla normer för och begränsningar på sexuella handlingar. Vi såg en uppluckring av könsbegreppet. Vi kunde se allt komma.

Denna omfattande diskussion, tillsammans med andra under en längre tid, ledde till slutsatsen att de tolv borde ta fram ett dokument, kanske till och med ett tillkännagivande, som beskrev kyrkans ställningstagande i fråga om familjen, och lägga fram det för första presidentskapets övervägande.”

12. ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liahona*, maj 2017, s. 145.
13. President Dallin H. Oaks har sagt: ”Alla de oräkneliga människor som fötts till denna jord valde Faderns plan och stred för den. Många av oss ingick också förbund med Fadern om vad vi skulle göra under jordelivet. På olika sätt som inte uppenbarats påverkas vi i dödligheten av våra handlingar i andevärlden” (”Den stora lyckalighetsplanen”, *Nordstjärnan*, jan. 1994, s. 69).
14. Se Dallin H. Oaks, ”Sanningen och planen”, *Liahona*, nov. 2018, s. 25–28.
15. Abr. 3:26.
16. President Dallin H. Oaks har sagt:
”Omvända sista dagars heliga tror att tillkännagivandet om familjen, utfärdat för nästan ett kvarts sekel sedan och nu översatt till tjugotals språk, är Herrens sätt att åter betona de evangeliesanningar vi behöver för att klara av familjens nutida utmaningar. ... Jag vittnar om att tillkännagivandet om familjen är ett uttalande av evig sanning, Herrens vilja för sina barn som söker evigt liv. Det har legat till grund för kyrkans undervisning och bruk under de senaste 22 åren och kommer att fortsätta att göra det. Se det som sådant, lär ut det, lev efter det, så blir ni välsignade i er strävan framåt mot evigt liv. ... Jag tror att vår inställning till och användning av tillkännagivandet om familjen är en av de saker som prövar denna generation. Jag ber att alla sista dagars heliga ska visa sin styrka i den prövningen” (”Planen och tillkännagivandet”, *Liahona*, nov. 2017, s. 30–31).
17. President Russell M. Nelson har sagt:
”Det finns de som kallar oss trångsynta, men det är trångsynt att inte låta oss tycka som vi tycker samtidigt som det krävs av oss att andra ska få tycka som de tycker. Vårt ställningstagande kommer i grund och

ÄLDSTE TAKASHI WADA
i de sjuttios kvorum

Mätta dig med Kristi ord

Vi kan mätta oss med Kristi ord när som helst och vid vilket tillfälle som helst om vi förbereder våra hjärtan.

- botten från kyskhetslagen. De tio budorden gäller fortfarande. De har aldrig dragits tillbaka. ... Vi har inte rätt att ändra lagar som Gud har förordnat” (i Dew, *Insights from a Prophet's Life*, s. 212).
18. ”Medan familjen angrips över hela världen kan tillkännagivandet om familjen ge styrka. Ni underbara ungdomar av ädel härkomst behöver förstå de vidsträckta följderna av samhällets nuvarande strid om själva definitionen av äktenskapet. Den nuvarande debatten inkluderar frågan om huruvida två personer av samma kön kan vara gifta. Om du har frågor om kyrkans hållning i den här och andra viktiga frågor, begrunda frågan under bön och följ sedan de profetiska budskapen under kyrkans kommande oktoberkonferens. Deras inspirerade ord, tillsammans med inspiration från den Helige Anden, kommer att ge större och riktigare insikt till ert förstånd” (se Russell M. Nelson, ”Ungdom av ädel härkomst: Vad ska du välja?” [KUV:s andakt för unga vuxna, 6 sep 2013], broadcasts.ChurchofJesusChrist.org).
 19. Russell M. Nelson, ”Stå som den sanna millenniegenerationen”, *Liahona*, okt. 2016, s. 53.
 20. President Nelson har sagt: ”Civila myndigheter påverkas starkt av sociala trender och världsliga filosofier när de skriver, omarbetar och verkställer lagar. Oavsett vilken civil lagstiftning som genomdrivs, kan Herrens lära om äktenskap och moral *inte ändras*. Kom ihåg att en synd, även om den är legaliserad av människan, fortfarande är en synd i Guds ögon” (”Beslut för evigheten”, *Liahona*, nov. 2013, s. 108).
 21. Joh. 6:66–69.
 22. Se Alma 32:41–43; Det har alltid slagit mig att detta stora kapitel om hur vi kan få vår tro att växa nämner dygderna tro, tålmod och flit tillsammans i var och en av dessa sista tre verser.
 23. Se Alma 7:12; Jesus Kristus led inte bara för våra synder utan också för våra skröpligheter: ”Han skall ta på sig döden så att han kan lossa de dödens band som binder hans folk. Och han skall ta på sig deras skröpligheter så att hans inre kan fyllas av barmhärtighet i köttet, så att han i köttet kan veta hur han skall bistå sitt folk i enlighet med deras skröpligheter.” (Synonymer för *skröpligheter* kan vara *bräcklighet, svaghet, krämpa, fel, skavank.*) Se L&F 88:6: ”Han ... steg ned under allt, i det att han förstod allt, för att han skulle kunna vara i allting och genom allting, sanningens ljus.”

Vår himmelske Fader älskar oss. Han har gett oss en fullkomlig plan så vi kan få hans välsignelser. I det här livet inbjuds vi alla att komma till Kristus och ta emot Jesu Kristi återupprättade evangelium genom att döpas, ta emot den Helige Andens gåva och trofast leva efter evangeliet. Nephi beskriver vårt beslut att döpas som att komma in på en ”trång och smal stig”, och han påminner oss om att fortsätta sträva framåt med ståndaktighet i Kristus och mätta oss med Kristi ord och hålla ut intill änden så att vi kan ta emot alla välsignelser vår himmelske

Fader har i beredskap åt oss (se 2 Ne. 31:19–20).

Nephi påminner oss vidare om att när vi mättar oss med Kristi ord så ska de tillkännage för oss allt vi bör göra (se 2 Ne. 32:3) och att vi får kraft att stå emot ”motståndarens ... brinnande pilar” (1 Ne. 15:24).

Vad menas med att mätta sig?

När jag var liten trodde jag att mätta sig helt enkelt var att äta en stor måltid med ris, sushi och sojasås. Nu vet jag att mätta sig är mer än att avnjuta en utsökt måltid. Det är en upplevelse av

glädje, näring, firande, att dela och uttrycka kärlek till familj och nära och kära, uttrycka vår tacksamhet till Gud och stärka relationer medan man njuter av mycket och otroligt god mat. Jag tror att när vi mättar oss med Kristi ord bör vi se det som en liknande upplevelse. Att mätta sig med skrifterna innebär mer än att bara att läsa dem. Det borde ge oss äkta glädje och stärka vår relation med Frälsaren.

Det här undervisas tydligt om i Mormons bok. Tänk på Lehis dröm där han såg ett träd ”vars frukt [är] begärlig eftersom den [gör] människan lycklig”. Den frukten representerar Guds kärlek, och när Lehi smakade på den var den ”sötare än allt annat [han] någonsin tidigare smakat”. Den ”fyllde ... [hans] själ med mycket stor glädje” och var något han ville dela med sig av till sin familj (1 Ne. 8:10–12).

När vi mättar oss inser vi troligen att mängden eller vilken mat vi har kanske inte är så viktig om våra hjärtan är fyllda av tacksamhet. Lehis familj levde på rätt kött i vildmarken, men Nephi sa följande om denna svåra prövning: ”Så stora var Herrens välsignelser att ... våra kvinnor ... var starka” och kunde ”uthärda färden utan knot” (1 Ne. 17:1–2).

Att mätta sig innebär ibland att experimentera och smaka. Alma pratar om ett gott frö som sås i våra hjärtan. När vi prövar det inser vi att fröet börjar ”bli välbehagligt” (se Alma 32:28–33).

Mätta dig med Kristi ord

Välsignelserna av att mätta sig med Kristi ord är mäktiga och livsförändrande. Det finns tre som jag särskilt vill inbjuda dig att anamma i ditt liv.

För det första kan Kristi ord hjälpa oss ”öka [vår] andliga kapacitet att ta emot uppenbarelse” (Russell M. Nelson, ”Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv”, *Liahona*, maj 2018, s. 96) och tryggt vägleda oss genom livet. Mormon lär att Kristi ord har ”en stark benägenhet att leda folket till att göra det som [är] rätt” och att de är mäktigare än allt som ”svärdet” kan åstadkomma (Alma 31:5). När jag har sökt Guds visdom för att hantera mina egna utmaningar, och alltid när jag har ”prövat Guds ords kraft” (Alma 31:5), har jag känt mig inspirerad och kapabel att fatta kloka beslut, övervinna frestelser och välsigna mitt liv med starkare tro på Kristus och kärlek till människorna omkring mig. Vår profet Russell M. Nelson har lärt oss att ”i kommande dagar blir det inte möjligt att överleva andligt

utan den Helige Andens ledande, tröstande och ständiga inflytande” (”Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv”, s. 96). Vi får den uppenbarelse vi behöver när vi prövar ”Guds ords kraft”, och det ordet är mäktigare än något annat vi kan pröva eller föreställa oss.

För det andra, när vi kämpar med vår identitet och brist på självförtroende hjälper ”Guds behagliga ord” (Jakob 2:8) i skrifterna oss att veta vem vi egentligen är och ger oss styrka långt utöver vår egen. När jag kom till insikt om min identitet som ett Guds barn var det en av de skönaste stunderna jag någonsin upplevt. I mina tidiga tonår visste jag ingenting om Frälsarens lärdomar. När jag först läste Nya testamentet helade Kristi ord verkligen min sargade själ. Jag insåg att jag inte var ensam och att jag är ett Guds barn. När jag förstod min sanna identitet inför Gud, insåg jag min oändliga potential genom Kristi försoning.

På liknande sätt berättade Enos om sin personliga upplevelse av den upplysning som kommer av att begrunda Kristi ord. När Enos lät sin fars undervisning om evigt liv och de heligas glädje sjunka in djupt i sitt hjärta hungrade hans själ och han föll på knä inför sin Skapare i mäktig bön

(se Enos 1:3–4). I den bönen lärde han känna Frälsaren och insåg att vi är mycket värdefulla och älskade, att vi kan få förlåtelse för våra felsteg och att vi verkligen är Guds barn.

För det tredje kan vi lyfta andras liv med Kristi ord. Precis som Enos hade sin tid och plats där Kristi ord berörde hans hjärta, gör Herren sin del för att beröra hjärtat hos dem som vi vill dela med oss av evangeliet till. Många av oss kan ha blivit modfällna när vi har försökt inbjuda någon att höra evangeliet därför att det önskade resultatet uteblev. Oavsett resultatet uppmanar Herren oss att öppna vår mun och dela med oss av evangeliets budskap till andra.

För två år sedan rörde Herren vid min kära mors hjärta, vilket hjälpte henne att ta emot dopets förrättning. Jag hade väntat på att den dagen skulle komma i nästan 35 år. För att hon skulle kunna fatta det beslutet betjänade många medlemmar i kyrkan henne så som Kristus skulle ha gjort. En söndag

kände hon att hon borde gå till kyrkan. Hon följde maningen. Medan hon satt på första bänk och väntade på att sakramentsmötet skulle börja, ställde sig en fyraårig pojke framför henne och tittade på henne. Hon hälsade på honom med ett leende. Den lille pojken lämnade henne plötsligt och gick tillbaka till sin plats, som var på andra sidan gången från den rad där mor satt. Den lille pojken tog upp något från sin plats och kom tillbaka. Han gav mor en psalmbok och gick tillbaka till sin plats. Min mor såg att det låg en psalmbok på varannan stol i kapellet. Hon hade lätt kunnat ta en från stolen bredvid sig. Men hon blev så imponerad av den lille pojken okonstlade, vänliga gest som han lärt sig hemma och i kyrkan. Det var ett fint ögonblick för henne. Hon fick en stark känsla att Gud uppmanade henne att komma och följa Kristus. Hon kände att hon borde bli döpt. Den lille pojken sökte inget erkännande för det han gjorde, utan gjorde bara sitt

bästa för att följa Guds bud och älska sin nästa. Hans vänlighet skapade en viktig förändring i min mors hjärta.

Kristi ord rör vid hjärtan på djupet och öppnar ögonen hos dem som ännu inte ser honom. På vägen till Emmaus gick två lärjungar tillsammans med Jesus. De var bedrövade och förstod inte att Frälsaren hade övervunnit döden. I sin sorg kände de inte igen den levande Kristus som gick med dem. Trots att Jesus ”förklarade för dem vad det stod om honom i alla Skrifterna” kände de ändå inte igen honom som den uppståndne Frälsaren förrän de satt och bröt bröd med honom. Då öppnades deras ”ögon”. När vi – eller våra vänner, bekanta och grannar – mättar sig och bryter bröd med honom öppnas vårt förstånds ögon. När lärjungarna vid Emmaus tänkte tillbaka på sin tid med den uppståndne Frälsaren, sa de att deras hjärtan brann inom dem medan han öppnade skrifterna för dem (se Luk. 24:27–32). Detta gäller oss alla.

Sammanfattning

Avslutningsvis vittnar jag om att vi kan mätta oss med Kristi ord när som helst och vid vilket tillfälle som helst om vi förbereder våra hjärtan för att ta emot dem. Att mätta sig med Kristi ord leder till livsuppehållande uppenbarelse, en bekräftelse på nytt om vår sanna identitet och vårt värde inför Gud som hans barn, och de leder våra vänner till Kristus och evigt liv. Låt mig avsluta genom att citera Nephis inbjudan när han sa: ”Ni [måste] sträva framåt med ståndaktighet i Kristus, med fullkomligt klart hopp och kärlek till Gud och till alla människor. Om ni alltså strävar framåt, mättar er med Kristi ord och håller ut intill änden, se, så säger Fadern: Ni skall få evigt liv” (2 Ne. 31:20). I Jesu Kristi namn, amen. ■

ÄLDSTE DAVID P. HOMER
i de sjuttios kворum

Att höra hans röst

I en värld med så många röster som tävlar med varandra har vår himmelske Fader gjort det möjligt för oss att höra och följa hans röst.

I morse gav min frus bror henne en lapp som hon hade skrivit till sin mor för många år sedan. Syster Homer var då bara en liten flicka. På lappen stod det bland annat: "Kära mor, förlåt att jag inte bar mitt vittnesbörd i dag – men jag älskar dig." När vi gick på lunch kretsade mina tankar kring det. Så jag satte mig ner och skrev en lapp som sa: "Käre president Nelson, förlåt att jag inte höll mitt tal i dag – men jag älskar dig." Fast det kändes inte riktigt rätt. Så nu är vi här och jag är glad att få bidra med mina ord till det som sagts under det här mötet i dag.

För många år sedan färdades jag i ett litet flygplan med en nycertifierad pilot vid spakarna. Mot slutet av vår flygtur fick vi klartecken att landa. Men när vi närmade oss marken hörde jag ett larm som uppmanade piloten att stiga. Piloten tittade på den mer erfarne förstepiloten som pekade neråt, bort från landningsbanan, och sa: "Nu!"

Vårt plan flög snabbt till vänster och neråt, steg sedan tillbaka till lämplig höjd, följde landningsrutinen igen och anlände tryggt till vår destination. Vi fick senare veta att ett annat flygplan hade fått klartecken för start. Om vi hade följt larmets uppmaning skulle vi, i stället för att styra undan från det

andra planet, ha styrt in i det. Den här upplevelsen lärde mig två viktiga saker: För det första att vi i kritiska ögonblick i livet hör ett flertal röster som tävlar om vår uppmärksamhet. För det andra att det är av avgörande vikt att vi lyssnar på rätt röster.

Röster som tävlar med varandra

Vi lever i en värld med många röster som tävlar om vår uppmärksamhet. Med alla toppnyheter, twitterinlägg, bloggar, podcasts och övertygande råd från Alexa, Siri och andra, kan det vara svårt för oss att veta vilka röster vi ska lita på. Ibland söker vi vägledning i

våra liv från många håll, i tron att majoriteten är den bästa källan till sanning. Andra gånger "haltar [vi] på båda sidor"¹ så att vi väljer att vara varken kalla eller varma². Vid ytterligare andra tillfällen gör vi det som är bekvämt, fokuserar på en enda röst eller sakfråga som vägledning eller förlitar oss bara på vår egen tankeförmåga.

Även om dessa metoder kan vara till hjälp, har det visat sig att de inte alltid är tillförlitliga. Det som är populärt är inte alltid det som är bäst. Att halta på båda sidor ger ingen inriktning. Bekvämlighet leder sällan till sådant som betyder något. Fixering vid en enda röst eller sakfråga kan hindra vår förmåga att se klart. Och när vi förlitar oss helt på vår egen tankeförmåga kan följden bli intellektuell tröghet i vårt tänkande. Om vi inte är vaksamma kan fel val leda oss bort från evangeliets kärna till platser där det är svårt att bevara tron, och vi finner inte mycket mer än tomhet, bitterhet och otillfredsställelse.

När vi lyssnar på fel röst

Låt mig förklara vad jag menar med hjälp av en jämförelse och ett exempel från skrifterna. Bergsklättrare brukar

reflektionen: ”Och sålunda ser vi att djävulen inte hjälper sina barn på den yttersta dagen utan med hast drar ned dem till helvetet.”⁹

Den rätta rösten

Eftersom vår himmelske Fader vill vårt bästa, gör han så att vi kan höra hans röst. Oftast hör vi honom genom intryck från den Helige Anden. Den Helige Anden är gudomens tredje medlem. Han vittnar om Fadern och Sonen,¹⁰ sändes för att ”lära [oss] allt”¹¹ och ”[visa oss] allt vad [vi] bör göra”¹².

Anden talar till olika människor på olika sätt, och han kan tala till samma person på olika sätt vid olika tillfällen. Följden blir att det är en livslång strävan att lära sig hans många sätt att tala till oss. Ibland talar han till vårt ”förstånd och till [vårt] hjärta”¹³ med en röst som är mild men ändå kraftfull, och genomtränger ”dem som [hör] den till det innersta”¹⁴. Vid andra tillfällen kan hans intryck ”uppta [våra sinnen]” eller göra ”det allra starkaste intrycket på [våra] känslor”.¹⁵ Vid andra tillfällen ska vårt hjärta ”brinna inom [oss]”.¹⁶ Vid ytterligare andra tillfällen fyller han våra själar med glädje, upplyser vårt förstånd¹⁷ eller talar frid till våra oroliga hjärtan¹⁸.

Att finna hans röst

Vi finner vår Faders röst på många platser. Vi finner den när vi ber, studerar skrifterna, går på kyrkans möten, deltar i trosfrämjande samtal eller besöker templet. Utan tvekan finner vi den i konferensen den här helgen.

I dag räckte vi upp handen för att visa vårt stöd för 15 män som profeter, siare och uppenbarare. Deras andlighet och erfarenhet ger dem ett unikt perspektiv som vi förtvivlat väl behöver. Deras budskap är lätta att finna och ges mycket tydligt. De talar om för oss vad Gud vill att vi

kalla höjder över 8 000 meter för ”dödszonen” eftersom det på sådana höjder inte finns tillräckligt med syre för att uppehålla livet. Det finns en andlig motsvarighet till dödszonen. Om vi tillbringar för mycket tid på förrädiska platser kan skenbart välvilliga röster beröva oss det andliga syre vi behöver.

I Mormons bok läser vi om Korihor som hade en sådan upplevelse. Han åtnjöt stor popularitet eftersom hans lärdomar ”behagade det köttsliga sinnet”.³ Han sa att föräldrar och profeter undervisar om dåraktiga traditioner som skapats för att begränsa friheten och bevara okunskap.⁴ Han påstod att människor bör vara fria att göra vad de än väljer att göra eftersom buden inte är mer än påhittade

restriktioner.⁵ För honom var tro på Jesu Kristi försoning ”följden av ett vanvettigt sinne” som skapats av en tro på en varelse som inte kunde existera eftersom man inte kunde se honom.⁶

Korihor skapade så mycket oro att han fördes inför överdomaren och högprästen. Där stod han ”fram med stora, uppblåsta ord”, kritiserade ledarna och krävde ett tecken. Han fick ett tecken. Han blev slagen med stumhet. Korihor insåg då att han hade blivit bedragen, och med tanke på dyrbara sanningar han övergett, beklagade han sig med orden: ”Jag har alltid vetat.”⁷

Korihor tiggde sedan för att få mat tills han blev trampad till döds av en grupp zoramiter.⁸ Sista versen i den här berättelsen innehåller den här sakliga

ska veta, vare sig det är populärt eller inte.¹⁹

Att lyssna efter hans röst på någon av de här platserna är bra, men att lyssna efter den på många av dem är ännu bättre. Och när vi hör den behöver vi följa den vägledning vi får. Aposteln Jakob sa: ”Var ordets görare, inte bara dess hörare.”²⁰ Och president Thomas S. Monson sa en gång: ”Vi iakttar. Vi väntar. Vi lyssnar efter den milda och lugna rösten. När den talar lyder de förståndiga.”²¹

När vägledningen låter vänta på sig

Tidigt i mitt yrkesliv blev syster Homer och jag ombudda att tacka ja till en förändring av min arbetsuppgift. Just då tyckte vi att det var ett *enormt* beslut. Vi studerade, fastade och bad, men svaret lät vänta på sig. Slutligen fattade vi ett beslut och gick vidare. När vi gjorde det fick vi ro och upptäckte snart att det var ett av de bästa beslut vi någonsin fattat.

Till följd av det här har vi lärt oss att svaren ibland låter vänta på sig. Det kan vara för att det inte är rätt tid, för att det inte behövs något svar eller för att Gud litar på att vi fattar beslutet själva. Äldste Richard G. Scott sa en gång att vi bör vara tacksamma för

sådana tillfällen, och han gav det här löftet: ”När du lever värdigt och ditt val är förenligt med Frälsarens lärdomar och du måste handla, gör det då med tillförsikt. ... Gud [låter dig] inte gå för långt utan att ge dig en varnande maning om du har fattat fel beslut.”²²

Vi måste välja

Alltså måste vi välja vilken av alla olika röster vi ska följa. Ska vi följa de opålitliga röster som förespråkas av världen, eller ska vi göra det som krävs för att låta vår Faders röst vägleda oss i våra beslut och skydda oss från fara? Ju flitigare vi söker hans röst, desto lättare blir det att höra den. Det beror inte på att hans röst blir högre utan på att vår förmåga att höra den har ökat. Frälsaren har lovat att åt dem som ”hör-sammar [hans] bud och lånar ett öra åt [hans] råd ... skall [han] ge mer”.²³ Jag vittnar om att det här löftet är sant – för var och en av oss.

För nästan ett år sedan förlorade vi min äldre bror i en tragisk bilolycka. Johns tidiga år fylldes av löften och presentationer. Men allteftersom han blev äldre gjorde en nedbruten kropp och ett samarbetsovilligt sinne livet mycket svårt för honom. Även om det helande John hade

hoppats på inte kom i det här livet, höll han ändå fast vid sin tro, fast besluten att hålla ut intill änden så gott han kunde.

Jag vet ju att John inte var fullkomlig, men jag har undrat vad det var som gav honom sådan uthållighet. Många röster försökte locka över honom till den cyniska sidan, men han valde bort dem. I stället gjorde han sitt bästa för att förankra sitt liv i evangeliets kärna. Han levde sitt liv där, eftersom han visste att han skulle finna sin Mästares röst där. Han levde sitt liv där eftersom han visste att det var där han skulle få undervisning.

Sammanfattning

Bröder och systrar, i en värld med så många röster som tävlar med varandra vittnar jag om att vår himmelske Fader har gjort det möjligt för oss att höra och följa hans röst. Om vi är flitiga ger han och hans Son oss den vägledning vi söker, styrkan vi behöver och lyckan vi alla önskar oss. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. 1 Kung. 18:21.
2. Se Upp. 3:15–16.
3. Se Alma 30:53; se även Alma 30:18.
4. Se Alma 30:14, 23–24, 27.
5. Se Alma 30:17, 23, 27.
6. Alma 30:16; se även Alma 30:13, 15, 26, 28.
7. Alma 30:31, 52; se även Alma 30:23, 28, 43, 50, 53.
8. Se Alma 30:56, 58–59.
9. Alma 30:60.
10. Se 2 Ne. 31:18.
11. Joh. 14:26.
12. 2 Ne. 32:5; se även 2 Ne. 32:1–4.
13. L&F 8:2.
14. 3 Ne. 11:3.
15. L&F 128:1
16. L&F 9:8.
17. Se L&F 6:14–15; 11:13.
18. Se L&F 6:22–23.
19. Se L&F 1:38.
20. Jak. 1:22.
21. Se Thomas S. Monson, ”Anden ger liv”, *Liahona*, jun 1997, s 4.
22. Richard G Scott, ”Använd dig av bönen himmelska kraft”, *Liahona*, maj 2007, s 10.
23. 2 Ne. 28:30.

ÄLDSTE JEFFREY R. HOLLAND
i de tolv apostlarnas kvorum

Se Guds Lamm

Vårt ändrade mötesschema för söndagar ska lägga större vikt vid Herrens nattvards sakrament som det heliga och erkända fokuset i vår gudsdyrkan varje vecka.

Jag hade inga problem förrän jag såg tårarna hos ungdomarna i den här kören. De tårarna är en mer värtalig predikan än jag någonsin kan hålla.

Johannes, som kallades Döparen, såg upp från vattenbrynet, förbi den ivriga folkmassan som kom för att döpas av honom, och såg sin släkting Jesus av Nasaret, som kom emot honom med bestämda steg för att be om just denna förrättning. Vördnadsfullt, men högt nog för att människorna runt honom kunde höra, gav Johannes uttryck för den högaktning som fortfarande berör oss två millennier senare: "Se Guds Lamm."¹

Det är lärorikt att denne sedan länge förutspådde förelöpare till Jesus inte kallade honom "Jehova" eller "Frälsaren" eller "Återlösaren" eller ens "Guds Son", som alla var tillämpliga titlar. Nej, Johannes valde den tidigaste och kanske mest allmänt igenkända sinnebild i sitt folks religiösa tradition. Han använde sinnebild av ett offerlamm som sonar en fallen världs synd och sorger, och alla dess fallna människor.

Ha tålamod med mig medan jag berättar lite av denna historia.

Efter att Adam och Eva hade drivits ut ur Edens lustgård stod de inför en förödande framtid. När de öppnade dörren till dödlighet och timligt liv för oss, stängde de dörren till odödlighet och evigt liv för sig själva. På grund av en överträdelse de medvetet hade valt att göra å våra vägnar stod de nu inför fysisk död och andlig förvisning, evig avskildhet från Guds närhet.² Vad skulle de göra? Skulle det finnas en utväg från denna plåga? Vi är inte säkra på just hur mycket dessa två fick

minnas av den undervisning de fått medan de fortfarande var i lustgården, men de *visste* att de regelbundet skulle offra ett rent, obefläckat lamm, det första lammet av hankön som fötts i deras hjordar, till Gud.³

Senare kom en ängel för att förklara att detta offer var en symbol, en skuggbild av det offer som skulle göras å deras vägnar av världens Frälsare, som skulle komma. "Detta är en sinnebild för offret av Faderns Enfödde", sa ängeln angående offret. "Därför skall du ... omvända dig och åkalla Gud i Sonens namn evinnerligen."⁴ Tack och lov fanns det en utväg, en väg uppåt.

I de förjordiska råden i himlen lovade Gud Adam och Eva (och alla oss andra) att hjälp skulle komma från hans rene, obefläckade förstfödde Son, Guds Lamm som "är slaktat" från världens begynnelse⁵, som aposteln Johannes senare skulle beskriva honom. Genom att offra sina egna små symboliska lamm i jordelivet gav Adam och hans efterkommande uttryck för sin insikt om och sitt beroende av Jesu Kristi, den Smordes⁶, försoningsoffer. Senare skulle tabernaklet i öknen bli skådeplats för denna förrättning och

därefter det tempel Salomo skulle komma att bygga.

Tyvärr fungerade detta rituella offer av obefläckade små lamm inte särskilt väl som symbol för uppriktig omvändelse och ett trofast liv, vilket stora delar av Gamla testamentet visar. Den moraliska beslutsamhet som borde ha åtföljt dessa offer varade ibland inte ens tills blodet på stenarna hade torkat. Den varade i alla fall inte tillräckligt länge för att förhindra brodermord, då Kain dödade sin bror Abel redan i den första generationen.⁷

Med sådana prövningar och problem som pågick i århundraden var det inte konstigt att himlens änglar sjöng av glädje när Jesus äntligen föddes – själve den sedan länge utlovade Messias. Efter sin korta verksamhet i dödligheten förberedde detta det renaste av alla påskalamm sina lärjungar för sin död genom att införa Herrens nattvards sakrament, en mer personlig form av den förrättning som hade införts alldeles utanför Eden. Det skulle fortfarande finnas ett offer, som fortfarande skulle innebära en uppoffring, men med en symbolik som är mycket djupare, mycket mer introspektiv och personlig än att utgjuta ett förstfött lamms blod. Frälsaren talade till nephiterna om detta efter sin uppståndelse:

”Ni skall inte längre offra till mig genom att utgjuta blod. ...

Som offer till mig skall ni frambära ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande. Och den som kommer till mig med förkrossat hjärta och botfärdig ande skall jag döpa med eld och med den Helige Anden. ...

Omvänd er därför ... och bli frälsta.”⁸

Mina älskade bröder och systrar, i och med den spännande nya tonvikten på ökat evangelielärande i hemmet är det absolut nödvändigt för oss att

minnas att vi fortfarande är befallda att ”gå till bönehuset och offra dina sakrament på min heliga dag”⁹. Förutom att skapa ytterligare tid för mer hemcentrerad evangelieundervisning är vårt ändrade mötesschema för söndagar också tänkt att minska komplexiteten i mötesschemat på ett sätt som lägger rätt tonvikt vid Herrens nattvards sakrament som det heliga och erkända huvudfokus i vår gudsdyrkan varje vecka. Vi ska på ett så personligt sätt som möjligt minnas att Kristus dog av ett förkrossat hjärta som kom av att han tog på sig hela den mänskliga familjens synder och sorger.

Eftersom vi bidrog till denna dödliga börda kräver en sådan stund vår respekt. Därför uppmuntrar vi er att komma till våra möten tidigt och vördnadsfullt, lämpligt klädda för att delta i en helig förrättning. ”Söndagskläder”

har förlorat lite av sin innebörd i vår tid, och av respekt för honom i vars närvaro vi inträder borde vi återställa denna sabbatstradition av personlig vård och klädsel när och där vi kan.

När det gäller punktlighet ges ett frikort alltid kärleksfullt till de välsignade mödrar som med barn, frukostflingor och blöjväskor på släp i underbar oordning har lyckats ta sig till kyrkan över huvud taget. Dessutom finns det alltid andra som oundvikligen hittar sin ox i brunnen på sabbatsmorgonen. När det gäller den sistnämnda gruppen är *tillfälliga* förseningar förståeliga, men om oxen faller i brunnen *varje* söndag vill vi starkt rekommendera att ni säljer oxen eller fyller igen brunnen.

I samma anda vädjar vi som apostlar om en sänkning av ljudnivån i helgedomen i våra byggnader. Vi älskar att umgås med varandra, och det bör vi

göra – det är ett av glädjeämnena med att gå i kyrkan – men det bör *inte* ske så högljutt i ett utrymme som särskilt invigts för tillbedjan. Jag är rädd att besökare som inte är av vår tro kan bli chockade av det som ibland är högljudd vanvördnad på en plats som är avsedd att kännetecknas av bön, vittnesbörd, uppenbarelse och frid. Himlen kanske också är lite chockad.

Sakramentsmötets anda förhöjs om de presiderande ämbetsmännen sitter på förhöjningen i god tid innan mötet börjar, lyssnar till preludiet och vördnadsfullt utgör ett föredöme som resten av oss bör följa. Om det pratas på podiet bör vi inte förvånas över prat i församlingen. Vi tackar de biskopsråd som eliminerar annonseringar som förminskar andan av tillbedjan. Jag själv kan inte tänka mig att en präst som Sakarias – där i Herrens forntida tempel, som just ska utföra det enda högprästerliga offer han skulle få privilegiet att förrätta i hela sitt liv – jag kan bara inte tänka mig honom stanna till framför altaret för att påminna oss om att lådbilsrallyt sker om bara sex veckor och att det är dags att anmäla sig.

Bröder och systrar, denna av Herren instiftade timme är den heligaste timmen i vår vecka. Enligt befallning samlas vi för den allra oftast mottagna förrättningen i kyrkan. Den är

till minne av honom som frågade om den bågare han skulle dricka kunde tas ifrån honom, men som kämpade vidare eftersom han visste att för *vår* skull kunde den *inte* tas ifrån honom. Det hjälper om vi kommer ihåg att en symbol för den bågaren sakta kommer emot oss längs bänkraden i en elva- eller tolvårig diakons händer.

När den heliga stunden kommer då vi får frambära vår offergåva till Herren har vi våra egna synder och tillkortakommanden att lösa. Det är därför vi är där. Men vi kanske kan vara mer botfärdiga om vi tänker på de andra förkrossade hjärtan och sörjande andar som finns omkring oss. I närheten av oss sitter några som kan ha gråtit – öppet eller inom sig – genom hela sakramentspsalmen och dessa prästers böner. Kan vi i tysthet lägga märke till det och frambära vår lilla kalk av tröst och lilla mugg av medkänsla – kanske vi kan tillägna den till dem? Eller till den gråtande, kämpande medlem som *inte* är närvarande och som, om inte vi utför ett återlösande tjänande, inte kommer att vara där veckan efter heller? Eller till våra bröder och systrar som inte är medlemmar i kyrkan alls men som *är* våra bröder och systrar? Lidande är ingen bristvara i denna värld, varken i eller utanför kyrkan, så vart du än ser finner du någon vars smärta verkar för tung

att bära och vars sorger aldrig verkar ta slut. Ett sätt att "alltid minnas honom"¹⁰ är att hjälpa den store läkaren i hans ständiga arbete med att lyfta upp dem som bär på bördor och trösta dem som är förtvivlade.

Älskade vänner, när vi förenas världen över varje vecka i det vi hoppas är ett allt mer heligt erkännande av Kristi majestätiska försoningsoffer för hela mänskligheten, må vi föra med oss "mer känsla med Jesus" till sakramentsaltaret. Och sedan, när vi reflekterar, ber och på nytt sluter förbund, må vi *från* detta heliga ögonblick ta med oss "mer kraft till att lida" och "mer fröjd av hans tröst".¹¹ Om sådant tålmod och sådan lättnad, om sådan helighet och sådant hopp ber jag för er alla i hans namn som bröt det första dyrbara förlåtelsebrödet och hällde upp det första heliga återlösningssvinet, Jesus Kristus, Guds stora och barmhärtiga och heliga Lamm, amen. ■

SLUTNOTER

1. Joh. 1:29.
2. Se 2 Ne. 9:8–9.
3. Se Mose 5:5; se även 2 Mos. 12:3–10.
4. Mose 5:7–8; se även Mose 5:9.
5. Upp. 13:8.
6. Se Handledning för skriftstudier, "Smorde, den", scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
7. Ironiskt nog kan Kains mord på Abel, en handling som Satan arrangerade, ha varit länkad till Kains tidigare vrede över att hans offergåva avvisades av Herren medan Abels togs emot.
"Gud ... beredde sin egen Son till offergåva, vilken i sinom tid skulle ... öppna dörren så att människan kunde träda inför Herrens ansikte. ...
I tron på denna försoning eller återlösningssplan bar Abel fram ett offer åt Gud som mottogs, vilket var av de förstfödda i hans hjord. Kain bar fram en offergåva av markens gröda, vilket inte mottogs. ... [Hans offer skulle ha innefattat] att blod utgöts" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 48; se även s. 105–107).
8. 3 Ne. 9:19–20, 22.
9. L&F 59:9.
10. Moro. 4:3; 5:2.
11. "Mer helighet giv mig", *Psalmer*, nr 77.

Prästadömetts möte

ÄLDSTE GARY E. STEVENSON
i de tolv apostlarnas kvorum

Din spelbok för prästadömet

*Skapa din egen spelbok för hur du ska visa dig
vara en Kristi lärjunge.*

I december förra året utfärdade första presidentskapet ett besked om att 11-åriga pojkar ”börjar i ... aronska prästadömetts kvorum ... i början av januari det år de fyller 12”.¹

Det resulterade i att det i början av det här året fanns en hel del överraskade 11-åringar som hade trott att de skulle stanna kvar i Primär fram till sin nästa födelsedag men som nu delade ut sakramentet på söndagarna som kyrkans senast ordinerade diakoner.

Jag undrar vilka som överraskades mest över förändringen – diakonerna eller deras föräldrar. Många av de här nästan 80 000 nya diakonerna är med oss i kväll i detta stora konferenscenter eller

deltar tack vare tekniken. Välkomna till kyrkans stora broderskap i prästadömet!

Den här förändringen gör detta möte historiskt – det är troligen den största grupp aronska prästadömsbärare som *någonsin* deltagit i prästadömetts möte på generalkonferensen. Med anledning av det här speciella tillfället vill jag särskilt rikta mina ord till de unga män som bär aronska prästadömet.

Lärdomar från idrottens värld

Eftersom ni går i skolan utvecklar många av er också era talanger, intressen och hobbyer genom fritidsaktiviteter i skolan eller på extralektioner, i lag och i grupper utanför skolan, däribland idrottslag.

Jag som i hela mitt liv varit idrottsintresserad har alltid beundrat dem som utvecklat sina idrottsliga förmågor till den grad att de presterar på hög nivå. För att man ska bli *riktigt* bra på något krävs det utöver den naturliga talangen stor disciplin, uppoffring och otaliga timmar av träning och övning. Sådana idrottsmän får ofta höra sina tränares ibland hårda kritik och sätter villigt åt sidan det de vill just nu för att nå något bättre i framtiden.

Vi känner till medlemmar och prästadömsbärare i kyrkan som har haft framgång på de högsta nivåerna av professionell idrott. Det finns många bra exempel, men jag kan bara nämna några här med tanke på tiden. Ni kanske känner igen några av de här idrottsmännen: i baseboll Jeremy Guthrie och Bryce Harper, i basket Jabari Parker och Jimmer Fredette, i fotboll Ricardo Rojas, i rugby William Hopoate och i amerikansk fotboll Taysom Hill och Daniel Sorensen. Var och en av dem har gjort stora insatser i sin idrottsgren.

Även om de är mycket framgångsrika inom sin idrottsgren skulle dessa idrottsmän vara de första att erkänna att de inte är fullkomliga idrottsmän eller fullkomliga människor. De arbetar hårt på att göra sitt bästa inom sin idrottsgren – och på att leva efter evangeliet. De reser sig om de faller och de strävar efter att hålla ut intill änden.

Studera spelboken

I lagsporter utvecklar man speltaktiker för specifika spelsituationer och sammanställer dem i en spelbok. Idrottsmännen lär sig just sin uppgift i varje spelupplägg. Framgångsrika spelare studerar spelboken så noga att när en viss speltaktik väljs vet de exakt, nästan instinktivt, vart de ska röra sig och vad de ska göra.

På liknande sätt har vi prästadömsbärare också ett lag (ett kvorum) och en spelbok (de heliga skrifterna och nutida profeters ord).

Stärker du dina lagkamrater?

Hur noga har du studerat spelboken?

Förstår du din uppgift helt och hållet?

Att möta motståndet

För att dra liknelsen ännu längre känner skickliga tränare till sitt eget

lags styrkor och svagheter lika väl som motståndarlagets. De utvecklar en strategi som ger dem den bästa möjligheten att vinna. Och hur är det med dig?

Du vet vilka frestelser du är mest sårbar för och du kan förutse hur den onde ska försöka få dig att spära ur och tappa modet. Har du skapat en personlig strategi och spelbok så att du vet vad du ska göra när du möter motstånd?

När du ställs inför olika moraliska frestelser – vare sig du är tillsammans med andra eller sitter ensam och stirrar på en skärm – kan du din strategi. Om en vän föreslår att du ska dricka alkohol eller testa droger, vet du hur du ska spela. Du har övat och vet i förväg hur du ska reagera.

Med en strategi, en spelbok och en fast beslutsamhet att spela din roll upptäcker du att frestelsen får mindre makt över dig. Du har redan fattat beslut om hur du ska reagera och vad du ska göra. Du behöver inte fatta beslut varje gång du ställs inför frestelser.

En av de tolv berättade nyligen något som illustrerar den här principen. Han var präst, gick på high school och hängde ihop med sina vänner. De hade skaffat sig något att äta och körde omkring, när någon föreslog att de skulle åka och se en viss film. Problemet var att han visste att det var en film han inte borde se. Även om han

genast kände press och oro över situationen, hade han planerat för det här. Det här var direkt från en sida ur hans spelbok för prästadömet.

Han tog ett djupt andetag, samlade mod och sa: ”Jag inte är intresserad av den filmen. Ni kan bara släppa av mig hemma”, vilket de gjorde. En enkel speltaktik som ledde till seger! Flera år senare beskrev en av vännerna som varit med honom den kvällen hur det här exemplet visade sig bli till stor styrka för honom till att modigt möta liknande omständigheter i sitt eget liv.

Sidor ur spelboken

Jag bad några av bröderna att rekommendera speltaktiker som du skulle kunna inkludera i din egen spelbok. Här är några av deras inspirerade förslag:

- Be varje dag om större ljus och ett vittnesbörd om Jesus Kristus.
- Lyssna noggrant på den undervisning dina föräldrar, din biskop och dina ledare i Unga män och kvorumet ger.
- Undvik pornografi och omoraliskt innehåll på sociala medier.
- Kom ihåg de löften du har gett Gud och arbeta på att hålla dem.
- Studera berättelser i skrifterna om stora profeter och sök efter likna

deras goda egenskaper.

- Välsigna din himmelske Faders barn genom tjänande.
- Sök goda vänner som hjälper dig bli den du vill vara.
- Bli expert på FamilySearch-appen och forska i din egen släkthistoria.
- Förbered tillflyktsorter där du kan undkomma onda inflytanden.
- Älska och hjälp till att stärka andra medlemmar i ditt prästadömskvorum.

Jag har också pratat med idrottsmännen vars bilder vi såg tidigare. Jag tyckte det var intressant att de inte bara identifierar sig utifrån vad de *gör* som professionella idrottsmän, utan också utifrån vilka de *är*, som söner till en kärleksfull himmelsk Fader och bärare av Guds prästadöme.

Så här tänker de om saken:

- Jimmer Fredette, här som diakon när han lärde sig knyta slipsen, säger: ”Jag har lärt mig att förlita mig starkt på min kunskap och tro på att evangeliet är sant. Det har väglett mig till att vara ... en värdig prästadömsbärare och, framför allt, ett positivt exempel.”
- Bryce Harper, här som make, skriver: ”Jag trodde berömmelse, rikedom och ett pris som mest värdefulla

Jimmer Fredette

Bryce Harper

Daniel Sorensen

Jeremy Guthrie

spelare skulle göra mig lycklig. Men något saknades. Så jag ... förberedde mig och [trädde in] i templet. Nu är jag på en väg som leder [tillbaka] till min himmelske Fader och till att ha en evig familj – vilket är den största glädjen i världen!”

- Daniel Sorensen, här som missionär, säger: ”En bra spelbok är en plan som använder alla lagkamraters talanger och styrkor. ... När jag studerar och utövar lärdomarna i Jesu Kristi evangelium kan jag förstå hur jag ska använda mina styrkor till att tjäna i prästadömet.”
- Jeremy Guthrie, här som nuvarande missionspresident, säger. ”Som 12-årig diakon ... kände jag hur Anden vittnade för mig att ”detta liv är tiden ... att bereda sig att möta Gud”². Min strategi är tro på

Gud som leder till handling [och] omvändelse genom Frälsaren. ... Spelboken hittar man i de heliga skrifterna och hos de levande profeterna.”

- Jabari Parker, här vid sin ordination till en äldstes ämbete, säger: ”Jag kan inte föreställa mig hur jag skulle ha blivit om jag inte hade fattat beslutet att döpas. ... Jag är så tacksam att ha Gud i mitt liv till att vägleda mig varje dag.”
- Ricardo Rojas, här som nuvarande grensresident, säger: ”Med [Guds] prästadöme kan [vi] bidra till hans verk. Vi är kallade att vara starka och frimodiga³ i försvaret av sanningen.” Det har hjälpt honom att lyckas både på planen och som prästadömsbärare.
- Taysom Hill, här som missionär, känner att Jesu Kristi evangelium har fungerat som en spelbok i hans liv. Han berättar: ”När jag tror på [Guds] plan och gör mitt bästa för att utföra min del ger det mig en överväldigande känsla av frid och glädje i livet, i vetskapen om att Gud är nöjd med mina ansträngningar.”
- William Hopoate, här vid sin lille sons välsignelse och med fyra generationer på bilden, säger att evangeliet hjälper honom att ”urskilja

motståndarens strategier och ger honom andlig kraft till att stå emot brinnande pilar och att tjäna andra bättre”.

Och hur är det med dig? Inser du din *högre* och *heligare* identitet som en Guds son, en bärare av hans heliga prästadöme? Utforma, med denna eviga identitet i åtanke, din strategi och din spelbok för prästadömet som kan vägleda dig i stunder av frestelser och svårigheter. Tänk ut både offensiva och defensiva strategier.

Offensiva strategier stärker vittnesbördet och ökar beslutsamheten att stanna kvar på den trånga och smala stigen. Det är exempelvis att regelbundet be, läsa skrifterna, gå i kyrkan och templet, betala tionde och följa råden i häftet *Vägledning för de unga*.

Defensiva strategier innefattar att planera i förväg hur du ska hantera frestelser. När du frestas att sänka dina personliga normer vet du i förväg vad du ska göra.

Till det behöver du en spelbok.

Känner du inte för att be i dag? Då är det dags att följa den speltaktik du redan har planerat för.

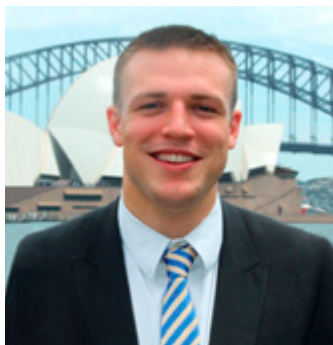
Känns det som om ditt vittnesbörd håller på att försvagas? Det har du en speltaktik för. Du vet vad du ska göra.

Jabari Parker

Ricardo Rojas

Taysom Hill

William Hopoate

Stjärnor i Guds ögon

Du bär Guds heliga prästadöme. Ditt beslut att hålla ett fast tag om ledstången av järn kommer att förvandla dig till den eviga varelse du skapades att bli.

Gud känner och älskar dig. Han välsignar dig och vägleder dina steg.

Du kanske tycker att du inte är så speciell, att du inte är något stjärnämne. Men det är inte sant. Vet du inte att Gud har förkunnat att ”det som för världen är svagt skall komma fram och bryta ned de starka och mäktiga”?⁴

Så känner du dig svag? Obetydlig? Grattis, du fick just en plats i laguppställningen!

Känner du dig oviktig? Underlägsen? Du kan vara precis den som Gud behöver.

Finns det ett bättre exempel än David som klev ut på slagfältet för att möta den skrämmande motståndaren Goliat? Med förtröstan på Herren, med en strategi, räddade David inte bara sig själv utan också Israels här!⁵ Du ska veta att Herren är med dig när du samlar mod att stå på hans sida. ”Om Gud är för oss, vem kan då vara emot oss?”⁶

Han kan öppna dörrar och hjälpa oss hitta styrkor och förmågor vi inte visste att vi hade.⁷

Lyssna på dina goda tränare, som dina föräldrar, din biskop och dina ledare i Unga män. Lär dig spelboken.

Läs skrifterna. Studera nutida profeters ord. Skapa en egen strategi för hur du ska visa dig vara en Kristi lärjunge.

Känn på förhand till vilka speltaktiker du ska använda för att stärka din ande och undvika motståndarens snaror.

Gör det här så kommer Gud definitivt att använda dig.

Det kan finnas somliga som avlägsnar sig från evangeliet och går vilse. Andra kanske sitter på läktaren och tittar på matchen på avstånd. Somliga kanske väljer att sitta kvar på avbytarbänken trots att tränaren har försökt skicka in dem. *Jag ber dig att rädda, stödja och älska dem som deras lagkamrat!*

Andra vill ge sig in i matchen – och gör det. Det som betyder mest är inte hur duktiga de är, utan deras villighet att ge sig ut på planen. De väntar inte tills de blir uppropade för de kan skriftstället som lyder: ”Om ni ... har en önskan att tjäna Gud, är ni kallade till verket.”⁸

Du kan själv ta plats i laguppställningen.

Det gör du när du studerar och följer din spelbok för prästadömet.

Längs vägen kommer du troligen att snubbla och falla – kanske många, många gånger. Du är inte fullkomlig, att falla är en del av kvalificeringsprocessen som gör att du förädlar din karaktär och tjänar på ett mer medkännande sätt. Och Frälsaren och hans

oändliga försoning ger oss möjlighet att övervinna våra misstag genom uppriktig omvändelse.

Stora idrottsmän lägger hundratals timmar på att fullkomna en liten detalj i sitt spel. Som prästadömsbärare behöver du ha samma inställning. Om du misslyckas: omvänd dig och lär dig av det. Öva så att du kan göra bättre ifrån dig nästa gång. I slutändan är det ditt ansvar. Tänker du lära dig spelboken?

Jag uppmanar dig: Lita på Herren. Ta på dig hela Guds vapenrustning⁹ och ge dig in i matchen.

Det är inte många som idrottar professionellt på högsta nivån, men när det gäller lärjungeskap finns det många som väljer att följa Kristus.

Faktiskt är det ditt uppdrag i det här livet: att lära dig Herrens vägar, gå in på lärjungeskapets stig och sträva efter att leva efter Guds plan. Gud stöder och välsignar dig när du vänder dig till honom. Du klarar det, för du är en stjärna i hans ögon.

Jag ber att du ska fatta ett fast beslut att leva värdig det heliga prästadöme du bär och att du ska sträva efter att spela din heliga roll varje dag. Jag välsignar dig med förmågan och önskan att göra det. Jag vittnar om kraften i det prästadöme du bär, om levande profeter och om Jesus Kristus och hans roll som vår Frälsare och Återlösare. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. ”Övergång mellan åldersgrupper för barn och ungdomar”, brev från första presidentskapet, 14 dec. 2018.
2. Alma 34:32.
3. Se Jos. 1:9.
4. L&F 1:19.
5. Se 1 Sam. 17.
6. Rom. 8:31.
7. Se Eth. 12:27.
8. L&F 4:3.
9. Se L&F 27:15–18.

ÄLDSTE CARL B. COOK
i de sjuttios presidentskap

Kvorumet: en plats för sanhörighet

*Herren vill att vi ska etablera ett starkt kvorum.
När han samlar sina barn behöver de en plats där
de kan känna sanhörighet och växa.*

År 2010 var Andre Sebako en ung man som sökte sanningen. Trots att han aldrig hade bitt av hjärtat tidigare beslutade han sig för att försöka. En kort tid därefter träffade han missionärerna. De gav honom ett utdelningskort med en bild på Mormons bok. Andre kände något och frågade om missionärerna ville sälja boken till honom. De sa att han kunde få boken gratis om han kom till kyrkan.¹

Andre gick ensam till Mochudi gren som nyss hade bildats i Botswana i Afrika. Men grenen var en kärleksfull och sammansvetsad grupp som bestod av cirka 40 medlemmar.² De välkomnade Andre med öppna armar. Han tog emot missionärslektionerna och blev döpt. Det var underbart!

Men sedan då? Hur skulle Andre hålla sig aktiv? Vem skulle hjälpa honom gå framåt längs förbundsstigen?

"Brödrskapet" i ett prästadömskvorum i Mochudi, Botswana.

Ett svar på den frågan är hans prästadömskvorum!³

Varje prästadömsbärare oavsett sina omständigheter gagnas av ett starkt kvorum. Mina unga bröder som bär det aronska prästadömet, Herren vill att ni ska grunda ett starkt kvorum, en plats där varje ung man känner sanhörighet, en plats där Herrens Ande är närvarande, en plats där alla kvorummedlemmar välkomnas och värdesätts. När Herren samlar sina barn behöver de en plats där de kan känna sanhörighet och växa.

Var och en av er som ingår i ett kvorumpresidentskap visar vägen när ni söker inspiration⁴ och utvecklar kärlek och broderskap bland alla kvorummedlemmarna. Ni ägnar särskild uppmärksamhet åt dem som är nya medlemmar, som är mindre aktiva eller som har särskilda behov.⁵ Med prästadömet kraft bygger ni ett starkt kvorum.⁶ Och ett starkt, enigt kvorum gör all skillnad i världen i en ung mans liv.

När kyrkan tillkännagav det nya hemcentrerade fokuset för evangelielärande⁷ tänkte en del på medlemmar som Andre och frågade: "Men hur är det med ungdomar som kommer från en familj där evangeliet inte studeras och där man inte lär och lever efter evangeliet i hemmet? Hamnar de på efterkälken?"

Nej! Ingen får lämnas efter! Herren älskar varje ung man och varje ung kvinna. Vi som prästadömsbärare är Herrens händer. Vi är kyrkans stöd för de hemcentrerade ansträngningarna. När stödet hemma är begränsat vakar prästadömskvorum och andra ledare och vänner över och stödjer varje enskild och familj efter behov.

Jag har sett det fungera. Jag har upplevt det. När jag var sex år skildes mina föräldrar, och min pappa lämnade mamma ensam med fem små barn.

Mamma började arbeta för att försörja oss. Hon behövde en tid ha ett andra jobb, och dessutom ytterligare utbildning. Hon hade inte så mycket tid att ägna sig åt oss. Men far- och morföräldrar, far- och morbröder, fastrar och mostrar, biskopar och hemlärare ställde upp för att hjälpa min änglalika mor.

Och jag hade ett kvorum. Jag är så tacksam för mina vänner – mina bröder – som älskade och stödde mig. Mitt kvorum var en plats där man kände samhörighet. En del kan ha ansett att mina chanser var små och att jag var i underläge på grund av min familjesituation. Kanske var det så. Men prästadsdömetts kvorum förändrade oddsen. Mitt kvorum slöt upp kring mig och var till omätlig välsignelse i mitt liv.

Det finns människor med små chanser som är i underläge överallt omkring oss. Det kanske gäller oss alla på ett eller annat sätt. Men var och en av oss som är här har ett kvorum, en plats där vi både kan få styrka och ge styrka. Kvorumet är "en för alla, alla för en".⁸ Det är en plats där vi undervisar varandra, tjänar andra och bygger upp enighet och broderskap medan vi tjänar Gud.⁹ Det är en plats där underverk sker.

Jag skulle vilja berätta för er om några av de underverk som skedde i Andres kvorum i Mochudi. Medan jag berättar om det här exemplet, håll utkik efter principer som stärker varje prästadsdömskvorum som tillämpar dem.

Efter sitt dop följde Andre med missionärerna när de undervisade fyra andra unga män, som också döptes. Nu var de fem unga män. De började stärka varandra och grenen.

En sjätte ung man, Thuso, döptes. Thuso berättade om evangeliet för tre av sina vänner, och strax var de nio.

Jesu Kristi lärjungar samlas ofta på det här sättet – några i taget som bjuds in av sina vänner. När Andreas i forna

dagar fann Frälsaren gick han genast till sin bror Simon och "förde honom till Jesus".¹⁰ Strax efter att Filippus blev Kristus efterföljare inbjöd han på samma sätt sin vän Natanael: "Kom och se!"¹¹

I Mochudi slöt sig snart en tionde ung man till kyrkan. Missionärerna fann den elfte. Och den tolfte unge mannen döptes efter att ha sett hur evangeliet påverkade hans vänner.

Medlemmarna i Mochudi gren var så glada. Dessa unga män "omvändes till Herren och upptogs i Kristi kyrka".¹²

Mormons bok spelade en stor roll i deras omvändelse.¹³ Thuso minns: "Jag började läsa Mormons bok ... så fort jag var ledig, hemma, i skolan, överallt".¹⁴

Oratile drogs till evangeliet tack vare sina vänners föredöme. Han förklarar: "De verkade förändras blixtnabbt. ... Jag trodde det hade att göra med den lilla bok som de började bära omkring i skolan. Jag kunde se vilka goda män de hade blivit. ... Jag ville också förändras."¹⁵

Alla de tolv unga männen samlades in och döptes inom två år. Var och en var den enda medlemmen i kyrkan i sin familj. Men de stöttades av sin kyrkfamilj, bland andra president Rakwela,¹⁶ deras grenspresident, äldste och syster Taylor,¹⁷ ett äldre missionärspår, och

andra medlemmar i grenen.

Broder Junior,¹⁸ en kvorumledare, bjöd hem de unga männen till sig på söndagseftermiddagarna och blev deras mentor. De unga männen studerade skrifterna tillsammans och höll regelbundna hemaftnar.

Broder Junior tog med dem på besök till medlemmar, människor som undervisades av missionärerna och alla andra som behövde få ett besök. Alla de tolv unga männen satte sig på flaket till broder Juniors pickup. Han släppte av dem hos människor i grupper på två eller tre och hämtade upp dem senare.

Trots att de unga männen höll på att lära sig om evangeliet och inte tyckte de kunde så mycket sa broder Junior åt dem att berätta om en eller ett par saker de visste för människorna de besökte. Dessa unga prästadsdömsbärare undervisade, bad och hjälpte till att vaka över kyrkan.¹⁹ De uppfyllde sina ansvar i prästadsdömet och fick uppleva glädjen i att tjäna.

Andre säger: "Vi lekte tillsammans, skrattade tillsammans, grät tillsammans och blev ett brödraskap."²⁰ De kallade sig faktiskt "Brödraskapet".

Tillsammans satte de som mål att de alla skulle gå ut som missionärer. Eftersom de var de enda medlemmarna i sina familjer hade de många hinder att övervinna, men de hjälpte varandra genom dem.

En i taget fick de unga männen missionskallelser. De som åkte iväg först skrev hem till dem som fortfarande förberedde sig. De berättade om sina upplevelser och uppmuntrade dem att tjäna. Elva av de unga männen gick ut som missionärer.

Dessa unga män berättade om evangeliet för sina familjer. Möd- rar, systrar, bröder, vänner och människor de undervisade på mis- sionsfältet omvändes och döptes. Underverk skedde och otaliga liv välsignades.

Jag kan höra hur några av er tänker att ett sådant mirakel kanske bara kan hända på en plats som Afrika, ett bördigt fält där Israels insamling påskyndas. Men jag vittnar om att de principer som tillämpades i Mochudi gren är sanna var som helst. Var ni än är kan ert kvorum växa genom återaktivering och genom att ni delar med er av evangeliet. När bara en enda lärjunge sträcker sig ut mot en vän kan en bli två. Två kan bli fyra. Fyra kan bli åtta. Och åtta kan bli tolv. Grenar kan bli församlingar.

Frälsaren sa: ”Där två eller tre [eller fler] är samlade i mitt namn ... där är jag mitt ibland dem.”²¹ Vår himmelske Fader förbereder sinnet och hjärtat hos människor överallt omkring oss. Vi kan följa maningar, räcka ut en vänska- pens hand, dela med oss av sanningar, inbjuda andra att läsa Mormons bok och älska och stötta dem medan de lär känna vår Frälsare.

Det är nästan tio år sedan brödra- skapet i Mochudi påbörjade sin resa tillsammans, och de är fortfarande ett brödraskap.

Katlego säger: ”Vi kanske är skilda åt avståndsmässigt, men vi finns fortfa- rande där för varandra.”²²

Det är min bön att vi ska ta emot Herrens inbjudan att bli ett med

honom i våra prästadömskvorum så att varje kvorum kan bli en plats där man känner samhörighet, en plats att samlas på, en plats som tillväxer.

Jesus Kristus är vår Frälsare, och detta är hans verk. Det vittnar jag om i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se *The Band of Brothers* (Mochudi grens omvändelseberättelser och vittnesbörd, 2012–2013), sammanst. av Mark och Shirley Taylor, s. 4, Kyrkans historiska bibliotek, Salt Lake City.
2. Personligt brev, Letanang Andre Sebako, resursfiler om Band of Brothers, 2011–2019, kyrkans historiska bibliotek, Salt Lake City.
3. President Boyd K. Packer sa: ”När en man bär prästadömet tillhör han något som är större än han själv. Det är något utanför honom själv för vilket han kan engagera sig helt” (”Systrars krets”, *Nordstjärnan*, apr. 1981, s. 201–206).
4. President Russell M. Nelson förklarade hur man söker uppenbarelse och sa sedan: ”När du upprepar den här processen dag efter dag, månad efter månad, år efter år, kommer du att ’tillväxa i uppenbarelseprincip’” (”Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv”, *Liahona*, maj 2018, s. 95; se även *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 130–131).
5. Se *Handbok 2: Kyrkans förvaltning* (2010), 8.3.2.
6. Andra hjälper också till, bland annat medlemmarna i biskopsrådet samt rådgivande. Äldste Ronald A. Rasband påpekade att en av de positiva aspekterna av att melkisedek- ska prästadömet kvorum omorganiserades, vilket tillkännagavs den 31 mars 2018, är att det ”gör det möjligt för biskopen att delegera fler ansvar till äldstekvorumets och Hjälpför- eningens presidenter så att biskopen och hans rådgivare kan fokusera på sina primära

- ansvar – särskilt på att presidera över de unga kvinnorna, och de unga männen som bär aronska prästadömet” (”Se! En kunglig armé”, *Liahona*, maj 2018, s. 59). Änglar hjälper också till. Aronska prästadömet innehar nycklarna till änglars betjäning (se L&F 13:1; se även Dale G. Renlund och Ruth Lybbert Renlund, *The Melchizedek Priesthood* [2018], s. 26). Äldste Jeffrey R. Holland har sagt: ”Vanligtvis är [tjänande änglar] *inte* synliga. Men ibland är de det. Oavsett om de är synliga eller osynliga, är de *alltid* nära. Ibland är deras uppdrag storslagna och har betydelse för hela världen. Ibland är budskapen mer privata. Då och då får änglar till uppdrag att varna. Men oftast kommer de för att ge tröst eller någon form av barmhärtighetstjänst, eller vägledning under svåra tider” (”Ängla- betjäning”, *Liahona*, nov. 2008, s. 29). Om ni önskar få sådan hjälp, kan ni ”be och ni ska få” (Joh. 16:24).
7. Se Russell M. Nelson, ”Inledande ord”, *Liahona*, nov. 2018, s. 7–8.
 8. Se Alexandre Dumas, *De tre musketörerna* (1844).
 9. Se *Handbok 2*, 8.1.2.
 10. Se Joh. 1:40–42.
 11. Se Joh. 1:43–46.
 12. 3 Ne. 28:23.
 13. Se D. Todd Christofferson, ”The Power of the Book of Mormon” (tal under ett seminarium för nya missionspresidenterna, 27 juni 2017).
 14. Thuso Molefe, i Taylor, *The Band of Brothers*, s. 22.
 15. Oratile Molosankwa, i Taylor, *The Band of Brothers*, s. 31–32.
 16. Lucas Rakwela, Mochudi, Botswana.
 17. Mark och Shirley Taylor, Idaho, USA.
 18. Cilvester Junior Kgosiemang, Mochudi, Botswana.
 19. Se L&F 20:46–47, 53–54.
 20. Personligt brev, Letanang Andre Sebako, resursfiler för Band of Brothers.
 21. L&F 6:32.
 22. Katlego Mongole, i ”Band of Brothers 2nd Generation” (opublicerat manuskript), s. 21.

ÄLDSTE KIM B. CLARK
i de sjuttios kворum

Vänd dig till Jesus Kristus

*Om vi vänder oss till Jesus Kristus hjälper han oss
att leva efter våra förbund och ära vår kallelse som
äldster i Israel.*

När Jesus gick längs en gata i nära Kapernaum¹ inuti en stor folkmassa räckte en kvinna som lidit av en allvarlig sjukdom i tolv år ut handen och rörde vid hörntofsen på hans mantel. Hon blev genast botad.²

Skriften säger att Jesus ”kände att kraft gick ut från [honom]”³ och ”han vände sig om i folkmassan”⁴ och ”[såg] sig omkring efter henne som hade gjort det”⁵. ”När kvinnan insåg att hon var upptäckt”⁶ föll hon ”ner för honom och berättade hela sanningen för honom”.⁷

Jesus sa till henne: ”Min dotter, din tro har frälst dig. Gå i frid.”⁸

Jesus Kristus räddade kvinnan. Hon botades fysiskt, men när Jesus vände sig om för att se vem hon var uttryckte hon sin tro på honom, och han helade hennes hjärta.⁹ Han talade kärleksfullt till henne, gav henne sitt gillande och välsignade henne med sin frid.¹⁰

Bröder, vi som bär det heliga prästdömet är engagerade i frälsningsarbetet. Under året som gått har Herren tydligt lagt ledarskapet för sin kyrka på Israels äldsters axlar.¹¹ Vi har fått ett inspirerat uppdrag från Herren: att tillsammans med våra systrar tjäna på ett heligare

sätt, påskynda Israels insamling på båda sidorna av slöjan, förvandla hemmet till en helgedom där tro och evangelieläran står i centrum och förbereda världen för Jesu Kristi andra ankomst.¹²

Som i allt annat har Frälsaren visat oss vägen. Vi behöver vända oss till och tjäna Jesus Kristus på samma sätt som han vände sig till och tjänade sin Far.¹³ Frälsaren sa så här till profeten Joseph:

”Vänd er till mig i varje tanke, tvivla inte, frukta inte.

Se såren som stacks i min sida, och även märkena efter spikarna i mina händer och fötter. Var trofasta, håll mina bud, och ni skall ära himmelriket.”¹⁴

I föruttillvaron lovade Jesus sin Fader att han skulle göra Faderns vilja och bli vår Frälsare och Återlösare. När hans Fader frågade ”Vem skall jag sända?”¹⁵ svarade Jesus:

”Här är jag, sänd mig.”¹⁶

”Fader, ske din vilja, och äran vare din för evigt.”¹⁷

Under hela sitt jordeliv uppfyllde Jesus det löftet. Med ödmjukhet, saktmod och kärlek undervisade han om sin Faders lära och utförde Faderns verk med den makt och myndighet som hans Fader gett honom.¹⁸

Jesus gav sitt hjärta till sin Fader. Han sa:

”Jag älskar Fadern.”¹⁹

”Jag gör alltid det som behagar honom.”²⁰

”Jag har inte kommit ... för att göra min egen vilja, utan [Faderns] vilja som har sänt mig.”²¹

Under sitt lidande i Getsemane bad han: ”Men ske inte min vilja, utan din.”²²

När Herren kallar Israels äldster att vända sig till honom i varje tanke och se såren i hans uppståndna kropp, är det ett kall att vända sig bort från synden och världen och att vända sig till honom och älska och lyda honom. Det är ett kall att undervisa om hans lära och utföra hans verk på hans sätt. Det är sålunda ett kall att lita på honom fullständigt, att underkasta vår vilja och överlämna hjärtat till honom och genom hans återlösande kraft bli som han.²³

Bröder, om vi vänder oss till Jesus Kristus välsignar han oss så att vi blir *hans* äldster i Israel – ödmjuka, saktmodiga, undergivna, fyllda av hans kärlek.²⁴ Då för vi med oss glädjen och välsignelserna i hans evangelium och hans kyrka till våra familjer och våra bröder och systrar på båda sidorna av slöjan.

President Russell M. Nelson har kallat oss att vända oss till Jesus Kristus

på precis det sättet: ”Att bli sådana mäktiga lärjungar är inte lätt och det sker inte automatiskt. Vi måste fästa vårt fokus på Frälsaren och hans evangelium. Det är mentalt ansträngande att sträva efter att vända sig till honom i *varje* tanke. Men när vi gör det flyr våra tvivel och vår fruktan.”²⁵

Fästa är ett bra ord. Det betyder att sätta något i ett fast läge, i omedelbar anslutning till något annat.²⁶ Vi fäster vårt fokus på Jesus Kristus och hans evangelium genom att leva efter våra förbund.

När vi lever efter våra förbund påverkar de allt vi säger och gör. Vi lever ett förbundsliv²⁷ fyllt av enkla vardagliga troshandlingar med fokus på Jesus Kristus, innerlig bön i *hans* namn, att vi mättar oss med *hans* ord, vänder oss till *honom* för att omvända oss från våra synder, håller *hans* bud, tar del av sakramentet och helgar *hans* sabbatsdag, tillber i *hans* heliga tempel så ofta vi kan och använder *hans* heliga prästadöme för att betjäna Guds barn.

Dessa hängivna förbundshandlingar

öppnar våra hjärtan och sinnen för Frälsarens återlösande kraft och den Helige Andens renande inflytande. Rad för rad förändrar Frälsaren vårt innersta väsen, vi blir mer innerligt omvända till honom och våra förbund blir levande i våra hjärtan.²⁸

De löften vi ger vår himmelske Fader blir bergfasta åtaganden, våra djupaste önsknings. Vår himmelske Faders löften till oss fyller oss med tacksamhet och glädje.²⁹ Våra förbund slutar vara regler vi följer och blir älskade principer som inspirerar och vägleder oss och fäster vårt fokus på Jesus Kristus.³⁰

Sådana hängivna handlingar är möjliga för alla, unga som gamla. Ni unga män som bär aronska prästadömet: Allt jag har sagt i kväll gäller er. Jag tackar Gud för er. Ni gör heliga förrättningar och förbund tillgängliga för miljoner sista dagars heliga varje vecka. När ni förbereder, välsignar och delar ut sakramentet, stödjer, döper i templet, bjuder in en vän till en aktivitet eller undsätter en medlem i ert kворum är ni aktiva i frälsningsarbetet. Ni kan också vända

er till Jesus Kristus och leva efter era förbund varje dag. Jag lovar er att om ni gör det är ni Herrens betrodda tjänare i dag och blir i framtiden mäktiga äldster i Israel.

Bröder, jag vet att allt detta kan kännas överväldigande. Men minns de ord som Frälsaren sa: ”Jag är inte ensam, för Fadern är med mig.”³¹ Så är det med oss. Vi är inte ensamma. Herren Jesus Kristus och vår himmelske Fader älskar oss, och de är med oss.³² Eftersom Jesus vände sig till sin Fader och genomförde det stora försoningsoffret kan vi vända oss till Jesus Kristus i trygg förvisning om att han ska hjälpa oss.

Ingen av oss är fullkomlig. Ibland kör vi fast. Vi blir distraherade eller modfälda. Vi snubblar. Men om vi vänder oss till Jesus Kristus med ett botfärdigt hjärta lyfter han oss, renar oss från synden, förlåter oss och helar våra hjärtan. Han är tålmodig och mild. Hans återlösande kärlek tar aldrig slut och sviker aldrig.³³ Han ska hjälpa oss att leva efter våra förbund och ära vår kallelse som äldster i Israel.

Och Fadern ska välsigna oss med allt vi behöver för att åstadkomma hans syften: ”allt, både i himlen och på

jorden ... livet och ljuset, Anden och kraften, utsända enligt Faderns vilja genom Jesus Kristus, hans Son”.³⁴

När gudomligt ljus och kraft flödar in i våra liv sker tre förunderliga ting:

För det första: Vi ser! Genom uppenbarelse börjar vi se som Jesus såg kvinnan: förbi det yttre och in i hjärtat.³⁵ När vi ser som Jesus ser välsignar han oss så att vi kan älska dem vi tjänar med hans kärlek. Med hans hjälp kan de vi tjänar se Frälsaren och känna hans kärlek.³⁶

För det andra: Vi har prästadörets kraft! Vi har myndigheten och kraften att handla i Jesu Kristi namn för att ”välsigna, leda, skydda, styrka och bota andra” och ”åstadkomma underverk för dem vi älskar och skydda vårt äktenskap och vår familj”.³⁷

För det tredje: Jesus Kristus är med oss! Han går dit vi går. Han undervisar när vi undervisar. Han tröstar när vi tröstar. Han välsignar när vi välsignar.³⁸

Bröder, har vi inte skäl att glädjas? Det har vi! Vi bär Guds heliga prästadöme. När vi vänder oss till Jesus Kristus, lever efter våra förbund och fäster vårt fokus på honom förenar vi oss med våra systrar och tjänar på ett

heligare sätt, samlar in det skingrade Israel på båda sidorna av slöjan, stärker och beseglar våra familjer och förbereder världen för Herren Jesu Kristi andra ankomst. Det kommer att hända. Det vittnar jag om.

Jag avslutar med mitt hjärtas bön: att vi alla, var och en, ska vända oss till Jesus Kristus i varje tanke. Tvivla inte. Frukta inte. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. James E. Talmage anger att Jesus är ”i Kaper-naums grannskap” när detta hände (se *Jesu Kristus* [1964], s. 307).
2. Se Luk. 8:43–44; se även Matt. 9:20–21; Mark. 5:25–29.
3. Luk. 8:46.
4. Mark. 5:30.
5. Mark. 5:32.
6. Luk. 8:47.
7. Mark. 5:33.
8. Luk. 8:48.
9. James E. Talmage skrev att det som för kvinnan var värt mer än att bli botad fysiskt var försäkringen om att Frälsaren hade beviljat hennes hjärtas önskan, och att hennes tro togs emot av honom (se *Jesu Kristus*, s. 312). Jesus botade henne fysiskt och andligt och öppnade upp frälsningens väg för henne.
10. Det är talande att Jairus, en föreståndare för synagogan, var med Jesus när han botade kvinnan. Jesus var på väg hem till Jairus där han skulle komma att uppväcka Jairus dotter från de döda. Kvinnan som Jesus botade hade troligtvis blivit utkastad från synagogan på grund av sin sjukdom. När Jesus botade henne gjorde han det klart för alla som var där, däribland Jairus, att hon var en älskad dotter, en kvinna av tro och hel i kropp och ande.
11. Se D. Todd Christofferson, ”Äldstekvorumet”, (*Liahona*, maj 2018, s. 55–58) för en utläggning om justeringarna som gjordes för att skapa ett kvorum för melkisedekiska prästadömet i församlingen. Syftet med ändringen beskrevs på följande sätt under vanliga frågor på stödverksamhetens webbplats: ”Med ett kvorum för melkisedekiska prästadömet i församlingen förenas prästadömsbärarna så att de kan utföra alla delar av frälsningsarbetet, däribland tempeltjänst och släktforskning som tidigare samordnades av högprästens gruppledare” (”Stödverksamheten med stärkta kvorum inom

melkisedekska prästadömet och hjälpföreningar: Vanliga frågor”, nr 8, ministering. ChurchofJesusChrist.org).

Senare justeringar har flyttat församlingarnas missionsledare och den nya tempel- och släktforskningsledaren in under äldstestkorummets presidents ledning. Eftersom stödverksamheten för familjer redan faller under presidentskapets ledning har dessa justeringar lagt ledarskapet för frälsningsarbetet på äldstestkorummets, med bistånd av Hjälpföreningen. Naturligtvis har biskopen nycklarna till frälsningsarbetet i församlingen, men han delegerar ansvaret och myndigheten för detta arbete till äldstestkorummets president så att biskopen får mer tid till att betjäna sin egen familj, till att stärka ungdomarna och till att tjäna som domare i Israel.

12. Se Russell M. Nelson, ”Låt oss sträva fram”, *Liahona*, maj 2018, s. 118–119; Russell M. Nelson, ”Bli exemplariska sista dagars heliga”, *Liahona*, nov. 2018, s. 113–114; Quentin L. Cook, ”Djup och varaktigt omvändelse till vår himmelske Fader och Herren Jesus Kristus”, *Liahona*, nov. 2018, s. 8–12.
13. Fadern sände Jesus Kristus till världen (se Joh. 17:18).
14. L&F 6:36–37.
15. Abr. 3:27.
16. Abr. 3:27.
17. Mose 4:2.
18. Det finns många skriftställen som citerar att

Jesus Kristus sa att han gjorde sin Faders verk och undervisade om sin Faders lära. Se till exempel Joh. 5:19 (Jesus gör det han ser Fadern göra); Joh. 5:36 (Fadern gav sin Son verk att fullborda); Joh. 8:26 (Jesus förkunnade det som han fått från sin Fader); Joh. 14:28 (Jesus förkunnade: ”Fadern är större än jag”); 3 Ne. 11:32 (hans lära är den lära som Fadern gav honom).

19. Joh. 14:31.
20. Joh. 8:29.
21. Joh. 6:38; se även Joh. 5:30.
22. Luk. 22:42.
23. Ordet *vänd* i det här skriftstället (se L&F 6:36–37) har en innebörd som är kopplad till kallet från Herren: att vända sig till, rikta sin uppmärksamhet på, lita till, söka efter, att hoppfullt vänta på.
24. Se L&F 121:41–42. De kristuslika egenskaper som nämns i skriftstället är Andens gåvor som ges genom Jesu Kristi barmhärtighet och nåd. Det är dessa egenskaper som gör att Israels äldster är *hans* äldster.
25. Se Russell M. Nelson, ”Föra in Jesu Kristi kraft i våra liv”, *Liahona*, maj 2017, s. 41.
26. Se ne.se, ”fästa”.
27. För en vidare diskussion om ett förbundsliv, se Donald L. Hallstrom, ”Living a Covenant Life”, *Ensign*, juni 2013, s. 46–49. Artikeln hämtades från ett längre tal som gavs på Brigham Young University–Idaho i maj 2011. För den längre versionen av talet, se Donald L. Hallstrom, ”A Covenant Life” (andligt möte vid Brigham Young University–Idaho, 10 maj 2011), byui.edu.
28. Se Jeremia 31:31–33, där Herren förkunnar att han ska sluta ett nytt förbund med Israels hus som ska skrivas i deras hjärtan. Den här bilden av att förbunden är skrivna i våra hjärtan, eller att förbunden blir levande i våra hjärtan, finns också i Paulus skrifter (se 2 Kor. 3:3; Hebr. 8:10). För en vidare diskussion om omvändelse och hjärtat, se David A. Bednar, ”Omvänd till Herren”, *Liahona*, nov. 2012, s. 106–109.
29. Sakramentsbönen för brödet uttrycker på ett vackert sätt hur vår förbundsrelation med vår himmelske Fader ser ut. I Faderns frälsningsplan ingår vi förbund med vår himmelske Fader, men syftet med förbunden förverkligas och vi kvalificerar oss för de utlovade välsignelserna genom Herren Jesus Kristus. Han är Medlaren. Under sakramentets förrättning vittnar vi för Fadern (praktiskt taget sluter vi förbund med honom på nytt) att vi är villiga att ta på oss Jesu Kristi namn, alltid minnas honom och hålla hans bud så att vi alltid kan ha hans Ande (den Helige Anden) hos oss. Gåvorna som Fadern lovar oss kommer

genom Jesu Kristi återlösande och stärkande kraft. Som president Russell M. Nelson har lärt är till exempel Jesus Kristus källan till all glädje (se ”Glädje och andlig överlevnad”, *Liahona*, nov. 2016, s. 82). Så om vi fäster vårt fokus på Jesus Kristus för det med sig glädje in i våra liv oavsett våra omständigheter.

30. President Ezra Taft Benson fångade vikten av denna ändring i attityd och inriktning när han sa: ”I den stunden lydning upphör att irritera oss och blir vår strävan, ger Gud oss kraft” (i Donald L. Staheli, ”Lydnad – livets stora utmaning”, *Nordstjärnan*, juli 1998, s. 85).
31. Joh. 16:32.
32. För vidare diskussion om Faderns och Sönnens omsorg om, intresse för, kärlek för och engagemang i våra liv, se Jeffrey R. Holland, ”Guds storhet”, *Liahona*, nov. 2003, s. 70–73; Henry B. Eyring, ”Vandra med mig”, *Liahona*, maj 2017, s. 82–85. Se även Matt. 18:20; 28:20; L&F 6:32; 29:5; 38:7; 61:36; 84:88.
33. Se Rom. 8:35–39; 1 Kor. 13:1–8; Moro. 7:46–47.
34. L&F 50:27. Lägga märke till att Herren ger till alla som är ordinerade och utsända följande löfte, vilket gäller och omfattar just det uppdrag som getts:

”Han är utsedd till att vara den störste, trots att han är den minste och allas tjänare. Därför är han ägare till allt, ty allt, både i himlen och på jorden, är honom underställt: livet och fuset, Anden och kraften, utsända enligt Faderns vilja genom Jesus Kristus, hans Son.

Men ingen är ägare till allt om han inte är renad och befriad från all synd.

Och om ni är renade och befriade från all synd, skall ni be om allt vad ni önskar i Jesu namn, och det skall ske” (L&F 50:26–29).
35. Se 1 Sam. 16:7; 1 Kor. 2:14. För ett exempel på välsignelsen av att se som Jesus ser, se president Henry B. Eyrings berättelse om när han var biskop för en ung man som begått ett brott. Herren sa till dåvarande biskop Eyring: ”Jag ska låta dig se honom så som jag ser honom” (”Vandra med mig”, s. 84).
36. Det är löftet och uppdraget Frälsaren gav folket vid templet i landet Ymnighet. Han befälde dem att leva så att hans ljus och exempel skulle finnas inom dem, så att de kunde hålla upp honom som världens ljus i sina liv och i sin inbjudan till andra att komma till honom. När hans efterföljare så levde och så inbjöd kunde andra känna honom och se honom i Herrens tjänare. (Se 3 Nephi 18:24–25.)
37. Russell M. Nelson, ”Betala priset för prästadömet kraft”, *Liahona*, maj 2016, s. 68.
38. Se L&F 84:88.

PRESIDENT HENRY B. EYRING
andre rådgivare i första presidentskapet

Kraften i stödjande tro

Genom att räcka upp handen till stöd lovar vi Gud, vars tjänare de är, att vi ska stödja dem.

Jag har många gånger hört prästdömsledare uttrycka tacksamhet för den stödjande tron hos dem de tjänar. Av deras känslosamma röster förstår man att deras tacksamhet är djup och äkta. Min avsikt i dag är att förmedla Herrens uppskattning för att ni stödjer hans tjänare i hans kyrka. Den är också att uppmuntra er till att vara verk samma och växa i denna kraft så att ni kan stödja andra med er tro.

Innan ni föddes visade ni prov på sådan kraft. Tänk tillbaka på vad vi känner till om andevärlden innan vi föddes. Vår himmelske Fader framlade en plan för sina barn. Vi var där. Lucifer, vår andebror, motsatte sig planen som skulle ge oss frihet att välja. Jehova, vår himmelske Faders älskade Son, gav sitt stöd för planen. Lucifer ledde ett uppror. Jehovas stödjande röst vann seger och han erbjöd sig att bli vår Frälsare.

Det faktum att ni befinner er här i jordelivet nu visar att ni gav ert stöd till Fadern och Frälsaren. Det krävdes tro på Jesus Kristus för att stödja lycksalighetsplanen och den plats Jesus Kristus har i den när vi visste så lite om de svårigheter vi skulle möta under jordelivet.

Den tro ni har till att stödja Guds tjänare har även legat till grund för er lycka i det här livet. När ni följde en missionärs uppmaning att be om att få

veta om Mormons bok var Guds ord, hade ni tro till att stödja en Herrens tjänare. När ni tackade ja till att döpas, gav ni ert stöd till en ödmjuk Guds tjänare.

När ni lät någon lägga sina händer på ert huvud och säga ”ta emot den Helige Anden”, visade ni ert stöd för honom som bärare av det melkisedekiska prästadömet.

Sedan den dagen har ni genom ert trogna tjänande stött varje person som

har förlänt er prästadömet och varje person som har ordinerat er till ett ämbete i det prästadömet.

Tidigt i er upplevelse som prästdömsbärare var varje stödjande röst en enkel gest av tillit till en Guds tjänare. Men många av er har gått vidare till en position där en stödjande röst kräver mer.

Vi väljer om vi ska stödja alla som Herren kallar – vad Herren än har kallat dem till. Detta val görs vid konferenser över hela världen. Det har gjorts på den här. På sådana möten blir namnen på män och kvinnor – Guds tjänare – upplästa och vi uppmanas att räcka upp handen för att stödja dem. Ni kan avhålla er från att ge er stödjande röst, eller så kan ni visa er stödjande tro. Genom att räcka upp handen till stöd ger ni ett löfte. Ni lovar Gud, vars tjänare de är, att ni ska stödja dem.

Detta är ofullkomliga människor, som ni själva är. Att hålla era löften

kräver orubblig tro på att Herren har kallat dem. Att hålla dessa löften ger också evig lycka. Att inte hålla dem leder till bedrövelser för er och dem ni älskar – till och med till förluster bortom er föreställningskraft.

Ni har kanske blivit, eller kommer att bli, tillfrågade om ni stödjer er biskop, stavsprezident, generalauktoriteter och generalämbetsmännen i kyrkan. Ni kanske blir det när ni ombes rösta på ämbetsmän och ledare på en konferens. Ibland blir ni det under en intervju med en biskop eller stavsprezident.

Jag råder er att på förhand, eftertänksamt och i en anda av bön, ställa er dessa frågor. När ni gör det är det bra om ni ser tillbaka på era tankar, ord och gärningar den senaste tiden. Försök att komma ihåg och planera vilka svar ni ska ge när Herren intervjuar er, med vetskap om att han en dag ska göra det. Ni kan förbereda er genom att ställa er frågor som de här:

1. Har jag tänkt på eller pratat om mänskliga svagheter hos de människor jag lovat att stödja?
2. Har jag sökt bekräftelse på att Herren leder dem?
3. Har jag medvetet och lojalt följt deras ledarskap?
4. Har jag talat om det jag ser som visar att de är Guds tjänare?
5. Nämnar jag dem regelbundet och kärleksfullt vid namn i mina böner?

Dessa frågor får de flesta av oss att skruva på oss och känna behov av omvändelse. Vi har fått befallning av Gud att inte döma andra orättfärdigt, men i praktiken är det svårt för oss att undvika det. Nästan allt vi gör i vårt samröre med andra får oss att bedöma dem. Och i nästan alla aspekter av vårt liv jämför vi oss med andra. Vi gör det av många

anledningar – en del av dem skäliga, men det leder oss ofta till att bli kritiska.

President George Q. Cannon gav en varning som jag vidareförmedlar som min egen. Jag är övertygad om att han hade rätt: ”Gud har utvalt sina tjänare. Han förbehåller sig rätten att fördöma dem, om de behöver fördömas. Han har inte gett den till oss som enskilda att klandra eller fördöma dem. Ingen, hur stark i tron han än är, oavsett hur hög i prästadömet, får tala illa om Herrens smorda och finna fel jos Guds myndighet på jorden utan att ådra sig hans misshag. Den Helige Anden drar sig undan en sådan människa, och hon går in i mörkret. När nu så är fallet, förstår ni inte hur viktigt det är att vi är försiktiga?”¹

Min iakttagelse är att kyrkans medlemmar runtom i världen i allmänhet är lojala mot varandra och mot dem som presiderar över dem. Men det finns dock förbättringar som vi kan och måste göra. Vi kan höja oss högre i vår förmåga att stödja varandra. Till det krävs tro och ansträngning. Jag har här fyra förslag för oss att agera utifrån under den här konferensen.

1. Vi kan identifiera konkreta handlingar som talarna föreslår och börja utföra dem i dag. När vi gör det ökar vår kraft att stödja dem.
2. Vi kan be för dem medan de talar, att den Helige Anden ska förmå deras

ord att nå in i hjärtat hos vissa människor som vi älskar. När vi senare får veta att våra böner besvarats, ökar vår kraft att stödja dessa ledare.

3. Vi kan be att vissa talare ska bli välsignade och kunna tala utöver sin förmåga när de framför sina budskap. När vi ser att deras förmåga ökade, växer vi i vår tro till att stödja dem, och den består.
4. Vi kan lyssna efter budskap från talarna som kommer som svar på våra personliga böner om hjälp. När svaren kommer, och det gör de, växer vi i vår tro till att stödja alla Herrens tjänare.

Förutom att bli bättre på att stödja dem som tjänar i kyrkan, kommer vi att inse att det finns ett annat sammanhang där vi kan öka den kraften: Där kan det bli till ännu större nytta och glädje för oss. Det är i hemmet och familjen.

Jag talar till den yngre prästadömsbäraren som bor hemma hos sin far. Låt mig av egen erfarenhet berätta för dig vad det innebär för en far att känna din stödjande tro. Han kanske ser självsäker ut i dina ögon. Men han möter fler svårigheter än du anar. Det finns tillfällen när han inte kan se lösningen på sina problem.

Din beundran för honom hjälper en del. Din kärlek till honom hjälper ännu mer. Men det som hjälper mest är ord

PRESIDENT DALLIN H. OAKS
förste rådgivare i första presidentskapet

som: ”Pappa, jag har bett för dig, och jag har känt att Herren kommer att hjälpa dig. Allt kommer att ordna sig. Det vet jag att det gör.”

Sådana ord har också kraft i andra riktningen, från far till son. När en son har begått ett allvarligt misstag, kanske i en andlig sak, kan han känna att han har misslyckats. Som hans far kan du i den stunden bli förvånad när den Helige Anden, efter att du bett om att få veta vad du ska göra, lägger dessa ord i din mun: ”Jag är med dig hela vägen. Herren älskar dig. Med hans hjälp kan du ta dig tillbaka. Jag vet att du kan och kommer att göra det. Jag älskar dig.”

I prästadömetts kворum och i familjen är det genom ökad tro till att stödja varandra som vi bygger upp det Sion som Herren vill att vi ska skapa. Med hans hjälp kan och kommer vi att göra det. Det krävs att vi lär oss älska Herren av hela vårt hjärta, vår förmåga, vårt förstånd och vår styrka och att vi älskar varandra som vi älskar oss själva.

När vi växer i denna Kristi rena kärlek, mjuknar våra hjärtan. Den kärleken ödmjukar oss och får oss att omvända oss. Vår tillit till Herren och till varandra växer. Och då går vi framåt mot att bli ett, som Herren lovar att vi kan bli.²

Jag vittnar om att vår himmelske Fader känner er och älskar er. Jesus är den levande Kristus. Det här är hans kyrka. Vi bär hans prästadöme. Han hedrar våra ansträngningar att växa i vår förmåga att utöva det och att stödja varandra. Det vittnar jag om i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. *Gospel Truth: Discourses and Writings of President George Q. Cannon*, urval av Jerreld L. Newquist (1974), 1:278.
2. Se L&F 35:2

Vad leder det här till?

Vi gör bättre val och fattar bättre beslut om vi ser på alternativen och begrundar vad de leder till.

Jesu Kristi återställda evangelium uppmuntrar oss att tänka på framtiden. Det förklarar syftet med jordelivet och att det verkligen finns ett liv efter det. Det undervisar om framtiden för att vägleda våra handlingar i dag.

Men vi känner alla människor som bara tänker på nuet: använd det i dag, njut av det i dag och bekymra dig inte om framtiden.

Vår nutid och vår framtid blir bättre om vi alltid är medvetna om framtiden. När vi fattar dagens beslut bör vi alltid ställa frågan: ”Vad leder det här till?”

I.

En del beslut är val mellan att göra något eller att inte göra något. Jag hörde talas om ett sådant val under en stavs konferens i USA för många år sedan.

Det skedde på ett vackert universitetsområde. En grupp unga studenter satt på gräsmattan. Talaren som beskrev händelsen sa att de såg på när en söt ekorre med en stor buskig svans lekte kring stammen på ett vackert lövträd. Ibland var den på marken, ibland sprang den upp och ner och runt stammen. Men varför skulle en

sådan vanlig syn fånga studenternas uppmärksamhet?

På gräsmattan i närheten låg en irländsk setter. Det var han som fångat studenternas uppmärksamhet, och ekorren hade fångat hans. Varje gång ekorren var utom synhåll på andra sidan trädet kröp settern stilla framåt några centimeter och lade sig sedan ner igen, till synes ointresserad. Det var detta som fångat studenternas uppmärksamhet. Tysta och orörliga såg de spánt på när händelsen gick mot sitt allt mer uppenbara slut.

Till sist var settern tillräckligt nära för att kasta sig över ekorren och fånga den i munnen. Alla flämtade av fasa och studenterna trängde sig fram för att rädda det lilla djuret undan hunden, men det var för sent. Ekorren var död.

Alla i den gruppen kunde ha varnat ekorren när som helst genom att vifta med armarna eller ropa till, men ingen gjorde det. De bara såg på medan det oundvikliga slutet kom närmare och närmare. Ingen undrade: "Vad leder det här till?" När det förutsägbara händelse rusade alla fram för att stoppa det, men det var för sent. Tårfylld ånger var allt de hade att erbjuda.

Den här sanna berättelsen är en sorts liknelse. Den kan tillämpas på det vi ser i våra egna liv och i liv och omständigheter omkring oss. När vi ser faror smyga sig på personer eller saker vi älskar kan vi välja att säga ifrån eller handla eller att vara tysta. Vi bör fråga oss själva: "Vad leder det här till?" Om följderna är omedelbara och allvarliga har vi inte råd att göra ingenting. Vi måste höja lämpliga varningsrop eller stödja lämpliga förebyggande åtgärder innan det är för sent.

Besluten jag just har beskrivit består av valet mellan att handla eller att inte göra något alls. Men oftast står valet mellan att göra en sak eller att göra

något annat. Det kan vara att välja mellan det som är gott och ont, men oftast står valet mellan två bra saker. Även här bör vi fråga oss själva vad det leder till. Vi fattar många beslut mellan två bra saker, och ofta påverkar det hur vi använder vår tid. Det är inte dåligt att spela tv-spel eller sms:a eller titta på teve eller prata på mobilen. Men allt detta har något som kallas för en alternativkostnad, vilket innebär att när vi väljer att göra en sak så förlorar vi tillfället att göra något annat. Jag är säker på att ni förstår att vi eftertänksamt måste överväga vad vi förlorar genom att använda tid till en aktivitet, även om det inte är något fel på den i sig själv.

För en tid sedan höll jag ett tal med titeln "Bra, bättre, bäst". I det talet sa jag: "Att något är *bra* räcker inte för att man ska göra det. Antalet bra saker vi kan göra är många fler än vi hinner

utföra. En del saker är bättre än bra, och det är dessa saker som bör prioriteras i våra liv. ... Vi måste avstå från en del bra saker för att välja de som är bättre eller bäst."¹

Tänk långsiktigt. Hur påverkas framtiden av besluten vi fattar nu? Kom ihåg vikten av att skaffa en utbildning, studera evangeliet, förnya förbunden genom att ta del av sakramentet och besöka templet.

II.

"Vad leder det här till?" är också viktigt när vi väljer den stämpel vi sätter på oss själva eller hur vi ser på oss själva. Det allra viktigaste är att var och en av oss är ett Guds barn som kan uppnå evigt liv. Varje annan stämpel – även de som gäller yrke, ras, fysiska drag och upphöjd ställning – är temporär eller trivial ur ett evigt perspektiv.

Välj inte att stämpla er själva eller se på er själva utifrån förhållanden som begränsar ett mål som ni kan sträva emot.

Mina bröder, och mina systrar som kanske tittar på eller läser det jag säger här: Jag hoppas att ni vet varför era ledare ger den undervisning och de råd vi ger. Vi älskar er, och vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus älskar er. Deras plan för oss är ”den stora lycksalighetsplanen” (Alma 42:8). Deras plan och deras bud och förrättningar och förbund leder oss till den största lyckan och glädjen i det här livet och i det kommande livet. Som Faderns och Sonens tjänare undervisar vi och ger råd enligt deras direktiv genom den Helige Anden. Vi vill inget annat än att tala om det som är sant och att uppmuntra er att göra det som de har beskrivit som stigen som leder till evigt liv, ”den största av alla Guds gåvor” (L&F 14:7).

III.

Här kommer ett till exempel på hur framtiden påverkas av beslut som görs i nuet. Det här exemplet handlar om valet att uppoffra något nu för att

uppnå ett viktigt framtida mål.

Under en stavskonferens i Cali, Colombia berättade en syster om att hon och hennes fästman ville vigas i templet, men på den tiden låg det närmaste templet långt borta i Peru. De sparade länge pengar till bussbiljetterna. Till slut steg de på bussen till Bogotá, men när de kom dit upptäckte de att alla platser på bussen till Lima i Peru var upptagna. De kunde åka hem utan att vigas eller välja att vigas utanför templet. Som tur var fanns det ytterligare ett alternativ. De fick åka med bussen till Lima om de var villiga att sitta på golvet i bussen under resans alla fem dagar och fem nätter. De valde att göra det. Hon sa att det var svårt, trots att några av resenärerna ibland lät dem sitta på deras platser så att de själva kunde sträcka ut sig på golvet.

Det som imponerade på mig med talet var att systemen sa att hon var tacksam för att hon och hennes man hade fått möjlighet att resa till templet på det sättet, för det förändrade deras känslor för evangeliet och deras känslor för tempelvigseln. Herren hade belönat dem med den tillväxt som kommer av uppoffring. Hon sa också att deras fem dagar långa resa till templet hade byggt

upp deras andlighet så mycket mer än många besök till templet som skett utan uppoffring.

Under åren som gått sedan jag hörde det vittnesbördet har jag funderat över hur annorlunda det unga paret liv hade sett ut om de hade fattat ett annat beslut – om de hade valt bort uppoffringen som krävdes för att vigas i templet.

Bröder, vi gör oräkneliga val i livet, en del stora och andra till synes små. När vi ser tillbaka kan vi se vilken stor skillnad en del av våra beslut har gjort. Vi gör bättre val och fattar bättre beslut om vi ser på alternativen och begrundar vad de leder till. När vi gör det följer vi president Russell M. Nelsons råd att börja med målet i sikte.² Vårt mål ligger alltid utefter förbundsstigen, genom templet och till det eviga livet, den största av alla Guds gåvor.

Jag vittnar om Jesus Kristus och om följderna av hans försoning och de andra sanningarna i hans eviga evangelium, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Dallin H. Oaks, ”Bra, bättre, bäst”, *Liahona*, nov. 2007, s. 104, 107.
2. Se Russell M. Nelson, ”När vi går framåt tillsammans”, *Liahona*, apr. 2018, s. 7.

FÖRSTA PRESIDENTSKAPET

Dallin H. Oaks
förste rådgivare

Russell M. Nelson
president

Henry B. Eyring
andre rådgivare

DE TOLV APOSTLARNAS KVORUM

M. Russell Ballard

Jeffrey R. Holland

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

Ulisses Soares

DE SJUTTIOS PRESIDENTSKAP

L. Whitney Clayton

Patrick Kearon

Carl B. Cook

Robert C. Gay

Terence M. Vinson

José A. Teixeira

Carlos A. Godoy

GENERALAUKTORITETSSJUTTIO (i alfabetisk ordning)

Marcos A. Adrikaitis	Ruben V. Allaud	Jose L. Alonso	Jorge M. Alvarado	Willford W. Andersen	Ian S. Arden	Steven R. Bangenter	W. Mark Bassett	David S. Baxter	Randall K. Biemmett	Hans T. Boom	Shayne M. Bowen	Mark A. Bragg	L. Todd Budge	Matthew L. Carpenter	Yoon Hwan Choi	Craig C. Christensen
Kim B. Clark	Weatherford T. Clayton	Lawrence E. Conridge	Valeri V. Cordon	J. Devin Cornish	Claudio R. M. Costa	Joaquim E. Costa	LeGrande R. Curtis Jr	Massimo De Feo	Benjamin De Hoyos	Edward Dube	Kevin R. Duncan	Timothy J. Dyches	David F. Evans	Enrique R. Fababella	Bradley D. Foster	Randy D. Fuilk
Eduardo Gararret	Jack N. Gerard	Ricardo P. Gimenez	Taylor G. Godby	Christoffel Golden	Walter F. Gonzalez	O. Vincent Haleck	Brook P. Hales	Donald L. Halstrom	Kevin S. Hamilton	Allen D. Haynie	Matthias Held	David P. Honner	Paul V. Johnson	Peter M. Johnson	Larry S. Kecher	Jörg Klebingat
Joni L. Koch	Erich W. Kopsichke	Hugo E. Martinez	James B. Martino	Richard J. Maynes	John A. McCune	Kyle S. McKay	Peter F. Meurs	Hugo Montoya	Marcus B. Nash	K. Brent Natress	S. Clifford Nielsen	Brent H. Nielson	Adriañ Ochoa	S. Mark Palmer	Adilson de Paula Pereira	Kevin W. Pearson
Anthony D. Perkins	Paul B. Pieper	John C. Piggree Jr	Rafael E. Pino	James R. Rasband	Michael T. Ringwood	Lynn G. Robbins	Gary B. Sablin	Evan A. Schmutz	Joseph W. Sittat	Steven E. Snow	Vern P. Stanfill	Benjamin M. Z. Tai	Brian K. Taylor	Michael John U. Teh	Juan A. Ureda	Arnulfo Valenzuela
Juan Pablo Villar	Takashi Wada	Taniela B. Wakolo	Alan R. Walker	Scott D. Whiting	Larry Y. Wilson	Chi Hong (Sam) Wong	Jorge F. Zeballos									

PRESIDERANDE BISKOPSRÅDET

Dean M. Davies förste rådgivare	Gérald Causé presiderande biskop	W. Christopher Waddell andre rådgivare

GENERALÄMBETSMÄN

Lisa L. Hopkins första rådgivare	Joy D. Jones president	Cristina B. Franco andra rådgivare	Douglas D. Holmes förste rådgivare	Stephen W. Owen president	M. Joseph Brough andre rådgivare

UNGA KVINNOR

Michelle D. Craig första rådgivare	Bonnie H. Gordon president	Becky Craven andra rådgivare

SÖNDAGSSKOLAN

Milton Camargo förste rådgivare	Mark L. Pace president	Jan E. Newman andre rådgivare

HJÄLPFÖRENINGEN

Sharon Eubank första rådgivare	Jean B. Bingham president	Reyna I. Aburto andra rådgivare

PRESIDENT RUSSELL M. NELSON

Vi kan göra bättre och bli bättre

Gör ert fokus på daglig omvändelse till en så självklar del av era liv att ni kan utöva prästadömet med större kraft än någonsin förr.

Mina kära bröder, det är inspirerande att blicka ut över den här stora församlingen av Herrens bataljon av prästadömsbärare. Vilken mäktig styrka för det goda ni är! Vi älskar er. Vi ber för er. Och vi är mycket tack-samma för er.

Den senaste tiden har jag känt mig dragen till Herrens befallning som gavs genom profeten Joseph Smith: "Tala inte om något annat än omvändelse till detta släktled."¹ Det här förkunnelsen upprepas ofta i skrifterna.² Den frammanar en uppenbar fråga: "Måste *alla* omvända sig?" Svaret är ja.

Alltför många ser på omvändelse som ett straff – något som ska undvikas utom under mycket allvarliga omständigheter. Men denna känsla av att bli straffad framkallas av Satan. Han försöker hindra oss från att vända oss till Jesus Kristus,³ som står med öppna armar⁴ med hopp om och villighet att hela, förlåta, rena, stärka, förädla och helga oss.

Det grekiska ordet för att *omvända* sig i Nya testamentet är *metanoeo*. Prefixet *meta* betyder "ändra". Suffixet *noeo* är kopplat till grekiska ord som

betyder "sinne", "kunskap", "ande" och "andetag".⁵

Så när Jesus befäller dig och mig att "omvända" oss,⁶ ber han oss att ändra på vårt sinne, vår kunskap, vår ande, ja, hur vi andas. Han ber oss att ändra på hur vi älskar, tänker, tjänar, tillbringar vår tid, behandlar vår hustru,

undervisar våra barn, och till och med hur vi sköter om vår kropp.

Inget är mer befriande, mer förädlande eller mer avgörande för vår personliga utveckling än regelbunden, daglig inriktning på omvändelse.

Omvändelse är inte en enstaka händelse, den är en process. Den är nyckeln till lycka och sinnesfrid. När omvändelsen kombineras med tro ger den tillgång till Jesu Kristi försonings kraft.⁷

Vare sig ni går flitigt på förbundsstigen, har halkat eller klivit av förbundsstigen, eller inte ens kan se stigen från där ni nu står, vädjar jag till er att omvända er. Upplev den stärkande kraften i daglig omvändelse – av att göra och bli lite bättre varje dag.

När vi väljer att omvända oss väljer vi att förändras! Vi låter Frälsaren förvandla oss till den bästa versionen av oss själva. Vi väljer att växa andligen och ta emot glädje – glädjen av återlösning i honom.⁸ När vi väljer att omvända oss väljer vi att bli mer som Jesus Kristus!⁹

Bröder, vi behöver *göra* bättre och *bli* bättre eftersom vi befinner oss i strid. Kampen mot synden är verklig. Motståndaren fyrfaldigar sina ansträngningar att riva upp våra vittnesbörd och hejda Herrens verk. Han beväpnar sina hejdukar med effektiva vapen för att hindra oss från att ta del av Herrens glädje och kärlek.¹⁰

Omvändelse är nyckeln till att undvika den förtvivlan som orsakas av motståndarens fällor. Herren förväntar sig ingen perfektion av oss på det här stadiet av vårt eviga framåtskridande. Men han förväntar sig att vi ska bli allt renare. Daglig omvändelse är vägen till renhet, och renhet ger kraft. Personlig renhet kan göra oss till mäktiga redskap i Guds händer. Vår omvändelse – vår renhet – ger oss kraft att hjälpa till med Israels insamling.

Herren lärde profeten Joseph Smith ”att prästadömetts rättigheter står i oskiljaktig förbindelse med himlens krafter, och att himlens krafter inte kan kontrolleras eller användas utom genom rättfärdighetens principer”.¹¹

Vi vet vad som ger oss större tillgång till himlens krafter. Vi vet också vad som hindrar vår utveckling – vad vi behöver sluta göra för att öka vår tillgång till himlens krafter. Bröder, sök under bön att förstå vad som står i vägen för er omvändelse. Identifiera vad som *hindrar* er från att omvända er. Och förändra er sedan! Omvänd er! Vi kan alla göra bättre ifrån oss och bli bättre än någonsin förr.¹²

Det finns konkreta sätt vi troligen kan förbättra oss på. Ett av dem är vårt sätt att behandla vår kropp. Jag förundras över det underverk som den mänskliga kroppen är. Den är en magnifik skapelse, outhärlig för vår gradvisa utveckling mot vår högsta gudomliga potential. Vi kan inte gå framåt utan den. Genom att ge oss gåvan av att få en kropp har Gud låtit oss ta ett avgörande steg mot att bli mer som han är.

Satan förstår det. Han rasar över det faktum att hans förjordiska avfall för alltid tog ifrån honom denna förmån, vilket lämnade honom i ett konstant tillstånd av avundsjuka och förbittring. Därför leder många om inte de flesta av

frestelserna han sänder i vår väg till att vi missbrukar våra kroppar eller andras kroppar. Eftersom Satan är olycklig *utan* en kropp, vill han att vi ska bli olyckliga *på grund av* vår kropp.¹³

Er kropp är ert eget tempel, skapat för att hysa er eviga ande.¹⁴ Hur ni tar hand om det templet är viktigt. Jag frågar er bröder: Är ni mer intresserade av att klä och vårda er kropp för att tilltala världen än för att behaga Gud? Ert svar på den frågan sänder en direkt signal till honom om era känslor för hans enastående gåva till er. När det gäller vördnaden för vår kropp tror jag, bröder, att vi kan göra bättre och bli bättre.

Något annat vi också kan göra bättre och bli bättre på gäller hur vi hedrar kvinnorna i våra liv, först och främst vår hustru och våra döttrar, vår mor och våra systrar.¹⁵

För några månader sedan fick jag ett hjärtskärande brev från en god syster. Hon skrev: ”[Mina döttrar och jag] upplever att vi har hård konkurrens om våra makars och söners odelade uppmärksamhet, med sportuppdateringar dygnet runt, tv-spel, börsmarknadsuppdateringar, [och] oändligt analyserande av och tittande på varenda typ av ... idrottstävling som finns. Det känns som om vi inte längre kommer på första plats för våra män och söner på grund av att de ständigt låter [sport och spel] ta första plats.”¹⁶

Bröder, er första och främsta plikt som prästadömsbärare är att älska och ha omsorg om er hustru. Bli ett med henne. Var hennes partner. Gör det lätt för henne att vilja vara din. Inga andra intressen i livet får vara viktigare än att bygga en evig relation med henne. Inget på teve, mobilen eller datorn är viktigare än hennes välbefinnande. Utvärdera hur du använder din tid och var du lägger din energi. Det talar om var ditt hjärta är. Be att ditt hjärta ska

vara i samklang med din hustrus hjärta. Försök glädja henne. Sök hennes råd, och lyssna. Det hon säger kan förbättra det du gör.

Om du behöver omvända dig på grund av hur du har behandlat kvinnorna närmast dig så börja nu. Och kom ihåg att det är *ditt* ansvar att hjälpa kvinnorna i ditt liv att ta emot de välsignelser som kommer av att följa Herrens kyskhetslag. Var aldrig orsak till att en kvinna inte kan ta emot sina tempelvälsignelser.

Bröder, vi behöver alla omvända oss. Vi behöver alla resa oss ur soffan, släppa fjärrkontrollen och vakna upp ur vår andliga slummer. Det är dags att ta på oss hela Guds vapenrustning så att vi kan engagera oss i det viktiga arbetet på jorden. Det är dags att ”svinga ... [våra] skäror och skörda av all [vår] förmåga, allt [vårt] förstånd och all [vår] styrka”.¹⁷ Ondskans styrkor har aldrig rasat våldsammare än de gör i dag. Som Herrens tjänare kan vi inte sova medan den här striden rasar.

Din familj behöver ditt ledarskap och din kärlek. Ditt kворum och medlemmarna i din församling eller gren behöver din styrka. Och alla som möter dig behöver veta hur en sann Herrens lärjunge ser ut och handlar.

Mina kära bröder, ni valdes ut av

er Fader till att komma till jorden vid denna kritiska tidpunkt tack vare ert andliga mod i förutttillvaron. Ni är bland de bästa, mest tappra män som någonsin har kommit till jorden. Satan vet vilka ni är och vilka ni var i förutttillvaron och han vet vilket arbete som måste utföras innan Frälsaren kommer tillbaka. Och efter att i tusentals år ha utövat list och konster, är motståndaren erfaren och oförbätterlig.

Lyckligtvis är det prästadöme vi bär mycket starkare än motståndarens listiga angrepp. Jag vädjar till er att bli de män och unga män som Herren behöver att ni är. Gör ert fokus på *daglig* omvändelse till en så självklar del av era liv att ni kan utöva prästadömet med större kraft än någonsin förr. Det här är enda sättet som ni kan hålla er och era familjer andligt trygga i de svåra tider som ligger framför oss

Herren behöver osjälviska män som sätter andras väl framför sitt eget. Han behöver män som medvetet arbetar på att tydligt höra Andens röst. Han behöver förbundsmän som håller sina förbund med redbarhet. Han behöver män som är fast beslutna att hålla sig sexuellt rena – värdiga män som med kort varsel kan ombes att ge välsignelser med rent hjärta, rena tankar och villiga händer. Herren behöver

män som är ivriga att omvända sig – män som ivrigt vill tjäna och vara en del av Herrens bataljon av värdiga prästadömsbärare.

Jag välsignar er att bli sådana män. Jag välsignar er med modet att omvända er dagligen och lära er hur man utövar prästadömet fulla kraft. Jag välsignar er att kunna förmedla Frälsarens kärlek till er hustru och era barn och till alla som känner er. Jag välsignar er till att kunna *göra* bättre och *bli* bättre. Och jag välsignar er att ni, när ni gör dessa ansträngningar, ska få uppleva underverk i era liv.

Vi är engagerade i den allsmäktige Gudens verk. Jesus är Kristus. Vi är deras tjänare. Det vittnar jag om i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 6:9; 11:9
2. Se Mark. 1:4; Mosiah 18:20; Alma 37:33; 3 Ne. 7:23; Moro. 3:3; L&F 19:21; 44:3; 55:2.
3. Se L&F 6:36.
4. Se 5 Mos. 26:8; 2 Ne. 1:15; Morm. 6:17; L&F 6:20.
5. Se Russell M. Nelson, ”Sann omvändelse”, *Liahona*, maj 2007, s. 103.
6. Se till exempel Luk. 13:3, 5.
7. Se 2 Ne. 9:23; Mosiah 4:6; 3 Ne. 9:22; 27:19.
8. Se Russell M. Nelson, ”Sann omvändelse”, s. 103–104.
9. Se 3 Ne. 27:27.
10. Se Jud. 1:17–21; 2 Ne. 2:25, 27; 28:20; se även 1 Ne. 8:10–12, 21–23; 11:21–22; 12:17; L&F 10:22; Mose 5:13.
11. L&F 121:36.
12. De ord som Herren har inspirerat i uppenbarelserna och i nutida lärdomar – *högre, heligare, påskynda, öka, stärka, större, förvandla, omforma, förbättra, höja, förändra, fördjupa, sträcka* – är ord för andlig tillväxt (se Russell M. Nelson, ”Bli exemplariska sista dagars heliga”, *Liahona*, nov. 2018, s. 113–114).
13. Vi vet att ”människorna [är] fria i köttet. ... Och de är fria att välja frihet och evigt liv genom alla människors store Medlare, eller att välja fångenskap och död enligt djävulens fångenskap och makt. Ty han strävar efter att göra alla människor lika olyckliga som han själv är” (2 Ne. 2:27).
14. Se 1 Kor. 3:16–17; 6:18–20.
15. Se Jakobs bok 2:35.
16. Brev mottaget 4 feb. 2019.
17. L&F 33:7.

Söndagens förmiddagsmöte

ÄLDSTE DALE G. RENLUND

i de tolv apostlarnas kvorum

Rikliga välsignelser

De flesta välsignelser som Gud vill ge oss kräver handling från vår sida – handling grundad på vår tro på Jesus Kristus.

Mina kära bröder och systrar, vår himmelske Fader och Jesus Kristus vill välsigna var och en av oss.¹ Frågan om *hur* man får tillgång till och får del av de här välsignelserna har varit ämne för teologisk debatt och diskussion i århundraden.² Vissa hävdar att välsignelser helt och hållet ska förtjänas. Vi får dem endast genom våra gärningar. Andra hävdar att Gud redan har utvalt dem han ska välsigna och hur – och att de här besluten är oföränderliga. Båda åsikterna är i grunden felaktiga. Välsignelser från himlen kan inte förtjänas genom att frenetiskt samla ”goda gärningspoäng”, inte heller genom att hjälplöst vänta på att vinna välsignelselotteriet. Nej, sanningen är mycket mer nyanserad men mer tillbörlig för förhållandet mellan en kärleksfull himmelsk Fader och hans blivande arvingar – oss. Återställd sanning visar att välsignelser aldrig förtjänas, men trosinspirerade handlingar från vår sida, både initiala och pågående – är nödvändiga.³

Medan vi betänker hur vi får del av välsignelser från Gud, kan vi likna himmelska välsignelser vid en stor vedhög. Tänk dig i mitten en liten mängd tändved med spån ovanpå. Därpå har vi späntved, sedan små vedträn och till

sist stora vedklabbar. Den här vedhög innehåller en enorm mängd bränsle som kan ge ljus och värme i flera dagar. Föreställ dig intill vedhögen en enda tändsticka, med fosfor i toppen.⁴

För att energin i vedhögen ska frigöras behöver tändstickan slås an och tändveden antändas. Tändveden tar snabbt eld och får sedan eld på de större trästyckena. När en gång förbränningen startats, fortsätter den tills all ved brunnit upp eller elden berövas syret.

Att slå an tändstickan och tända tändveden är små handlingar som gör

det möjligt för vedens energipotential att frigöras.⁵ Innan tändstickan slås an händer inget, hur stor vedhögen än är. Om tändstickan slås an men inte förs intill tändveden, blir mängden ljus och värme som frigörs av tändstickan obetydlig och förbränningsenergin i vedhögen frigörs inte. Om syre inte tillförs vid någon tidpunkt stannar förbränningen av.

De flesta välsignelser som Gud vill ge oss kräver på samma sätt handling från vår sida – handling grundad i vår tro på Jesus Kristus. Tro på Frälsaren är en handlingens och kraftens princip.⁶ Först handlar vi i tro. Sedan kommer kraften – enligt Guds vilja och i hans tid. Ordningföljden är avgörande.⁷ Den handling som krävs är dock alltid liten jämförd med de välsignelser vi till sist får ta emot.⁸

Tänk på vad som hände när brinnande, flygande ormar kom in bland de forntida israeliterna på väg mot det förlovade landet. Den giftiga ormens bitt var dödligt. Men den som blivit biten kunde bli botad genom att se på en kopparorm som Mose tillverkat och satt upp på en påle.⁹ Hur mycket energi krävs det för att titta på någonting?

Alla som tittade fick del av himlens krafter och blev botade. Andra israeliter som blivit bitna vägrade att se på kopparormen och dog. De kanske saknade den tro som behövdes för att titta.¹⁰ De kanske inte trodde att en sådan enkel handling skulle åstadkomma den önskade välsignelsen. Eller kanske förhärdade de medvetet sina hjärtan och förkastade Guds profets råd.¹¹

Principen för att aktivera välsignelser som kommer från Gud är evig. Liksom de forntida israeliterna måste också vi handla efter vår tro på Jesus Kristus för att få välsignelser. Gud har uppenbarat att ”det finns en lag, oåterkalleligen fastställd i himlen före denna världss grundläggning, på vilken alla välsignelser är baserade, och när vi får någon välsignelse från Gud, så sker detta genom lydnad mot den lag på vilken den är baserad”.¹² Med detta sagt förtjänar man ingen välsignelse – den uppfattningen är falsk – men man måste kvalificera sig för den. Vår frälsning kommer endast genom Jesu Kristi förtjänster och nåd.¹³ Den enorma omfattningen av hans försoningsoffer innebär att vedhögen är obegränsad. Våra små handlingar närmar sig noll vid en jämförelse. Men de är inte lika med noll, och de är inte obetydliga. I mörkret kan en tändstickas ljus ses på flera kilometers avstånd. Det kan faktiskt ses i himlen, eftersom små handlingar av tro krävs för att tända Guds löften.¹⁴

För att få en önskad välsignelse från Gud ska du handla i tro och tända den symboliska tändsticka som den himmelska välsignelsen beror på. En av avsikterna med bön, till exempel, är att få välsignelser som Gud är villig att ge, men som är beroende av att vi ber om dem.¹⁵ Alma värdjade om nåd och hans smärta försvann. Han plågades inte

längre av minnet av sina synder. Hans glädje överskuggade hans smärta – allt tack vare att han ropade med tro på Jesus Kristus.¹⁶ Den aktiveringsenergi vi behöver är att ha tillräcklig tro på Kristus för att uppriktigt fråga Gud i bön och acceptera hans vilja och tidsplan när det gäller svaret.

Den aktiveringsenergi som behövs för välsignelser kräver ofta mer än att bara söka eller be. Ihållande, upprepade, trosfyllda handlingar krävs. I mitten på 1800-talet gav Brigham Young en grupp sista dagars heliga i uppdrag att utforska och bebygga Arizona, en ökenregion i Nordamerika. Efter att ha nått Arizona fick gruppen slut på vatten och fruktade att de skulle dö. De värdjade till Gud om hjälp. Strax började det regna och snöa så att de kunde fylla sina tunnor med vatten och låta sin boskap dricka. Tacksamma och upplivade återvände de till Salt Lake City och gladdes över Guds godhet. När de återvänt berättade de detaljerat för Brigham Young om sin expedition och framförde slutsatsen att Arizona var obeboeligt.

Efter att ha lyssnat till rapporten frågade Brigham Young en man i rummet vad han tänkte om expeditionen och underverket. Mannen, Daniel W. Jones, svarade kärnfullt: ”Jag skulle ha fyllt tunnorna, fortsatt och bitt igen.” Broder Brigham lade handen på broder Jones och sa: ”Det här är mannen som ska få befälet över nästa färd till Arizona.”¹⁷

Vi minns alla tillfällen när vi har kämpat vidare och bitt igen – med välsignelser som resultat. Michael och Marian Holmes upplevelser illustrerar de här principerna. Michael och jag verkade tillsammans som områdes-sjuttio. Jag blev alltid glad när han kallades att be vid mötena, för hans djupa andlighet var mycket uppenbar. Han visste hur man talar med Gud. Jag älskade att höra honom be. Men i början av sitt äktenskap varken bad Michael och Marian eller gick i kyrkan. De var upptagna med tre små barn och ett framgångsrikt byggföretag. Michael såg sig inte som en religiös man. En kväll kom deras biskop hem till dem och uppmanade dem att börja be.

När biskopen gått bestämde sig Michael och Marian att de skulle försöka be. Innan de gick och lade sig knäböjde de vid sängen och Michael började, lite besvärat, att be. Efter några tafatta ord i bön tystnade Michael plötsligt och sa: ”Marian, jag klarar inte det här.” När han ställde sig upp och började gå iväg, fattade Marian hans hand, drog ner honom på knä igen och sa: ”Mike, du klarar det här. Försök igen!” Med den uppmunt-ran bad Michael en kort bön.

Paret Holmes började be regelbundet. De tog emot en grannes inbjudan att komma till kyrkan. När de kom in i kyrkan och hörde inledningspsalmen viskade Anden till dem: ”Det

här är sant.” Senare, obemärkt och utan att bli ombedd, hjälpte Michael till att bära sopor från möteshuset. När han gjorde det, fick han en tydlig känsla: ”Detta är mitt hus.”

Michael och Marian tog emot ämbeten i kyrkan och tjänade i sin församling och stav. De beseglades till varandra och deras tre barn beseglades till dem. Fler barn följde, tolv allt som allt. Paret Holmes verkade som missionspresidentpar – två gånger.

Den första klumpiga bönen var en liten men trosfylld handling som frigjorde himlens välsignelser. Paret Holmes eldade på trons flamma genom att gå i kyrkan och tjäna. Deras hängivna lärjungeskap genom åren har blivit till en flammande eld som än i dag inspirerar.

Men en eld måste ges konstant tillgång till syre för att träet ska frigöra hela sitt energiinnehåll. Som Michael och Marian Holmes visar: Tro på Kristus kräver pågående handling för att elden ska fortleva. Små handlingar eldar på vår förmåga att gå längs förbundsstigen och leder till de största välsignelser som Gud kan ge. Men syret flödar bara om vi bildligt talat rör på fötterna. Ibland behöver vi göra en båge och en pil innan uppenbarelsen kommer om var vi ska skaffa föda.¹⁸ Ibland behöver vi göra redskap innan uppenbarelsen kommer om hur vi ska bygga ett fartyg.¹⁹ Ibland behöver vi, efter att Herrens profet sagt det, baka en liten kaka av den lilla olja och det mjöl vi har för att få en kanna med olja och ett krus med mjöl som inte sinar.²⁰ Och ibland behöver vi ”vara stilla och veta att [Gud] är Gud” och lita på hans tidsplan.²¹

När du får någon välsignelse från Gud kan du veta att du uppfyllt en evig lag som styr mottagandet av den välsignelsen.²² Men kom ihåg att den ”återkalleligen fastställda”

lagen är tidsberoende, att välsignelserna kommer enligt Guds tidtabell. Även forntida profeter som sökte sitt himmelska hem²³ dog i tro ”utan att ha fått det som var utlovat. Men de hade sett det i fjärran, hälsat det och bekant [det].”²⁴ Om en önskad välsignelse från Gud inte erhållits – än – behöver du inte bli upprörd och undra över vad mer du behöver göra. I stället kan du följa Joseph Smiths råd att ”med glädje göra allt det som står i [din] makt. Och sedan ... med största förvisning stå stilla och se Guds ... arm uppenbaras.”²⁵ En del välsignelser är avsedda för en senare tid, också för Guds ständaktigaste barn.²⁶

För sex månader sedan introducerade kyrkan en hemcentrerad plan för att med stöd av kyrkan studera läran, stärka tron och befästa enskilda och familjer. President Russell M. Nelson lovade att förändringarna kan hjälpa oss att överleva andligen, öka vår glädje i evangeliet och fördjupa vår omvändelse till vår himmelske Fader och Jesus Kristus.²⁷ Men det är vårt ansvar att göra anspråk på dessa välsignelser. Vi har alla ansvaret att öppna och studera *Kom och följ mig – För enskilda och*

familjer, tillsammans med skrifterna och annat material för *Kom och följ mig*.²⁸ Vi behöver diskutera dem med familj och vänner och organisera vår sabbatsdag för att bildligt talat tända en eld. Eller så kan vi låta våra resurser ligga i en hög i våra hem med sin potentiella energi fångad inuti.

Jag uppmanar dig att troget aktivera himmelska krafter för att få specifika välsignelser från Gud. Utöva tro till att slå an tändstickan och tända elden. Tillför det syre som behövs medan du troget väntar på Herren. Med de här uppmaningarna ber jag att den Helige Anden ska vägleda och hjälpa dig så att du, liksom den ”pålitlige mannen” som beskrivs i Ordspråksboken, ska ”få mycket välsignelse”.²⁹ Jag vittnar om att din himmelske Fader och hans älskade Son Jesus Kristus lever, bryr sig om din välfärd och gläds åt att välsigna dig. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se L&F 41:1; 78:17; 104:33.
2. Se till exempel Craig Harline, *A World Ablaze: The Rise of Martin Luther and the Birth of the Reformation* (2017), s. 20. En sådan debatt ägde rum mellan Augustinus (354–430 e.Kr.) och hans rival Pelagius (354–420 e.Kr.). Pelagius hävdade att ”människor förvisso

SHARON EUBANK
första rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap

[hade] inneboende förmåga att göra gott och att de förtjänade Guds nåd genom att handla enligt den godheten och hålla alla Guds bud". Augustinus hade motsatt åsikt. Se även Eric Metaxas, *Martin Luther: The Man Who Rediscovered God and Changed the World* (2017), s. 296. Luther lärde att gärningar aldrig kunde leda till Guds nåd. Tron leder till nåden och goda gärningar följer därav: "Det är omöjligt att skilja gärningar från tro, lika omöjligt som att skilja värme och ljus från elden."

3. Se L&F 82:10
4. Det här en camping-tändsticka som man kan stryka mot vad som helst. Moderna säkerhetständstickor, som kökständstickor, har fosfor på plånet i stället för på tändstickspetsen.
5. Dessa handlingar utgör "aktiveringsenergin" för flammen. Termen "aktiveringsenergi" introducerades 1899 av den svenske vetenskapsmannen Svante Arrhenius.
6. Se *Lectures on Faith* (1985), s. 3.
7. Se David A. Bednar, "Be i tro", *Liahona*, maj 2008, s. 94.
8. Se Mosiah 2:24–25.
9. Se 4 Mos. 21:6–9.
10. Se 1 Ne. 17:41.
11. Se 1 Ne. 17:42.
12. L&F 130:20–21.
13. Se 2 Ne. 10:24; 25:23.
14. Se Alma 60:11, 21; Dallin H. Oaks, "Små och enkla medel", *Liahona*, maj 2018, s. 89–92; M. Russell Ballard "Verka med iver", *Liahona*, nov. 2012, s. 29–31.
15. Se HFS "Bön"; se även Moro. 7:48.
16. Se Alma 36:18–21; se även Enos 1:5–8.
17. Daniel W. Jones, *40 Years Among the Indians* (1960), s. 222.
18. Se 1 Ne. 16:23.
19. Se 1 Ne. 17:9.
20. Se 1 Kung. 17:10–16.
21. Se L&F 101:16.
22. Se L&F 130:20–21.
23. Se Hebr. 11:16.
24. Hebr. 11:13.
25. L&F 123:17.
26. Se Jeffrey R. Holland, "Överstepräst för det goda som skall komma", *Liahona*, jan. 2000, s. 42–45. Äldste Holland sa: "Vissa välsignelser kommer snart, andra kommer sent, och vissa kommer inte förrän i himlen – men de kommer förvisso till dem som omfattar Jesu Kristi evangelium."
27. Se Russell M. Nelson, "Inledande ord", *Liahona*, nov. 2018, s. 6–8.
28. Se Quentin L. Cook, "Djup och varaktig omvändelse till vår himmelske Fader och Herren Jesus Kristus", *Liahona*, nov. 2018, s. 8–12.
29. Ords. 28:20.

Kristus: Ljuset som lyser i mörkret

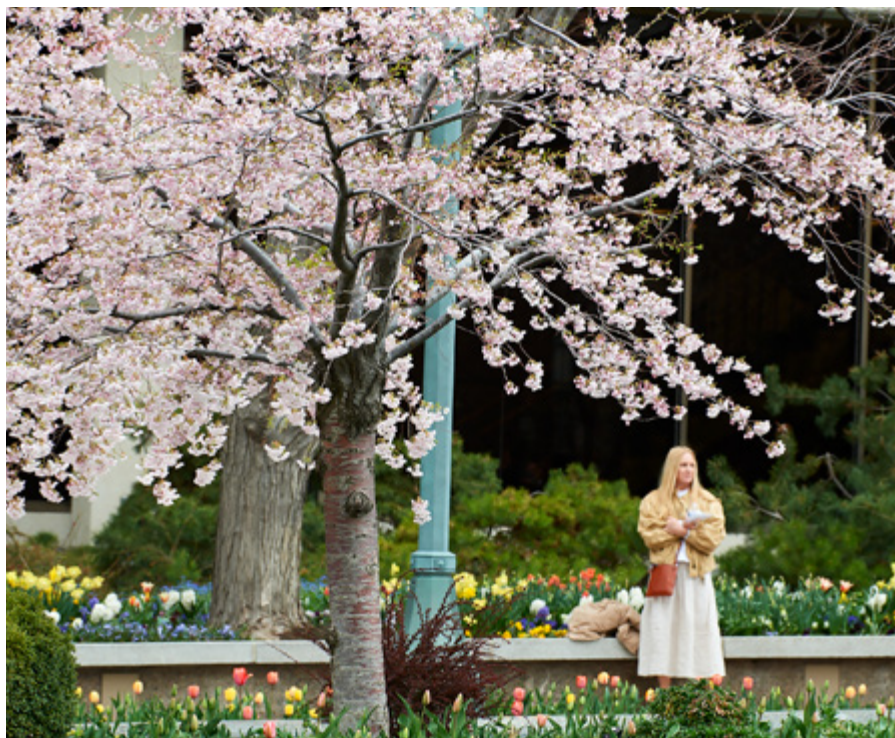
Om du känner att ditt vittnesbörds ljus håller på att slockna och mörkret tränger sig på: Fatta mod. Håll dina löften till Gud.

Mitt kontor i Hjälpföreningens byggnad har en perfekt utsikt över Salt Lake-templet. Varje kväll, regelbundet som ett urverk, slås templet yttre belysning på i skymningen. Templet är en stadig, lugnande ledfyr precis utanför mitt fönster.

En kväll nu i februari förblev mitt kontor ovanligt mörkt när solen gick ner. När jag tittade ut genom fönstret var templet mörkt. Belysningen hade inte tänts. Jag kände mig plötsligt allvarlig till mods. Jag såg inte tempelspirorna, som jag hade skyttat varje kväll i årtal.

Att se mörker där jag förväntade mig att se ljus påminde mig om att ett av våra grundläggande behov för att kunna utvecklas är att vi håller kontakten med vår ljuskälla – Jesus Kristus. Han är källan till vår kraft, världens ljus och liv. Utan en stark anknytning till honom börjar vi dö andligen. Eftersom Satan vet det försöker han utnyttja de världsliga påtryckningar vi alla upplever. Han försöker fördunkla vårt ljus, kortsluta kontakten, kapa strömmen och lämna oss ensamma i mörkret. Dessa påtryckningar är vanliga i jordelivet, men Satan arbetar hårt för

att isolera oss och intala oss att vi är de enda som upplever dem.

En del av oss är förlamade av sorg

När tragedier drabbar oss, när livet gör så ont att vi inte kan andas, när vi har blivit misshandlade som mannen på vägen till Jeriko och lämnats halvdöda, kommer Jesus och häller olja i våra sår, lyfter varsamt upp oss, tar oss till ett värdshus och tar hand om oss.¹ Till dem av oss som sörjer säger han: ”Jag skall ... lätta de bördor som lagts på era axlar, så att ni inte ens känner dem på era ryggar ... så att ni säkert kan veta att jag, Herren Gud, besöker mitt folk i deras bedrövelser.”² **Kristus helar våra sår.**

En del av oss är bara så trötta

Äldste Jeffrey R. Holland har sagt: ”Det [är] inte meningen att vi ska springa fortare än vi förmår. ... Men trots det vet jag att många av er springer mycket fort och att er energi och ert känslomässiga förråd är näst intill tomt.”³ När förväntningarna överväldigar oss kan vi ta ett steg tillbaka och fråga vår himmelske Fader vad vi ska släppa taget om. En del av vår livsupplevelse är att lära oss vad vi inte ska

göra. Men ändå kan livet ibland vara tröttande. Jesus försäkrar oss: ”Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, så ska jag ge er vila.”⁴

Kristus är villig att komma och dra oket tillsammans med oss för att lätta våra bördor. **Kristus är vila.**

En del av oss känner att vi inte passar in i den traditionella mallen

Av olika anledningar känner vi oss inte accepterade eller acceptabla. Nya testamentet visar de stora ansträngningar Jesus gjorde för att nå ut till alla slags människor: spetälska, skatteindrivare, barn, galiléer, skökor, kvinnor, fariséer, syndare, samarier, änkor, romerska soldater, äktenskapsbrytare, rituellt orena. I nästan varje berättelse når han fram till någon som inte traditionellt accepteras av samhället.

I Lukas 19 berättas om en förman vid tullen i Jeriko som hette Sackeus. Han klättrade upp i ett träd för att kunna se Jesus gå förbi. Sackeus var anställd av den romerska regeringen, och han ansågs vara korrumpert och syndig. Jesus såg honom uppe i trädet och ropade på honom: ”Sackeus, skynda dig ner, för i dag måste jag gästa ditt hem.”⁵ Och när Jesus såg

Sackeus godhet och det han gjorde för andra, tog han emot hans offer och sa: ”I dag har frälsning kommit till det här huset, för också han är en Abrahams son.”⁶

Kristus sa mildt till nephiterna: ”Jag har befallt att ingen av er skall gå härifrån.”⁷ Petrus fick den mäktiga insikten i Apostlagärningarna 10 när han förkunnade: ”Gud har visat mig att man inte ska kalla någon människa ohelig eller oren.”⁸ Det är ett fast krav på kristna lärjungar och sista dagars heliga att visa varandra äkta kärlek.⁹ Jesus ger oss samma inbjudan som han gav Sackeus: ”Se, jag står vid dörren och knackar. Om [du] hör min röst och öppnar dörren, ska jag gå in till [dig] och hålla måltid med [dig] och [du] med mig.”¹⁰ **Kristus ser oss i vårt träd.**

En del av oss splittras av frågor

För inte så länge sedan var jag betyngd av och irriterad på frågor som jag inte kunde hitta svar på. En tidig lördagsmorgon drömde jag en liten dröm. I drömmen såg jag ett lusthus, och jag förstod att jag skulle gå och ställa mig i det. Det hade fem fönstervalv runt om, men fönstren var gjorda av sten. Jag klagade i drömmen och ville inte gå in där, eftersom det kändes så klaustrofobiskt. Sedan kom tanken till mig att Jareds bror tålmodigt hade smält stenar till genomskinligt glas. Glas är sten som har genomgått en förändring av sitt tillstånd. När Herren rörde vid stenarna åt Jareds bror strålade de av ljus i de mörka fartygen.¹¹ Plötsligt fylldes jag av en önskan att hellre vara i lusthuset än på någon annan plats. Det var platsen – den enda platsen – där jag verkligen skulle kunna ”se”. Frågorna som störde mig försvann inte, men i mitt sinne fanns nu en ännu tydligare fråga när jag vaknade: ”Hur

ska du öka din tro, såsom Jareds bror, så att dina stenar kan förvandlas till ljus?”¹²

Våra jordiska hjärnor är skapade för att söka kunskap och mening lite i taget. Jag känner inte till alla anledningar till att slöjan över jordelivet är så tjock. Det här är inte det stadium i vår eviga utveckling där vi får alla svar. På det här stadiet utvecklar vi vår övertygelse (och ibland vårt hopp) om det vi inte ser. Övertygelsen kommer på sätt som inte alltid är lätta att analysera, men det finns ljus i vårt mörker. Jesus sa: ”Jag är världens ljus och liv och sanning.”¹³ För dem som söker sanningen kan det först kännas dumt och klaustrofobiskt med fönster gjorda av sten. Men med tålmod och trofasta frågor kan Jesus förvandla våra fönster av sten till glas och ljus. **Kristus är ljus att kunna se med.**

En del av oss känner att vi aldrig duger

Det blodröda färgämnet som nämns i Gamla testamentet var inte bara färgstarkt utan också färgäkt, vilket betyder att dess starka färg satt fast i ullen och inte bleknade oavsett hur många gånger ullen tvättades.¹⁴ Satan svingar det här resonemanget som en klubba: Vit ull som fläckats blodröd kan aldrig bli vit igen. Men

När vi omvänder oss från våra synder återställer Frälsarens scharlakansröda blod oss till renhet.

Jesus Kristus säger att ”mina vägar [är] högre än era vägar”,¹⁵ och underverket av hans nåd är att när vi omvänder oss från våra synder, återställer hans scharlakansröda blod oss till renhet. Det är inte logiskt, men ändå är det så.

”Om än era synder är blodröda ska de bli snövita, om än de är röda som scharlakana ska de bli vita som ull.”¹⁶ Herren betonar att den som ”har omvänt sig från sina synder ... är förlåten och jag, Herren, kommer inte längre ihåg dem.”¹⁷ Med andra ord: ”Kom, låt oss gå till rätta med varandra.”¹⁸ Du begick misstag, alla kommer till korta.¹⁹ Kom till mig och omvänd dig.²⁰ Jag kommer inte längre ihåg synden.²¹ Du kan bli hel igen.²² Jag har ett uppdrag åt dig att utföra.²³ **Kristus gör ull vit.**

Men vad behöver vi rent praktiskt göra? Vad är nyckeln till att återansluta oss till Jesu Kristi kraft när vårt ljus fladdrar? President Russell M. Nelson uttryckte det enkelt: ”Nyckeln är att ingå och hålla heliga förbund. ... Det är ingen komplicerad väg.”²⁴ Sätt Jesus Kristus främst i ditt liv.²⁵

Om du känner att ditt vittnesbörds ljus håller på att slockna och mörkret

tränger sig på: Fatta mod. Håll dina löften till Gud. Ställ dina frågor. Smält tålmodigt ner sten till glas. Vänd dig till Jesus Kristus, som fortfarande älskar dig.

Jesus sa: ”Jag är ljuset som lyser i mörkret, och mörkret förstår det inte.”²⁶ Det innebär att hur mycket mörkret än försöker, kan det inte släcka det ljuset. Någonsin. Du kan lita på att hans ljus finns där för dig.

Vi eller människor som vi älskar kan tillfälligt släckas. Beträffande Salt Lake-templet så fick fastighetschefen, broder Val White, ett samtal nästan omedelbart. Folk hade lagt märke till det. Vad var det för fel på templets belysning? Först gick personalen runt till varje strömbrytare i templet och slog på belysningen igen manuellt. Sedan ersatte de batterierna i det automatiska nätaggregatet och testade dem för att ta reda på vad som hade blivit fel.

Det är svårt att tända ljuset igen på egen hand. Vi behöver vänner. Vi behöver varandra. Precis som templets fastighetspersonal kan vi hjälpa varandra genom att komma personligen, ladda våra andliga batterier och reparera det som blev fel.

Vårt eget ljus kanske bara är som en glödlampa på en julgran. Men vi lyser ändå med vårt lilla ljus och tillsammans, liksom Temple Square under julen, drar vi miljoner människor till Herrens hus. Och det bästa är, som president Nelson har sagt, att vi kan föra Frälsarens ljus till oss själva och till dem som är viktiga för oss genom den enkla handlingen att hålla våra förbund. På många olika sätt belönar Herren denna trosfyllda handling med kraft och med glädje.²⁷

Jag vittnar om att du är älskad. Herren vet att du verkligen försöker. Du gör framsteg. Fortsätt kämpa. Han

ÄLDSTE QUENTIN L. COOK
i de tolv apostlarnas kvorum

ser alla dina dolda uppoftningar och belönar dig och dem du älskar. Ditt arbete är inte förgäves. Du är inte ensam. Till och med hans namn Immanuel betyder ”Gud med oss”.²⁸ Han är utan tvekan med dig.

Ta några steg till på förbundsstigen, även om det är för mörkt för att se särskilt långt. Ljuset kommer att slås på igen. Jag vittnar om sanningen i Jesu ord, och de är fyllda av ljus: ”Närma er mig och jag skall närma mig er, sök mig flitigt och ni skall finna mig, be och ni skall få, bulta och det skall öppnas för er.”²⁹ I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Luk. 10:30–35.
2. Mosiah 24:14.
3. Jeffrey R. Holland, ”Bära varandras bördor”, *Liahona*, juni 2018, s. 30.
4. Matt 11:28.
5. Luk. 19:5.
6. Luk. 19:9.
7. 3 Ne. 18:25.
8. Apg. 10:28.
9. Se Joh. 15:12.
10. Upp. 3:20.
11. Se Eth. 6:3.
12. Se Eth. 4:7.
13. Eth. 4:12.
14. Se ”Scarlet, Crimson, Snow, and Wool”, *Ensign*, dec. 2016, s. 64–65.
15. Jes. 55:9.
16. Jes. 1:18.
17. L&F 58:42.
18. Se Jes. 1:18.
19. Se Rom. 3:23.
20. Se 3 Ne. 9:22.
21. Se L&F 58:42.
22. Se KJV Luke 8:48.
23. Se Mose 1:6.
24. Russell M. Nelson, ”Fyra gåvor som Jesus Kristus erbjuder dig” (Första presidentskapets julandakt, 2 dec. 2018), broadcasts.ChurchofJesusChrist.org.
25. Se Russell M. Nelson, ”Why Have Faith Now? LDS President Russell M. Nelson Explains during Phoenix-Area Visit”, *Arizona Republic*, 10 feb. 2019, azcentral.com.
26. L&F 6:21.
27. Se Mosiah 27:14.
28. Matt. 1:23.
29. L&F 88:63.

Stor kärlek till vår Faders barn

Kärlek är den mest utmärkande egenskapen i och drivkraften bakom de andliga ändamål som vi fått i uppdrag att genomföra av vår älskade profet.

Mina kära bröder och systrar, det här är en unik och avgörande tid i historien. Vi är välsignade som lever i den sista tidsutdelningen före Frälsarens andra ankomst. I begynnelsen av den här tidsutdelningen år 1829, året innan kyrkan formellt organiserades, togs en älskad uppenbarelse emot som förkunnade att ”ett förunderligt verk” skulle påbörjas. Den här uppenbarelsen fastslog att de som önskade tjäna Gud dugliggjordes till att tjäna genom ”tro, hopp, kärlek och barmhärtighet, med blicken endast

fäst på Guds ära”.¹ Sann kärlek som är ”Kristi rena kärlek”² omfattar Guds eviga kärlek till alla sina barn.³

Min avsikt denna morgon är att betona den viktiga roll som det här slagets kärlek har i missionsarbete, tempeltjänst och släktforskning samt i familjens hemcentrerade och av kyrkan understödda religiösa utövande. Kärlek till Frälsaren och kärlek till våra medmänniskor⁴ är den mest utmärkande egenskapen i och drivkraften bakom tjänande och hos de andliga ändamål⁵

som vi fick i uppdrag att åta oss i och med de justeringar som tillkännagavs av vår älskade profet, president Russell M. Nelson, under 2018.

Missionsarbete för att samla det skingrade Israel

Jag upplevde sambandet mellan missionsarbete och kärlek tidigt i livet. När jag var elva år fick jag en patriarkalisk välsignelse av en patriark som dessutom var min morfar.⁶ I välsignelsen sades bland annat: ”Jag välsignar dig med stor kärlek till din nästa, för du ska kallas att föra ut evangeliet till världen ... för att vinna själar till Kristus.”⁷

Redan så tidigt i livet förstod jag att spridandet av evangeliet var grundat på en stor kärlek till alla vår himmelske Faders barn.

När vi som generalauktoriteter fick i uppdrag att arbeta på *Predika mitt evangelium* för 15 år sedan drog vi slutsatsen att egenskapen kärlek var nödvändig för missionsarbetet i vår tid, precis som den alltid har varit. Kapitel 6, som handlar om kristuslika egenskaper, däribland Kristi rena kärlek, har alltid varit det mest populära kapitlet bland missionärerna.

Som Frälsarens sändebud känner de flesta missionärer det här slagets kärlek, och när de gör det välsignas deras ansträngningar. När medlemmarna får en vision av den här sortens kärlek, som är grundläggande när man ska hjälpa Herren genomföra sina avsikter, utträttas Herrens verk.

Jag hade förmånen att vara en liten del av ett underbart exempel på det här slagets kärlek. När jag verkade som president för området Stilla havet fick jag ett samtal från president R. Wayne Shute. Som ung man verkade han som missionär i Samoa. Senare återvände han till Samoa som missionspresident.⁸ När han ringde mig var han president

för Apia tempel i Samoa. En av hans unga missionärer när han var missionspresident var äldste O. Vince Haleck, som nu verkar som president för området Stilla havet. President Shute hyste stor kärlek till och respekt för Vince och hela familjen Haleck. De flesta i familjen var medlemmar i kyrkan, men Vinces far Otto Haleck, familjens patriark (av tysk och samoansk härkomst), var inte medlem. President Shute visste att jag skulle delta i en stavskonferens och andra möten i Amerikanska Samoa och han frågade mig om jag kunde tänka mig att bo hos Otto Haleck i avsikten att prata med honom om evangeliet.

Min hustru Mary och jag bodde hos Otto och hans hustru i deras vackra

R. Wayne Shute

hem. Under frukosten gav jag ett evangeliebudskap och inbjöd Otto att träffa missionärerna. Han avböjde vänligt men bestämt min inbjudan. Han sa att han var glad att flera i hans familj var sista dagars heliga. Men han betonade starkt att några av hans samoanska mors förfäder hade varit tidiga kristna missionärer i Samoa, och han kände stor lojalitet mot deras traditionella kristna tro.⁹ Vi skildes ändå som goda vänner.

En tid senare, när president Gordon B. Hinckley förberedde sig för att inviga Suvas tempel i Fiji, bad han sin personliga sekreterare, broder Don H. Staheli¹⁰, att ringa mig i Nya Zeeland för att ordna detaljerna. President Hinckley ville flyga från Fiji till Amerikanska Samoa för att träffa de heliga. Ett visst hotell som använts vid ett tidigare besök föreslogs. Jag frågade om jag kunde få ordna med annat logi. Broder Staheli sa: ”Du är president för området. Det går bra.”

Jag ringde genast president Shute och berättade för honom att vi kanske hade fått en andra chans att andligen välsigna vår vän Otto Haleck. Den här gången skulle missionären vara president Gordon B. Hinckley. Jag

frågade om han trodde att det skulle gå bra att familjen Haleck var värd för oss alla i president Hinckleys resesällskap.¹¹ President och syster Hinckley, deras dotter Jane samt äldste och syster Jeffrey R. Holland utgjorde också en del av resesällskapet. President Shute ordnade alla förberedelser i samarbete med familjen.¹²

När vi kom från Fiji efter tempelinvigningen blev vi varmt mottagna.¹³ Vi talade den kvällen till tusentals medlemmar i Samoa och åkte därefter hem till familjen Haleck. När vi samlades till frukost nästa morgon hade president Hinckley och Otto Haleck redan blivit goda vänner. Jag tyckte det var intressant att de i hade stort sett samma samtal som jag hade haft med Otto över ett år tidigare. När Otto uttryckte sin beundran för vår kyrka men återigen bekräftade sin hängivenhet mot sin nuvarande kyrka, lade president Hinckley handen på Ottos axel och sa: ”Otto, det duger inte. Du borde vara medlem i kyrkan. Det här är Herrens kyrka.” Man kunde bildligt talat se hur Ottos motstånd smälte bort och hur han öppnade sig för vad president Hinckley sa.

Detta var början på ytterligare missionärsundervisning och en andlig ödmjukhet som fick Otto Haleck att döpas och konfirmeras drygt ett år

senare. Ett år efter det besöglades familjen Haleck som en evig familj i templet.¹⁴

Det som berörde mig i den här otroliga upplevelsen var den överväldigande tjänande kärleken som president Wayne Shute visade sin före detta missionär, äldste Vince Haleck, och hans önskan att få se hela familjen Haleck förenad som en evig familj.¹⁵

När det gäller att samla in Israel behöver vi rikta in våra hjärtan på den här sortens kärlek och röra oss bort från känslor av enbart skyldighet¹⁶ eller skuld, till känslor av kärlek och engagemang i ett gudomligt kompanjonskap för att dela Frälsarens budskap, verksamhet och uppdrag med världen.¹⁷

R. Wayne Shutes stöttande kärlek till sin tidigare missionär äldste O. Vincent Haleck hjälpte familjen Haleck att förenas för evigt.

Som medlemmar kan vi visa vår kärlek till Frälsaren och till våra syskon över hela världen genom enkla inbjudningar. Det nya schemat för söndagens möten är ett enastående tillfälle för medlemmar att framgångsrikt och kärleksfullt inbjuda vänner och bekanta att komma och se och få en upplevelse av kyrkan.¹⁸ Ett andligt sakramentsmöte, förhoppningsvis lika heligt som det som äldste Jeffrey R. Holland beskrev i går, åtföljs av ett 50-minutersmöte med fokus på Nya testamentet och Frälsaren eller relevanta konferenstal som också fokuserar på Frälsaren och hans lära.

En del systrar i Hjälpföreningen har undrat varför de har fått ett uppdrag att ”insamla” tillsammans med medlemmarna i prästadömetns kворum. Det finns skäl till det, och president Nelson presenterade flera av dem på den senaste generalkonferensen. Han sa avslutningsvis: ”Vi kan helt enkelt inte samla in Israel utan er.”¹⁹ I vår tid är vi så välsignade att ungefär 30 procent av våra heltidsmissionärer är systrar. Detta motiverar ytterligare Hjälpföreningens systrar att kärleksfullt dela med sig av evangeliet. Det som behövs är ett kärleksfullt, barmhärtigt, andligt åtagande från var och en av oss – män, kvinnor, ungdomar och barn – att dela med oss av Jesu Kristi evangelium. Om vi visar kärlek, vänlighet och ödmjukhet, tackar många ja till vår inbjudan. De som väljer att inte tacka ja till vår inbjudan är fortfarande våra vänner.

Tempeltjänst och släktforskningsarbete för att samla in Israel

Kärleken ligger också till grund för vårt arbete med att samla in Israel på andra sidan slöjan genom tempeltjänst och släktforskning. När vi får kunskap om de prövningar och svårigheter våra förfäder upplevde, ökar vår kärlek till och uppskattning av dem. Vårt arbete

med tempeltjänst och släktforskning har stärkts avsevärt genom de nya justeringarna av både söndagens mötesschema och ungdomarnas övergång till klasser och kvorum. De här förändringarna ger möjlighet till ett tidigare och starkare fokus på att lära oss om våra förfäder och att samla in Israel på andra sidan slöjan. Både tempeltjänsten och släktforskningsarbetet har förbättrats mycket.

Internet är ett mäktigt redskap. Hemmet är nu vårt främsta släkthistoriska center. Våra unga medlemmar är exceptionellt skickliga i släktforskning och känner sig andligt motiverade att utföra dop för sina förfäder som de har lärt sig att älska och uppskatta. Sedan förändringen som tillät många 11-åringar att utföra dop för de döda har tempelpresidenter över hela världen rapporterat en markant ökning av deltagandet. En tempelpresident berättar att "det har varit en anmärkningsvärd ökning av tempelbesökare som utför dop ... och inkluderingen av 11-åringar medför att fler familjer kommer. ... Även vid sin [unga] ålder verkar de känna vördnad för och mening med förrättningen de utför. Det är vackert att se!"²⁰

Jag vet att våra primär- och ungdomsledare har och kommer att fortsätta ha stort fokus på att utföra släktforskning och tempeltjänst. Systrar i Hjälpföreningen och bröder i prästdömet kan kärleksfullt hjälpa till att uppfylla sina ansvar inom tempeltjänst och släktforskning enskilt och genom att hjälpa och inspirera barn och ungdomar att samla in Israel på andra sidan slöjan. Detta är särskilt viktigt i hemmet och på sabbaten. Jag lovar att kärleksfullt utförande av förrättningarna för era förfäder stärker och skyddar era ungdomar och familjer i en värld som blir alltmer ond. Jag vittnar också personligen om att president

Russell M. Nelson har fått ytterst viktiga uppenbarelser om tempel och tempelarbete.

Förbered eviga familjer och enskilda för att leva hos Gud

Den nya betoningen på hemcentrerade studier om och efterlevnad av evangeliet, samt de resurser som kyrkan tillhandahållit ger mycket goda möjligheter till att kärleksfullt förbereda eviga familjer och enskilda för att möta och leva hos Gud.²¹

När en man och kvinna beseglas i templet ingår de i äktenskapets heliga orden i det nya och eviga förbundet, en prästadörets orden.²² Tillsammans uppnår de och tar emot prästadörets välsignelser och makt att styra familjens angelägenheter. Kvinnor och män har unika roller som beskrivs i "Familjen: Ett tillkännagivande för världen"²³, men deras olika förvaltare är lika värdefulla och viktiga.²⁴ De har jämbördig makt att ta emot uppenbarelse för sin familj. När de arbetar tillsammans i kärlek och rättfärdighet välsignas deras beslut av himlen.

De som söker få veta Herrens vilja för sig själva och för sina familjer måste sträva efter rättfärdighet, ödmjukhet, vänlighet och kärlek. Ödmjukhet och kärlek är utmärkande för dem som söker Herrens vilja, särskilt för sina familjer.

Att finslipa oss, kvalificera oss för förbundens välsignelser och förbereda oss för att möta Gud är personliga ansvar. Vi behöver vara oberoende och verka med iver för att göra våra hem till en tillflykt undan de stormar som omger oss²⁵ och till "en trons helgedom"²⁶. Föräldrar har ett ansvar att kärleksfullt undervisa sina barn. Hem fyllda av kärlek är en glädje, en fröjd, och blir bokstavligen himlen på jorden.²⁷

Min mors favoritpsalm var "Frid och glädje finns på jord".²⁸ När hon hörde den första frasen, "Frid och glädje finns på jord i ett älskat hem", blev hon märkbart röd och tårögd. Som barn var vi medvetna om att vi hade ett sådant hem. Det var en av hennes högsta prioriteter.²⁹

Utöver att uppmuntra till en kärleksfull atmosfär i hemmet har president Nelson fokuserat på att vi bör begränsa sådant bruk av media som stör våra primära syften.³⁰ En förändring som gynnar nästan alla familjer är att göra internet, sociala medier och tv till tjänare i stället för en distraktion, eller ännu värre, vår herre. Striden om allas själar, men särskilt barnens, sker ofta i hemmet. Som föräldrar måste vi se till att medicinhållet är sunt, åldersanpassat och förenligt med den kärleksfulla atmosfär vi försöker skapa.

Undervisningen i våra hem måste vara tydlig och fängslande³¹ men också andlig, glädjande och full av kärlek.

Jag lovar att om vi fokuserar på vår kärlek till Frälsaren och hans försoning, gör honom till mittpunkten i vår strävan att samla in Israel på båda sidor om slöjan, tjänar andra och personligen förbereder oss för att möta Gud, förminskas den ondes inflytande och evangeliets glädje, fröjd och frid upphöjer våra hem med kristuslik kärlek.³² Jag vittnar om dessa doktrinära löften och bär mitt fasta vittnesbörd om Jesus Kristus och hans försoningsoffer för vår skull, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 4:1, 5.
2. Moro. 7:47.
3. Se ”Kristi rena kärlek”, *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2005), s. 118.
4. Se 5 Mos. 6:5; Matt. 22:36–40.
5. Se ”Äldstekvorumets och Hjälpföreningens presidentskaps ansvar för medlemmars missionsarbete samt tempeltjänst och släkttforskning”, meddelande, 6 okt. 2018.
6. Min morfar var bemyndigad att ge en patriarkalisk välsignelse till sina barnbarn som bodde i andra stavar. Jag fick min när jag var 11 år eftersom han var sjuk och det befarades att han skulle gå bort.
7. Patriarkalisk välsignelse given till Quentin L. Cook av patriark Crozier Kimball, 13 okt. 1951, Draper, Utah.
8. President R. Wayne Shute verkade också tillsammans med sin hustru Lorna på andra olika slags missioner i Shanghai i Kina,

- Armenien, Singapore och Grekland. Efter att Lorna hade gått bort gifte han sig med Rhea Mae Rosvall och de tjänade som missionärer i Australienmissionen Brisbane. Sju av hans nio barn har verkat som heltidsmissionärer. Under två av de åren han verkade som missionspresident i Samoa var äldste John H. Groberg missionspresident i Tonga. Bådas upplevelser har blivit legendariska.
9. Otto Haleck var lekmanaledare för Congregational Christian Church of Samoa vars rötter härstammade från London Missionary Society. Hans far var av tysk börd från Dessau i Tyskland.
 10. President Don H. Staheli verkar för närvarande som president för Bountifuls tempel, Utah.
 11. President Gordon B. och syster Marjorie P. Hinckley och deras dotter Jane Hinckley Dudley, äldste Jeffrey R. och syster Patricia T. Holland, äldste Quentin L. och syster Mary G. Cook, och broder Don H. Staheli var alla närvarande.
 12. Äldste O. Vincent Haleck har berättat för mig att hans far bjöd honom och hans bror David att komma hem från utlandet för att inspektera huset och vara där för president Hinckleys besök. Äldste Haleck sa att hans far hade sagt: ”De skulle kunna vara änglar, vet du.” Han berättade för sina söner att om de skulle vara värdfolk för profeten skulle de vilja att huset var perfekt.
 13. President Hinckley välkomnades av det nationella ledarskapet i Amerikanska Samoa och av flera tusen samoaner på fotbollsstadion.
 14. Att förena familjer genom flitigt missionsarbete har varit mycket utmärkande för samoanska såväl som andra polynesiska folk.
 15. President Shute var så älskad och uppskattad att han blev inbjuden att tala vid Otto Halecks begravning 2006.

16. ”Ibland kan vi till en början tjäna av ren plikt eller för att vi känner ansvar, men även det tjänandet kan leda till att vi hämtar kraft från något ädlare ... till ’ett nytt, heligare sätt’ [se 1 Kor. 12:31]” (Joy D. Jones, ”För honom”, *Liahona*, nov. 2018, s. 50).
17. Se Tad R. Callister, *The Infinite Atonement* (2000), s. 5–8.
18. Kyrkans medlemmar bör koordinera med missionärerna när de gör inbjudningar.
19. Russell M. Nelson, ”Systrars roll i Israels insamling”, *Liahona*, nov. 2018, s. 70.
20. President B. Jackson och syster Rosemary M. Wixom, president och värdinna för Salt Lake-templet, till Primärs presidentskap, mars 2019. Paret Wixom noterade att de ”beställer fler dopkläder i storlek XXXS för att möta efterfrågan!”
21. Se Russell M. Nelson, ”Inledande ord”, *Liahona*, nov. 2018, s. 6–8.
22. Se L&F 131:1–4
23. Se ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen.”, *Liahona*, maj 2017, s. 145.
24. ”Varje far är patriark för sin familj, och varje mor är matriark. De är jämlika i sina olika föräldraroller” (James E. Faust, ”Den profetiska rösten”, *Nordstjärnan*, juli 1996, s. 5).
25. Se L&F 45:26–27; 88:91.
26. Russell M. Nelson, ”Bli exemplariska sista dagars heliga”, *Liahona*, nov. 2018, s. 113.
27. Se ”Hemmet blir som himmelen”, *Psalmer*, nr 189.
28. ”Frid och glädje finns på jord”, *Psalmer*, nr 191.
29. Om den här formen av kärlek ska uppnås bör riktlinjerna i Läran och förbunden 121:41–42 vara målet:

”Ingen makt och inget inflytande kan eller bör göra sig gällande i kraft av prästadömet utom genom överbevisning, genom långmodighet, genom mildhet och ödmjukhet och genom uppriktig kärlek, genom välvilja och ren kunskap som storligen skall utvidga själen, utan hyckleri och utan svek.”

Onödig kritik av barn ska undvikas. För att övervinna fel och bristande visdom krävs undervisning, inte kritik. Synd kräver tillrättavisning (se L&F 1:25–27).
30. Se Russell M. Nelson, ”Systrarnas roll i Israels insamling”, *Liahona*, nov. 69; se även Russell M. Nelson, ”Israels hopp” (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), *HopeofIsrael*. ChurchofJesusChrist.org.
31. På ett vis är hemmet som ett klassrum för barn i alla åldrar. När man undervisar 11-åringen kan man inte nonchalera 3-åringen.
32. Se Joh. 17:3; 2 Ne. 31:20; Moro. 7:47.

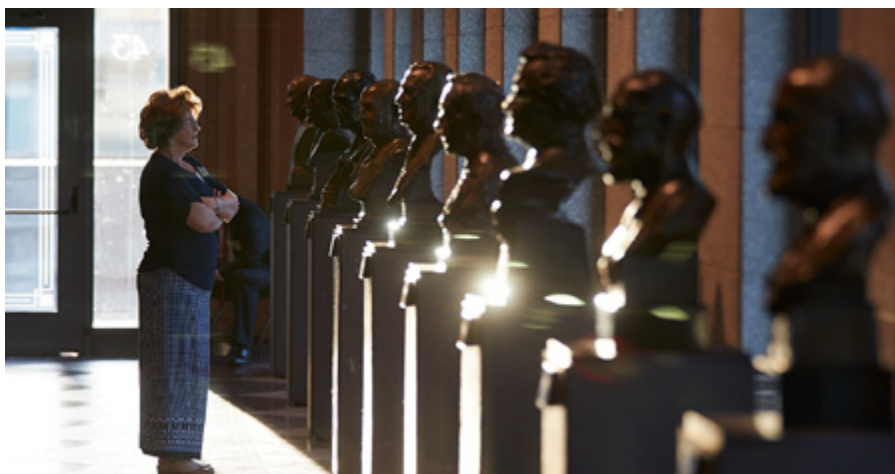
ÄLDSTE D. TODD CHRISTOFFERSON
i de tolv apostlarnas kvorum

Förberedelser inför Herrens återkomst

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är unikt bemyndigad och befullmäktigad att åstadkomma de nödvändiga förberedelserna för Herrens andra ankomst.

Om två veckor firar vi påsk. Uppståndelsen bekräftar Jesu Kristi gudomlighet och att Gud Fadern verkligen finns. Våra tankar vänds till Frälsaren, och vi begrundar ”hans oförlikneliga levnad och ... den oändliga kraften i hans stora försoningsoffer.”¹ Jag hoppas att vi också tänker på hans kommande återkomst, då ”han ska regera som konungarnas Konung och herrarnas Herre.”²

För ett tag sedan i Buenos Aires i Argentina deltog jag i en konferens med ledare från många olika religiösa trossamfund. Deras kärlek till nästan gick inte att ta miste på. De var fast beslutna att minska lidandet och hjälpa människor att övervinna förtryck och fattigdom. Jag tänkte på denna kyrkas många humanitära åtaganden, bland annat projekt i samarbete med flera av de trosriktningar som var representerade på konferensen.

Jag kände djup tacksamhet för den generositet hos medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga som gör sådant kristuslikt tjänande möjligt.

I samma ögonblick bekräftade den Helige Anden två saker för mig. För det första att arbetet med att ta hand om timliga behov är livsviktigt och måste fortsätta. Det andra var oväntat, men ändå kraftfullt och tydligt. Det var detta: Förutom osjälviskt tjänande är det också livsviktigt att förbereda världen för Herren Jesu Kristi andra ankomst.

När han kommer inte bara minskar förtryck och orättvisa, de upphör:

”Vargen skall bo tillsammans med lammet, och leoparden skall ligga tillsammans med killingen, och kalven och det unga lejonet och gödboskapen skall vara tillsammans, och ett litet barn skall valla dem. ...

De skall inte göra vad ont och fördärligt är på hela mitt heliga berg, ty jorden skall vara full av kunskapen om Herren, liksom vattnen täcker havet.”³

Fattigdom och lidande ska inte bara minska, de ska försvinna:

”De ska aldrig mer hungra och aldrig mer törsta, och varken solen eller någon annan hetta ska drabba dem, för Lammet mitt på tronen ska vara deras herde. Han ska leda dem till livets vattenkällor, och Gud ska torka alla tårar från deras ögon.”⁴

Till och med smärta och sorg ska avskaffas:

”På den dagen skall ett spädbarn inte dö förrän det är gammalt, och dess liv skall vara som ett träds ålder.

Och när det dör skall det inte sova, det vill säga i jorden, utan det skall förvandlas i ett ögonblick och skall ryckas upp, och dess vila skall bli härlig.”⁵

Så ja, låt oss göra allt vi kan för att avhjälpa lidande och sorg nu, *och* låt oss ägna oss mer flitigt åt de förberedelser

som behövs inför dagen då smärta och ondska helt ska ta slut, då ”Kristus personligen kommer att regera på jorden ... [och] jorden kommer att förnyas och få sin paradisiska härlighet.”⁶ Det blir en återlösningens och domens dag. Före detta anglikanske biskopen av Durham, dr N. T. Wright, har träffande beskrivit vikten av Kristi försoning, uppståndelse och dom för att övervinna orättvisor och ställa allt till rätta.

Han sa: ”Gud har bestämt en dag då han ska döma världen med rättfärdighet genom en man som han har utsett – och detta har han försäkrat alla om genom att uppväcka den mannen från de döda. Alla fakta om Jesus av Nasaret, och särskilt om hans uppståndelse från de döda, är grunden till vissheten om att världen inte är till av en slump. Den är inte i slutänden ett kaos. När vi gör det rätta i nuet låtsas vi inte som om det regnar och försöker stötta upp en byggnad som slutligen kommer att falla ihop, eller laga en bil som egentligen är på väg till skroten. När Gud uppväckte Jesus från de döda var det den mikrokosmiska händelse som i ett nötskal innehöll den slutgiltiga makrokosmiska domen, fröet ... till det slutliga hoppet. Gud förkunnade på det mäktigaste tänkbara sätt, att Jesus av Nasaret verkligen var Messias. ...

I historiens största ironi genomgick [Jesus] själv en grym och orättvis dom, och hamnade därmed på den plats som symboliserade och drog samman alla historiens myriader av grymheter, där han fick bära detta kaos, detta mörker, denna grymhet, denna orättvisa i sig själv, och göra slut på dess makt.”⁷

När jag var på konferensen i Buenos Aires som jag nämnde tidigare klargjorde Anden för mig att endast Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga har fått kraften och fullmakten att åstadkomma de nödvändiga förberedelserna för Herrens andra ankomst. Den återupprättades faktiskt för det syftet. Kan man någon annanstans finna ett folk som ser vår tid som den förutsagda tidernas fullbordans utdelning då Gud ska ”sammanfatta allt ... i Kristus”?⁸ Om man inte här finner en grupp som är fast besluten att åstadkomma det som behöver åstadkommas både för de levande och för de döda som förberedelse inför den dagen, om man inte här finner en organisation som är villig att lägga ner oerhört mycket tid och pengar på att samla in och förbereda ett förbundsfolk som är redo att ta emot Herren, så finner man dem ingenstans.

Herren förkunnade för kyrkan år 1831:

”Guds rikets nycklar anförtros människan på jorden, och därifrån skall evangeliet rulla fram till jordens ändar. ...

Åkalla Herren så att hans rike kan gå ut över jorden, så att dess invånare kan ta emot det och bereda sig för kommande dagar då Människosonen skall komma ned i himlen, klädd i sin härlighets glans, för att möta Guds rike som är upprättat på jorden.”⁹

Vad kan vi göra nu som förberedelse inför den dagen? Vi kan som ett folk förbereda oss. Vi kan samla in Herrens förbundsfolk, och vi kan hjälpa till att göra anspråk på löftet om frälsning ”som gavs till fäderna”, våra förfäder.¹⁰ Allt detta måste ske i stor omfattning innan Herren kommer tillbaka.

För det första, och detta är helt avgörande för Herrens återkomst, måste det finnas ett folk på jorden som är berett att ta emot honom när han kommer. Han har sagt att de som finns kvar på jorden den dagen, ”från den minste till den störste ... fylls av kunskapen om Herren och ser med egna ögon, och upphäver sin röst och med en röst sjunger denna nya sång och säger: Herren har återupprättat Sion. ... Herren har samlat allt till ett. Herren har hämtat ned Sion ovanifrån. Herren har hämtat upp Sion nedanifrån.”¹¹

I forna tider tog Gud upp den rättfärdiga staden Sion till sig.¹² Men i de sista dagarna kommer ett nytt Sion att ta emot Herren när han återvänder.¹³ Sion är de renhjärtade, ett folk med ett hjärta och ett sinne som lever i rättfärdighet och inte har några fattiga bland sig.¹⁴ Profeten Joseph Smith sa: ”Vårt största ändamål bör vara att bygga Sion.”¹⁵ Vi bygger Sion i våra hem, församlingar, grenar och stavar genom enighet, gudaktighet och kristuslik kärlek.¹⁶

Vi måste inse att Sions uppbyggnad sker i omskakande tider – ”en vredens

dag, en förbrännings dag, en ödeläggelsens dag, en gråtens, sorgens och klagans dag. Och som en virvelvind skall den komma över hela jordens yta, säger Herren.¹⁷ Därför blir insamlingen till stavar ”till försvar och till en tillflykt undan stormen och undan vreden när den oblandad skall utgjutas över hela jorden.”¹⁸

Precis som i forna dagar kommer vi ”ofta tillsammans för att fasta och be och för att tala med varandra om [våra] själars välfärd. Och ... för att ta del av bröd och [vatten] till minne av Herren Jesus.”¹⁹ Som president Russell M. Nelson förklarade under generalkonferensen i oktober förra året: ”Det mål kyrkan har haft sedan länge är att hjälpa alla medlemmar att öka sin tro på Herren Jesus Kristus och hans försoning, att hjälpa dem ingå och hålla sina förbund med Gud, samt att stärka och besegla deras familjer.”²⁰ Därför betonar han vikten av templets förbund, av att helga sabbaten och att dagligen mätta sig med evangeliet med centrum i hemmet och med stöd av en integrerad studiekurs i kyrkan. Vi vill känna till Herren, och vi vill känna Herren.²¹

En grundläggande del av Sions uppbyggnad är insamlingen av Herrens sedan länge skingrade förbundsfolk.²² ”Vi tror på Israels bokstavliga insamling och på de tio stammarnas återställelse.”²³ Alla som omvänder sig, tror på Kristus och låter döpa sig är hans förbundsfolk.²⁴ Herren själv profeterade att före hans återkomst skulle evangeliet predikas i hela världen²⁵ ”för att återvinna [hans] folk som är av Israels hus”²⁶, ”och sedan skall änden komma”.²⁷ Jeremias profetia går i uppfyllelse:

”Se, dagar ska komma, säger Herren, då man inte mer ska säga: ’Så sant Herren lever, han som förde Israels barn upp ur Egyptens land’, utan: ’Så

sant Herren lever, han som förde Israels barn ut ur landet i norr och ur alla andra länder dit han hade fördrivit dem.’ För jag ska föra dem tillbaka till deras land som jag gav deras fäder.”²⁸

President Nelson har gång på gång betonat att ”[Israels insamling] är det viktigaste som sker på jorden i dag. Inget annat kan jämföras i fråga om omfattning, inget annat kan jämföras i fråga om betydelse, inget annat kan jämföras i fråga om majestät. Och om ni väljer det ... kan ni vara en stor del av det.”²⁹ De sista dagars heliga har alltid varit ett missionerande folk. Hundratusentals har tagit emot missionskallelser sedan återställens början, tiotusentals verkar just nu. Och som äldste Quentin L. Cook nyss lärde kan vi *alla* delta på enkla och naturliga sätt, med kärlek, och bjuda in andra att vara med oss i kyrkan, besöka oss i våra hem, bli en del av vår umgängeskrets. Publiceringen av Mormons bok signalerade att insamlingen hade inletts.³⁰ Mormons bok är i sig själv verktyget för insamling och omvändelse.

Det stora återlösningsarbetet för våra förfäder är också oundgängligt som förberedelse för Kristi andra ankomst. Herren lovade att sända profeten Elia före Kristi andra ankomst, ”Herrens dag ... den stora och fruktansvärda”³¹

för att ”uppenbara prästadömet” och ”implanta i barnens hjärtan de löften som gavs till fäderna”.³² Elia kom, som utlovat. Datumet var den 3 april 1836, platsen var Kirtlands tempel. På den platsen och i den stunden förlänade han verkligen det utlovade prästadömet, nycklarna till de dödas återlösnings och till att sammanbinda män, hustrur och familjer genom alla tidens släkten och i all evighet.³³ Utan detta skulle skapelsens ändamål gå om intet, och ur den synvinkeln skulle jorden viga ”åt förintelse”.³⁴

På ungdomsandakten före invigningen av Roms tempel i Italien visade de hundratal unga män och kvinnor som deltog president Nelson de kort de hade förberett med namn på sina förfäder. De stod redo att inträda i templet för att utföra ställföreträdande dop för dessa förfäder så snart det öppnades. Det var ett otroligt givande ögonblick, och ändå bara ett exempel på det accelererande arbetet med att etablera Sion för de generationer som gått före.

När vi försöker vara flitiga i att bygga upp Sion och göra vår del i att samla in Herrens utvalda och återlösa de döda, bör vi stanna upp och minnas att det är Herrens verk och att det är han som utför det. Han är vingårdens Herre, och vi är hans tjänare. Han befäller oss att arbeta i vingården av

all vår styrka denna den ”sista gången”, och han arbetar med oss.³⁵ Det är nog riktigare att säga att han låter oss arbeta med honom. Som Paulus sa: ”Jag planterade, Apollos vattnade, men Gud gav växten.”³⁶ Det är han som påskyndar sitt verk i dess tid.³⁷ Genom att använda våra erkänt ofullständiga ansträngningar – våra ”små medel” – åstadkommer Herren stora ting.³⁸

Denna stora och sista evangelieutdelning växer stadigt mot sin höjdpunkt – Sion på jorden, som förenas med Sion från ovan vid Herrens härliga återkomst. Jesu Kristi kyrka har fått i uppdrag att förbereda – och förbereder – världen för den dagen. Så låt oss den här påsken verkligen fira Jesu Kristi uppståndelse och allt som den förebådar: hans återkomst för att regera i tusen år av frid, en rättvis dom och fullkomlig rättvisa för alla, odödlighet för alla som någonsin har levt på den här jorden samt löftet om evigt liv. Kristi uppståndelse är den yttersta försäkran om att allt ska ställas till rätta. Låt oss aktivt bygga upp Sion för att påskynda den dagen. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. ”Den levande Kristus: Apostolarnas vittnesbörd”, *Liahona*, maj 2017, insidan av omslagets framsida.
2. ”Den levande Kristus.”
3. 2 Ne. 21:6, 9; se även Jes. 11:6, 9.
4. Upp. 7:16–17.
5. L&F 101:30–31.
6. TA 1:10.
7. N. T. Wright, ”Full of the Knowledge of the Lord” (predikan vid morgonandakten, Durham, England, 30 mars 2016), ntwrightpage.com.
8. Ef. 1:10.
9. L&F 65:2, 5.
10. L&F 2:2.
11. L&F 84:98–100.
12. I skrifterna står det helt enkelt: ”Och det hände sig att Sion inte fanns längre, ty Gud tog dem upp i sitt eget sköte” (Mose 7:69).
13. Gud förkunnade: ”Och jag skall sända rättfärdighet ned från himlen, och sanning skall jag bringa fram ur jorden för att bära vittnesbörd om min Enfödde, om hans uppståndelse från de döda, ja, och även om alla människors uppståndelse. Och jag skall låta rättfärdighet och sanning svepa över jorden så som en flod för att samla mina utvalda från jordens fyra hörn till en plats som jag skall bereda, en helig stad, så att mitt folk kan spänna bältet om höfterna och se fram emot tiden för min ankomst, ty där skall mitt tabernakel vara, och den skall heta Sion, ett Nya Jerusalem. ... Och under tusen års tid kommer jorden att vila” (Mose 7:62, 64).
14. Se L&F 97:21; Mose 7:18.
15. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 184.
16. Se D. Todd Christofferson, ”Kom till Sion”, *Liahona*, nov. 2008, s. 37–40.
17. L&F 112:24.
18. L&F 115:6.
19. Moro. 6:5–6; se även Alma 6:5–6; 4 Ne. 1:12.
20. Russell M. Nelson, ”Inledande ord”, *Liahona*, nov. 2018, s. 7.
21. Se Jer. 31:34; Joh. 17:3; L&F 84:98.
22. En efter en samlas de utvalda till Sions stavar, Guds ”utsedda platser” (L&F 109:39; se även L&F 124:36).
23. TA 1:10.
24. Se 2 Ne. 30:2.
25. Se JS–M 1:31.
26. L&F 39:11.
27. JS–M 1:31.
28. Jer. 16:14–15; se även Jer. 23:7–8.
29. Russell M. Nelson, ”Israels hopp” (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org; se även Russell M. Nelson, ”Remnants Gathered, Covenants Fulfilled,” i *Sperry Symposium Classics: The Old Testament* (2005), red. Paul Y. Hoskisson, s. 1–17.
30. Se 3 Ne. 21:1–7.
31. Mal. 4:5.
32. L&F 2:1–2.
33. Se L&F 110.
34. L&F 2:3; se även Mal. 4:6.
35. Se Jakob 5:71–72.
36. 1 Kor. 3:6.
37. Se L&F 88:73.
38. Se 1 Ne. 16:29.

TAD R. CALLISTER
nyligen avlöst som Söndagsskolans generalpresident

Jesu Kristi försoning

Frälsarens försoning är inte bara oändlig till sin omfattning, utan också personlig i sin tillämpning.

Den här tiden på året gläds vi särskilt åt och begrundar särskilt Frälsarens försoning. Det är i sanning den mest gudomliga, sinnesutvidgande, mäktiga lära som den här världen eller detta universum någonsin har känt till. Det är den som ger hopp och mening till våra liv.

Vad är då Jesu Kristi försoning? I en bemärkelse är den en serie gudomliga händelser som började i Getsemane trädgård, fortsatte på korset och kulminerade i Frälsarens uppståndelse från graven. Den motiverades av en ofattbar kärlek till var och en av oss. Den krävde en person som var syndfri, som hade oändlig makt över elementen – till och med döden, som hade en gränslös förmåga att lida följderna av alla våra synder och sjukdomar, och som faktiskt steg ned under allt.¹ Detta var Jesu Kristi mission – detta var hans försoning.

Vad var då dess syfte? Det var att göra det möjligt för oss att återvända till Gud, bli mer som han och uppnå glädjens fullhet. Det skedde genom att han övervann fyra hinder:

1. Den fysiska döden
2. Den andliga död som orsakades av Adam och av våra synder
3. Våra bedrävelser och skröpligheter
4. Våra svagheter och ofullkomligheter.

Men hur kan Frälsaren åstadkomma detta utan att göra våld på rättvisans lagar?

Anta för ett ögonblick att en man som överväger ett hisnande fritt fall fattar ett förhastat beslut och spontant hoppar ut från ett litet flygplan. Sedan inser han snabbt dumheten i sitt tilltag. Han vill landa säkert, men det finns ett hinder – tyngdlagen. Han viftar med armarna i en otrolig hastighet och hoppas kunna flyga, men förgäves. Han intar en position som gör att han kan flyta eller glida för att sakta ner fallet, men tyngdlagen är obeveklig och obarmhärtig. Han försöker resonera med den här grundläggande naturlagen: "Det var ett misstag. Jag ska aldrig göra om det." Men hans vädjan möts av döva öron. Tyngdlagen medger inget medlidande.

När vi syndar ger Frälsaren oss en andlig fallskärm genom sin försoning.

Den gör inga undantag. Men lyckligtvis känner mannen plötsligt något på ryggen. Hans vän i flygplanet, som anade det där ögonblicket av dumhet, hade placerat en fallskärm där precis före hoppet. Han hittar utlösaren och drar i snöret. Lättad flyter han tryggt till marken. Vi kan fråga: "Överträdde tyngdlagen, eller verkade fallskärmen inom den lagen för att bereda en säker landning?"

När vi syndar liknar vi den dumdristige mannen som hoppade från flygplanet. Vad vi än gör själva har vi bara en kraschlandning att vänta. Vi är underkastade rättvisans lag, som liksom tyngdlagen är sträng och oförsonlig. Vi kan räddas enbart tack vare att Frälsaren genom sin försoning, av barmhärtighet ger oss så att säga en andlig fallskärm. Om vi har tro på Jesus Kristus och omvänder oss (det vill säga om vi gör vår del och drar i utlösningssnöret), frigörs Frälsarens skyddande krafter för vår skull och vi kan landa andligt oskadda.

Men detta är möjligt enbart genom att Frälsaren övervann de fyra stötestenar som kan förhindra vår andliga utveckling.

1. Döden. Han övervann döden genom sin förunderliga uppståndelse. Aposteln Paulus lärde: "Liksom alla dör i Adam, så ska också alla göras levande i Kristus."²

2. Synden. Frälsaren övervann synd och skuld för alla som omvänder sig. Så djup och omfattande är hans renande kraft att Jesaja lovade: "Om än era synder är blodröda ska de bli snövita."³

Då och då har jag träffat goda heliga som har haft svårt att förlåta sig själva, som troskyldigt men felaktigt har satt upp gränser för Frälsarens återlösande krafter. De har utan att tänka på det förvandlat en oändlig försoning till en begränsad försoning, som på något sätt

inte täcker just deras synd eller svaghet. Men det är en oändlig försoning eftersom den omfattar och inbegriper alla synder och svagheter, liksom alla övergrepp och all smärta som orsakats av andra.

Truman G. Madsen gjorde följande trösterika iakttagelse:

”Om några av er har lurats att tro att ni har gått för långt ... att ni har befläckats av syndens gift som gör det omöjligt att någonsin åter bli den ni kunde ha blivit – lyssna då på mig.

Jag vittnar om att ni inte kan sjunka djupare än vad Jesu Kristi ljus och oerhörda intelligens kan nå. Jag vittnar om att så länge det finns en gnista av vilja att omvända sig och försöka så *finns han där*. Han steg inte bara ner till ditt tillstånd; han steg ner *under* det, ’för att han skulle kunna vara i allting och genom allting, sanningens ljus’ [L&F 88:6].”⁴

En anledning till att det är så viktigt att förstå Frälsarens försoning och dess oändliga betydelse är att med större insikt kommer en större önskan att förlåta oss själva och andra.

Även om vi tror på Kristi renande krafter uppstår ofta frågan: ”Hur vet jag om jag har blivit förlåten för mina synder?” Om vi känner Anden är det ett tecken på att vi har blivit förlåtna, eller att reningsprocessen pågår. President Henry B. Eyring har sagt: ”Om du har känt den Helige Andens inflytande ... kan du ta det som bevis på att försoningen är verksam i ditt liv.”⁵

Några har frågat: ”Men om jag har blivit förlåten, varför har jag då fortfarande skuldkänslor?” Kanske är det så med Guds nåd att minnet av skuldkänslorna är en varning, en andlig ”stoppskylt” så att säga, som varnar oss när vi ställs inför liknande frestelser: ”Välj inte den vägen. Du

vet vilken smärta den kan ge.” I den bemärkelsen verkar den som ett skydd, inte som ett straff.

Är det då möjligt att vi kan minnas våra synder och ändå vara fria från skuldkänslor?

Alma kom ihåg sina synder flera år efter att ha omvänt sig. Men när han vädjade till Jesus om nåd, sa han: ”Jag [kunde] inte längre komma ihåg mina kval, ja, jag sönderslets inte längre av minnet av mina synder.”⁶

Hur kunde han minnas sina synder utan smärta eller skuldkänslor? Därför att när vi omvänder oss blir vi födda av Gud.⁷ Vi blir, som det står i skriften, ”nya skapelser”⁸ i Kristus. Med fullkomlig uppriktighet kan vi nu säga: ”Jag är inte den man eller kvinna som

begick de tidigare synderna. Jag är en ny och förvandlad person.”

3. Bedrövelser och skröpligheter.

Alma profeterade att Kristus ”skall gå ut och lida smärta och bedrövelser och frestelser av alla slag”. Varför då? ”Så att hans inre kan fyllas av barmhärtighet ... så att han i köttet kan veta hur han skall bistå sitt folk i enlighet med deras skröpligheter.”⁹

Hur åstadkommer han detta? Ibland tar han bort bedrövelsen, ibland stärker han oss så att vi kan härda ut, och ibland ger han oss ett evigt perspektiv så att vi bättre kan förstå dess temporära natur. När Joseph Smith hade försmäktat i fängelset i Liberty i omkring två månader, ropade han slutligen: ”O Gud, var är du?”¹⁰ I stället för att ge omedelbar

lindring, svarade Gud: ”Min son, frid vare med din själ. Dina motgångar och dina lidanden skall endast vara ett ögonblick, och därefter skall Gud, om du har uthärdat väl, upphöja dig i höjden.”¹¹

Joseph förstod nu att den här bittra upplevelsen bara var en liten prick i det eviga spektrumet. Med detta förbättrade seende skrev han till de heliga från samma fängelsecell: ”Låt oss därför, högt älskade bröder, med glädje göra allt det som står i vår makt. Och sedan kan vi med största förvisning stå stilla och se Guds frälsning.”¹² Tack vare Frälsarens försoning kan vi ha ett evigt perspektiv som ger mening åt våra prövningar och hopp om lindring.

4. Svagheter och ofullkomligheter.

Genom sin försoning har Frälsaren möjliggörande krafter, som ibland kallas nåden,¹³ varigenom vi kan övervinna våra svagheter och ofullkomligheter och således få hjälp i vår strävan att bli mer som han.

Moroni lärde: ”Ja, kom till Kristus och bli fullkomnade i honom ... så att ni genom hans nåd kan bli fullkomliga i Kristus.”¹⁴ Det verkar finnas minst två kanaler eller medel varigenom vi får tillgång till de möjliggörande krafter som kan förädla oss, och till och med fullkomliggöra oss.

Först har vi de frälsande förrättningararna. I skrifterna står det: ”Gudaktighetens kraft [är] uppenbar i dess [förrättningar].”¹⁵ Ibland tänker vi kanske på förrättningar som en checklista – nödvändiga för upphöjelse. Men egentligen frigör de en gudomlig kraft som hjälper oss att bli mer som Kristus. Till exempel:

- När vi döps och tar emot den Helige Andens gåva blir vi rena – och blir således mer heliga liksom Gud.
- Dessutom kan våra sinnen genom den Helige Anden upplysas och

våra hjärtan uppmjukas så att vi kan tänka och känna mer som han gör.

- Och när vi beseglas som makar ärver vi rätten till ”troner, riken, furstendömen och makter”¹⁶ som gåvor från Gud.

En andra kanal till de här möjliggörande krafterna är Andens gåvor. Tack vare Kristi försoning har vi rättigheten att ta emot den Helige Andens gåva och tillhörande andliga gåvor. De här gåvorna är gudomliga egenskaper. Så varje gång vi förvärvar en andlig gåva blir vi mer som Gud. Säkerligen är det därför skrifterna på ett flertal ställen uppmanar oss att söka dessa gåvor.¹⁷

President George Q. Cannon lärde: ”Ingen bör säga: ’Jag kan inte hjälpa det, jag är bara sådan.’ Ingen kan använda den ursäkten, för Gud har lovat [att] ... ge oss gåvorna som gör att vi kan få bukt med [våra svagheter]. ... Om någon av oss är ofullkomlig är det vår plikt att be om den gåva som kan göra oss fullkomliga.”¹⁸

Sammanfattningsvis ger Frälsarens försoning oss liv i stället för död, ”huvudprydnad i stället för aska”¹⁹, läkedom i stället för sår och fullkomlighet i stället för svaghet. Den är himlens motgift mot denna världs hinder och svårigheter.

Under sin sista vecka på jorden sa Frälsaren: ”I världen får ni lida, men var frimodiga: jag har övervunnit världen.”²⁰ Eftersom Frälsaren utförde

sin försoning finns det ingen yttre kraft, händelse eller person – ingen synd eller död eller skilsmässa – som kan hindra oss från att nå upphöjelse, förutsatt att vi håller Guds bud. Med den vetskapen kan vi sträva vidare med gott mod och en fullkomlig förvisning om att Gud är med oss i denna himmelska strävan.

Jag vittnar om att Frälsarens försoning inte bara är oändlig till sin omfattning, utan också personlig i sin räckvidd – att den inte bara kan ta oss tillbaka till Gud utan också hjälpa oss att bli som han – det yttersta målet med Kristi försoning. Om detta bär jag mitt tacksamma och fasta vittnesbörd, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se L&F 88:6.
2. 1 Kor. 15:20–22.
3. Jes. 1:18.
4. Truman G. Madsen, *Christ and the Inner Life* (1978), s. 14.
5. Henry B. Eyring, ”Andens gåvor för svåra tider”, andakt i KUV:s regi, 10 sep. 2006.
6. Alma 36:19; se även Alma 36:20–21.
7. Se Alma 36:23; se även Alma 36:24–26.
8. Mosiah 27:26.
9. Alma 7:11–12.
10. L&F 121:1.
11. L&F 121:7–8.
12. L&F 123:17.
13. Se Bible Dictionary, ”Grace”; se även HFS, ”Nåden”, scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
14. Se Moro. 10:32.
15. L&F 84:20.
16. L&F 132:19.
17. Se 1 Kor. 12:31; Moro. 10:30; L&F 46:8.
18. George Q. Cannon, ”Söka andliga gåvor”, *Liahona*, apr. 2016, s. 80.
19. Jes. 61:3.
20. Joh. 16:33.

PRESIDENT RUSSELL M. NELSON

”Kom och följ mig”

Jesus Kristus inbjuder oss att följa förbundsstigen tillbaka hem till våra himmelska föräldrar och vara med dem vi älskar.

Mina älskade bröder och systrar, min fru Wendy och jag gläds åt att få vara med er denna sabbatsmorgon. Mycket har hänt sedan vår senaste generalkonferens. Nya tempel har invigts i Concepción i Chile, Barranquilla i Colombia och Rom i Italien. Vi upplevde hur Anden utgöts rikligen vid dessa heliga händelser.

Jag gratulerar de många kvinnor (och män) som nyligen har läst Mormons bok och upptäckt glädje och dolda skatter. Jag inspireras av berättelser om underverk som skett.

Jag förundras över elvaåriga unga män som, nu som diakoner, värdigt delar ut sakramentet varje söndag. De kommer till templet tillsammans med våra elvaåriga unga kvinnor, som nu ivrigt studerar och tjänar som bikupsflickor. Både unga män och unga kvinnor predikar evangeliet med tydlighet och övertygelse.

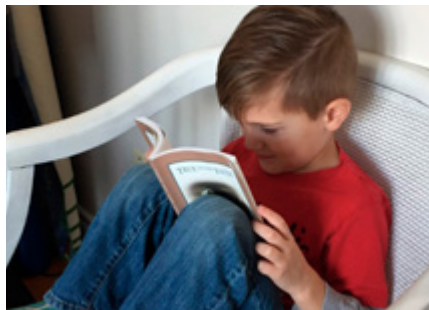
Jag gläds med barn och ungdomar som hjälper till att undervisa om evangeliet i sina hem när de arbetar tillsammans med sina föräldrar för att följa den hemcentrerade studiekursen med stöd av kyrkan.

Vi fick det här fotot på fyraårige Blake som tidigt en lördagsmorgon tog tag i en kyrkans bok och utropade: ”Jag behöver mata min ande!”

Blake, vi är så glada över dig och andra som väljer att mata sin ande genom att mätta sig med sanningarna i Jesu Kristi återställda evangelium. Och vi fröjdas över att veta att många tar emot Guds kraft i sina liv när de tillber och tjänar i templet.

Som många av er vet upplevde vår familj ett ömsint farväl för tre månader sedan då vår dotter Wendy lämnade detta jordeliv. Under de sista dagarna av hennes kamp mot cancer välsignades jag med möjligheten till ett farvälssamtal mellan far och dotter.

Jag höll hennes händer och berättade hur mycket jag älskade henne och hur tacksam jag var att få vara hennes far. Jag sa: ”Du vigdes i templet och hedrade trofast dina förbund. Du och

Fyraårige Blake, som sa: ”Jag behöver mata min ande.”

din man välkomnade sju barn till ert hem och fostrade dem till hängivna Jesu Kristi lärjungar, tappra medlemmar i kyrkan och medborgare som bidrar till samhället. Och de har valt äkta hälfter av samma kaliber. Din pappa är mycket, mycket stolt över dig. Du har gett mig så mycket glädje!”

Hon svarade tyst: ”Tack, pappa.”

Det var ett ömsint och tårfullt ögonblick för oss. Under hennes 67 år arbetade vi tillsammans, sjöng tillsammans och åkte ofta skidor tillsammans. Men den kvällen pratade vi om det som betyder mest: förbund, förrättningar, lydnad, tro, familj, trohet, kärlek och evigt liv.

Vi saknar vår dotter mycket. Men tack vare Jesu Kristi återställda evangelium oroar vi oss inte för henne. Medan vi fortsätter att hedra våra förbund med Gud lever vi i förväntan om att få vara med henne igen. Under tiden tjänar vi Herren här och hon tjänar honom där – i paradiset¹.

Min fru och jag besökte faktiskt paradiset tidigare i år – det vill säga Paradise i Kalifornien. Det råkade bli så att vårt schemalagda besök där skedde mindre än 40 timmar efter att vår dotter lämnat denna värld. Vi, tillsammans med äldste Kevin W. Pearson och hans fru June, blev stärkta genom de heliga i Chico stav i Kalifornien. Vi fick höra om deras stora tro, deras tjänande och de underverk som skedde mitt i deras förödande förluster på grund av den mest förödande skogsbranden i Kaliforniens historia.

Medan vi var där pratade vi länge med en ung polisman, John, som var en av många modiga uttryckningspersoner. Han mindes det tjocka mörker som lade sig över Paradise den 8 november 2018, då eldslågor och glöd svepte över staden, slukade hus och egendom med som en farsot och

bara lämnade högar av aska och frilagda skorstenar efter sig.

Under 15 timmar körde John genom ett ogenomträngligt mörker med spjutstrimor av hotande glöd och hjälpte person efter person, familj efter familj fly till säkerheten – alltid med fara för sitt eget liv. Men det som under hela denna krävande prövning skrämde John mest var frågan som överskuggade allt: ”Var är *min* familj?” Efter många långa, skrämmande, ångestfyllda timmar fick han till slut veta att de hade evakuerats.

Berättelsen om Johns oro för sin familj har manat mig att i dag tala med dem av er som kanske frågar, när ni närmar er slutet på ert jordeliv: ”Var är *min* familj?” Den kommande dagen, när ni fullbordat er tid i dödligheten och går in i andevärlden, ställs ni inför

Under ett besök i Paradise i Kalifornien fick president Nelson höra om stor tro, tjänande och underverk.

denna hjärtskärande fråga: ”Var är *min* familj?”

Jesus Kristus lär oss vägen tillbaka till vårt eviga hem. Han förstår vår himmelske Faders plan för evigt utveckling bättre än någon av oss. Han är ju dess slutsten. Han är vår Återlösare, vår helare och vår Frälsare.

Ända sedan Adam och Eva drevs ut från Edens lustgård har Jesus Kristus erbjudit sin mäktiga arm som hjälp till alla som väljer att följa honom. Gång på gång visar skrifterna att trots alla slags synder av alla slags människor är hans armar fortfarande utsträckta.²

Anden i var och en av oss har en naturlig längtan efter att familjekärleken ska vara för evigt. Kärlekssånger håller vid liv det falska hoppet om att kärlek är allt man behöver om man vill vara tillsammans för evigt. Och vissa tror felaktigt att Jesu Kristi uppståndelse innebär ett löfte om att alla människor kommer att vara med sina nära och kära efter döden.

I verkligheten klargjorde Frälsaren själv tydligt att även om hans uppståndelse sörjer för att varje människa som har levt verkligen kommer att uppstå och leva för evigt³, krävs det mycket mer om vi vill få den stora förmånen att bli upphöjda. Frälsning är en individuell angelägenhet, men upphöjelse är en familjeangelägenhet.

Lyssna till dessa ord som talades av Herren Jesus Kristus till hans profet: ”Alla förbund, avtal, förpliktelser, åtaganden, eder, löften, handlingar, förbindelser, föreningar eller förhoppningar, vilka inte sker och ingås och beseglas genom löftets Helige Ande ... har ingen effekt, verkan eller kraft i eller efter uppståndelsen från de döda, ty alla avtal som inte ingås i detta syfte upphör när människorna dör.”⁴

Så vad krävs för att en familj ska bli upphöjd för evigt? Vi kvalificerar oss för *detta* privilegium genom att sluta förbund med Gud, hålla dessa förbund och ta emot nödvändiga förrättningar.

Så har det varit sedan tidens begynnelse. Adam och Eva, Noa och hans hustru, Abraham och Sara, Lehi och Sariah och alla andra hängivna Jesu Kristi lärjungar – sedan världen skapades – har ingått *samma* förbund med Gud. De har tagit emot *samma* förrättningar som vi som medlemmar i Herrens återupprättade kyrka i dag tar emot: förbunden vi tar emot vid dopet och i templet.

Frälsaren inbjuder alla att följa honom ner i dopets vatten och sedan sluta ytterligare förbund med Gud i templet och ta emot och vara trofasta mot dessa ytterligare nödvändiga förrättningar. Alla dessa krävs om vi vill bli upphöjda med våra familjer och med Gud för evigt.

Mitt hjärtas ångest är att många människor jag älskar, som jag beundrar och som jag respekterar tackar nej till hans inbjudan. De bortser från Jesu Kristi vädjan när han manar: ”Kom ... och följ mig.”⁵

Jag förstår varför Gud gråter.⁶ Jag gråter också över sådana vänner och släktingar. De är underbara män och kvinnor, hängivna sina familjer och ansvar i samhället. De ger frikostigt av sin tid, sin energi och sina resurser. Och världen är bättre tack vare deras ansträngningar. Men de har valt att *inte* sluta förbund med Gud. De har inte tagit emot de förrättningar som skulle upphöja dem med sina familjer och binda dem samman för evigt.⁷

Vad jag önskar att jag kunde samtala med dem och inbjuda dem att med allvar begrunda Herrens möjliggörande lagar. Jag har undrat vad

jag skulle kunna säga så att de känner hur mycket Frälsaren älskar dem och känner hur mycket jag älskar dem, och inser hur kvinnor och män som håller sina förbund får ta emot ”glädjens fullhet”⁸.

De behöver förstå att även om det *finns* en plats för dem härefter – med underbara män och kvinnor som också valt att *inte* sluta förbund med Gud – är det *inte* den plats där familjer återförenas och ges privilegiet att leva och gå framåt för evigt. Det är *inte* det rike där de får uppleva glädjens fullhet – med oändligt framåtskridande och oändlig lycka⁹. Dessa de yppersta välsignelserna kan bara fås när man lever i ett upphöjt celestialt rike med Gud, vår evige Fader, hans Son Jesus Kristus och våra underbara, värdiga och kvalificerade familjemedlemmar.

Jag vill säga till mina tveksamma vänner:

”I det här livet har du aldrig nöjt dig med det näst bästa inom något område. Men när du vägrar att helt och hållet ta till dig Jesu Kristi återställa evangelium väljer du att nöja dig med det näst bästa.

Frälsaren sa: ’I min Fars hus finns många rum.’¹⁰ Men när du väljer att *inte* sluta förbund med Gud nöjer du dig med ett knapphändigt tak över huvudet i all evighet.”

Jag skulle vidare vädja till mina tveksamma vänner genom att säga:

”Utgjut ditt hjärta för Gud. Fråga honom om det här är sant. Ta dig tid att studera hans ord. Studera ordentligt! Om du verkligen älskar din familj och om du vill bli upphöjd med dem i all evighet, betala då priset nu – genom allvarliga studier och innerlig bön – för att få lära känna dessa eviga sanningar och sedan hålla fast vid dem.

Om du inte är säker på att du ens tror på Gud, börja då där. Inse att i avsaknad av upplevelser med Gud kan man tvivla på Guds existens. Så försätt dig i en situation där du kan börja ha upplevelser med honom. Ödmjuka dig. Be om att ha ögon att se Guds hand i ditt liv och i världen omkring dig. Be honom berätta för dig om han verkligen finns där – om han känner dig. Fråga honom vad han anser om dig. Och lyssna sedan.”

En sådan kär vän till mig hade begränsade upplevelser med Gud. Men han längtade efter att vara med sin avlidna hustru. Så han bad mig hjälpa honom. Jag uppmuntrade honom att träffa våra missionärer för att kunna förstå Kristi lära och lära sig om evangeliets förbund, förrättningar och välsignelser.

Det gjorde han. Men han kände att det de räddade honom att göra skulle kräva för många förändringar i hans liv. Han sa: ”De där buden och förbunden är helt enkelt för svåra för mig. Och

Söndagens eftermiddagsmöte

PRESIDENT DALLIN H. OAKS
förste rådgivare i första presidentskapet

jag kan verkligen inte betala tionde, och jag har inte tid att tjäna i kyrkan.” Sedan bad han mig: ”När jag har dött, vill du göra den nödvändiga tempeltjänsten för min fru och mig så att vi kan vara tillsammans igen.”

Tack och lov är jag inte den här mannens domare. Men jag ifrågasätter verkan av ställföreträdande tempeltjänst för en man som hade möjlighet att döpas i det här livet – att ordineras till prästadömet och ta emot templets välsignelser här i dödligheten – men som medvetet fattade beslutet att avvisa det livet.

Mina kära bröder och systrar, Jesus Kristus inbjuder oss att följa förbundsstigen tillbaka hem till våra himmelska föräldrar och vara med dem vi älskar. Han inbjuder oss: ”Kom ... och följ mig.”

Som hans kyrkas president vädjar jag nu till dem av er som har tagit avstånd från kyrkan och till er som ännu inte riktigt har försökt att få veta att Frälsarens kyrka har återställts. Gör den andliga ansträngningen för att få veta för egen del, och gör det nu. Tiden börjar ta slut.

Jag vittnar om att Gud lever! Jesus är Kristus. Hans kyrka och hans evangeliums fullhet har återställts för att välsigna våra liv med glädje, här och härefter. Det vittnar jag om i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Alma 40:12–14.
2. Se Jer. 27:5; Matt. 23:37; Luk. 13:34; Alma 5:33; 3 Ne. 9:14.
3. Uppståndelsen kommer till alla tack vare Kristi seger över döden (se Alma 11:41–45; 40; L&F 76; Mose 7:62).
4. L&F 132:7.
5. Luk. 18:22.
6. Se Joh. 11:35; Mose 7:28–29.
7. Se L&F 76:50–70.
8. L&F 138:17.
9. Se Mosiah 2:41; Alma 28:12.
10. Joh. 14:2.

Renad genom omvändelse

Tack vare Guds plan och Jesu Kristi försoning kan vi bli renade genom omvändelsens process

Under jordelivet är vi underkastade människors lagar och Guds lagar. Jag har haft den ovanliga erfarenheten att döma allvarliga förbrytelser under båda dessa lagar – tidigare som domare vid Utahs högsta domstol och nu som medlem i första presidentskapet. Kontrasten jag har upplevt mellan människors och Guds lagar har gjort att jag så mycket mer har uppskattat att Jesu Kristi försoning är verklig och mäktig. Under människors lagar kan en person som är skyldig till de allvarligaste av brott dömas till livstids fängelse utan möjlighet till villkorlig frigivning. Men det är annorlunda under vår

kärleksfulle himmelske Faders barmhärtiga plan. Jag har sett att samma allvarliga synder kan bli förlåtna under jordelivet tack vare vår Frälsares försoningsoffer för ”alla dem som har ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande” (2 Ne. 2:7). Kristus återlöser, och hans försoning är verklig.

Vår Frälsares kärleksfulla medkänsla uttrycks i den storslagna psalmen som kören just framförde.

Kom, kom till Herren, han skall dig höra, vandrar du än av bojorna tyngd. Hans djupa, varma kärlek skall göra mörkaste natten till dag.¹

Jesu Kristi försoningsoffer öppnar porten så att "alla människor skall kunna omvända sig och komma till honom" (L&F 18:11; se även Mark. 3:28; 1 Ne. 10:18; Alma 34:8, 16). I Almas bok talas om omvändelse och förlåtelse även för dem som hade varit ett ogudaktigt och blodtörstigt folk (se Alma 25:16; 27:27, 30). Mitt budskap i dag är ett hoppets budskap för oss alla, även för dem som har förlorat sitt medlemskap i kyrkan genom att bli utslutna eller begära sitt namn borttaget. Vi är alla syndare som kan bli renade genom omvändelse. "Att omvända sig från synd är inte lätt", sa äldste Russell M. Nelson under en tidigare generalkonferens. "Men belöningen är värd priset."²

I. Omvändelse

Omvändelse börjar med vår Frälsare och är en glädje, inte en börda. Under

julandakten sistlidna december sa president Nelson: "Sann omvändelse är inte en engångsföreteelse. Den är en helig förmån som inte har något slut. Den är *grundläggande* för att vi ska utvecklas och känna frid, tröst och glädje."³

Några av de största lärdomarna om omvändelse finns i Almas predikningar i Mormons bok för medlemmar i kyrkan, om vilka han senare sa att de befunnit sig i ett tillstånd av "stor otro", "upphöjda i ... högmod" och med hjärtan fästa vid "rikedomar och världens fåfängligheter" (Alma 7:6). Alla medlemmar i den här återställda kyrkan har mycket att lära av Almas inspirerande undervisning.

Vi börjar med tro på Jesus Kristus eftersom "det är han som kommer för att ta bort världens synder" (Alma 5:48). Vi måste omvända oss, "ty", som Alma lärde, "om ni inte omvänder er, kan ni på inget sätt ärva himmelriket"

(Alma 5:51). Omvändelse är en nödvändig del av Guds plan. Eftersom alla skulle komma att synda i jordelivet och avskäras från Guds närhet, kunde människan inte "bli frälst" utan omvändelse (Alma 5:31; se även Hel. 12:22).

Det här har förkunnats alltsedan begynnelsen. Herren befalldes Adam: "Lär därför dina barn att alla människor överallt måste omvända sig, annars kan de på intet sätt ärva Guds rike, ty intet orent kan vistas där, eller vistas i hans närhet" (Mose 6:57). Vi måste omvända oss från alla våra synder – allt det vi gjort eller inte gjort i strid mot Guds bud. Ingen är undantagen. I går kväll gav president Nelson oss uppmaningen: "Bröder, vi behöver alla omvända oss."⁴

För att bli renade genom omvändelse måste vi överge våra synder och bekänna dem för Herren och för hans jordiske domare där så krävs (se L&F 58:43). Alma lärde att vi måste också göra "rättfärdighetens gärningar" (Alma 5:35). Allt det här är en del av den flitigt använda andliga uppmaningen att komma till Kristus.

Vi måste ta del av sakramentet varje sabbatsdag. I den förrättningen ingår vi förbund och tar emot välsignelser som hjälper oss övervinna alla gärningar och önskingar som hindrar oss från att nå den fullkomlighet som vår Frälsare uppmanar oss att uppnå (se Matt. 5:48; 3 Ne. 12:48). När vi "avstår från all ogudaktighet och älskar Gud av all [vår] förmåga, allt [vårt] sinne och all [vår] styrka" så kan vi bli "fullkomliga i Kristus" och bli "heliggjorda" genom utgjutelsen av hans blod för att "bli heliga och obefläckade" (Moro. 10:32–33). Vilket löfte! Vilket under! Vilken välsignelse!

II. Ansvarighet och jordiska domar

En avsikt med Guds plan för det här jordelivet är att "pröva" oss "för att se

om [vi] kommer att göra allt vad Herren [vår] Gud befäller [oss]” (Abr. 3:25). Som en del av planen är vi ansvariga inför Gud och hans utvalda tjänare, och den ansvarigheten inbegriper både jordiska och gudomliga domar.

I Herrens kyrka förkunnas jordiska domar för medlemmar eller blivande medlemmar av ledare som söker gudomlig vägledning. Det är deras ansvar att döma personer som vill komma till Kristus och ta emot kraften i hans försoning på förbundsstigen mot evigt liv. Jordiska domar avgör om en person är redo för dop. Är personen värdig en rekommendation att besöka templet? Har personen vars namn tagits bort från kyrkans uppteckningar omvänt sig tillräckligt genom Jesu Kristi försoning för att åter upptas genom dop?

När en jordisk domare som kallas av Gud ger klartecken att en person kan framåtskrida, till exempel få sina tempelförmåner, signalerar han inte att den personen är fullkomlig och han ger inte förlåtelse för några synder. Äldste Spencer W. Kimball lärde att efter det

jordiska ”frånträdet [av] bestraffning” måste personen i fråga ”också från himlens Gud söka och tillförsäkra sig en slutgiltig omvändelse, och endast han kan frikänna”.⁵ Och om obotfärdiga människor inte omvänder sig från syndiga gärningar och önskingar före den yttersta domen, förblir de orena. Det yttersta ansvaret, som omfattar omvändelsens slutliga reningseffekt, är en sak mellan oss och Gud.

III. Uppståndelsen och den yttersta domen

Den dom som oftast beskrivs i skrifterna är den yttersta domen som följer på uppståndelsen (se 2 Ne. 9:15). Många skriftställen förklarar att ”vi [alla] ska stå inför Guds domstol” (Rom. 14:10; se även 2 Ne. 9:15; Mosiah 27:31) ”och dömas efter de gärningar

som utförts i den dödliga kroppen” (Alma 5:15; se även Upp. 20:12; Alma 41:3; 3 Ne. 26:4). Alla kommer att dömas ”efter sina gärningar” (3 Ne. 27:15) och ”enligt [sina] hjärtans önskemål” (L&F 137:9; se även Alma 41:6).

Syftet med denna yttersta dom är att avgöra om vi har uppnått det som Alma beskrev som en ”[mäktig] hjärtats förändring” (se Alma 5:14, 26), varigenom vi har blivit nya skapelser, som ”inte längre har någon benägenhet att göra ont, utan att ständigt göra gott” (Mosiah 5:2). Den som slutligen avgör detta är vår Frälsare Jesus Kristus (se Joh. 5:22; 2 Ne. 9:41). Efter hans dom ska vi alla bekänna ”att hans domar är rättvisa” (Mosiah 16:1; se även Mosiah 27:31; Alma 12:15) eftersom han är allvetande (se 2 Ne. 9:15, 20) och därför har fullkomlig kunskap om alla våra gärningar och önskingar, både de rättfärdiga och de vi omvänt oss från och de orättfärdiga och de vi inte omvänt oss från eller övergett.

Skrifterna beskriver *processen* i den här yttersta domen. Alma lär att vår Guds rättvisa kräver att ”allt skall återställas till sin rätta ordning” i uppståndelsen (Alma 41:2). Det betyder att ”om deras gärningar har varit goda i detta liv, och om deras hjärtans önskingar har varit goda, skall de ... på den yttersta dagen, återställas till det som är gott” (Alma 41:3). På samma sätt, ”om deras gärningar [eller deras önskingar] är onda skall de återställas till dem, till deras fördärv” (Alma 41:4–5; se även Hel. 14:31). Och på liknande sätt lärde profeten Jakob att vid yttersta domen ”skall de som är rättfärdiga förbli rättfärdiga, och de som är orena skall förbli orena” (2 Ne. 9:16; se även Morm. 9:14; 1 Ne. 15:33). Det här är processen som sker innan vi står inför det som Moroni kallar ”den store Jehovas behagliga skrank, han som är den evige Domaren

över både levande och döda” (Moro. 10:34; se även 3 Ne. 27:16).

För att se till att vi är rena inför Gud måste vi omvända oss *före* den yttersta domen (se Morm. 3:22). Som Alma sa till sin syndige son kan vi inte dölja våra synder för Gud, ”och om [ni] inte omvänder [er] skall de stå som ett vittnesbörd mot [er] på den yttersta dagen” (Alma 39:8; kursivering tillagd). Jesu Kristi försoning utgör det enda sättet för oss att uppnå den nödvändiga reningen genom omvändelse, och det här jordelivet är tiden att göra det. Även om vi får lära oss att en viss omvändelse kan ske i andevärlden (se L&F 138:31, 33, 58), är det inte lika säkert. Äldste Melvin J. Ballard sa: ”Det är mycket lättare att övervinna synd och tjäna Herren när både kött och ande är förenade till ett. Det här är tiden då människan är mer formbar och mottaglig. ... Det här livet är tiden för omvändelse.”⁶

När vi omvänder oss har vi Herrens försäkran att våra synder, våra gärningar och önskningar, ska bli renade, och vår barmhärtiga yttersta domare ”kommer inte längre ihåg dem” (L&F 58:42; se även Jes. 1:18; Jer. 31:34; Hebr. 8:12; Alma 41:6; Hel. 14:18–19). Renade genom omvändelse kan vi vara berättigade till evigt liv, vilket enligt kung Benjamin är att ”vistas hos Gud i ett tillstånd av oändlig lycka” (Mosiah 2:41; se även L&F 14:7).

Som en annan del av Guds ”återställelseplan” (Alma 41:2) återställer uppståndelsen ”allt ... till [dess] rätta och fullkomliga form” (Alma 40:23). Det inbegriper fullkommandet av alla våra *fysiska* åkommor och missbildningar som vi drabbats av under jordelivet, till exempel vid födseln eller genom trauma eller sjukdom.

Fullkomnar den här återställelsen oss så att alla våra oheliga eller oövervunna begär och beroenden tas bort? Så kan det inte vara. Vi vet genom nutida uppenbarelse att vi blir dömda för det vi *längtar* efter såväl som för våra gärningar (se Alma 41:5; L&F 137:9) och att till och med våra *tankar* kommer att döma oss (se Alma 12:4). Vi får inte uppskjuta vår omvändelses dag tills döden lär Amulek (se Alma 34:33), eftersom samma ande som var i besittning av vår kropp i det här livet – vare sig Herrens eller djävulens – ”har makt att ta kroppen i besittning i den eviga världen” (Alma 34:34). Vår Frälsare har makten och står redo att rena oss från allt ont. Nu är tiden inne att söka hans hjälp och omvända oss från våra onda eller opassande begär och tankar för att bli rena och förberedda att stå inför Gud vid den slutliga domen.

IV. Barmhärtighetens famn

Guds kärlek till oss genomsyrar hans plan och alla hans bud, vilka

är ”det mest begärliga av allt ... och det mest glädjande för själen” (1 Ne. 11:22–23). Profeten Jesaja betygade även för de ogudaktiga att när de ”[vänder] om till HERREN, så ska han förbarma sig ... för han vill gärna förlåta” (Jes. 55:7). Alma sa: ”Se, han sänder en inbjudan till alla människor, ty barmhärtighetens armar är utsträckta mot dem” (Alma 5:33; se även 2 Ne. 26:25–33). Den uppståndne Herren sa till nephiterna: ”Se, min barmhärtighets arm är utsträckt mot er, och den som kommer tar jag emot” (3 Ne. 9:14).” Genom dessa och många andra skriftliga lärdomar vet vi att vår kärleksfulle Frälsare öppnar famnen för att ta emot alla män och kvinnor på de kärleksfulla villkor han har fastställt för att vi ska kunna få de största välsignelserna som Gud har åt sina barn.⁷

Tack vare Guds plan och Jesu Kristi försoning, vittnar jag med ett ”fullkomligt klart hopp” om att Gud älskar oss och vi *kan* bli renade genom omvändelsens process. Vi har blivit lovade att ”om [vi] alltså strävar framåt, mättar [oss] med Kristi ord och håller ut intill änden, ... så säger Fadern: Ni skall få evigt liv” (2 Ne. 31:20). Må vi alla göra så, är min vädjan och bön i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. ”Kommen till Herren”, *Psalmer*, nr 80.
2. Russell M. Nelson, ”Sann omvändelse”, *Liahona*, maj 2007, s. 102.
3. Russell M. Nelson, ”Fyra gåvor som Jesus Kristus erbjuder dig” (Första presidentskapets julandakt 2018, 2 dec. 2018), broadcasts.ChurchofJesusChrist.org.
4. Russell M. Nelson, ”Vi kan göra bättre och bli bättre”, *Liahona*, maj 2019, s. 69.
5. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, sammanst. av Edward L. Kimball (1982), s. 101.
6. Melvin J. Ballard, i Melvin R. Ballard, *Melvin J. Ballard: Crusader for Righteousness* (1966), s. 212–213.
7. Se Tad R. Callister, *The Infinite Atonement* (2000), s. 27–29.

ÄLDSTE JUAN PABLO VILLAR
i de sjuttios kворum

Träning av våra andliga muskler

Precis som att läsa och lära sig om muskler inte är tillräckligt för att bygga muskler, är att läsa och lära sig om tro utan att dessutom handla otillräckligt för att bygga upp tron.

Jag är tacksam för välsignelsen av en fysisk kropp som är en fantastisk gåva från vår himmelske Fader. Kroppen har över 600 muskler.¹ Många muskler kräver träning för att bli i form till att utföra våra dagliga aktiviteter. Vi kan lägga mycket mental ansträngning på att läsa och lära oss om våra muskler, men om vi tror att det gör dem starkare, kommer vi att bli mycket besvikna. Våra muskler växer bara när vi använder dem.

Jag har kommit att inse att andliga gåvor fungerar på samma sätt. De behöver också tränas för att växa. Den andliga gåvan tro är inte bara en känsla eller sinnesstämning – den är en princip för handling som i skrifterna ofta syns tillsammans med verbet *utöva*². Precis som att läsa och lära sig om muskler inte är tillräckligt för att bygga muskler, är att läsa och lära sig om tro utan att dessutom handla otillräckligt för att bygga upp tron.

När jag var 16 år kom min äldste bror Ivan, som då var 22 år, hem en dag och berättade en nyhet för familjen.

Han hade bestämt sig för att döpas in i Jesu Kristi kyrka av Sista Dagens Heliga. Våra föräldrar såg en aning skeptiskt på honom, och jag minns att jag inte helt förstod vad som pågick. Ett år eller så senare gav han oss ännu en överraskande nyhet: Han hade bestämt sig för att verka som missionär för kyrkan, vilket innebar att vi inte skulle få se honom på två år. Jag minns

att mina föräldrar inte blev förtjusta över den här nyheten, men i honom såg jag en tydlig beslutsamhet som fick min beundran för honom och beslutet han fattat att växa.

Ett antal månader senare, när Ivan verkade som missionär, fick jag tillfälle att planera en semester med några skolkamrater. Vi ville fira att vi gått ut high school och tillbringa några dagar på stranden.

Jag skrev ett brev till min missionärsbror och nämnde mina sommarlovsplaner. Han skrev tillbaka att staden han verkade i låg på vägen till mitt resmål. Jag tyckte det skulle vara en bra idé att stanna till och besöka honom. Det var inte förrän senare som jag fick veta att missionärer inte bör ta emot besök av familjen.

Jag förberedde allt inför resan. Jag minns att jag satt på bussen och tänkte på allt det roliga Ivan och jag skulle göra tillsammans den här vackra, soliga dagen. Vi skulle äta frukost, prata, leka i sanden, sola – så härligt vi skulle ha det!

När bussen kom fram till terminalen såg jag att Ivan stod bredvid en annan ung man, och båda hade vit skjorta och

slips på sig. Jag gick av bussen, vi kramade om varandra och han presenterade mig för sin kamrat. Utan att öds-la en minut till berättade jag för min bror om mina planer för dagen, men då visste jag inte vad Ivan hade planerat. Han såg på mig och sa: "Visst! Men först måste vi göra några ärenden. Kan inte du följa med oss?" Jag gick med på det i tron om att vi skulle ha tid att njuta av stranden efteråt.

Den dagen, i över tio timmar, gick jag längs gatorna i den staden med min bror och hans kamrat. Jag log mot människor hela dagen. Jag hälsade på människor jag aldrig sett förr. Vi pratade med alla, knackade på främlingars dörrar och besökte människor som min bror och hans kamrat undervisade.

Under ett sådant besök höll min bror och hans kamrat på att undervisa om Jesus Kristus och frälsningsplanen. Plötsligt blev Ivan tyst en stund och såg på mig. Till min förvåning bad han mig artigt att berätta vad jag tänkte om det som undervisades om. Det blev tyst i rummet och alla tittade på mig. Med viss svårighet fann jag till slut orden och berättade vad jag kände för Frälsaren. Jag visste inte om det jag sa var rätt eller fel. Min bror rättade mig aldrig, tvärtom tackade han mig för att jag delat med mig av mina tankar och känslor.

Under de här timmarna tillsammans ägnade min bror och hans kamrat inte

en enda minut åt att undervisa bara mig, och ändå fick jag mer kunskap än jag fått genom alla mina tidigare samtal med honom. Jag bevittnade hur människors ansiktsuttryck förändrades när de tog emot andligt ljus i sina liv. Jag såg hur en del av dem fann hopp i budskapen, och jag fick veta hur man tjänar andra och glömmer sig själv och sina egna önskningar. Jag gjorde det som Frälsaren lärde: "Om någon vill följa mig, ska han förneka sig själv."³

När jag ser tillbaka inser jag att min tro växte den dagen eftersom min bror gav mig möjlighet att omsätta den i handling. Jag utövade den när vi läste i skrifterna, sökte efter människor att undervisa, bar vittnesbörd, tjänade andra och så vidare. Det blev inget solbadande för oss den dagen, men mitt hjärta badade i ljus från himlen. Jag såg inte ett enda sandkorn på stranden, men jag kände min tro växa som ett litet senapskorn.⁴ Jag tillbringade inte den här soliga dagen som turist, men fick underbara upplevelser, och utan att inse det var jag missionär – utan att ens vara medlem i kyrkan!

Tillfällen att stärka andliga muskler

Tack vare evangeliets återställelse kan vi komma till insikt om hur vår himmelske Fader hjälper oss att utveckla andliga gåvor. Det är mer sannolikt att han ger oss tillfällen att utveckla de gåvorna än att bara ge dem till oss utan andlig och fysisk ansträngning. Om vi

är på hans andes våglängd lär vi oss att lägga märke till de här tillfällena och sedan göra något av dem.

Om vi söker efter mer tålmod kan vi upptäcka att vi behöver utöva det medan vi väntar på svar. Om vi vill ha mer kärlek till vår nästa kan vi utveckla den genom att sätta oss bredvid ett nytt ansikte i kyrkan. På liknande sätt är det med tro: När tvivel uppstår i sinnet krävs det att vi förlitar oss på Herrens löften för att kunna gå framåt. På så sätt tränar vi upp våra andliga muskler och utvecklar dem till en källa till styrka i våra liv.

Det blir troligen inte lätt till att börja med, och det kan till och med bli ganska besvärligt. Herrens ord genom profeten Moroni gäller oss i dag: "Och om människorna kommer till mig skall jag visa dem deras svaghet. Jag ger människorna svaghet för att de skall kunna bli ödmjuka, och min nåd är tillräcklig för alla människor som ödmjukas sig inför mig. Ty om de ödmjukas sig inför mig och har [eller utövar] tro på mig, då skall jag göra så att det svaga blir starkt för dem."⁵

Jag är tacksam för min bror Ivan som inte bara berättade för mig om evangeliet, utan också indirekt uppmanade mig att efterleva det och inse mina svagheter. Han hjälpte mig att tacka ja till Mästarens uppmaning: "Kom ... och följ mig"⁶ – att vandra som Frälsaren vandrade, söka som Frälsaren sökte och älska som Frälsaren älskar oss. Ett antal månader senare, efter min missionärsupplevelse, bestämde jag mig för att döpas och själv gå ut som missionär.

Låt oss tacka ja till president Russell M. Nelsons uppmaning och fast beslutna komma till Frälsaren⁷ genom att identifiera de muskler som behöver mer andlig aktivitet och börja träna dem. Det här är ett långdistanslopp, ett

ÄLDSTE GERRIT W. GONG
i de tolv apostlarnas kvorum

maraton, snarare än ett sprinterlopp, så glöm inte de där små men ständiga andliga aktiviteterna som stärker dessa viktiga andliga muskler. Om vi vill öka vår tro, så låt oss göra sådant som kräver tro.

Jag vittnar om att vi är barn till en kärleksfull himmelsk Fader. Hans Son, Jesus Kristus, älskar oss. Han kom till den här världen för att visa oss vägen och gav sedan frivilligt sitt liv för att ge oss hopp. Frälsaren uppmanar oss att följa hans fullkomliga exempel, att utöva vår tro på honom och hans försoning och att utöka alla de andliga gåvor som vi har blivit välsignade med. Han är vägen. Detta är mitt vittnesbörd i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. *Encyclopedia Britannica*, s.v. "Human Muscle System", senast ändrad 26 apr. 2018, britannica.com/science/human-muscle-system.
2. Se till exempel Alma 5:15; 32:27; 34:17; Moro. 7:25; L&F 44:2.
3. Matt. 16:24.
4. Se Luk. 17:6.
5. Eth. 12:27.
6. Luk. 18:22.
7. Russell M. Nelson, "Låt oss sträva fram", *Liahona*, maj 2018, s. 119.

Den gode herden, Guds Lamm

Jesus Kristus kallar på oss med sin röst och i sitt namn. Han söker efter och samlar in oss. Han lär oss hur man tjänar i kärlek.

Kära bröder och systrar, har ni någonsin haft svårt att somna och försökt räkna låtsasfår? Medan fluffiga får hoppar över ett staket räknar man: 1, 2, 3, ... 245, 246, ... 657, 658 ...¹

För min del blir jag inte sömnig av att räkna får. Jag oroar mig över att missa eller tappa bort ett, och det håller mig vaken.

Tillsammans med herdepojken som blev kung betygar vi:

"HERREN är min herde, mig ska inget fattas.

Han låter mig vila på gröna ängar, han för mig till vatten där jag finner ro.

Han ger liv åt min själ."²

Under den här påskhögtiden firar vi den gode herden, som också är Guds Lamm. Av alla hans gudomliga titlar är inga andra lika ömsinta eller talande. Vi lär oss mycket av vår Frälsares hänvisningar till sig själv som den gode herden och av profetiska vittnesbörd om honom som Guds Lamm. Dessa roller och symboler kompletterar kraftfullt varandra – vem kan bättre bistå varje dyrbart lamm än den gode herden, och vem kan bättre vara vår gode herde än Guds Lamm?

"Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son", och Guds enfödde Son gav sitt liv i villig lydnad till sin Fader.³ Jesus vittnar: "Jag är den gode herden. Den gode herden ger sitt liv för fåren."⁴ Jesus hade makt att ge sitt liv och makt att ta det tillbaka.⁵ För enad med sin Fader välsignar Frälsaren oss på ett unikt sätt, både som vår gode herde och som Guds Lamm.

Som vår gode herde kallar Jesus Kristus på oss med sin röst och i sitt namn. Han söker efter och samlar in oss. Han lär oss hur man tjänar i kärlek. Låt oss gå igenom dessa tre teman, och börja med att han kallar på oss med sin röst och i sitt namn.

För det första "kallar [vår gode herde] på sina får och nämner dem vid namn. ... De känner hans röst."⁶ Och "i sitt eget namn, vilket namn är Kristus, kallar han er".⁷ När vi med ärligt uppsåt försöker följa Jesus Kristus kommer inspiration till att göra gott, till att älska Gud och att tjäna honom.⁸ När vi studerar, begrunder och ber, när vi regelbundet förnyar sakramentets och templets förbund och när vi inbjuder alla att komma till hans evangelium

och förrättningar hörsammar vi hans röst.

I vår tid råder president Russell M. Nelson oss att kalla den återställda kyrkan vid det namn som Jesus Kristus uppenbarade: Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.⁹ Herren sa: ”Vad ni än gör skall ni därför göra *i mitt namn*. Därför skall ni kalla kyrkan *efter mitt namn*, och ni skall åkalla Fadern *i mitt namn* så att han välsignar kyrkan för min skull.”¹⁰ Över hela världen, i våra hjärtan och hem, åkallar vi Fadern i Jesu Kristi namn. Vi är tacksamma för de rika välsignelserna av våra hemcentrerade och av kyrkan stödda evangeliestudier, gudsdyrkan och sunda familjeaktiviteter.

För det andra söker den gode herden efter oss och samlar oss till sin hjord. Han frågar: ”Om någon av er

har hundra får och förlorar ett av dem, lämnar han då inte de nittionio i öknen och går ut efter det förlorade *tills han finner det?*”¹¹

Vår Frälsare sträcker sig ut till den enskilde och till de nittionio, ofta på samma gång. I vårt tjänande uppskattar vi de nittionio som är ständaktiga och orubbliga, samtidigt som vi längtar efter den enskilde som har gått vilse. Vår Herre söker efter och räddar oss ”från alla ... orter”¹², ”från jordens fyra hörn”¹³. Han samlar in oss genom ett heligt förbund och sitt försoningsblod.¹⁴

Vår Frälsare sa till sina nytestamentliga apostlar: ”Jag har också andra får som inte hör till den här fållan.”¹⁵ På den amerikanska kontinenten vittnade den uppståndne Herren för Lehis förbundsborn: ”Ni är mina får.”¹⁶ Och

Jesus sa att även andra får skulle höra hans röst.¹⁷ Vilken välsignelse Mormons bok är som ännu ett testamente som vittnar om Jesu Kristi röst!

Jesus Kristus ber kyrkan att ta emot alla som hör hans röst¹⁸ och håller hans bud. Kristi lära innefattar dop i vatten och med eld och med den Helige Anden.¹⁹ Nephi frågar: ”Och om nu Guds Lamm, han som är helig, behöver döpas i vatten för att uppfylla all rättfärdighet, o, hur mycket mer behöver då inte vi som är oheliga döpas, ja, i vatten!”²⁰

I dag önskar Frälsaren att det vi gör och de människor vi är på väg att bli ska inbjuda andra att komma och följa honom. Kom och finn kärlek, läkedom, sammanhang och förbundsgemenskap i honom och i Guds heliga tempel där heliga frälsande förrättningar kan välsigna hela slakten och på så vis samla Israel på båda sidor om slöjan.²¹

För det tredje, som ”Israels herde”²² visar Jesus Kristus hur herdar i Israel tjänar i kärlek. När vår Herre frågar om vi älskar honom, liksom han frågade Simon Petrus, bönfaller han: ”För mina lamm på bete. ... Var en herde för mina får. ... För mina får på bete.”²³ Herren lovar att när hans herdar för hans lamm och får på bete, ska de som är i hans hjord ”aldrig mer behöva vara rädda eller modlösa, och ingen av dem ska saknas.”²⁴

Vår gode herde varnar herdarna i Israel för att somna²⁵ och för att skingra eller vilseleda fåren²⁶, och för att söka sin egen fördel²⁷. Guds herdar ska stärka, bota, förbinda de sårade, föra tillbaka dem som gått vilse, söka upp de förlorade.²⁸

Herren varnar för lejda herdar som ”inte [bryr sig] om fåren”²⁹ och för ”falska profeter som kommer till er i fårakläder men i sitt inre är rovlystna vargar”³⁰.

Vår gode herde gläds när vi utövar personlig handlingsfrihet avsiktligt och med tro. De som är i hans hjord ser till vår Frälsare med tacksamhet för hans försoningsoffer. Vi sluter förbund att följa honom, inte passivt, blint eller "fåraktigt", utan med en önskan att av hela vårt hjärta och förstånd älska Gud och vår nästa, bära varandras bördor och glädjas med varandra. Liksom Kristus villigt tillägnade Fadern sin vilja tar vi vördnadsfullt på oss hans namn. Vi vill gärna delta i hans verk att samla in och betjäna alla Guds barn.

Bröder och systrar, Jesus Kristus är vår fullkomlige gode herde. Eftersom han har gett sitt liv oss och nu är uppstånden i härlighet, är Jesus Kristus också Guds fullkomliga Lamm.³¹

Guds offerlamm har förebådats från begynnelsen. Ängeln sa till Adam att hans offer var "en sinnebild för offret av Faderns Enfödde", vilket inbjuder oss att "omvända [oss] och åkalla Gud i Sonens namn evinnerligen".³²

Fader Abraham, som upprättade förbundets välsignelser för alla folk på jorden, upplevde vad det innebar att offra den son han fått.

"Isak sade till sin far Abraham: 'Far!' Han svarade: 'Jag är här, min son.' Han sade: 'Vi har eld och ved, men var är lammet ...?'"

Abraham svarade: 'Gud kommer att utse åt sig lammet till brännoffret.'³³

Apostlar och profeter förutsåg och gladdes över Guds Lammets förutordinerade uppdrag. Johannes i den Gamla världen och Nephi i den Nya världen vittnade om "Guds Lamm"³⁴, "ja, den evige Faderns Son ... världens Återlösare"³⁵.

Abinadi vittnade om Jesu Kristi försoningsoffer: "Vi har alla gått vilse som får, vi har alla vänt oss till vår egen väg, och Herren har på honom lagt allas vår ondska."³⁶ Alma kallade Guds Sons stora och sista offer "en sak som är viktigare än allt annat". Alma uppmuntrar oss: "Tro på Guds Lamm", "kom, och frukta inte".³⁷

En kär vän berättade hur hon fick sitt dyrbara vittnesbörd om Jesu Kristi försoning. Under sin uppväxt trodde hon att synd alltid förde med sig tunga straff som vi måste bära själva. Hon vädjade till Gud om hjälp att förstå hur gudomlig förlåtelse är möjlig. Hon bad om att få förstå och veta hur Jesus Kristus kan förlåta dem som omvänder sig, hur barmhärtigheten kan tillfredsställa rättvisans krav.

En dag besvarades hennes bön genom en andligt omvandlande upplevelse. En desperat ung man kom springande ur en livsmedelsbutik bärande på två kassar med stulen mat. Han sprang ut på en livligt trafikerad gata, jagad av butikschefen, som fångade honom och började skrika och slåss. I stället för att se den rädde unge mannen som tjuv fylldes min vän plötsligt av stor medkänsla med honom. Utan rädsla eller oro för sin egen säkerhet gick hon fram till de två grälände männen. Hon hörde sig själv säga: "Jag betalar för maten. Snälla släpp honom. Låt mig betala för maten."

Manad av den Helige Anden och fylld med en kärlek som hon aldrig tidigare hade känt sa min vän: "Det

store och sanne herde”.⁴⁶ Han lovar att vi ”genom hans nåd kan bli fullkomliga i Kristus”.⁴⁷

Under den här påskhögtiden prisar vi honom:

”Lammet ... är värdigt!”⁴⁸

”Hosianna till Gud och Lammet!”⁴⁹

Jag vittnar om honom, om vår fullkomliga gode herde, Guds fullkomliga Lamm. Han kallar på oss vid namn, i sitt namn. I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

enda jag ville göra var att hjälpa och rädda den unge mannen.” Min vän sa att hon började förstå Jesus Kristus och hans försoning – hur och varför Jesus Kristus med ren och fullkomlig kärlek villigt offrade sig för att bli hennes Frälsare och Återlösare, och varför hon ville att han skulle vara det.³⁸

Inte undra på att vi sjunger:

*Herden, den gode, dem söker,
söker de irrande lamm.
Trofast han söker och finner,
sluter dem ömt i sin famn.*³⁹

Som Guds Lamm vet vår Frälsare när vi känner oss ensamma, försvagade, osäkra eller rädda. I en syn såg Nephi Guds Lamms kraft ”[falla] över de heliga i Lammets kyrka och över Herrens förbundsfolk”. Även om de var ”[spridda] över hela jordens yta ... var [de] beväpnade med rättfärdighet och med Guds kraft i stor härlighet”.⁴⁰

Det här löftet om hopp och tröst gäller även vår tid.

Är du den enda medlemmen i kyrkan i din släkt, på skolan, arbetsplatsen eller orten? Känns din gren ibland liten eller isolerad? Har du flyttat till en ny plats, kanske med främmande språk eller traditioner? Kanske dina livs-omständigheter har förändrats och du

nu står inför saker som du aldrig trott var möjliga? Vår Frälsare försäkrar oss, oavsett våra omständigheter och vilka vi än är, att han, med Jesajas ord ”samlar lammen i sina armar och bär dem i sin famn. Sakta för han moderfåren fram.”⁴¹

Bröder och systrar, vår gode herde kallar på oss med sin röst och i sitt namn. Han söker, samlar in och kommer till sitt folk. Genom sin levande profet och var och en av oss inbjuder han alla att finna frid, mening, läke-dom och glädje i fullheten av hans återställda evangelium och på hans förbundsstig. Genom sitt föredöme lär han Israels herdar att tjäna i hans kärlek.

Som Guds Lamm var Jesus gudomliga uppdrag förutordinerat och något som apostlar och profeter glädde sig över. Hans försoning, oändlig och evig, är central i lyckalighetsplanen och syftet med skapelsen. Han försäkrar oss att han bär oss närmast hjärtat.

Kära bröder och systrar, må vi önska att vara ”Guds och Lammets ödmjuka efterföljare”⁴² så att vi kanske en dag får våra namn skrivna i livets bok som tillhör Lammet⁴³ och kan sjunga Lammets sång⁴⁴ och bli inbjudna till Lammets måltid⁴⁵.

Som både herde och lamm kallar han: Kom tillbaka ”till den sanna kunskapen ... om [er] Återlösare och [er]

SLUTNOTER

- En populär sång lyder:
*När jag är orolig och inte kan sova,
räknar jag mina välsignelser i stället för får.
Och jag somnar medan jag räknar mina
välsignelser.
(Irving Berlin, "Count Your Blessings Instead of
Sheep" [1952].)*
- Ps. 23:1–3.
- Joh. 3:16.
- Joh. 10:11.
- Se Joh. 10:15, 17–18.
- Joh. 10:3–4.
- Alma 5:38; se även Alma 5:37, 39, 59–60.
- Se Moro. 7:13; L&F 8:2–3.
- Se Russell M. Nelson, ”Kyrkans rätta namn”, *Liahona*, nov. 2018, s. 87–89.
- 3 Ne. 27:7; kursivering tillagd.
- Luk. 15:4; kursivering tillagd; se även L&F 18:15.
- Hes. 34:12; se även Jer. 31:10; Hes. 34:6, 11–14; Mika 5:8; Matt. 10:6; 15:24. Dessa profetior om skingring samt profetiorna och löftena om förbundsinsamlingen är ett genomgående tema för profeter, inklusive president Russell M. Nelson.
- 1 Ne. 22:25.
- Se Hebr. 13:20.
- Joh. 10:16; se även 3 Ne. 15:21; 16:1, 3; L&F 10:59–60.
- 3 Ne. 15:24; se även 3 Ne. 15:17.
- Se 3 Ne. 16:1, 3; se även L&F 10:59–60.
- Se Mosiah 26:21.
- Se 2 Ne. 31:13–14, 21.
- 2 Ne. 31:5; se även Alma 7:14.
- Se Mal. 4:5–6; Joh. 15:9–13; Mosiah 25:18; Hel. 11:21; se även Russell M. Nelson, ”Israels hopp” (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), HopeofIsrael. ChurchofJesusChrist.org; Russell M. Nelson, ”Insamlingen av det skingrade Israel”, *Liahona*, nov. 2006, s. 79–82.
- Ps. 80:2.

ÄLDSTE DAVID A. BEDNAR
i de tolv apostlarnas kvorum

23. Joh. 21:15–17; se även hela kapitlet.
24. Jer. 23:4.
25. Se Nah. 3:18.
26. Se Jer. 23:1; 50:6, 44.
27. Se Jes. 56:11; Hes. 34:2–6.
28. Se Hes. 34:2–6.
29. Joh. 10:13.
30. 3 Ne. 14:15; se även Matt. 7:15; Alma 5:60.
31. Se 2 Ne. 9:10–12. Genom att övervinna fysisk död och andlig separation möjliggör Guds Lamm insamlingen av alla så att det i tid och evighet finns en herde.
32. Mose 5:7–8.
33. 1 Mos. 22:7–8; se även Jakob 4:5.
34. Joh. 1:29; 1 Ne. 11:21.
35. 1 Ne. 11:21, 27.
36. Mosiah 14:6; se även Jes. 53:6.
37. Alma 7:7, 14–15.
38. Samtal med Pornthip “Tippy” Coyle, feb. 2019, används med tillstånd.
39. ”Herren om fåren sig vårdar”, *Psalmer*, nr 153. Andra psalmer som lyfter fram vår herde och hans får är: ”En herde god mig Herren är”, *Psalmer*, nr 68:
*En herde god mig Herren är,
den äng är grön som han beskär.
Han skänker kärlek, nåd och frid,
han leder mig till evig tid.
Han är mig när var dag och stund,
han vakar troget under nattens blund.
”Herre, led mig med din Ande”, *Psalmer*, nr 182:
*Låt mig finna dem som vilna
vandrat bort ifrån din hjord.
Hjälp mig bli en trofast herde,
alltid leva av ditt ord.
”O kommen, I Guds män”, *Psalmer*, nr 201:
*Och nu man Herden hör
de spridda fåren kalla.
Till Sion han dem för,
där samlar han dem alla.***
40. 1 Ne. 14:14; se även 1 Ne. 13:35, 37:
”Tydlig[a] och dyrbar[a] [skrifte]r skall ... komma fram ... genom Lammets gåva och kraft. ... Om [vi] håller ut intill änden ... skall [vi] bli frälsta i Lammets eviga rike.”
41. Jes. 40:11.
42. Hel. 6:5.
43. Se Upp. 21:27.
44. Se Upp. 15:3; L&F 133:56.
45. Se Upp 19:9; L&F 58:11; se även Upp. 7:17:
”För Lammet ... ska vara deras herde. Han ska leda dem till livets vattenkällor, och Gud ska torka alla tårar från deras ögon”; Upp. 22:1:
”En flod med livets vatten, klar som kristall, som går ut från Guds och Lammets tron.”
46. Hel. 15:13.
47. Se Moro. 10:32–33.
48. Upp. 5:12.
49. L&F 109:79

Förberedda att ta emot allt som är nödvändigt

Välsignelser kommer när vi strävar efter att uppfylla våra enskilda ansvar att lära och älska Jesu Kristi återställda evangelium.

Programmen och aktiviteterna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga blir allt mer hemcentrerade med stöd av kyrkan, vilket visar sig i de justeringar som tillkännagetts under de senaste generalkonferenserna. President Russell M. Nelson har gett oss rådet: ”Det kommer mycket mer. ... Ät era vitaminer. Få tillräckligt med sömn. Det kommer att bli spännande.”¹ Jag ber om den Helige Andens hjälp när vi nu tillsammans ser på flera grundläggande följder av dessa fortgående justeringar i Herrens återställda kyrka.

Hemcentrerat evangelielärande med stöd av kyrkan

Äldste Craig C. Christensen och jag deltog nyligen tillsammans i en konferens för prästadömsledare, och han använde två enkla frågor för att betona principen att bli hemcentrerad med stöd av kyrkan. Han föreslog att vi, i stället för att komma hem från kyrkans möten på söndagen och fråga ”vad lärde du dig om Frälsaren och hans evangelium i dag på kyrkan?”, under kyrkans möten borde fråga ”vad lärde du dig om Frälsaren och hans evangelium den här veckan i hemmet?”

Rätt iakttagande av sabbatsdagen, det nya studiematerialet och det justerade mötesschemat hjälper oss att lära om evangeliet både i hemmet och i kyrkan.

Varje medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga har ett enskilt ansvar att lära sig om och leva efter Herrens undervisning och att av vederbörlig myndighet ta emot frälsningens och upphöjelsens förrättningar. Vi bör inte förvänta oss att kyrkan som organisation ska lära oss eller säga till oss allt vi behöver veta och göra för att bli hängivna lärjungar och tappert hårda ut intill änden.² Snarare är det vårt personliga ansvar att lära vad vi bör lära oss, leva på det sätt vi bör leva och bli den som Mästaren vill att vi ska bli. Och våra hem är den bästa platsen för att lära, leva och bli.

Som barn lärde sig Joseph Smith om Gud av sin familj. Josephs ansträngningar att upptäcka Guds vilja för honom gjorde att han sökte efter sanningen bland många kristna kyrkor, flitigt begrundade skrifterna och innerligt bad till Gud. När den unge Joseph Smith kom hem från den heliga lunden

direkt efter att Fadern och Sonen hade visat sig för honom, var det sin mor han talade med först. När han lutade sig mot eldstaden frågade hans mor vad som fattades honom. Joseph svarade: "Bekymra dig inte, allt är väl. Jag mår bra." Sedan sa han till sin mor: "Jag har för egen del fått veta ..."³ Josephs upplevelse ger oss ett mäktigt mönster för lärande som var och en av oss bör ta efter. Vi behöver också för egen del få veta.

Det övergripande syftet med vår himmelske Faders plan är att hans barn ska bli som han. Därför ger han oss nödvändiga tillfällen att växa och utvecklas. Vår beslutsamhet att lära och leva efter sanningen är allt viktigare i en värld som är "i uppror"⁴ och alltmer förvirrad och ond. Vi kan inte förvänta oss att vi bara genom att gå till kyrkans möten och delta i programmen ska få all den andliga uppbyggelsen och allt det andliga skyddet vi behöver för att kunna "stå emot på den onda dagen"⁵.

"Föräldrar har ett heligt ansvar att uppfostra sina barn i kärlek och rättfärdighet."⁶ Kyrkans inspirerade ledare,

lärare och aktiviteter hjälper enskilda och familjer att växa andligen. Men även om vi alla behöver hjälp att sträva framåt på förbundsstigen ligger det yttersta ansvaret för att utveckla andlig styrka och uthållighet på oss själva.

Kom ihåg hur Nephi, profeten Lehis son, önskade se, höra och själv veta genom den Helige Andens kraft det som hans far lärt genom synen om livets träd. Nephi behövde uppenbarligen och välsignades i sin ungdom av sina goda föräldrars exempel och undervisning.⁷ Men precis som Joseph Smith längtade han efter att lära och för egen del få veta.

Om allt som du eller jag vet om Jesus Kristus och hans återställda evangelium består av det som andra lär eller säger oss, har vi byggt vårt vittnesbörd om honom och hans underbara sista dagars verk på sand.⁸ Vi kan inte uteslutande lita till andras ljus och kunskap om evangeliet eller låna det av dem – inte ens av dem som vi älskar och litar på.

Det är talande att profeten Joseph Smith lärde att varje sista dagars

helig självmåste förstå ”Guds avsikter och ändamål med att vi kom till världen”.⁹

”Om vi kunde läsa och förstå allt som skrivits från Adams dagar om människans förhållande till Gud och änglar i en tillkommande värld, skulle vi ändå veta mycket litet om det. Att läsa om andras upplevelser eller de uppenbarelser som getts *dem*, kan aldrig ge oss en vittomfattande åsikt om vårt tillstånd och sanna förhållande till Gud. *Kunskap om detta kan endast erhållas genom erfarenhet medelst de förrättningar Gud satt fram för det ändamålet.*”¹⁰

Att ge enskilda och familjer möjlighet att nå detta stora andliga mål är en av de grundläggande orsakerna till att programmen och aktiviteterna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga blir allt mer hemcentrerade, med stöd av kyrkan, under just denna del av tidernas fullbordans utdelning.

Följder av hemcentrerat lärande, med stöd av kyrkan

Låt mig sammanfatta några följder av att evangelielärandet blir allt mer hemcentrerat, med stöd av kyrkan.

Den främsta missionärsskolan ligger i våra hem, sekundära missionärsskolor ligger i Provo, Manila, Mexico City och på andra platser. Våra mest lärorika söndagsskolektioner bör ske under enskilda studier och studier med familjen där vi bor; nyttiga men sekundära söndagsskolektioner hålls i våra möteshus.

Släktforskningscentren finns nu i våra hem. Ytterligare stöd för släktforskning finns också att få i våra möteshus.

Nödvändiga tempelförberedande lektioner sker i våra hem. Viktiga men sekundära tempelförberedande lektioner kan också periodvis hållas i våra möteshus.

Att vi gör våra hem till fristäder där vi kan ”stå på heliga platser”¹¹ är väsentligt i denna sista tid. Och hur viktigt hemcentrerat lärande med stöd av kyrkan än är för vår andliga styrka och vårt andliga skydd i dag, blir det ännu livsviktigare i framtiden.

Lärande och tempelförberedelse som är hemcentrerat med stöd av kyrkan

Jag ber er begrunda hur principen ”hemcentrerat med stöd av kyrkan” kan tillämpas på vår personliga förberedelse inför och värdighet att ta emot heliga förrättningar och förbund i Herrens hus.

Tempelförberedelse är sannerligen mest effektiv i våra hem. Men många medlemmar i kyrkan är osäkra på vad som är passande att säga eller inte säga om tempelupplevelsen utanför templet.

President Ezra Taft Benson beskrev varför denna osäkerhet finns:

”Templet är en helig plats, och templets förrättningar är av helig karaktär. På grund av dess helighet tvekar vi ibland att säga något om templet till våra barn och barnbarn.

Till följd därav utvecklar många inte någon verklig önskan att komma till templet, eller så kommer de dit otillräckligt förberedda för de förpliktelse och förbund som de träder in i.

Jag tror att *en rätt förståelse eller bakgrund* är till enorm hjälp när det gäller att förbereda våra ungdomar för templet ... [och] ingjuter i dem en önskan att söka sina prästadömsvälsignelser precis som Abraham gjorde.”¹²

Två grundläggande riktlinjer kan hjälpa oss uppnå den rätta förståelsen som president Benson betonade.

Riktlinje 1: *Eftersom vi älskar Herren bör vi alltid tala om hans heliga hus med vördnad. Vi bör inte avslöja eller beskriva de speciella symboler som hör till förbunden vi ingår under heliga tempelceremonier.*

Inte heller bör vi samtala om den heliga information som vi specifikt lovar i templet att inte avslöja.

Riktlinje 2: *Templet är Herrens hus. Allt i templet riktar oss mot vår Frälsare Jesus Kristus. Vi kan samtala om de grundläggande syftena med och läran och principerna bakom templets förrättningar och förbund.*

President Howard W. Hunter gav oss rådet: ”Låt oss berätta för våra barn om de andliga känslor vi upplever i templet. Låt oss också undervisa dem med större allvar och mer obesvärat om det som är lämpligt att berätta om syftena med Herrens hus.”¹³

Från profeten Joseph Smith till president Russell M. Nelson har det doktrinära syftet bakom templets förrättningar och förbund undervisats i stor utsträckning av kyrkans ledare.¹⁴ Det finns en riklig reservoar av resurser i skrift, ljud, video och andra format för att hjälpa oss förstå de inledande förrättningarna, begåvningen, vigseln och andra beseglade förrättningar.¹⁵ Information finns också om att följa Frälsaren genom att ta emot och hedra förbund att hålla lydandens lag, offerlagen, evangeliets lag, kyskhetlagen och helgelselagen.¹⁶ Alla kyrkans medlemmar bör bekanta sig med det förträffliga material som finns på temples. ChurchofJesusChrist.org.

President Russell M. Nelson betonade den ytterst viktiga balansen

mellan tempelceremoniernas heliga natur och den värdefulla informationen om tempel som publicerats av kyrkan och som är korrekt, lämplig och offentlig. Han förklarade: ”Jag rekommenderar att medlemmar som ska besöka templet för första gången går igenom uppslagsorden i Handledning för skriftstudier som handlar om templet, till exempel ’Smörja’, ’Förbund’, ’Offer’ och ’Templet’. Man kan också läsa 2 Moseboken, kapitel 26–29, och 3 Moseboken, kapitel 8. Gamla testamentet liksom böckerna Mose och Abraham i Den kostbara pärlan betonar tempeltjänstens långa historia och förrättningarnas bestående natur.”¹⁷

Så tänk er att er son eller dotter frågar: ”Någon i skolan berättade för mig att man har konstiga kläder på sig i templet. Stämmer det?” Det finns en kort video på temples. ChurchofJesusChrist.org som heter ”Sacred Temple Clothing”. Den här utmärkta resursen förklarar hur människor sedan urminnes tider har använt helig musik, olika former av bön, religiösa kläder fulla av symbolik, gester och ritualer för att uttrycka sina innersta känslor av

vördnad för Gud. Kyrkan stöder hemcentrerade förberedelser för templets underbara välsignelser genom grundläggande undervisning och fantastiska resurser som den här videon. Du har stor tillgång till användbar information.¹⁸

När vi strävar efter att vandra i Herrens Andes ödmjukhet¹⁹ välsignas vi med att förstå och i våra hem kunna uppnå den nödvändiga balansen mellan det man bör eller inte bör samtala om när det gäller templets heliga förrättningar och förbund.

Löfte och vittnesbörd

Jag gissar att en del av er kanske undrar om ert evangelielärande faktiskt kan bli hemcentrerat, med stöd av kyrkan. Kanske är ni den enda medlemmen av kyrkan i hemmet, eller har en make eller maka som inte stödjer er, eller är ensamstående förälder, eller lever ensam eller är skild och ni undrar hur dessa principer kan tillämpas på er. Kanske tittar ni som äkta makar på varandra och undrar: ”Klarar vi av det här?”

Ja, det gör ni! Jag lovar att möjliggörande välsignelser kommer att flöda

in i och vara uppenbara i era liv. Dörrar kommer att öppnas. Ljuset kommer att skina. Er kapacitet kommer att utökas så att ni kan framhärda flitigt och tålmodigt.

Jag vittnar med glädje om att kompenserande välsignelser kommer när vi strävar efter att uppfylla våra enskilda ansvar att lära och älska Jesu Kristi återställda evangelium. Vi kan i sanning vara förberedda att ta emot allt som är nödvändigt²⁰. Det lovar och vittnar jag om i Herren Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, i ”Latter-day Saint Prophet, Wife and Apostle Share Insights of Global Ministry” Newsroom, 30 okt. 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
2. Se L&F 121:29.
3. JS–H 1:20.
4. L&F 45:26.
5. Ef. 6:13.
6. ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liahona*, maj 2017, s. 145.
7. Se 1 Ne. 1:1.
8. Se Matt. 7:24–27; 3 Ne. 14:24–27; 18:13.
9. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 209.
10. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 415; kursivering tillagd.
11. L&F 101:22.
12. *Kyrkans presidenters lärdomar: Ezra Taft Benson* (2014), s. 173; kursivering tillagd; se även Ezra Taft Benson, ”Vad jag hoppas att ni lär era barn om templet”, *Nordstjärnan*, maj 1986, s. 4.
13. *Kyrkans presidenters lärdomar: Howard W. Hunter* (2015), s. 182.
14. Se till exempel James E. Talmage, *Herrens hus* (1912), s. 86–87.
15. Se James E. Talmage, *Herrens hus*, s. 78–93; Russell M. Nelson, ”Personlig förberedelse för tempelvälsignelser”, *Liahona*, juli 2001, s. 37–40; Boyd K. Packer, *The Holy Temple* (1980), s. 153–155.
16. Se *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), s. 121; James E. Talmage, *Herrens hus*, s. 86–87; *Förbered dig för det heliga templet* (häfte, 2003).
17. Russell M. Nelson, ”Förbered dig för templets välsignelser”, *Liahona*, okt. 2010, s. 47.
18. Titta till exempel på videon med en rundtur i Roms tempel eller studera profeters undervisning om tempel (se temples. ChurchofJesusChrist.org).
19. Se L&F 19:23.
20. Se L&F 109:15.

ÄLDSTE KYLE S. MCKAY
i de sjuttios kворum

Guds omedelbara godhet

Även medan vi tålmodigt väntar på Herren finns det vissa välsignelser som kommer till oss omedelbart.

För några år sedan kom vår femåriga son till mig och sa: ”Pappa, jag har kommit på en sak. Jag har kommit på att *snart* för dig är väldigt länge för mig.”

När Herren eller hans tjänare säger till exempel ”inte många dagar härefter” eller ”tiden är inte långt borta”, så kan det bokstavligen betyda en livstid eller längre.¹ Hans tidsuppfattning, och ofta hans tidsplan, skiljer sig från vår. Tålmod är nyckeln. Utan det kan vi varken utveckla eller visa tro på Gud till liv och frälsning. Men mitt budskap i dag är att även medan vi tålmodigt väntar på Herren finns det vissa välsignelser som kommer till oss omedelbart.

När Alma och hans folk togs till fånga av lamaniterna bad de om befrielse. De blev inte genast befriade, men medan de tålmodigt väntade på att befrias visade Herren sin godhet genom vissa omedelbara välsignelser. Han uppmjukade omedelbart lamaniternas hjärtan så att de inte dödade dem. Han stärkte också Almas folk och lättade deras bördor.² När de slutligen befriats färdades de till Zarahemla, där de

berättade om sin upplevelse för en förundrad folkskara. Folket i Zarahemla förundrades, och ”när de tänkte på *Guds omedelbara godhet* och hans makt att befria Alma och hans bröder ur ... träldomen, höjde de sina röster och gav tack till Gud”.³

Guds omedelbara godhet kommer till alla som ropar till honom helhjärtat och med ärligt uppsåt. Detta gäller också dem som ropar i uppriktig förtvivlan, när befrielsen verkar så avlägsen och lidandet verkar förlängt, till och med förvärrat.

Så var det för en ung profet som led till bristningsgränsen i en kall, fuktig källare tills han slutligen utbrast: ”O Gud, var är du? ... Hur länge skall din hand hållas tillbaka ...? Ja, o Herre, hur länge ...?”⁴ Som svar befriade Herren inte omedelbart Joseph, men han förkunnade omedelbart frid.⁵

Gud ger även omedelbart hopp om slutgiltig befrielse.⁶ Oavsett vad, oavsett var, är det i Kristus och genom Kristus som ”i hoppet dock solsken vi skåda”.⁷ Omedelbart framför oss.

Dessutom har han lovat: ”Min *nåd* [ska] inte vika från dig.”⁸

Mer än något annat är Guds kärlek omedelbar. Med Paulus vittnar jag om att ingenting kan ”skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus”.⁹ Inte ens våra synder, även om de kan skilja oss från hans Ande under en tid, kan skilja oss från hans ständiga och omedelbara gudomliga faderskärlek.

På dessa och andra sätt, ”välsignar han [oss] omedelbart”.¹⁰ Och nu, för att illustrera de här principerna, vill jag berätta om två människors upplevelser, vars liv står som vittnen om Guds omedelbara godhet.

Sedan Emelie var i tidiga tonåren hade hon kämpat med drogmissbruk. Experiment ledde till vana, och vanan

förhärdades slutligen till ett beroende som höll henne fången i årtal, men med tillfälliga perioder av hälsa. Emelie dolde noggrant sitt problem, särskilt efter att hon blivit hustru och mor.

Början till hennes befrielse kändes inte alls som en befrielse. Ena stunden genomgick Emelie en rutinmässig hälsoundersökning, och i nästa stund kördes hon i ambulans till ett behandlingshem. Hon började känna panik när hon tänkte på att vara åtskild från sina barn, sin man och sitt hem.

Den kvällen, ensam i ett kallt, mörkt rum, kröp Emelie ihop på sängen och grät. Emelies förmåga att resonera minskade tills hon slutligen, överväldigad av oro, rädsla och det tryckande mörkret i rummet och i hennes själ, faktiskt trodde att hon skulle dö den natten. Ensam.

I detta förtvivlade tillstånd hämtade Emelie på något sätt styrkan att rulla ner från sängen och ner på knä. Utan att på något sätt förstå sig, som hon ibland hade gjort i tidigare böner, överlämnade Emelie sig till Herren i förtvivlad vädjan: "Käre Gud, jag behöver dig. Vill du hjälpa mig. Jag vill inte vara ensam. Vill du hjälpa mig klara mig genom natten."

Och omedelbart, precis som han gjorde med Petrus i forna tider, räckte Jesus ut handen och grep tag i hennes sjunkande själ.¹¹ Förunderligt lugn, mod, tillförsikt och kärlek kom över Emelie. Rummet var inte längre kallt, hon visste att hon var inte ensam, och för första gången sedan hon var 14 visste hon att allt skulle bli bra. När Emelie "vaknade för Gud"¹² somnade hon i frid. Och så ser vi att "om ni därför omvänder er och inte förhärdar era hjärtan, träder den stora återlösningsplanen omedelbart i kraft för er".¹³

Emelies tillfrisknande och slutliga befrielse tog lång tid – månader av

behandling, utbildning och rådgivning, under vilka hon stöttades och ibland bars upp av hans godhet. Och denna godhet fortsatte vara med henne när hon kom till templet med sin make och sina barn för att beseglas tillsammans för evigt. Liksom folket i Zarahemla uttrycker Emelie nu tacksamhet när hon tänker på Guds omedelbara godhet och hans kraft att befria henne från trälldom.

Och nu, från en annan modig troendes liv: Den 27 december 2013 tog Alicia Schroeder med glädje emot sina kära vänner Sean och Sharla Chilcote, som oväntat dök upp vid hennes ytterdörr. Sean, som också var Alicias biskop, räckte över sin mobiltelefon och sa med allvarlig stämma: "Alicia, vi älskar dig. Du måste ta det här samtalet."

Alicias man Mario var i andra änden. Han befann sig långt borta med några av deras barn på en länge emotsedd snöskoterresa. Det hade skett en fruktansvärd olycka. Mario var allvarligt skadad och deras tioårige son Kaleb var borta. När Mario genom tårarna berättade för Alicia om Kalebs död överväldigades hon av en chock och en fasa som få av oss någonsin behöver uppleva. Hon föll ihop. Förlamad av obeskrivlig vanda kunde Alicia varken röra sig eller tala.

Biskop och syster Chilcote lyfte snabbt upp henne och höll om henne. De grät och sörjde djupt tillsammans en stund. Sedan erbjöd sig biskop Chilcote att ge Alicia en välsignelse.

Det som hände därefter är ofattbart om man inte har insikt i Jesu Kristi försoning och Guds omedelbara godhet. Biskop Chilcote lade försiktigt händerna på Alicias huvud och började tala med darrande röst. Alicia hörde två saker, som om Gud själv hade sagt dem. Först hörde hon sitt namn, Alicia Susan Schroeder. Sedan hörde hon biskopen nedkalla den Allsmäktige Gudens myndighet. I det ögonblicket – vid själva yttrandet av hennes namn och Guds kraft – fylldes Alicia av obeskrivlig frid, kärlek, tröst och, på något sätt, *glädje*. Och den finns kvar hos henne.

Naturligtvis sörjer och saknar Alicia, Mario och deras familj fortfarande Kaleb. Det är *svårt!* Varje gång jag talar med Alicia fylls hennes ögon av tårar när hon berättar hur mycket hon älskar och saknar sin lille pojke. Hennes ögon är fortfarande fuktiga när hon berättar hur den store befriaren har stöttat henne genom hela hennes prövning, med början i hans omedelbara godhet under hennes djupaste förtvivlan och nu fortsättningsvis med det klara

ÄLDSTE RONALD A. RASBAND
i de tolv apostlarnas kvorum

hoppet om en ljuv återförening ”inte många dagar härefter”.

Jag inser att livets upplevelser ibland skapar förvirring och turbulens som kan göra det svårt att ta emot eller känna igen eller hålla kvar den sortens lätnad som kom till Emelie och Alicia. Jag har gått igenom sådana tider. Jag vittnar om att under sådana tider är bara det att vi bevaras en ömsint och mäktig manifestation av Guds omedelbara godhet. Kom ihåg att det forna Israel slutligen befriades ”av samme Gud som hade bevarat dem”¹⁴ från dag till dag.

Jag vittnar om att Jesus Kristus är den store befriaren, och i hans namn lovar jag att när ni vänder er till honom helhjärtat och med ärligt uppsåt, befriar han er från allt som hotar att förminska eller förstöra era liv eller er glädje. Denna befrielse kan dröja längre än ni önskar – kanske hela livet eller ännu längre. Så för att ni ska få tröst, mod och hopp att upprätthålla och stärka er fram till den slutliga befrielsens dag, intygar och vittnar jag om *Guds omedelbara godhet*, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se till exempel Alma 7:7; 9:26; L&F 88:87.
2. Se Mosiah 23:28–29; 24:14–15.
3. Mosiah 25:10; kursivering tillagd.
4. L&F 121:1–3.
5. Se L&F 121:7.
6. Se Alma 58:11: ”Ja, det hände sig att Herren vår Gud ingav oss förvisning om att han skulle befria oss, ja ... och fick oss att hoppas på att vi genom honom skulle bli befriade.” Se även L&F 121:7–8.
7. Se ”Tack, Gud, att profeter du sänder”, *Psalmer*, nr 10.
8. Jes. 54:10; kursivering tillagd.
9. Rom. 8:39.
10. Mosiah 2:24.
11. Se Matt. 14:31.
12. Alma 5:7.
13. Alma 34:31.
14. 1 Ne. 5:15.

Bygg en andlig, skyddande borg

När vi lever efter Jesu Kristi evangelium, när vi använder Frälsarens försoning och strävar framåt i tro, stärks vi till att stå emot motståndaren.

Mina kära bröder och systrar, när den här konferensen nu når sitt slut, tackar jag vår Fader i himlen för råd, sanningar och uppenbarelse som delats från denna talarstol under dessa två dagar. Vi har undervisats av Guds tjänare som kallats att tala hans heliga ord. Herren har påmint oss i nutida uppenbarelse: ”Antingen genom min egen röst eller ... mina tjänares röst, ty det är detsamma.”¹

När jag ser ut över denna stora församling av heliga och föreställer mig medlemmar som ser

generalkonferensen över hela världen, tänker jag på sammankomsten i Mormons bok när Jesus Kristus uppenbarade sig för nephiterna efter sin korsfästelse. Han undervisade dem om evangeliet och uppmuntrade dem sedan: ”Gå därför till era hem och begrunda det som jag har sagt, och be till Fadern i mitt namn, så att ni kan förstå.”²

”Gå därför till era hem och begrunda” är nästa steg i att ta till sig det som profeterna och kyrkans ledare talat om i detta heliga sammanhang.

Hem som har Kristus i centrum är borgar i Guds rike på jorden i en tid då djävulen, som det har profeterats, "rasar i människobarnens hjärtan och hetsar dem till vrede mot det som är gott".³

Människor har byggt borgar genom historien för att hålla fienden utanför. Ofta fanns i dessa borgar ett vaktorn där väktare – likt profeter – varnade för hotande styrkor och kommande angrepp.

Under Utahs tidiga pionjärtid var min farfars far Thomas Rasband och hans familj några av de första bosättarna som kom till Heber Valley bland de vackra Wasatchbergen i Utah.

År 1859 hjälpte Thomas till att bygga ett fort i Heber, som uppfördes för att skydda dem. Det var en enkel konstruktion av poppelstockar som ställdes bredvid varandra och bildade fortets yttre ramverk. Timmerstugor byggdes inuti fortet med användning av den gemensamma träturen. Konstruktionen gav både säkerhet och trygghet åt dessa pionjärfamiljer när de bosatte sig och tillbad Herren.

Likadant är det med oss. Våra hem är borgar mot det onda i världen. I våra hem kommer vi till Kristus genom att lära oss att följa hans bud, genom att studera skrifterna och be tillsammans

och genom att hjälpa varandra att hålla oss kvar på förbundsstigen. Den nya betoningen på den enskildes och familjens studier hemma genom kursmaterialet *Kom och följ mig* är utformat för "att fördjupa vår omvändelse och hjälpa oss bli mer lika Jesus Kristus".⁴ När vi gör det så kommer vi att bli det som Paulus kallade "en ny skapelse"⁵ med våra hjärtan och själar i samklang med Gud. Vi behöver den styrkan för att möta och avstyra motståndarens angrepp.

När vi lever med hängivenhet sprungen ur tro på Jesus Kristus, känner vi den helige Andens fridfulla närvaro som leder oss till sanning, inspirerar oss att leva värdiga Herrens välsignelser och vittnar om att Gud lever och älskar oss. Allt detta inom vårt hems borg. Men kom ihåg att våra hem bara är så kraftfulla som den andliga styrkan hos var och en av oss inom dess väggar.

President Russell M. Nelson har sagt: "I kommande dagar blir det inte möjligt att överleva andligt utan den Helige Andens ledande, tröstande och ständiga inflytande."⁶ Som Herrens levande profet, siare och uppenbarare i dessa dagar, som väktare på vår borgs, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas, torn ser han vår fiendes framryckningar.

Bröder och systrar, vi är i krig med Satan om människornas själar. Slagets gränser drogs i vårt förjordiska liv. Satan och en tredjedel av vår himmelske Faders barn vände sig bort från hans löfte om upphöjelse. Sedan dess har motståndarens hejdukar kämpat mot de trogna som väljer Faderns plan.

Satan vet att hans dagar är räknade och att tiden börjar ta slut. Hur listig och slug han än är, så kommer han inte att vinna. Men hans kamp för var och en av våra själar rasar vidare.

Som skydd måste vi bygga en andlig, skyddande borg för våra själar, en borg som den onde inte kan tränga in i.

Satan är en lömsk orm, som smyger sig in i våra sinnen och hjärtan när vi har sänkt garden, mött besvikelse eller förlorat hoppet. Han lockar oss med smicker, ett löfte om sorglöshet, bekvämlighet eller en tillfällig kick när vi är nedstämda. Han ursäktar stolthet, ovänlighet, oärlighet, missnöje och omoral tills vi slutligen kan bli "känslösa".⁷ Anden kan lämna oss. "Och på så sätt bedrar djävulen deras själar och leder dem varsamt ned till helvetet."⁸

I motsats till det känner vi ofta Anden mycket starkt när vi lovsjunger Gud med ord som dessa:

*Vår Gud är oss en väldig borg,
han är vårt vapen trygga.
På honom i all nöd och sorg
vårt hopp vi vilja bygga.⁹*

När vi bygger en borg av andlig styrka kan vi undvika motståndarens framryckningar, vända honom ryggen och känna Andens frid. Vi kan följa vår Herres och Frälsares exempel som, när han frestades i öknen, sa: "Gå bort från mig, Satan!"¹⁰ Vi behöver alla lära oss av livets erfarenheter hur man gör det.

Ett sådant rättfärdigt syfte är väl beskrivet i Mormons bok när

överbefälhavare Moroni förberedde nephiterna på att möta anfall från den svekfulle, blodtörstige, makhungrige Amalickiah. Moroni byggde borgar för att skydda nephiterna ”så att de skulle kunna leva för Herren sin Gud och så att de skulle kunna upprätthålla det som deras fiender kallade de kristnas sak”.¹¹ Moroni ”stod fast i tron på Kristus”¹² och var trofast i ”att hålla Guds bud och stå emot ondskan”.¹³

När lamaniterna kom för att strida förvånades de över nephiternas förberedelser och de blev besegrade. Nephiterna tackade ”Herren sin Gud för hans ojämförliga makt att befria dem ur deras fienders händer”.¹⁴ De hade byggt upp borgar för skydd på utsidan och de hade byggt upp tro på Herren Jesus Kristus på insidan – djupt i sina själar.

Hur kan vi stärka oss själva i svåra tider så att vi kan göras till ”redskap i Guds händer att åstadkomma detta stora verk”¹⁵? Låt oss söka svar i skrifterna.

Vi är lydiga. Herren befälde Lehi att skicka tillbaka sina söner till Jerusalem

för att ”söka efter uppteckningarna och föra dem hit ned till vildmarken”.¹⁶ Lehi ifrågasatte inte; han undrade inte varför eller hur. Det gjorde inte Nephi heller, som svarade: ”Jag skall gå och göra det som Herren har befallt”.¹⁷

Handlar vi lika villigt och lydigt som Nephi? Eller är vi mer benägna att ifrågasätta Guds bud så som Nephis bröder gjorde, vars bristande tro till slut vände dem bort från Herren? Lydnad, utövad ”i hjärtats ... helighet”,¹⁸ är det som Herren önskar av oss.

Vi litar på Herren som sa till Josua när han förberedde sig för att leda israeliterna in i det utlovade landet: ”[Var] stark och frimodig ... Var inte rädd eller förfärad, för Herren din Gud är med dig vart än du går.”¹⁹ Josua litade på de orden och rådde folket: ”Helga er, för i morgon ska HERREN göra under bland er.”²⁰ Herren delade Jordans vatten och israeliternas 40-åriga vandring i öknen var över.

Vi står för sanningen så som profeten Abinadi i Mormons bok gjorde.

Fängslad, förd inför kung Noah och hans onda präster, undervisade Abinadi om de tio budorden och predikade kraftfullt om att Kristus skulle ”komma ned bland människobarnen och återlösa sitt folk”.²¹ Med sin djupa tro utropade han sedan ”O Gud, ta emot min själ!”²² och Abinadi ”[led] döden genom eld”.²³

Vi ingår och förnyar våra förbund genom att ta sakramentet och besöka templet. Sakramentet är det centrala i vår söndagsgudstjänst, då vi får löftet att vi ”alltid kan ha hans Ande hos [oss]”.²⁴ Med den heliga förrättningen förbinder vi oss att ta på oss Jesu Kristi namn, att följa honom och att axla våra ansvar i hans gudomliga verk så som han gjorde. I templet kan vi kan ”lägga åt sidan det som hör världen till”²⁵ och känna Herrens närhet och hans enastående frid. Vi kan fokusera på våra förfäder, vår familj och evigt liv i Faderns närhet. Inte undra på att president Nelson sa i Rom nyligen: ”Det goda som detta tempel kommer att föra med sig är oöverskådligt stort.”²⁶

Vi bör ha integritet i allt vi gör. Vi bör utveckla urskilningsförmåga och disciplin så att vi inte hela tiden måste bestämma oss för vad som är rätt och vad som är fel. Vi bör ta till oss Petrus varning, den forntida aposteln i kyrkan som sa: "Var nyktra och vakna. Er fiende djävulen går omkring som ett rytande lejon och söker efter någon att sluka."²⁷

När vi flitigt stärker våra befästningsverk blir vi lika Jesus Kristus, som hans sanna lärjungar, med våra själar under hans beskydd.

Ert vittnesbörd om Jesus Kristus är er egen borg, er själs skydd. När min farfars far och pionjärerna med honom byggde fortet i Heber, reste de en stock i taget tills fortet var ordentligt sammanfogat²⁸ och de hade skydd. Så är det med vittnesbördet. Vi får var och en ett vittnesbörd av den Helige Anden när han talar till vår egen ande och under visar om "sanning i hjärtat".²⁹ När vi lever efter Jesu Kristi evangelium, när vi använder Frälsarens försoning och strävar framåt i tro utan att frukta, är vi skyddade mot motståndarens listiga angrepp. Våra vittnesbörd förenar oss med himlen och vi välsignas med "sanningen om allting".³⁰ Och likt pionjärer som skyddas av ett fort är vi i säkerhet, omslutna av vår Frälsares kärleks armar.

Profeten Ether sa: "Därför kan var och en som tror på Gud förvisso hoppas på en bättre värld, ja, på en plats på Guds högra sida, vilket hopp kommer av tro och blir ett ankare för människornas själar, vilket gör dem fasta och ståndaktiga, alltid rika på goda gärningar, och leder dem till att prisa Gud."³¹

Mina kära bröder och systrar, jag välsignar er i att gå framåt med förtröstan på Herren och hans evangelium. Slå armarna om dem som vacklar och led dem, med Andens styrka i er, kärleksfullt tillbaka till den andliga, skyddande borgen. Försök att "likna Jesus"³² i allt ni gör, sky ondska och frestelser, omvänd er som vår käre profet uppmanade oss att göra i går, ha uppriktiga hjärtan, var rättrådiga och rena, visa medkänsla och kristuslik kärlek och älska Herren er Gud med en sann lärjunges hängivenhet.

Våra vittnesbörd om Jesu Kristi evangelium, våra hem, våra familjer och vårt medlemskap i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga blir våra egna skyddande borgar som omger oss och beskyddar oss från den ondes makt. Om detta bär jag högtidligt vittne i vår Herres och Frälsares, ja, Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 1:38.
2. 3 Ne. 17:3.
3. Se 2 Ne. 28:20.
4. *Kom och följ mig – för enskilda och familjer: Nya testamentet 2019*, s. V.
5. 2 Kor. 5:17.
6. Russell M. Nelson, "Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv", *Liahona*, maj 2018, s. 96.
7. 1 Ne. 17:45.
8. 2 Ne. 28:21.
9. "Vår Gud är oss en väldig borg", *Psalmer*, nr 56.
10. Se KJV Luke 4:8; jämför med ordalydelsen i Matt. 16:23 med fotnot].
11. Alma 48:10.
12. Alma 48:13.
13. Alma 48:16.
14. Alma 49:28.
15. Alma 26:3.
16. 1 Ne. 3:4.
17. 1 Ne. 3:7.
18. L&F 46:7.
19. Jos. 1:9.
20. Jos. 3:5.
21. Mosiah 15:1.
22. Mosiah 17:19.
23. Mosiah 17:20.
24. L&F 20:77.
25. L&F 25:10.
26. Russell M. Nelson, i Tad Walch, "President Nelson Refers to Apostles Peter, Paul during Rome Temple Dedication", *Deseret News*, 10 mars 2019, deseretnews.com.
27. 1 Petr. 5:8.
28. Se Ef. 2:21.
29. Ps. 51:8.
30. Moro. 10:5.
31. Eth. 12:4.
32. "Jag vill gärna likna Jesus", *Barnens sångbok*, s. 40–41.

PRESIDENT RUSSELL M. NELSON

Avslutande ord

Må vi med förnyad kraft helga våra liv åt att tjäna Gud och hans barn – på båda sidor av slöjan.

Mina älskade bröder och systrar, när vi nu kommer till slutet av den här historiska konferensen tackar vi Herren för hans inspiration och skydd. Budskapen har undervisat och byggt upp oss.

Ämnena hade inte tilldelats talarna. Var och en har bett om personlig uppenbarelse när de förberedde sina budskap. För mig är det anmärkningsvärt hur väl deras teman tycks passa ihop. När ni studerar dem, sök då efter att förstå vad Herren försöker säga till just *er* genom sina tjänare.

Musiken har varit underbar. Vi är djupt tacksamma för alla musiker som har bidragit med sina talanger och fört in Herrens Ande i varje möte. Och han har välsignat bönerna och de församlade under varje möte. Konferensen har sannerligen återigen varit en andlig fest för oss alla.

Vi hoppas och ber att varje medlems hem ska vara en sann helgedom av tro, där Herrens Ande kan vistas. Trots stridigheter överallt omkring oss kan hemmet vara en himmelsk plats, där studier, bön och tro kan förenas med kärlek. Vi kan i sanning bli Herrens lärjungar – stå upp och höja rösten för honom var vi än är.

Guds avsikter bör vara våra avsikter. Han vill att hans barn ska *välja* att återvända till honom, förberedda, kvalificerade, med begåvningen mottagen,

beseglade och trofasta mot förbunden som de ingått i heliga tempel.

För närvarande har vi 162 invigda tempel. De första står som monument över våra älskade pionjärs tro och vision. Varje tempel som uppfördes av dem var resultatet av stora personliga uppoffringar och ansträngningar. Vart och ett står som en enastående juvel bland pionjärernas krönande arbete.

Vi har det högtidliga ansvaret att ta hand om dem. Därför ska dessa

pionjärtempel snart genomgå en period av förnyelse och uppgradering, och för vissa blir det en omfattande renovering. Ansträngningar ska göras för att bevara varje tempels unika historicitet där så är möjligt, och bevara den inspirerande skönheten och den unika hantverkskickligheten från generationer långt tillbaka.

Detaljerna för S:t George tempel i Utah har redan tillkännagetts. Planer för renoveringen av Salt Lake-templet, Temple Square och det närliggande området vid kyrkans kontorsbyggnad tillkännages fredagen den 19 april 2019.

Manti och Logans tempel renoveras också under de kommande åren. När dessa planer har fastställts tillkännages de också.

Det här arbetet kräver att varje tempel hålls stängt en tid. Kyrkans medlemmar kan fortsätta ägna sig åt tillbedjan och tempeltjänst i andra närliggande tempel. När respektive projekt är slutfört återinvigs varje historiskt tempel.

Bröder och systrar, vi ser templet som kyrkans heligaste byggnad. När vi tillkännager planer på att bygga ett *nytt* tempel blir det en del av vår heliga historia. Nu vill jag att ni lyssnar noga och vördnadsfullt. Om jag tillkännager ett tempel på en plats som är speciell för er, vill jag föreslå att ni helt enkelt böjer huvudet i en tyst bön av tacksamhet i hjärtat. Vi vill inte ha några verbala utrop som försvagar känslan för konferensens och Herrens heliga tempels högtidliga karaktär.

I dag har vi glädjen att tillkänna planerna på att uppföra fler tempel som ska byggas på följande platser:

Pago Pago, American Samoa; Okinawa City, Okinawa; Neiafu, Tonga; Tooele Valley, Utah; Moses Lake, Washington; San Pedro Sula, Honduras; Antofagasta, Chile; Budapest, Ungern.

Tack, mina kära bröder och systrar.

När vi talar om våra tempel, gamla som nya, må vi var och en visa genom våra handlingar att vi är sanna lärjungar till Herren Jesus Kristus. Må vi förnya våra liv genom vår tro på och tillit till honom. Må vi få tillgång till kraften i hans försoning genom vår omvändelse varje dag. Och må vi med förnyad kraft helga våra liv åt att tjäna Gud och hans barn – på båda sidor av slöjan.

Jag ger er min kärlek och välsignelse, med en försäkran om att uppenbarelse är fortgående i Herrens kyrka. Den fortsätter att komma ”tills Guds avsikter har utförts och den store Jehova säger att verket är fullbordat”.¹

Jag välsignar er så och vittnar om att Gud lever! Jesus är Kristus! Det här är hans kyrka. Vi är hans folk. I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOT

1. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith (2007)*, s. 141.

Statistisk rapport för år 2018

Första presidentskapet har för kyrkans medlemmars information utfärdat följande statistiska rapport om kyrkans tillväxt och ställning för året som avslutades den 31 december 2018.

ENHETER I KYRKAN

Stavar	3 383
Missioner	407
Distrikt	547
Församlingar och grenar	30 536

KYRKANS MEDLEMSANTAL

Medlemmar totalt	16 313 735
Nyttillkomna barn med matrikelkort	102 102
Döpta nyomvända	234 332

MISSIONÄRER

Heltidsmissionärer	65 137
Servicemissionärer	37 963

TEMPEL

Tempel invigda under 2018 (Concepción, Chile och Barranquilla, Colombia)	2
Tempel återinvigda under 2018 (Houston, Texas och Jordan River, Utah)	2
Tempel i verksamhet vid årets slut	161

Register över konferensberättelser

Följande förteckning över valda upplevelser som återgetts under generalkonferensen kan användas vid personliga studier, hemaftnar och annan undervisning. Sidnumren gäller den sida där talet börjar.

Neil L. Andersen	(34) En man med dragning till personer av samma kön förblir trogen sina förbund. En kvinna som inte har gift sig fokuserar på tjänande.
D. Todd Christofferson	(81) Ungdomar i Italien visar president Russell M. Nelson tempelkort som de har förberett för sina förfäder.
Carl B. Cook	(51) "Brödraskapet", som stärkte och hjälpte till att omvända varandra i Botswana, välsignar oräkneliga människor genom missionsarbete. Prästadömskvorum samlas runt och välsignar den unge Carl B. Cook.
Quentin L. Cook	(76) En uppmaning från president Gordon B. Hinckley leder till att äldste O. Vincent Halecks far blir döpt.
Becky Craven	(9) Ett ögonvittne klagar på att en lokförare inte försökte väja innan tåget körde in i en bil som hade fastnat på spåret.
Sharon Eubank	(73) Nattbelysningen slås inte på vid Salt Lake-templet. En dröm ger Sharon Eubank en önskan att stärka sin tro.
Gerrit W. Gong	(97) Efter att han känt medkänsla med en tjuv, börjar en vän till Gerrit W. Gong förstå Jesus Kristus och hans försoning.
Brook P. Hales	(11) Två söner till Brook P. Hales lär sig att Gud, när han besvarar böner, känner till slutet från början. "Även detta är övergående" blir mottot för en trofast kvinna som accepterar att hon är blind.
Mathias Held	(31) Mathias och Irene Held blir medlemmar i kyrkan efter att ha urskilt sanningen genom studier och Anden.
David P. Homer	(41) När David P. Homer är passagerare i ett litet flygplan lär han sig vikten av att lyssna på den rätta rösten. David P. Homer och hans fru lär sig att bönesvar kan komma sakta. David P. Homers bror härdar ut till änden trots motgångar.
Kyle S. McKay	(105) En kvinna som lider av drogmissbruk och en mor vars son dör i en olycka får tröst och stöd av den store befriaren.
Russell M. Nelson	(67) En mor och hennes döttrar tävlar med idrott och spel om uppmärksamheten från männen i familjen. (88) Russell M. Nelson och hans dotter Wendy pratar "om det som betyder mest" under sitt "farväl-samtal mellan far och dotter". En polis som hjälper andra fly från en skogsbrand undrar: "Var är min familj?" En vän till Russell M. Nelson vägrar att göra förändringar för att bli värdig evangeliets välsignelser.
Dallin H. Oaks	(60) Universitetslever tittar på när en hund smyger sig på en ekorre och tänker inte på att fråga sig: "Vad leder det här till?" Ett colombianskt pars bussresa på fem dagar och fem nätter för att vigas i templet förändrar deras känslor för tempeläktenskap och evangeliet.
Dale G. Renlund	(70) Den "första klumpiga bönen" hjälper en mindre aktiv medlem att få intrycket i kyrkan att "detta är mitt hus".
Ulisses Soares	(6) En ensamstående mor ingjuter evangeliets välsignelser i sina barn.
Gary E. Stevenson	(47) Som präst på high school vägrar en framtida apostel att se en olämplig film och ger därmed en vän mod.
Juan Pablo Villar	(95) Efter att ha tillbringat en dag med sin bror på hans mission bestämmer Juan Pablo Villar sig för att döpas och gå ut som missionär.
Takashi Wada	(38) Takashi Wadas mor blir medlem i kyrkan sedan Herren vidrört hennes hjärta genom en pojkes vänliga handling.
W. Christopher Waddell	(19) Tack vare släktingars och vänners omsorg omfamnar W. Christopher Waddells bror evangeliet på nytt kort före sin död.

Äldste Rubén V. Alliaud

Generalauktoritetsjuttio

Rubén Alliaud var 14 när han lämnade sitt hem i Argentina för att tillbringa ett år hos sin morbror i Förenta staterna. Hans far, Rubén Reynaldo Alliaud, hade dött tidigare och Rubén höll på att utveckla ”en upprorisk ande”.

Hans bekymrade mor skickade honom till Houston, Texas, där han bodde hos hennes bror Manuel Bustos och hans familj. Hon hade ett villkor att ställa till broderns familj: ”Berätta inget om er kyrkas tro för min son.”

Men evangeliets anda talade till den kämpande tonåringen. Han såg hur kyrkan förenade familjen Bustos genom bön och tjänande, och han lade förstås märke till alla Mormons bok på bokhyllorna i sitt rum.

Nyfiken tog han ner ett exemplar och upptäckte Moronis löfte om att han kunde få veta genom bön att Mormons bok är sann.

”Det löftet berörde mig”, säger denne nyligen kallade generalauktoritetsjuttio. ”Jag ville läsa boken.”

Han tog Moronis löfte på allvar, fick ett bekräftande svar och sa till sin överraskade morbror att han ville döpas. Morbror Manuel sände genast tillbaka Rubén till Argentina för att be om moderns tillåtelse. En kort tid därefter döptes han. Sedan dess har det återställda evangeliet varit ett ankare i äldste Alliauds liv.

Rubén Vicente Alliaud föddes den 8 januari 1966 i Buenos Aires. Han gifte sig med Fabiana Bennett Lamas i Buenos Aires tempel den 17 december 1992. De har sex barn.

Äldste Alliaud tog examen i juridik vid Universidad de Belgrano i Buenos Aires och har haft en varierande juridisk yrkesbana där han har specialiserat sig inom straffrätt. Sedan 1998 har han arbetat som delägare vid Alliaud & Asociados.

Han har verkat som områdessjuttio, president för Argentinamissionen Córdoba, stavsresident, högrådsmedlem, biskop, äldstekvorumets president och missionär i Uruguaymissionen Montevideo. Vi tiden för sin kallelse verkade han som institutlärare, förste rådgivare i presidentskapet för missionärsskolan i Argentina och informationschef. ■

Äldste Jorge M. Alvarado

Generalauktoritetsjuttio

Miguel och Iris Alvarado blev medlemmar i kyrkan i Puerto Rico 1977 när deras son Jorge var sex år. Pojken Jorge döptes två år senare och missade aldrig söndagsmötena.

”Men min egen omvändelse skedde när jag var 16 år”, säger denne generalauktoritetsjuttio som nyligen kallats.

I high school började han verka som president för sin seminarieklass i hemorten Ponce. Eleverna studerade Mormons bok det året. Hans nya ansvar föranledde en del självrannsakan.

”Jag behövde fråga mig själv: ’Vet jag verkligen att Mormons bok är sann?’ Hur kunde jag vara president för min seminarieklass om jag inte ens visste om boken är sann?”

Han tog upp sin Mormons bok och började läsa den uppriktigt för första gången.

”Jag knäböjde och bad, och jag visste då att den var sann”, säger han.

Mormons bok har fortfarande stort inflytande i äldste Alvarados liv.

Medan han verkade som heltidsmissionär i Florida-missionen Tampa läste han ur Mormons bok för alla han undervisade. Senare studerade han boken med sin fru och deras tre barn. Som president för Puerto Ricomissionen San Juan uppmanade han missionärerna att älska och dela med sig av Mormons bok.

Nu som generalauktoritetsjuttio är äldste Alvarado fortfarande ivrig att inbjuda andra att upptäcka Mormons boks livsförändrande sanningar.

Jorge Miguel Alvarado Pazo föddes den 21 november 1970. Den 19 december 1992 gifte han sig med Cari Lu Rios i Washington D.C. tempel.

Efter att ha studerat företagsadministration vid Universidad de Puerto Rico hade han olika befattningar inom företagsadministration i Puerto Rico och Förenta staternas fastland. Senast arbetade han vid kyrkans huvudkontor i Salt Lake City som internationell chef för Oberoendeservice.

Äldste Alvarado har verkat som områdessjuttio, stavsresident, högrådsmedlem, grensresident och som missionsledare i en församling. ■

Äldste Hans T. Boom

Generalauktoritetsjuttio

När äldste Hans T. Boom var åtta år flyttade han och hans familj från Amsterdam till staden Breda i södra delen av Nederländerna. Hans far, en nederländare som växte upp i Indonesien och omvändes till kyrkan, kände att familjen behövde lämna storstadslivet och återvända till sina rötter.

Tiden som äldste Boom tillbringade med sin familj i den lilla grenen utgjorde en utbildningsgrund för hans tjänande i kyrkan – tjänande som han har utfört i hela sitt liv och fortsätter att utföra i sitt nya ämbete som generalauktoritetsjuttio.

”Allt jag är och allt jag har är Herrens förtjänst och möjligheterna han har gett mig att lära och växa”, säger han.

Hans Theodorus Boom föddes den 13 juli 1963 i Amsterdam som son till Hans och Ankie Boom och är det näst äldsta av fyra syskon. Hans föräldrar undervisade om evangeliet hemma och uppmuntrade sina barn att arbeta hårt.

Som 18-åring verkade äldste Boom i Englandmissionen London Öst. Några månader efter att ha avslutat sin mission träffade han sin blivande fru Ariena Johanna ”Marjan” Broekzitter vid en konferens för unga vuxna. Paret gifte sig den 27 juli 1984 i Rhoon, Nederländerna, och beseglades tre dagar senare i Londons tempel. De har tre söner.

Äldste Boom arbetade som sekreterare för rektorn vid gymnasieskolan Markenlage och som rekryterare vid Franchise Development Benelux. När han kallades som generalauktoritet arbetade han som försäljningschef vid MacLean Agencies.

Äldste Boom har verkat som områdessjuttio, rådgivare i ett stavspreidentskap, president för Unga män på stavsnivå, grensresident och rådgivare i ett grenspreidentskap. Vid tiden för sin kallelse verkade han som institutlärare och tempeltjänare i Haags tempel. ■

Äldste L. Todd Budge

Generalauktoritetsjuttio

När Todd Budge var liten lärde hans föräldrar honom att söka Herrens vilja. Under hela livet har han försökt tillämpa det i varje beslut.

Åratal senare, när han och hans fru hade ett hem med fem barn, fick han andliga intryck om att lämna sin yrkesbana inom bankväsende och ekonomi. Förändringen krävde en avsevärd uppoffring för honom, för att etablera sig inom ett nytt arbetsområde.

Efter stora ansträngningar och förberedelser för att ändra yrkesbana träffade äldste Budge någon som var unikt kvalificerad att ge honom råd. Den personen föreslog att äldste Budge skulle fortsätta inom bankväsendet och påminde honom om att han skulle få många tillfällen till att råda och hjälpa andra. ”Vi behöver personer med redbarhet i företagsvärlden”, sa han till äldste Budge.

Äldste Budge såg det mötet som en kärleksfull maning från Herren. ”Jag tror han ville veta var jag hade mitt hjärta”, säger han. ”När Herren fick veta det, krävde han inte uppoffringen, och jag litade på att han kunde använda mig för sina syften utan att jag bytte yrke.”

Hans yrkesbana gav honom tillfälle att utöva gott inflytande i affärsvärlden, till och med genom att öppna dörrar för honom att sprida evangeliet i Japan.

Lawrence Todd Budge föddes den 29 december 1959 i Pittsburg, Kalifornien, som son till Lowell Jensen och Deanna Price Budge. Han träffade Lori Capener under deras första år vid Brigham Young University. Åtta månader efter att han hade återvänt från Japanmissionen Fukuoka gifte de sig i Logans tempel i Utah. De har sex barn.

Efter att ha tagit kandidatexamen vid BYU 1984 i ekonomi arbetade äldste Budge för Bain & Company Japan; Citibank, N.A. och GE Capital. Han blev president och verkställande ämbetsman vid Tokyo Star Bank Limited 2003 och verkade som styrelseordförande från 2008 till 2011.

Äldste Budge har verkat som områdessjuttio, president för Japanmissionen Tokyo, stavsresident, biskop, äldstekvorumpresident och Unga mäns president på stavsnivå. ■

Äldste Ricardo P. Giménez

Generalauktoritetssjuttio

Kyrkans medlemmar i Antofagasta i Chile kommer länge att minnas generalkonferensen i april 2019 genom tillkännagivandet om ett framtida tempel där och kallelsen av en chilensare, äldste Ricardo P. Giménez, som generalauktoritetssjuttio.

När äldste Giménez tänker på ansvaren i sitt nya ämbete stärks hans tro och mod av talesättet ”den Herren kallar, den dugliggör Herren” (Thomas S. Monson, ”Plikten kallar”, *Nordstjärnan*, juli 1996, s. 45).

”Jag har undervisat om det talesättet många gånger tidigare, och nu försöker jag tillämpa det själv”, säger han. ”Vår himmelske Fader kallar dig. Han känner dig. Så gå bara ut och gör det han vill så blir allt bra.”

Ricardo Patricio Giménez Salazar föddes den 28 november 1971 som det äldsta av två barn till Ricardo Benjamín Giménez Gimeno och Myrto Lucisca Amalia Salazar Signorini. Han blev medlem i kyrkan som elvaåring och flyttade med sin mor och syster till Santiago i Chile när föräldrarna hade skilt sig.

År 1995 träffade han Catherine Ivonne Carrazana Zúñiga i Santiago när hon började komma till hans församling medan hon bodde där hos en farbror. De beseglades i Santiago tempel i Chile den 12 september 1997 och har nu två barn.

Äldste Giménez tog kandidatexamen i bokföring och redovisning vid Universidad de Santiago 1997 och masterexamen i företagsadministration vid Universidad de Chile 2003. Han påbörjade sin yrkesbana inom gruvindustrin och gick så småningom över till informationsteknik som ekonomichef för Computer Sciences Corporation i Latinamerika. Han återvände till gruvindustrin 2012, först vid Sierra Gorda Mining och sedan vid Robinson Nevada Mining Company.

Vid tiden för sin kallelse verkade äldste Giménez som rådgivare i ett stavspreidentskap. Han har också verkat som områdessjuttio i området Sydamerika Syd, stavspreident, högrådsmedlem, biskop, rådgivare i ett biskopsråd och i Unga mäns preidentskap i en församling, och som heltidsmissionär i Chilemissionen Concepción. ■

Äldste Peter M. Johnson

Generalauktoritetssjuttio

När Peter M. Johnson, son till en fastighetsföreståndare och taxichaufför, hade tackat ja till ett basketstipendium vid Brigham Young University–Hawaii pratade han med en instituttlärare.

”Du blir [antingen] medlem i kyrkan med en gång, eller så tar det ett tag”, förutsade läraren.

Läraren hade rätt. Lite över ett år senare ”fastade och bad” Peter ”och fick ett svar”. Han döptes den 16 augusti 1986.

Peter Matthew Johnson, det fjärde av fem barn, föddes som son till McKinley Johnson och Geneva Paris Long den 29 november 1966 i Queens, New York.

Hans föräldrar skilde sig när han var 11 år och hans mor flyttade till Hawaii. Ett år senare gick Peter med i Nation of Islam och blev muslim. Den förbindelsen gav vägledning och stöd och förberedde honom för att omfamna Jesu Kristi evangelium.

Vid 15 års ålder flyttade Peter till Hawaii för att bo hos sin mor. Där upptäckte han idrotten – särskilt basket – och påbörjade vägen mot en universitetsutbildning, medlemskap i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, missionstjänst i Alabamamissionen Birmingham och tempeläktenskap med Stephanie Lyn Chadwick 1990. Paret, som träffades när de spelade basket vid Southern Utah University, har fyra barn.

”Jag är här för att tjäna Herren”, säger äldste Johnson om sin kallelse till de sjuttios kvorum. ”Oavsett nationalitet eller kultur eller var jag kommer från, är mitt uppdrag att tjäna Herren av hela mitt hjärta, sinne och styrka, och att representera Herren för hans folk. Frälsaren älskar oss alla. Vi är söner och döttrar till Gud.”

Äldste Johnson tog kandidatexamen och masterexamen i redovisning vid Southern Utah University och doktorsexamen i redovisning vid Arizona State University. Han har arbetat som lektor vid BYU–Hawaii, biträdande professor vid Brigham Young University och som lektor vid University of Alabama. Han har verkat som områdessjuttio, stavspreident, stavskamrer med ansvar för ekonomi och som missionsledare i en församling. ■

Äldste John A. McCune

Generalauktoritetsjuttio

Tidigt under sin yrkesbana inom företagsvärlden hade äldste John A. McCune ett samtal med sin chef under vilket det snabbt blev tydligt att mannen inte visste så mycket om Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga. Chefen frågade äldste McCune varför sista dagars heliga inte dansade eller åt kakor.

”Det syns väl att jag äter kakor”, sa äldste McCune och klappade sig på magen. ”Jag tror du har förväxlat oss med några andra.”

Medan de pratade klargjorde äldste McCune vissa missuppfattningar om kyrkan. Det samtalet ledde till andra samtal om Jesu Kristi evangelium och bekräftade för äldste McCune hur viktigt det är att alltid vara redo att dela med sig av evangeliet.

”Vi är lärjungar till Frälsaren Jesus Kristus, var vi än är, i alla situationer, vid alla tillfällen”, säger äldste McCune. ”Vi har jobb och karriärer, men dem har vi för att försörja våra familjer och försätta oss i situationer där vi kan dela med oss av evangeliet. Det är vårt främsta ansvar som lärjungar till Jesus Kristus.”

John Allen McCune föddes i Santa Cruz, Kalifornien den 20 juni 1963 som son till Clifford och Joan Schulthies McCune. Han växte upp huvudsakligen i Nyssa i Oregon.

Efter att ha verkat som heltidsmissionär i Japanmissionen Fukuoka gifte äldste McCune sig med Debbra Ellen Kingsbury i Salt Lake-templet 1984. De har fyra barn och bor i Midway, Utah.

Äldste McCune tog kandidatexamen i ekonomi vid Brigham Young University och avlade senare masterexamen i företagsadministration vid University of California i Los Angeles (UCLA). Han arbetade som vice president och verkställande direktör för Capital Investment Advisors från 1997 till 2012. Sedan verkade han som president för Utahmissionen Provo innan han blev samordningsansvarig för större donationer vid LDS Philanthropies.

Äldste McCune verkade som områdessjuttio vid tiden för sin nya kallelse. Han har också verkat som stavsresident, biskop, rådgivare i ett biskopsråd och i ett grensresidentkap och som äldstekvorumpresident. ■

Äldste James R. Rasband

Generalauktoritetsjuttio

När äldste James R. Rasband kallades till ett stavsresidentkap för några år sedan kände han sig oförberedd. ”Det här måste vara ett misstag”, tänkte han.

Han kände sig otillräcklig på liknande sätt när han som 19-åring kom till missionärsskolan i Provo som förberedelse för en heltidsmission i Seoul i Sydkorea. ”Hur ska jag klara det här?” undrade han.

I båda fallen var svaret detsamma: ”Fortsätt kämpa. Glädjen kommer.” Eller, som hans mor sa: ”Herren har slut på fullkomliga människor. Sätt bara igång och arbeta.”

Äldste Rasband känner lite av den tveksamheten nu i sitt nya ämbete som generalauktoritetsjuttio, men han vet svaret: ”Vår himmelske Fader vill bara att vi arbetar och sprider det helande och glädjande budskapet om hans Son och hans Sons försoningsoffer.”

James Richard Rasband föddes i Seattle, Washington, som son till James E. och Ester Rasband den 20 mars 1963. Han växte upp i Pebble Beach, Kalifornien, i ett hus som låg knappt 200 meter från havet.

Äldste Rasband träffade Mary Diane Williams som förstaårselev vid Brigham Young University. De skrev till varandra medan han studerade utomlands i fem månader i Israel och sedan under hans tid i Koreamissionen Seoul. De vigdes i Los Angeles tempel den 11 augusti 1984. De har fyra barn.

Efter att ha återvänt hem från missionen fullgjorde han sin kandidatexamen i engelska och mellanösternstudier vid BYU 1986 och tog senare doktorexamen vid Harvard Law School 1989. Efter att ha arbetat som jurist i fem år i Seattle återvände han till BYU 1995 för att arbeta vid fakulteten vid J. Reuben Clark Law School. Han arbetade som dekanus vid juridikskolan från 2009 till 2016 då han blev biträdande studierektor vid BYU.

Äldste Rasband har verkat som områdessjuttio, stavsresident, rådgivare i ett stavsresidentkap, högrådsmedlem, biskop och Unga mäns president i en församling. ■

Äldste Benjamin M. Z. Tai

Generalauktoritetssjuttio

Äldste Benjamin M. Z. Tais farfar blev gripen, sattes i fängelse och avrättades av japanska trupper som invaderade Hongkong under andra världskriget.

Årtionden senare träffade äldste Tai sin framtida fru, Naomi Toma från Japan, medan han verkade som äldstekvorumets president i sin studentförsamling vid Brigham Young University. Naomi verkade som hjälpföreningspresident.

När Benjamin berättade för sin far, äldste Kwok Yuen Tai – som är generalauktoritet emeritus – att han uppvaktade och hoppades kunna gifta sig med Naomi, uttryckte hans far ingen bitterhet. Faktum är att Naomis föräldrar Rikuo och Fumiko Toma kom till Hongkong för att träffa Benjamins föräldrar. Hennes föräldrar sa att Jesu Kristi evangelium hade gjort deras äktenskap möjligt. Paret vigdes i Salt Lake-templet den 23 december 1995. De har sex barn.

”Vi kommer från olika kulturer, men det finns gemensamma band av tro och uppoffringar”, säger äldste Tai. Äldste Tai vet att de här banden av tro och uppoffringar nu sammanlänkar honom med sista dagars heliga över hela världen.

Benjamin Ming Zhe Tai föddes den 20 maj 1972 i Hongkong som son till Kwok Yuen och Hui Hua Tai. Hans fars arbete tog familjen runt världen innan de immigrerade till södra Kalifornien, där äldste Tai tillbringade sin tonårstid. I hemmet hade föräldrarna satt upp en skriftrulle med följande ord skrivna med kinesisk kalligrafi: ”Men jag och mitt hus, vi vill tjäna Herren” (Jos. 24:15). Det har tjänat som motto för familjen Tai.

När äldste Tai hade verkat i Australienmissionen Melbourne, tog han kandidatexamen i idrotts- och träningslära vid BYU 1996 och masterexamen i företagsadministration vid University of California i Los Angeles 2003. Han har arbetat i Japan och Hongkong inom bankväsendet och med fastighetsutveckling.

Äldste Tai har verkat som områdessjuttio, distriktspresident, rådgivare i ett distriktspresidentskap, verkställande sekreterare i ett distrikt, äldstekvorumets president, grens-president och söndagsskollärare. ■

Äldste Alan R. Walker

Generalauktoritetssjuttio

Att lära sig om och fördjupa sig i nya kulturer har blivit en livslång hobby för äldste Alan R. Walker, vilket han har god nytta av i sitt ämbete som generalauktoritetssjuttio.

Alan Roy Walker föddes i Buenos Aires, Argentina som son till Victor Adrian Walker och Cristina Ofelia Sparrow Walker den 2 januari 1971, och växte upp i olika delar av Nord- och Sydamerika.

Han tillbringade sina första år i Argentina innan familjen flyttade till Boston, Massachusetts i USA och senare till Mexico City, Mexiko, på grund av faderns jobb.

”Den har varit en enorm välsignelse att ha lärt sig engelska”, säger han. Och tack vare att han växte upp med evangeliet utvecklade han ett vittnesbörd och började förbereda sig för sin mission i unga år. Efter att ha studerat vid Brigham Young University i ett år verkade äldste Walker som heltidsmissionär i Tennesseeemissionen Nashville.

För att hjälpa sin far med hans återhämtning efter en allvarlig olycka, sköt han upp planerna på att återvända till skolan efter missionen och återvände till Argentina. Det var då han träffade Ines Marcela Sulé vid en institutdans. Åtta månader senare, den 12 augusti 1993, vigdes de i Buenos Aires tempel. Dagen därpå flyttade det unga paret till Provo i Utah, USA, där äldste Walker fullgjorde sin kandidatexamen i ekonomi 1996.

Äldste Walker arbetade i tre år som bankir vid Citibank, i sex år som kyrkans controller i området Sydamerika Syd, i elva år i området Mexiko och nu senast som förvaltningschef för området Sydamerika Syd. År 2010 kallades äldste Walker att presidera över Mexikokommissionen Monterrey Öst.

Paret Walker, liksom deras dotter, tycker om att tjäna andra, resa och bekanta sig med nya platser och människor.

Innan äldste Walker kallades som generalauktoritetssjuttio verkade han i olika ämbeten i kyrkan, bland andra som områdessjuttio, rådgivare i ett stavspreidentskap, högrådsmedlem, biskop, rådgivare i ett biskopsråd och missionsledare i en församling. ■

Mark L. Pace

Söndagsskolans generalpresident

Med en intervju bokad för det som skulle bli en kallelse att verka som Söndagsskolans nya generalpresident, uppsände Mark L. Pace en innerlig försäkran om sin hängivenhet.

”Himmelske Fader, vad du än vill att jag ska göra, är jag glad att göra det”, bad han. ”Jag vill ge allt.”

Broder Pace säger att hans främsta önskan i sitt nya ämbete är att välsigna, stötta och uppmuntra kyrkans medlemmar. ”Vi vill ge allt vi har”, säger han om Söndagsskolans nya generalpresidentskap.

Mark Leonard Pace föddes den 1 januari 1957 i Buenos Aires, Argentina som son till Lorin Nelson och Marylynn Haymore Pace. Just då presiderade broder Pace far över Argentinamissionen.

Broder Pace träffade sin blivande fru Anne Marie Langeland när de var klasskamrater i andra klass i Salt Lake City. Senare, när de gick på var sin high school, återupptog de kontakten under en kombinerad seminarieaktivitet. De skrev till varandra under några år när hon följde med sin familj till Norge, där hennes far presiderade över Norgemissionen Oslo, och när broder Pace verkade i Spanienmissionen Madrid. De gifte sig i Salt Lake-templet den 21 november 1978 och är föräldrar till sju barn.

Broder Pace tog kandidatexamen i ekonomi vid University of Utah 1980 och magisterexamen i företagsadministration vid Harvard Business School 1982. Efter en kortare anställning vid Price Waterhouse i New York City blev han anställd vid Boyer Company i Salt Lake City där han arbetade med kommersiell fastighetsutveckling från 1984 till 2012. Efter att ha verkat i tre år som president för Spanienmissionen Barcelona började han 2015 arbeta för Gardner Company med fastighetsutveckling.

Vid tiden för sin kallelse verkade broder Pace som områdessjuttio. Tidigare har han verkat i kyrkan som rådgivare i ett stavspreidentskap, högrådsmedlem, biskop, rådgivare i ett biskopsråd, äldstekvorumets president, Unga mäns president i en församling och scoutledare. ■

Milton Camargo

förste rådgivare i Söndagsskolans generalpresidentskap

Det tog nästan ett år för Helio da Rocha Camargo, före detta präst i en annan kyrka, att bestämma sig för att döpas in i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. En kort tid där efter bestämde sig hans fru Nair Belmira da Rocha Camargo för att följa makens exempel och döpas hon också.

Vid den tiden var Nair gravid med parets son som de senare gav namnet Milton. Paret Camargos gemensamma beslut att bli medlemmar i kyrkan skulle för evigt välsigna kommande generationer i släkten.

Broder Milton da Rocha Camargo föddes den 10 mars 1958 i São Paulo, Brasilien. Broder Camargo, som inröstades som förste rådgivare i Söndagsskolans generalpresidentskap den 6 april 2019, säger att har välsignats med att få växa upp i kyrkan.

”Herren känner oss personligen”, säger han. ”Hans planer för var och en av oss är större än vad vi kan föreställa oss.”

Broder Camargo träffade sin fru Patricia när hans far presiderade över Brasilienmissionen Rio de Janeiro i slutet av 1970-talet. Paret gifte sig den 4 januari 1980, omkring ett år efter att broder Camargo återvänt från sin heltidstjänst som missionär i Portugalmissionen Lissabon. De har tre barn.

Under äktenskapets första år bodde paret Camargo i Rio de Janeiro där broder Camargo slutförde sin civilingenjörsexamen vid Instituto Militar de Engenharia. Senare tog han masterexamen i företagsadministration Brigham Young University.

Under hela sin yrkesbana har broder Camargo ägnat sin tid och energi åt att utbilda andra. Han har arbetat för flera universitet, bland andra Laureate Brazil Online Education, Universidad Tecnológica de México och nu senast BYU-Pathway Worldwide som vice president för studiematerial.

Broder Camargo har verkat som områdessjuttio, president för Brasilienmissionen Porto Alegre Syd (1997–2000), rådgivare i preidentskapet för missionärsskolan i Brasilien (2002–2005), biskop, stavsmissionspresident och äldstekvorumets president. ■

Jan E. Newman

andre rådgivare i Söndagsskolans
generalpresidentskap

Som ung missionär i Strasbourg i Frankrike hade Jan E. Newman en speciell andlig upplevelse som stärkte hans vittnesbörd och hjälpte honom känna sin himmelske Faders kärlek. Den upplevelsen kom när han läste profeten Almas ord i Mormons bok om att plantera evangeliets frö i hjärtat (se Alma 32:28; 33:22–23).

”Jag läste att om man ger plats för det där fröet i hjärtat så växer det, och man känner faktiskt svällningsrörelserna”, säger broder Newman. ”Jag minns att jag läste det och Anden vittnade så starkt för mig att det var sant. Jag kände svällningsrörelserna. Jag ska aldrig glömma det så länge jag lever.”

Den här och andra upplevelser stärkte broder Newmans vittnesbörd om evangeliet och förberedde honom för ett livslångt tjänande som make, far och lärjunge till Jesus Kristus.

Jan Eric Newman föddes den 16 april 1960 i Jerome, Idaho som son till George Raymond och Dora Walker Newman. Han växte upp i Overton, Nevada. Hans far var omvänd och hans mor tillhörde en släkt med flera generationer av medlemmar.

Han fick ett vittnesbörd som ung man och verkade som heltidsmissionär i Frankrike och Belgien. Efter sin mission tog broder Newman kandidatexamen i franska vid Brigham Young University. Han tyckte så mycket om sina studier att han övervägde att bli lärare i franska, men i stället satsade han på en yrkesbana inom mjukvaruindustrin. Han arbetade som sericentreprenör i 30 år och grundade flera framgångsrika mjukvaruföretag. För närvarande är han delägare i SageCreek Partners, ett teknikkonsultföretag i Alpine, Utah.

Broder Newman gifte sig med Lucia Price i Oaklands tempel i Kalifornien den 18 augusti 1984. De har sex barn och bor i Elk Ridge, Utah.

Broder Newman har verkat som stavspresident, biskop, Unga mäns president i en församling, scoutledare och tempeltjänare. Från 2006 till 2009 verkade han som president för Nebraskakommissionen Omaha. ■

President Nelsons verksamhet fortsätter

En kort tid efter generalkonferensen i oktober 2018 reste president Russell M. Nelson till **Peru, Bolivia, Paraguay, Uruguay och Chile**, där han träffade medlemmar och missionärer och höll andaktsstunder, bland andra en ungdomsandakt i Chile med 1 500 närvarande som sändes över hela landet. Han talade till medlemmarna på spanska, invigde Concepcións tempel och träffade lokala samhällsledare.

Tusentals kvinnor svarade i sociala medier på president Nelsons uppmaning att rapportera om sina upplevelser med de fyra uppmaningarna han gav under generalkonferensen i oktober 2018: 1) fasta från sociala medier och negativa media i tio dagar, 2) läsa hela Mormons bok före årets slut, 3) besöka templet regelbundet och 4) delta fullt ut i Hjälpföreningen. ”Jag vill tacka er alla för att ni följt mina uppmaningar”, sa president Nelson och uttryckte hoppet att ”var och en av uppmaningarna har fört er närmare Frälsaren.”

President Nelson presiderade vid begravningen för sin dotter Wendy Nelson Maxfield, som avled efter en modig kamp mot cancer. ”Våra tårar av sorg vänds till tårar av förväntan när vi får ett evigt perspektiv”, sa han. Han talade om sin dotter under en konferens för medlemmarna i Chico stav i Kalifornien, inklusive två enheter från staden Paradise

President Russell M. Nelson och äldste Enrique R. Falabella i de sjuttios kvorum hälsas välkomna till andakten i Lima, Peru.

som härjades av en stor brand. Man lär sig att alla får prövningar”, sa han. ”Om ni vill må bättre, glöm då er själva och tjäna någon annan.”

I **Arizona** uppmanade president Nelson 65 000 medlemmar som samlats på en idrottsarena ”att hjälpa till att samla Israel på båda sidor av slöjan”. President Nelson skrev också en gästspalt som publicerades i tidningen *Arizona Republic* där han uppmanade folket att ”se till [Herren] och göra honom till det centrala i ert liv”. Han deltog i en intervju som sändes via statens tevekanaler, träffade flera samhälls-, utbildnings- och trosledare och höll ett möte där unga ensamstående vuxna kunde ställa frågor till honom.

Sedan president Nelson ordinerades den 14 januari 2018 har han besökt fem kontinenter, sexton nationer och territorier och tjugofyra städer; totalt har han rest drygt 8 500 mil. ■

Inspirerad vägledning

Hittills under president Russell M. Nelsons ledarskap:

- Prästadömets kvorum har omstrukturerats.
- Hem- och besöksundervisningen har ersatts av stödverksamheten.
- Ett nytt program för personlig utveckling håller på att skapas för barn och ungdomar.
- Nya utgåvor av psalmboken och *Barnens sångbok* förbereds.
- Nya riktlinjer för ungdomsintervjuer med biskopar har fastställts.
- Betoning har lagts på att använda kyrkans fullständiga namn.
- Missionskallelser läggs upp på internet i USA och Kanada.
- Mormon Tabernacle Choir har namnändrats till Tabernacle Choir at Temple Square.
- Hemcentrerade evangeliestudier med stöd från kyrkan har påbörjats, tillsammans med en övergång till tvåtimmarsblock för söndagsmötena.
- Tjugosju nya tempel har tillkännagetts.
- Alla utom tre av kyrkans historiska skådespel upphör.
- Övergångar till Primär och Unga män och Unga kvinnor, prästadömsordinationer för unga män och utfärdande av tempelrekommendationer till ungdomar kan nu ske i januari i stället för på födelsedagen.
- Missionärssystrar kan nu bära finbyxor.
- Detaljer rörande tempeltjänsten har justerats.
- Nya missioner har skapats, nya gränsdragningar har gjorts och två missionärsskolor har stängts.
- Barn till HBTQ-föräldrar får nu välsignas och döpas, och policyn angående äktenskap mellan personer av samma kön har förtydligats.

Och president Nelson har lovat att det kommer mer, alltefter vad Herren instruerar. ■

Seminariets studiematerial anpassas till *Kom och följ mig*

Seminariestudier i hela världen anpassas snart till studiematerialet och schemat för *Kom och följ mig*, en förändring som förbättrar de hemcentrerade evangeliestudierna med stöd av kyrkan genom enhetliga studier i hemmet, Söndagsskolan och seminariet.

Med början 2020 ska seminariets klasser studera samma skrifter som används i studiematerialet *Kom och följ mig* varje år. I stället för att följa skolårets kalender ska seminariets studiekurser följa årskalendern.

Seminariestudierna fortsätter att vara baserade på skrifterna, men studiematerialet baseras mer på läran i avsikt att stärka, skydda och förbereda ungdomar för mission, äktenskap och tjänande i kyrkan. ■

Läs en mer detaljerad artikel – som innehåller en länk till en video med kyrkans ledare, bland andra äldste Holland som tar upp förändringen – på ChurchofJesusChrist.org/go/519122.

Invigning signalerar "framtid utan motstycke"

"Kyrkan kommer att ha en enastående framtid, utan motstycke", sa president Russell M. Nelson under invigningen av Roms tempel i mars 2019. "Det här är bara början av det som nu väntar."

Alla medlemmarna i första presidentskapet och i de tolv apostlarnas kворum hade samlats för invigningen. Det var första gången alla var samlade på en plats utanför USA. "Som Jesu Kristi nutida apostlar", sa president Nelson, "sprider vi samma budskap i dag som apostlarna spred för länge sedan – att Gud lever och att Jesus är Kristus."

Förutom att inviga templet talade president Nelson till ungdomarna i tempeldistriktet och träffade påve Franciskus. Det var första gången en president för kyrkan har haft en formell audiens med överhuvudet för romersk-katolska kyrkan. ■

Läs mer om Roms tempel och se fotografier från Rom på ChurchofJesusChrist.org/prophets-and-apostles.

Nya riktlinjer, tillvägagångssätt och resurser

Tillkännagivande om tempel.

Första presidentskapet utgav ett tillkännagivande den 2 januari 2019, där det bland annat sägs: ”Under dessa många århundraden har detaljer i tempeltjänsten då och då anpassats, bland annat språkbruk, byggnadsmetoder, kommunikation och uppteckningar. Profeter har lärt att sådana anpassningar enligt Herrens anvisningar till sina tjänare aldrig kommer att upphöra.”

Barn och ungdomars övergångar.

Barn i Primär och ungdomar går vidare från en klass eller ett kворum till nästa efter åldersgrupp i januari i stället för på sin födelsedag. Detta innebär också att ungdomar kan få en tempelrekommendation med begränsad användning i januari det år de fyller 12, och unga män ta emot aronska prästadömet i januari det år de fyller 12.

Fler tillfällen att tjäna. LDS

Charities har tillkännagett sitt partnerskap med JustServe.org för initiativet #YouCanDoSomething och inbjuder alla att tjäna lokalt och ge donationer till goda globala ändamål för att åstadkomma en förändring i världen. För att delta, gå till sidan ”How to Help” på LDSCharities.org.

Nytt resursmaterial för stödverksamheten. Webbplatsen Detta är stödverksamheten (ministering. ChurchofJesusChrist.org) har uppdaterats med ytterligare artiklar och videor. Resurserna på webbplatsen hjälper läsarna att nå ut med medkänsla, bygga mer meningsfulla relationer, bli bättre på att lyssna med mera. Det nya innehållet består bland annat av artiklar om stödverksamhetens principer som har publicerats i *Liahona*, länkar till generalkonferenstal om stödverksamheten och

delbara videor, citat och skriftställen.

Hopp och helande för övergreppsoffer. En av kyrkans nya webbplatser, abuse.ChurchofJesusChrist.org, har resurser och praktiska verktyg för övergreppsoffer och för dem som vill hjälpa till att förhindra övergrepp. Första presidentskapet sände ut ett brev daterat den 25 mars 2019 där de uppmanar kyrkans ledare att nå ut i kärlek för att hjälpa dem som lider på grund av övergrepp. Med brevet följde ett resursdokument med uppdaterade riktlinjer för hur biskopar och stavspresidenter bör rådgöra med offer för sexuella övergrepp och hur intervjuer med kyrkans medlemmar bör gå till. Kyrkan har också gett ut videon ”Protect the Child” och uppdaterat artikeln om övergrepp under Evangelieämnen.

Nya funktioner och appar. I funktionen Studieplaner i den senaste uppdateringen av appen Evangeliebiblioteket kan man göra upp ett schema för att studera allt innehåll i appen. ”Förrättningar redo” är ett nytt verktyg i FamilySearch som gör det lättare att

hitta namn till templet och ger dig mer tid att tjäna din släkt och glädjas åt templets välsignelser. FamilySearch har också nästan tre dussin nya aktiviteter att göra hemma, till exempel ”Walk Where They Walked”, som engagerar yngre medlemmar i släktforskning. Videorna finns på 10 språk.

Kyrkan avråder från större produktioner. Lokala kulturella och historiska högtidlighållanden kan vara lämpliga, men kyrkan avråder nu från större produktioner, till exempel de större historiska skådespelen. Tre sådana skådespel fortsätter att hållas: Nauvoo Pageant i Illinois, med stöd av kyrkans huvudkontor; Mesa Pageant i Arizona, under ledning av områdesledarna samt British Pageant, under ledning av områdesledarskapet. Dessa skådespel kommer att avhållas vart fjärde år. Kyrkan har också upphört med ungdomarnas kulturella framträdanden före tempelinvigningar till förmån för ungdomsandakter med besökande ledare i kyrkan. ■

Barn och ungdomar går vidare från en klass eller ett kворum till nästa efter åldersgrupp i januari i stället för på sin födelsedag.

Templerna från pionjärtiden, bland andra Salt Lake-templet, ska renoveras och ytterligare åtta tempel ska byggas.

Åtta nya tempel, historiska renoveringar tillkännagivna

President Russell M. Nelson avslutade generalkonferensen i april 2019 med att tillkänna åtta nya tempel och renoveringsplaner för fyra tempel från pionjärtiden, bland annat fler detaljer om renoveringen av Salt Lake-templet.

Tempel ska byggas i Pago Pago, American Samoa; Okinawa City, Okinawa; Neiafu, Tonga; Tooele Valley, Utah; Moses Lake, Washington; San Pedro Sula, Honduras; Antofagasta, Chile och i Budapest, Ungern.

Planerna för en omfattande renovering av Salt Lake-templet inbegriper renoveringen av Temple Square och det närliggande området vid kyrkans kontorsbyggnad i Salt Lake City. Templen i S:t George, Manti och Logan i Utah ska också renoveras inom den närmaste framtiden. ”Det här arbetet kräver att de templen håller stängt en tid”, sa

president Nelson. ”Kyrkans medlemmar kan fortsätta ägna sig åt tillbedjan och tempeltjänst i andra närliggande tempel. När respektive projekt är slutfört återinvigs varje historiskt tempel.”

Sedan president Nelson blev kyrkans president i januari 2018 har han tillkännaggett 27 nya tempel. Sedan förra generalkonferensen i oktober 2018 har tempel invigts i Rom, Italien; Barranquilla, Colombia och Concepción, Chile. ■

För en fullständig lista över tempel och deras status, gå till [temples.ChurchofJesusChrist.org](https://www.ChurchofJesusChrist.org).

Policy för barn till HBTQ-föräldrar, medlemmar i homosexuella äktenskap

Föräldrar som identifierar sig som lesbiska, gay, bisexuella eller transsexuella kan nu begära att få sina barn välsignade som spädbarn av en värdig bärare av melkisedekiska prästadömet, och deras barn får också döpas efter att de fyllt åtta år utan godkännande från första presidentskapet. President Dallin H. Oaks, förste rådgivare i första presidentskapet, tillkännagav detta under generalkonferensens ledarskapsmöte.

Fastän äktenskap mellan personer av samma kön fortfarande anses vara ”en allvarlig överträdelse”, behandlar kyrkan det inte längre som ”avfall” när det gäller disciplinära åtgärder. ”Omoraliskt handlande i heterosexuella eller homosexuella relationer behandlas på samma sätt”, sa president Oaks.

De här policyförändringarna ”representerar inte någon ändring av kyrkans lära om äktenskapet eller av Guds bud gällande kyskhet och moral”, skrev första presidentskapet i ett officiellt uttalande. ”Läran om frälsningsplanen och vikten av kyskhet förändras inte.”

President Oaks sa att policyn ska hjälpa familjer som påverkas av detta, och ”även våra medlemmars strävan att visa större förståelse, medkänsla och kärlek bör öka respekten och förståelsen bland alla välvilliga människor”. ■

Betoning på det rätta namnet

För att man ska använda namnet Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga på rätt sätt, införs ändringar i kommunikationskanaler.

Ändringar för webbplatser

- ChurchofJesusChrist.org ersätter LDS.org som namnet på kyrkans officiella webbplats.
- Om några månader ersätts MormonNewsroom.org av Newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
- ComeUntoChrist.org ersätter så småningom Mormon.org som rekonstrueras för att ge dess huvudsakliga besökare (utanför kyrkan) en mer personlig upplevelse.

Ändringar för kanaler i sociala medier

- Alla kyrkans huvudsakliga konton i sociala medier har ändrats för att betona namnet på Frälsarens kyrka.
- Kyrkans medlemmar kan välja att gå med i en ny Facebookgrupp som heter "The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints – Inspiration and News" för att få information om nyheter och uppdateringar i kyrkan och för att stärka gemenskap och umgänge i kyrkan.

Ändringar för mobilappar

- Helig musik ersätter SDH Musik.
- Appen Evangeliebiblioteket behåller sitt namn.

Ytterligare förändringar är att vänta när vi alla arbetar tillsammans för att betona namnet på Frälsarens kyrka, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga. ■

Humanitära insatser hjälper tusentals

Kyrkans humanitära arm, LDS Charities, deltog i 2 885 projekt i 141 länder förra året, i samarbete med 1 900 humanitära partnerorganisationer. Sedan 1985 har LDS Charities donerat över 2 miljarder dollar – bland annat genom kontanter, förnödigheter och donationer in natura – till 197 länder och territorier, enligt LDS Charities årsrapport som publicerades den 9 februari 2018.

Kyrkans humanitära insatser motiveras av medkänsla med och kärlek till alla Guds barn och betonar tre vägledande principer: hjälpa dem som har störst behov, inspirera till oberoende och främja frivilligarbete och tjänande. De här principerna, som är baserade på tro på Jesus Kristus, stärker enskilda och familjer oavsett ras, religion eller nationalitet.

Kyrkan tillhandahåller beredskaps-hjälp (inklusive volontärintsatser),

tjänster för synskadade, vård av nyblivna mödrar och spädbarn, rent vatten och sanitär utrustning, vaccinationer, rullstolar och gåhjälpmedel, hjälp med att skaffa mat via lokala lösningar och resurser, samt omedelbar och långsiktig hjälp för flyktingar. Kyrkan deltar också i lokala samhällsprojekt i 43 stater och provinser i USA och Kanada för att avhjälpa hemlöshet, flyktingplacering och andra behov.

"Vi känner stor tacksamhet och närhet till var och en som har bidragit till det framgångsrika humanitära arbetet under 2018", säger syster Sharon Eubank, president för LDS Charities och första rådgivare i Hjälpföreningens generalpresident-skap. Hon säger att rapporten påvisar tiotusentals människors godhet. ■

Läs den fullständiga rapporten på ldscharities.org.

En sjuksköterska i Indonesien står bredvid en nybliven mor. Sjuksköterskorna på ett lokalt BB gick en kurs om att hjälpa spädbarn andas som drivs av LDS Charities.

En ung man i Ghana ler efter att ha fått en rullstol anpassad till sig med hjälp av en teknik från LDS Charities.

Missionsnytt

Kontakt med hemmet. Missionärerna får nu kontakta sina familjer på sin förberedelsedag varje vecka via sms, meddelandetjänster på nätet, telefonsamtal och videochatt, som tillägg till brev och e-post.

Planeringsverktyg för blivande missionärer. Ett nytt planeringsverktyg från kyrkans missionärsavdelning kan hjälpa blivande missionärer att vara mer noggranna och eftertänk-samma inför sina beslut om när de är bäst förberedda att tjäna Herren som missionär.

Servicemissioner. Från och med januari 2019 kallas unga kyrkservice-missionärer för ”servicemissionärer”. Alla unga vuxna som ansöker om att verka som missionärer gör det på samma sätt, genom en internetportal, och alla missionskallelser – oavsett om det är för en proselyterande mission eller en servicemission – kommer från profeten. Värdiga unga vuxna som av olika anledningar inte har möjlighet att verka som proselyterande missionärer kan kallas på servicemission.

Missionärssystrar får ha byxor. Missionärssystrar har nu möjlighet att bära byxor under normala dagliga aktiviteter, men de bör fortsätta att bära klänningar eller kjolar när de besöker templet samt under söndagens möten, ledarskaps- och zonkonferenser, dop-gudstjänster och andakter på missionärsskolor. Genom att använda byxor kan systrarna skyddas från myggburna virusjukdomar och hålla sig varma i kalla klimat, och det blir lättare för dem att cykla.

Missioner skapade, gränser omstrukturerade. Fyra nya missioner har skapats, och tolv missioner införlivas i existerande missioner. Kyrkan

gör sådana ändringar då och då för att anpassa sig till det antal missionärer som tjänar. De nya missionerna är Kongomissionen Kinshasa Öst, Guatemalamissionen Antigua, Perumissionen Limatambo och Filippinernamissionen Antipolo. Föräldrar till missionärer som tjänar i de missioner som påverkas – vare sig de nyskapas eller blir upplösta – får ytterligare information av sin missionspresident.

Antalet missionärsskolor justerade. För att kyrkan ska kunna använda missionärsskolorna runtom i världen mer effektivt allmänt sett, stängs missionärsskolorna i Argentina, Spanien, Chile och Dominikanska republiken. I och med detta har kyrkan nu elva missionärsskolor. De finns i Brasilien; Colombia; England; Ghana;

Guatemala; Mexiko; Nya Zeeland; Peru; Filippinerna; Provo, Utah, USA och Sydafrika.

Videor om säkerhet Den nya videoserien i tolv delar, *The Safety Zone*, är utformad för att öka säkerheten för de 65 000 heltidsmissionärer som tjänar för närvarande och för dem som kommer att tjäna. Den första videon ska ses av blivande missionärer och deras föräldrar efter att de fått sin missionskallelse och innan de åker till missionärsskolan. Vid missionärsskolan ser missionären återigen den första videon och sedan de andra elva. Säkerhetspåminnelser ges också periodvis till missionärerna under missionen. ■

Kuwait erkänner kyrkan officiellt

Kyrkan har fått officiellt erkännande för lokala ledare och organisationer av staten Kuwait. Nästan 200 medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga bor och arbetar i Kuwait. De kommer från många länder runtom i världen. Formellt erkännande av regeringen gör att lokala ledare lättare kan sörja för medlemmarnas behov i Kuwait.

Biskop Terry Harradine i Kuwaits församling i Manama stav i Bahrain uttryckte tacksamhet mot Kuwaits regering för att de gett dem rätt att utöva sin religion i Kuwait, särskilt i fråga om personer som anställts från utlandet, och för att staten främjar nationell religiös tolerans. ■

Aktivitetsförslag

Det finns många sätt att hjälpa medlemmarna hämta lärdom från generalkonferenstal. Här är några exempel. Du kanske har andra förslag som fungerar bättre i ditt kворum eller i Hjälpföreningen.

- **Samtala i grupper.**
Dela in medlemmarna i små grupper och ge varje grupp var sin del av konferenstalet att läsa och samtala om. Be sedan varje grupp berätta om en sanning de har lärt sig. Alternativt kan du bilda grupper med medlemmar som har studerat olika delar och låta dem berätta för varandra vad de har lärt sig.
- **Svara på frågor.**
Be medlemmarna svara på frågor som dessa om konferenstalet: Vilka evangeliesanningar kan vi hitta i det här talet? Hur kan vi tillämpa de här sanningarna? Vilka uppmaningar och utlovade välsignelser gavs? Vad lär det här talet oss om det arbete Gud vill att vi ska utföra?
- **Återge citat.**
Ge medlemmarna möjlighet att läsa upp citat ur konferenstalet som inspirerar dem att fullgöra sina ansvar i frälsningsarbetet. Be dem fundera över hur de kan dela med sig av citaten för att hjälpa någon, däribland närstående och någon de är stödbroder eller stödsyster till.
- **Använda åskådningsundervisning.**
Be i förväg några medlemmar att ta med sig föremål hemifrån som de kan använda för att undervisa om konferenstalet. Under mötet ber du medlemmarna förklara hur föremålen har med talet att göra.
- **Förbereda en lektion att hålla hemma.**
Be medlemmarna dela upp sig i par och planera en hemaftonslektion utifrån konferenstalet. Hur kan vi göra talet relevant för våra familjer? Hur kan vi dela med oss av det här talet till dem vi är stödbroder eller stödsyster för?
- **Berätta om upplevelser.**
Läs tillsammans flera meningar ur konferenstalet. Be medlemmarna berätta om exempel ur skrifterna och sina liv som förklarar eller förstärker den lära som de här meningarna undervisar om.
- **Lär er om ett skriftställe.**
Be medlemmarna läsa ett skriftställe som det hänvisas till i konferenstalet. Be dem samtala om hur undervisningen i talet hjälper dem att bättre förstå skriftstället.
- **Hitta ett svar.**
Innan lektionen skriver du ner några frågor som kan besvaras med hjälp av konferenstalet. Fokusera på frågor som manar till eftertanke eller tillämpar evangelieprinciper (se *Undervisa på Frälsarens sätt*, s. 31–32). Ge sedan medlemmarna möjlighet att välja en fråga och sedan hitta svar i talet. Be dem samtala om sina svar i mindre grupper.
- **Hitta ett budskap.**
Be medlemmarna att söka i konferenstalet och titta efter budskap som är betydelsefulla för dem. Be dem återge budskapen och berätta vad de kan lära sig av dem. Hur kan de här lärdomarna hjälpa oss att utföra Herrens verk?
- **Skapa något.**
Be medlemmarna göra en affisch eller ett bokmärke som innehåller ett kort, inspirerande budskap från konferenstalet. Ge dem möjligheten att visa vad de har gjort. ■

Tryggt omfamnad
(Min ende son
var bland dem),
av Julie Rogers

"Lidande är ingen bristvara i denna värld, varken i eller utanför kyrkan, så vart du än ser finner du någon vars smärta verkar för tung att bära och vars sorger aldrig verkar ta slut. Ett sätt att 'alltid minnas honom' är att hjälpa den store läkaren i hans ständiga arbete med att lyfta upp dem som bär på bördor och trösta dem som är förtvoolade."

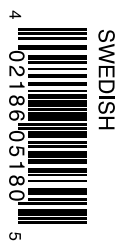
Äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kворum, "Se Guds Lamm", s. 46.

"När vi talar om våra tempel, gamla som nya, må vi var och en visa genom våra handlingar att vi är sanna lärjungar till Herren Jesus Kristus", sa president Russell M. Nelson under det avslutande mötet av kyrkans 189:e årliga generalkonferens. "Må vi förnya våra liv genom vår tro på och tillit till honom. Må vi få tillgång till kraften i hans försoning genom vår omvändelse varje dag. Och må vi med förnyad kraft helga våra liv åt att tjäna Gud och hans barn – på båda sidor av slöjan."

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

4

02186 05180

5

SWEDISH